De Monetaire Revolutie

Het Excellente Monetaire Systeem

Wilfred Berendsen

De monetaire revolutie

Het Excellente Monetaire Systeem

Auteur : Wilfred Berendsen
Drs.W.T.M. Berendsen

De Monetaire Revolutie
Het Excellente Monetaire Systeem

Auteur : Drs. W.T.M. Berendsen

Colofon

Copyright © 2016 Drs.W.T.M. Berendsen

Eerste Druk : Juni 2016
Alle rechten voorbehouden

Uitgegeven door : Wilfred Berendsen

Cover gemaakt door : W.T.M. Berendsen
ISBN : 978-94-92514-00-4

9 789492 514004

NUR : 784
Websites : www.excellentmonetairsysteem.nl
www.wilfredberendsen.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Colofon ... 4
Inhoudsopgave ... 5
De monetaire revolutie ... 6
Inleiding ... 6
1. Hoe mijn innovatie voor het geldssysteem de schuldencrisis zal oplossen en onze maatschappij ingrijpend zal gaan veranderen en ondersteunen. ... 9
2. De werkelijke oorzaak van de wereldwijde economische crisis ... 11
3. De illogica's van ons huidige financiële systeem ... 15
4. Relevant werk van economen ... 21
5. Een monetaire revolutie vereist een andere manier van denken ... 27
6. Over ons relationeel zijn en de matrix ... 31
7. Van ontology naar act(ion) leer, wordenleer en creatieleer – breaking out of the matrix ... 37
8. De essentie van ons huidige geld en geldsysteem en invloed op monetaire systemen en beleid ... 39
9. WaardeInflatie - Het begrip inflatie voorbij ... 45
Inleiding ... 45
Het onderliggende perspectief voor betere begripsvorming ... 45
Het probleem inflatie ... 46
Wat is prijs inflatie ... 46
Hoe wordt prijs inflatie gemeten ... 47
De trends in onze samenleving die verband houden met inflatie ... 47
Hoe gaan bedrijven en andere organisaties met prijsstelling om die leidt tot inflatie ... 48
Hoe gaan mensen met inflatie om ... 49
Inflatie- the phantom of the opera ... 50
Waardeinflatie- een breder inflatiebegrip ... 50
De huidige situatie met betrekking tot inflatie voor specifieke personen ... 52
10. Waarom inflatie met en binnen het Excellente Monetaire Systeem geen probleem zal zijn ... 53
11. De logica van relationele inflatie ... 55
12. De inflatie voorbij ... 57
Een ruimere definitie en kijk op inflatie ... 57
Oorzaken van inflatie ... 58
Vormen van (prijs)inflatie ... 58
Waarom is inflatie geen probleem?? ... 59
13. De onderliggende oorzaak van de schuldencrisis ... 61
14. Relationeel kapitaal ... 63
15. Goudstandaard versus EMS ... 67
16. Full versus fractional reserve banking ... 69
17. Hoe veel is genoeg ... 75
Goederen en diensten tegenover financiële diensten ... 88
18. De economische crisis en het effect op verschillende leeftijdsgroepen in de samenleving ... 91
19. Relationele entiteiten van de huidige economie in beeld ... 93
20. Wanneer loopt een economie goed?? ... 95
21. Wat is nodig voor een goed lopende economie en zal gerealiseerd kunnen worden nadat het EMS een feit is ... 97
22. Het doel van het Excellente Monetaire Systeem ... 99
23. Het onder het EMS verhogen van de minimumlonen in Nederland ... 101
24. Het excellente monetaire systeem en verschil met datgene wat er al is en datgene wat wordt gerepresenteerd in theorie en wetenschap ... 103
25.Verduurzaming van organiseren en de rol en positie van de politiek hierin ... 109
26. Het onvoorwaardelijk basisinkomen, QE voor de burgers en een " debt jubilee" ... 111
27. Stichting Ons Geld en hun voorstel ... 115
28. Het EMS voorstel versus het voorstel van ons geld ... 125
29. EMS monetair beleid ... 131
30. De strategie en invoering van het Excellente Monetaire Systeem ... 135
31. Het implementatie plan voor het Excellente Monetaire Systeem ... 139
Bronnen voor " De Monetaire Revolutie " , W.T.M. Berendsen, 2016: ... 141
Boeken en artikelen ... 141
Websites ... 142
Index ... 143

De monetaire revolutie

Inleiding

De afgelopen jaren heb ik veel, heel veel tijd besteed aan diagnose van het probleem “schuldencrisis”. Dit heeft- ook al weer een aantal jaren terug- geleid tot de meest optimale oplossing voor dit probleem, zijnde mijn Excellente Monetaire Systeem. De jaren erna heb ik steeds diepgaander begrip gekregen van wat er nu echt allemaal speelt, maar ook heb ik de inhoudelijke aspecten van mijn Excellente Monetaire Systeem toch wel iets kunnen verbeteren. Voornamelijk ook het monetaire beleid wat bij mijn Excellente Monetaire Systeem hoort. Dit monetaire beleid – wat zowel op overheidsniveau, organisatie niveau maar ook individueel/gezinsniveau speelt- is een zeer essentieel onderdeel van mijn Excellente Monetaire Systeem.

In een ander gedeelte van dit boek beschrijf ik uitgebreider uit welke delen en aspecten mijn Excellente Monetaire Systeem bestaat. Mijn monetaire systeem zal zorgen voor een monetaire revolutie, en zal het nieuwe monetaire systeem voor de wereld worden. In beginsel wilde ik dit boek “ de crisis voorbij” noemen. Het voorbij slaat dan naast beeindiging van de crisis ook op het feit dat zowel ik persoonlijk (in mijn onderzoek en denken) alsook degenen die dit boek gaan lezen hopelijk, voorbij zijn gegaan en voorbij moeten (als zijnde het Engelse begrip van BEYOND) aan de crisis om inzicht te krijgen in de oplossing en hoe deze ingevoerd moet worden en verder tot ontwikkeling moet c.q. kan komen.

Het “de crisis voorbij” slaat echter ook op het feit dat men ook voorbij moet gaan aan de benaming van de crisis om tot een compleet en beter begrip te komen van wat er nou werkelijk aan de hand is. De crisis is namelijk niet zozeer, of slechts voor een klein deel, een schuldencrisis. Het is meer en fundamenteler een inkomenscrisis die veroorzaakt is en wordt door diverse ontwikkelingen in onze samenleving en economieën. Later in dit boek meer daarover. Die inkomenscrisis is ook een gevolg van nog weer andere voorliggende/bredere oorzaken, maar wel het essentiële probleem waar sommige individuen en groepen en ook overheden in deze tijd mee te maken hebben. En als gevolg van die inkomenscrisis hebben meer en meer individuen, groepen en ook overheden en organisaties meer en meer moeten gaan lenen. Wat heeft geleid tot ook een schuldencrisis. Die schuldencrisis is echter maar een klein deel van de vele negatieve gevolgen van de inkomenscrisis. Die schuldencrisis is ontstaan vanwege en door vele andere oorzaken maar met name ook door het grote gebrek aan geld. Dit grote gebrek aan geld is algemeen in onze economie en samenleving aanwezig en is al heel lang een probleem. Dat gebrek aan geld was al aan de orde ,vele jaren of zelfs vele decenia voor de schuldencrisis, en is al ontstaan aan het eind van de vorige eeuw of wellicht zelfs nog eerder. En dat gebrek aan geld valt in de huidige tijd te zien in vele aspecten en kenmerken en processen die zich nu in onze samenleving afspelen.

Dat ik het boek uiteindelijk toch niet “ de crisis voorbij” heb genoemd, heeft te maken met het feit dat die titel al bestond. Maar ook gaat het in feite meer om een monetaire revolutie. Een monetaire revolutie die nodig is om een paar andere transformaties in onze samenleving ook mogelijk te gaan maken en in gang te gaan zetten. Ik heb het dan met name over sociale, politieke en organisatorisch transformaties. Waarbij ook de poltieke en organisatorische transformaties met name ook socialere aspecten in zich moeten gaan dragen.

Jacques Derrida staat onder andere bekend om zijn uitspraak “Il n’y a pas de hors-texte” (Jacques Derrida, “ Of grammatology”, 158-159). In het Nederlands “er is niets buiten de tekst”. Het blad filosofie beschreef in een tekst over Derrida (1930-2004) op hun website dat dit niet zou betekenen dat “alles” uit woorden zou bestaan. Maar dat Derrida er niets meer mee bedoelde dan dat ook de waarneembare wereld zich als een tekst gedraagt. Aldus filosofie magazine. (http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html)

Ikzelf ben echter van mening dat Jacques Derrida iets heel anders met zijn uitspraak bedoelde. En dat “Il n’y a pas de hors-texte” (Jacques Derrida, “ Of grammatology”, 158-159). verwijst naar het begrip of fenomeen dat alles al op 1 of andere manier in de tekst is opgenomen, dat er inderdaad niets buiten de tekst bestaat. Of dat iets eerst al ergens in een tekst opgenomen moet zijn om te kunnen bestaan of te ontstaan. Tekst is hierbij ook het denken, zowel individueel als collectief. Mijn individueel denken maar ook de teksten van anderen. En de wisselwerking tussen denken en samenleving. Waarbij ook datgene wat er nog niet is maar wel kan ontstaan al aanwezig is in de teksten of de verschillen tussen die teksten onderling. Ook datgene wat nog mist in de samenleving, datgene wat er eigenlijk zou moeten zijn maar er nog niet is, is vaak al opgenomen in de onlogica van de teksten in samenleving en universa.

In het vervolg van dit boek zal ik de achterliggende oorzaken van de huidige crisis nader bekijken en benoemen. Ik zal mijn EMS, het nieuwe geldsysteem voor de wereld, ook nader uitleggen. Ook in verhouding tot andere voorstellen die worden genoemd om de schuldencrisis op te lossen. Ik hoop dat ik duidelijk maak in dit boek waarom die andere voorstellen niet praktisch zijn en niet zullen werken. En waarom mijn oplossing wel gaat werken. Meer uitleg over de huidige geldsystemen maar ook de relatie met

het verleden en ontwikkelingen in de huidige tijd, uitleg over het fenomeen inflatie en overige zaken die hier in dit boek aan de orde komen dragen daar hopelijk aan bij.

De economische crisis is dus, in mijn ogen, veel meer een inkomstencrisis dan een schuldencrisis. Dit omdat daar waar de schulden echt problematisch zijn, er ook een inkomenscrisis heerst. En als dat inkomen al dan niet tijdelijk (wat) hoger wordt, dan worden de schulden vanzelf minder problematisch. Schulden hebben altijd een functie gehad in onze economische samenleving. Een logische functie, die echt thuishoort in de logica van het systeem en daar ook niet uit verwijdert dient te worden. Mensen hebben in het verleden altijd schulden aan kunnen gaan en moeten dat ook in de toekomst kunnen doen indien nodig. Hetzelfde geldt voor organisaties en overheden. Alleen, er moet dus wel altijd ook een manier bestaan om die schulden ook af te kunnen lossen. Dat kan binnen ons economisch systeem alleen als de inkomsten voldoende hoog zijn, dat wil zeggen als de inkomsten hoog genoeg zijn om de uitgaven te betalen en daarnaast voldoende over te houden om eventuele schulden ook af te kunnen lossen. En liefst ook binnen een redelijke of gewenste termijn. In dit boek stel ik ook de vraag “hoeveel is genoeg”. Daarbij behandel ik ook zowel de inkomenskant alsook de schuldenkant. Ik beschrijf daar ook waarom een debt jubilee geen permanente goede oplossing is in de huidige tijd. En waarom in bepaalde gevallen permanente schuld oplossing vereist is. Maar ook geef ik daar ook deels aan hoe mijn EMS kan en zal bijdragen in zowel directe permanente schuld oplossing maar vooral ook aan het verhogen van inkomsten en eventueel ook verlagen van uitgaven.

Naast de inkomenscrisis, of meer ten gevolge van, spelen er uiteraard ook veel sociale crisis. Die sociale crisis worden ook veel meer opgevangen en ondersteunt en ook voorkomen als en zodra mijn EMS is ingevoerd. Mijn EMS is, zoals ik dat ook verder in dit boek zal benoemen en toelicht, niet zozeer een vervanging van het huidige geldsysteem maar meer een aanvulling van. Waarmee ik bedoel dat het huidige geldsysteem ook echt niet meer bestaat als en zodra het EMS wordt ingevoerd, maar dat veel delen van het huidige geldsysteem en ook veel van de financieel organisatorische structuren die bestaan gewoon kunnen blijven bestaan. De aanvulling die nodig is om het huidige monetaire systeem te transformeren naar mijn EMS, is echter binnen 1 dag toe te voegen aan het huidige monetaire systeem. Als en zodra dat gebeurd is het EMS een feit.

Dit boek wordt in 2016 uitgegeven. In januari 2015 zag ik dat stichting ons geld een soort van petitie/handtekeningenactie was begonnen om creatie van geld uit het niets zonder schuldencreatie mogelijk te maken. Dit beviel me totaal niet. Temeer omdat zowel David Graeber/Occupy alsook alle organisaties aangesloten bij de International Movement For Monetary Reform in ieder geval tot 2014 nog pleitten voor volledige vervanging van fractional reserve banking voor full reserve banking. Ad Broere die nu ook bezig is om creatie van geld uit het niets te promoten, was daar voor zover ik weet in 2014 nog helemaal tegen. Hij was tegen het geld creeren uit het niets van banken, en heeft voor zover ik weet tot en met 2014 nog nooit gepleit voor geld creëren uit het niets zonder dat daar schulden tegenover staan. Mocht dat wel zo zijn dan moet na worden gegaan wanneer hij dat precies heeft geschreven en gepubliceerd. Hetzelfde geldt voor de International Movement For Monetary Reform groepen, waar Stichting Ons Geld er 1 van is. Maar bij die groepen valt wel vrij eenvoudig na te gaan dat die tot 2014 in ieder geval sterk tegen fractional reserve banking waren en over wilden gaan naar full reserve banking. Eventueel tesamen met het weer invoeren van koppeling van geld met goud. Dus herinvoering van een goudstandaard.

Ook nu anno 2016 willen alle groepen aangesloten bij de International Movement For Monetary Reform nog steeds over naar Full Reserve Banking. Hun huidige intentie om geld uit het niets te creeren is bedoeld in het kader van hun hogere doel om daarmee een situatie van Full Reserve Banking in praktijk mogelijk te maken. Dat idee en concept van Full Reserve Banking (FRB) gaat dan ook samen met een concept van Debt Free Money (schuldenvrij geld). Dit concept en definitie van Debt Free Money (DFM) is echter een hele specifieke vorm van schuldenvrij geld die moet worden begrepen in relatie tot Full Reserve Banking. Daarover meer in de rest van mijn boek.

Het is in zoverre van belang om de bronnen en data, maar ook de inhoud van teksten/argumentaties goed na te kijken en te vergelijken met mijn werk en ook data van creatie. Omdat daarmee valt na te gaan/aan te tonen WIE er als eerste met het idee kwam van creatie van geld uit het niets zonder dat daar schulden tegenover staan. Maar ook in welke samenhang. En met welk doel. Dus of dat voornamelijk bedoeld is om schulden op te lossen, of dat bedoeld is om private personen geld te verschaffen zonder schuld en of rente, of er met dat geld overheidsuitgaven betaald gaan worden of niet, of er met dat geld belastingen worden afgeschaft of niet, of er ongelimiteerd geld gecreëerd zou mogen worden of niet en zo nee wie dan gaat regelen hoeveel en hoe dat dan organisatorisch wordt geregeld, of er een basisinkomen zou moeten komen of niet, of geld uit het niets gebruikt zou moeten worden om inkomen voor individuen en organisaties te creëren of niet, etcetera. Verder is ook zeer van belang of de groepen die dingen verkondigen voldoende snappen van inflatie aangezien dat het belangrijkste tegenargument is tegen extra geld in de economie. En, last but not least, is het uiteraard erg belangrijk of het voorstel waarbij creatie van geld uit het niets wordt voorgesteld is gericht op Full Reserve Banking en daarmee een volledige verdwijning van Fractional

Reserve Banking en dus een volledige verdwijning van creatie van schulden door private banken en een volledige verdwijning van creatie van geld uit het niets door private banken. Of dat, zoals in mijn EMS voorstel en realiteit, private banken nog steeds schulden mogen creeren en ook geld mogen blijven creeren uit het niets.

Vervolgens is het zeer van belang, uiteraard, HOE veranderingen in het monetaire systeem worden ingevoerd en WELK monetair beleid daarbij wordt gevolgd. Allemaal zaken die ik zelf, vanuit begrip, al een hele tijd begrijp en op een juiste manier heb uitgewerkt. Niet alleen in mijn boek van 2011 op amazon (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011). maar ook in eerder werk van me dat ik op diverse plekken heb gepubliceerd dan wel vastgelegd. Daarnaast is mijn paper over geld wat ik heb geschreven voor de IFSAM World conference on management 2010 in Parijs van belang (A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways, W.T.M. Berendsen, IFSAM world conference on management, 2010). Zoals ook het werk wat ik wilde laten publiceren in Journal of Political Economy (Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, W.T.M. Berendsen, 2012). In dat werk/die paper had ik mijn EMS ook al behoorlijk uitgelegd en toegelicht, maar JPE heeft het helaas toen niet gepubliceerd. Dat was in 2012 , maar JPE moet het waarschijnlijk ook nog digitaal in haar database hebben staan. Of ergens opgeslagen. Aangezien ik het artikel digitaal had ingeleverd destijds.

Zoals in de inhoudsopgave valt te zien, beginnen op pagina 115 en 125 van dit boek 2 belangrijke onderdelen van dit boek. Hier wordt aangegeven wat het verschil is tussen mijn EMS en de voorstellen van Ons Geld maar ook andere voorstellen zoals Debt Free Money. Waarbij ik ook uitleg dat het begrip Debt Free Money een hele specifieke vorm en hoedanigheid van schuldenvrij geld is, die in feite tot nu toe alleen maar echt van toepassing is en bedoeld is voor het voorstel van Full Reserve Banking. Daarom is het ook duidelijker als Debt Free Money (DFM) wordt aangeduid als Debt Free Money- Full Reserve Banking of korter als DFM-FRB of DFM_{FRB}.

Het EMS door mij gecreerd bestaat uit een unieke combinatie van het huidige monetaire systeem en de huidige situatie met mijn innovatie van en voor het geldsysteem, waarbij met name ook het monetaire beleid (de toepassingsmogelijkheden van mijn innovatie) van belang is en een wezenlijk onderdeel vormt van het nieuwe EMS. Mijn EMS komt tot stand door invoering en dus ook toepassing van mijn innovatie voor het geldsysteem. Deze innovatie van het geldsysteem is onder andere al beschreven in mijn Ebook die in het jaar 2011 al is gepubliceerd op Amazon/Kindle. Met de titel " Oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" (W.T.M. Berendsen, 2011).

1. Hoe mijn innovatie voor het geldssysteem de schuldencrisis zal oplossen en onze maatschappij ingrijpend zal gaan veranderen en ondersteunen.

Dit boek is een onderdeel van mijn argumenten om het financiële en economische en monetaire systeem en beleid waar we nu mee werken wereldwijd ingrijpend te verbeteren.

Deze argumentatie is een gevolg en resultaat van mijn jarenlange onderzoek en werk. Wat zich op veel meer richt dan alleen de schuldencrisis. Er staat sinds 2011 een boek van me op amazon/ kindle (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011). In dat boek staat de oplossing voor de schuldencrisis vermeld. Deze oplossing, mijn innovatie voor het geldsysteem- resulterend in een Excellent Monetair Systeem (EMS)-is echter veel meer dan dat. De innovatie behelst niet alleen de wat maar ook de hoe. Al zijn de mogelijkheden voor hoe al wel deels besloten in de innovatie zelf. Deze innovatie is namelijk nodig om ons huidige financiële en monetaire systeem fundamenteel te veranderen en verbeteren.

Die fundamentele verandering van ons monetaire systeem is nodig, en had al ver in het verleden plaats moeten vinden. Dat dit niet is gebeurd is de reden dat we nu (anno 2016) in de problemen zitten. Die problemen zijn ook veel ruimer en ingrijpender dan de meeste mensen begrijpen. Men beseft wel dat het erg is, maar niet hoe erg. Ook beseffen de meesten nog niet dat in de politiek veel te weinig besef en begrip is van en voor wat er speelt.Maar los daarvan is de situatie op het moment zo dat men met het huidige financiële systeem alleen maar 1 kant op kan. En dat is een veelomvattende en ingrijpende verslechtering. Van onze economie, onze samenleving, onze levens. En onze toekomst. Die toekomst wordt voor meer en meer individuen volledig verpest doordat politici en economen niet voldoende beseffen dat de oorzaak ligt in te weinig geld in de economie en daarnaast ook ons prehistorische huidige monetaire systeem.

Waarbij ik niet alle economen over 1 kam wil scheren. Er zijn een paar geweldige en goede economen. Alleen beseffen en snappen ook die economen nog niet volledig wat er gaande is, en wat de oplossing is om uit deze schadelijke en negatieve spiraal te komen.

Die oplossing staat, zoals ik al vermelde, in mijn boek op amazon/kindle (" oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large" , W.T.M. Berendsen, 2011). Dit betreft een ebook, en is geschreven in het Engels. Omdat ik me toch beter kan uitdrukken in het Nederlands, is dit boek in het Nederlands geschreven. Feit is echter dat ik al weer veel heb geschreven om mijn argumentatie voor mijn innovatie voor het geldsysteem te ondersteunen. Een deel van wat ik heb geschreven is in het Engels. Ik ga dit geschrevene wellicht ook wel deels toevoegen aan dit boek. Zoals nu valt te zien niet in de eerste versie die ik heb gepubliceerd, maar wel in ofwel een speciale uitgave ofwel in de Engelse vertaling van dit boek. Ik ga in ieder geval de Engelse tekst niet vertalen en ook niet verbeteren of iets dergelijks. De tijd dringt, mijn innovatie moet zo spoedig mogelijk begrepen en ingevoerd worden. Het gaat hier echt om een strijd tegen de tijd. Ik ga dit boek dan ook zo snel als kan zien te schrijven en dan zien te publiceren. En ik hoop dat iedereen die dit boek leest en de inhoud goed vind dit ook zal doorgeven aan zo veel mogelijk anderen. Dit boek moet door zo veel mogelijk mensen gelezen worden. En de innovatie moet zo spoedig mogelijk ingevoerd worden door de politiek.

Hoofdzaak voor de inhoud van dit boek is dat de tekst begrijpelijk genoeg is, en het algemene begrip van de crisis en wat nodig is om dit op te lossen vergroot wordt. Maar bovenal is het van het grootste belang dat mijn innovatie voor het geldsysteem in ieder geval meer en meer wordt gecommuniceerd in de samenleving. En het liefst ook binnen de politiek. Waar mijn innovatie begrepen moet worden, en ingevoerd. Dat is het meest belangrijke ooit. Omdat mijn innovatie de meest ingrijpende is ooit en hij zal ingevoerd moeten worden. Dat MOET gebeuren. Het zal de crisis oplossen, maar daarnaast het leven van zeer veel mensen ingrijpend verbeteren. Het betreft een win-win situatie voor echt IEDEREEN op deze aarde.

Ik hoop met dit boek te bereiken dat mijn innovatie eindelijk daadwerkelijk zal worden begrepen en ingevoerd. Dat is uiteindelijk het enige doel. De innovatie zelf valt ook in een paar regels te vertellen, wat de lezer zal zien in dit boek. En de implementatie ervan duurt ook werkelijk niet meer dan een paar minuten. Een paar minuten. Dat is uiteindelijk alles wat nodig zal zijn om onze wereldwijde schuldencrisis op te lossen. Volledig. Voor de hele wereld. Alleen, om daar te komen – het uitvoeren van de relatief simpele actie die nodig is- vereist VEEL meer tijd. En HEEL veel begrip, wijsheid, van wat er speelt. En hoe dit is op te lossen.

In dit boek zal ik proberen op diverse manieren aan te geven wat er mis is met het huidige financiële en monetaire systeem. Wat de beperkingen zijn, en de redenen waarom het onze samenleving in de huidige tijd zo schaadt. Mijn innovatie voor het geldsysteem gaat over een mogelijkheid, maar wel de beste mogelijkheid voor onze samenleving. Het is een transformatie van onze samenleving die absoluut nodig is en zal leiden tot ongekende mogelijkheden op alle denkbare gebieden. Onder andere ook omdat met mijn innovatie ook de wetenschap ingrijpend verbeterd kan en zal worden. Op alle mogelijke vlakken.

Die kans dat de wetenschap door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem ingrijpend zal verbeteren, hangt samen met de forse toename van middelen die vanaf dat moment beschikbaar kunnen en zullen komen om zowel onderwijs als onderzoek ingrijpend te verbeteren. Geld is vanaf dat moment geen beperking meer voor fundamenteel goed onderzoek. Projecten van een dusdanig omvangrijke schaal als het huidige CERN project kunnen dan veel meer plaatsvinden. En individuele wetenschappers kunnen vanaf dat moment het benodigde geld voor hun onderzoek gewoon krijgen. Waarbij het uitgangspunt wel zal moeten zijn dat het onderzoek wat ze gaan verrichten een redelijke en voldoende kans maakt om daadwerkelijk nuttig te zijn voor de samenleving. Dit criterium is te allen tijde een belangrijke voor de wetenschap en wetenschapper. In de huidige tijd vanwege het gebrek aan geld en belang van een meest optimale uitkomst. Geld voor irrelevant onderzoek zou niet aan dat onderzoek besteedt moeten worden, maar moeten gaan naar meer belangrijk onderzoek zoals belangrijk onderzoek naar kanker of andere ziektes. Of fundamenteel en praktisch economisch en of sociaal onderzoek. Bijvoorbeeld.

Mijn innovatie is niet alleen bedoeld om de crisis op te lossen. Maar ook als sleutel om onze samenleving ingrijpend te hervormen en te verbeteren. Het is niet alleen bedoeld als sleutel, maar het IS ook de sleutel om dit te bereiken. Omdat mijn innovatie is gebaseerd op het meest uitgebreide en brede en fundamentele begrip over economie, economische crisis en verandermanagement. Mijn innovatie voor het geldsysteem maakt het huidige relatieve gesloten geldsysteem veel meer open en meer flexibel. Het maakt onder andere het volgende mogelijk :

- Het oplossen van de economische (inkomens) crisis. Zodra mijn innovatie op de juiste manier wordt ingevoerd is de economische crisis echt permanent opgelost en verleden tijd.
- Het afschaffen van een deel of alle belastingen. Niet tijdelijk, maar voor langere tijd of zelfs permanent indien gewenst. Belastingen die op die manier afgeschaft kunnen worden zijn inkomstenbelasting, omzetbelastingen, accijnzen op benzine. Maar algemeen gewoon alle geldende belastingen of andere heffingen die zorgen voor inkomsten voor de overheid. Die inkomsten heeft de overheid namelijk feitelijk gezien niet meer – of in veel mindere mate- nodig zodra men gebruik maakt van mijn innovatie voor het geldsysteem. Niet alle belastingen zullen daadwerkelijk afgeschaft moeten worden omdat dat niet in alle gevallen gewenst zal zijn, maar financieel gezien is de mogelijkheid er binnen het Excellente Monetaire Systeem.
- Sterke verbetering van het sociale stelsel. Uitkeringen bij ziekte, Uitkeringen bij werkloosheid, het zorgstelsel en andere sociale voorzieningen kunnen en zullen door middel van mijn innovatie sterk verbeterd kunnen worden. Er zal veel meer geld beschikbaar zijn en dus ook komen voor dit soort voorzieningen. Maar ook kunnen en zullen – bij voorkeur in samenwerking met intellectuelen en wetenschap- de sociale stelsels en voorzieningen worden uitgebreid of getransformeerd naar inhoud en samenstelling die beter past bij de toekomstige samenleving. ALS hier behoefte aan is of dit wenselijk is voor een duurzame economie en samenleving. Te denken valt hier aan allerlei nieuwe en innovatieve voorzieningen.
- Loskoppelen van inkomen en arbeid in veel sterkere mate dan nu het geval is. Werkloosheid zal dan in ieder geval in financieel opzicht geen probleem meer zijn. Het zal verdere efficiencyvergroting en automatisering nog meer mogelijk maken en deze verbeteringen zullen dan ook echt een verbetering zijn en geen verslechtering, onder andere omdat ze dan minder problematisch zijn voor de samenleving. Ook zullen individuen in de samenleving waar gewenst meer vrije tijd krijgen.
- Sterke verbetering van de wetenschap door middel van het beschikbaar komen van meer middelen. Financieel, maar ook organisatorisch.

2. De werkelijke oorzaak van de wereldwijde economische crisis

Bij het schrijven van dit deel van dit boek zit ik en iedereen aan het einde van het jaar 2012. Tegen de tijd dat U dit leest zal het, helaas, al wel 2013 of zelfs jaren erna zijn. De afgelopen jaren, de jaren voorafgaand aan 2012, heeft de hele wereld te maken gekregen met de feiten en gevolgen van een financiële crisis. Waarbij het ging en gaat om een voor vrijwel iedereen nadelige financiële situatie die op verschillende manieren is benoemd en verklaard. Rond het jaar 2008 was er nog het label financiële crisis. Die er nu nog is, maar meer specifiek wordt gesproken over de schuldencrisis. Een algemene financiële crisis die resulteert in te hoge schulden van partijen. Momenteel, het jaar 2012, wordt in ieder geval vanuit de overheid voornamelijk aandacht besteed aan de schulden van de overheid zelf. Terwijl minder aandacht uitgaat naar oplossing van de particuliere of individuele schulden. In Nederland, maar ook in andere landen wordt zelfs een dusdanig monetair beleid gevoerd dat aanstuurt op lastenverzwaring voor de inwoners en dus een algemene verslechtering van hun financiële situatie. Een voortzetting van de huidige monetaire strategie van de EU en EU landen zal leiden tot een verslechtering van de situatie voor inwoners en bedrijven, en dus ook van de economie als geheel.

Op de redenen van de verslechtering van de situatie kom ik later in dit boek terug. Net als dat ik de oplossing die ik aandraag verder zal toelichten. Waarom het de oplossing is voor de crisis, maar ook waarom het de oplossing is om onze samenleving ingrijpend te verbeteren.

Dit deel van het boek was en is meer bedoeld om de werkelijke oorzaak van de crisis- of het fenomeen in de huidige samenleving dat als zodanig wordt aangeduid- te benoemen. Deze is namelijk niet de algemeen aanvaarde reden voor de schuldencrisis.

De schuldencrisis van de huidige tijd (rond het jaar 2012) wordt gezien als resulterend uit de financiële crisis die begon rond het jaar 2008. Althans, dat is in simpele bewoordingen een wellicht te sterk versimpelde en incomplete versie van wat vrij algemeen wordt begrepen en benoemd ten aanzien van financiële en schuldencrisis. De schuldencrisis wordt algemeen gezien als resulterend van of gevolg zijnde van de financiële crisis. En die crisis, de financiële crisis, wordt algemeen beschouwd als een vrij plotselinge crisis die begon in het jaar 2008.

Voor wat betreft de algemeen aanvaarde oorzaak van de crisis- wat NIET de werkelijke oorzaak is van de crisis- werd al vanaf en vooral aan het begin van de financiële crisis (Rond het jaar 2008) het beleid van banken aangeduid als de oorzaak van de financiële crisis,.In die versie van mogelijke uitleg van de oorzaak van de financiële crisis zou de crisis zijn begonnen in Amerika en zou de oorzaak liggen in het verstrekken van te hoge hypotheken door banken in Amerika. En algemeen het te gemakkelijk verstrekken van financiële producten door banken of het zelfs moedwillig verstrekken van financiële producten met te hoge risico's voor particulieren. En daardoor zouden voornamelijk particulieren in de problemen zijn geraakt en was de financiële crisis een feit. Die algemeen aanvaarde en benoemde oorzaak van de financiële crisis wordt vrij algemeen ook gezien als de oorzaak van de schuldencrisis. En deze schuldencrisis wordt gezien als voortkomend uit de financiële crisis.

Met deze benoemde en algemeen aanvaarde oorzaak van de financiële en schuldencrisis ben ik het absoluut niet eens. Omdat het "simpelweg" NIET de oorzaak is van de financiële en economische crisis. Banken hebben wellicht inderdaad producten met te veel risico aan de man gebracht. Of hypotheken verstrekt die problematisch waren. Risicovol hebben belegd. En ze zullen dat ook nu en in de toekomst blijven doen. Echter, dit is niet de onderliggende en werkelijke oorzaak die leidt tot financiële problemen en een financiële en economische en ook schuldencrisis. De onderliggende oorzaak is namelijk een hele andere. En beïnvloed ons hele leven. Niet alleen sinds de financiële crisis, maar al een hele tijd ervoor. En het zal, ook als mijn innovatie wordt ingevoerd, het leven van ons allemaal nog een hele tijd nadelig beïnvloeden.. Maar door invoering van mijn EMS zal veel van die schade in ieder geval lang niet zo problematisch zijn of worden als dat het zonder invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem zal zijn.

De werkelijke oorzaak van de schuldencrisis ligt in het feit dat ons financiële systeem niet compleet – volledig- is. Ons financiële systeem past ook daardoor niet meer bij de huidige tijd. En ook wel. In feite kan veel van de huidige financiële organisatie en de regels van het financiële systeem blijven bestaan. Echter, mijn innovatie is absoluut nodig. Het is de enige manier om permanent een oplossing te bieden voor de huidige problemen. Mijn innovatie is in feite een aanvulling op het huidige financiële en monetaire geldsysteem. Die aanvulling is hard nodig. En had eigenlijk al een paar decennia geleden ingevoerd moeten

worden. Ik hoop dat dit de lezers van dit boek en zo spoedig mogelijk ook binnen de politiek en dergelijke duidelijk zal worden. Zodat mijn innovatie ingevoerd gaat worden en daarmee onze economie en financiële en monetaire werkelijkheden weer reëel en leefbaarder zal maken. En terwijl veel van de huidige financiële organisatie en de regels van het financiële systeem ook bij mijn Excellente Monetaire Systeem kunnen of zullen blijven bestaan, zullen wel veel aspecten (kunnen) transformeren naar iets veel duurzamer.

Dat ons huidige financiële systeem niet compleet is en niet past bij de huidige samenleving en ontwikkeling in de maatschappij, blijkt uit de problemen die er nu zijn en samenhangen met financiën en geld. Een deel van die problemen zijn er echter al langer en worden niet zo zeer aangeduid als financiële crisis. Al hebben ze er wel invloed op, en worden ze door de financiële crisis verslechterd. Ik heb het dan over schulden in het algemeen (schulden die er al waren voordat sprake was van een financiële crisis) en allerhande problemen die voortkomen uit financiële problemen.

Wat wel fascinerend is om te snappen en nu te noemen, is het feit dat problemen in dit geval ook veelal problemen zijn omdat ze als zodanig worden benoemd en gezien. Maar ook omdat instanties en partijen die er mee te maken hebben geen innovatieve oplossingen vinden c.q. creëren om ervoor te zorgen dat de fenomenen aangeduid als een probleem veel minder een probleem zijn of helemaal niet meer.

De overheidsschulden bijvoorbeeld waren in het verleden geen probleem omdat ze niet als zodanig werden gezien. Dat dit nu wel zo is, is deels omdat de schulden inderdaad een onacceptabel niveau hadden of hebben bereikt. Maar ook dit onacceptabel is iets wat overheden of wij als algemeen zo zien. Of het daadwerkelijk zo is, valt te beargumenteren. Wanneer mijn innovatie en een volledig begrip van economie en geld in beschouwing wordt genomen, is zelfs het huidige niveau van overheidsschulden niet echt een probleem. Maar meer een benodigd fenomeen om de economie en onze levens nog te laten functioneren op het huidige niveau. In plaats van een veel slechtere situatie.

Schulden- of het nu private of overheidsschulden zijn- worden namelijk aangegaan om datgene wat we daadwerkelijk willen of nodig hebben te kunnen financieren. En al datgene wat we financieren, betalen. Is feitelijk in meer of mindere mate een verrijking van ons leven. Al is het natuurlijk zo dat ook veel van wat we aanschaffen of gebruiken in feite onnodig blijkt te zijn, of dat dit geld beter anders aangewend kan worden. Echter, ook in dat geval houdt het geld wat zo wordt besteed onze economieën wel aan de gang, en ook hebben deze investeringen hun nut. Op diverse manieren.

Met hypotheken is het net zo. De hypotheken die banken verstrekken, zijn op dat moment nodig of gewenst. En ja, een deel van die hypotheken was en is wellicht te hoog. Dit wordt echter ook voor een groot deel veroorzaakt door overige ontwikkelingen in onze samenleving. Zoals een te lichte stijging van bruto inkomens en netto inkomens van voornamelijk de lagere inkomens. Gezien de stijging in arbeidsproductiviteit maar ook verbeteringen en veranderingen in management en onze samenleving in het algemeen hadden de inkomens van voornamelijk de lagere inkomensgroepen de afgelopen decennia juist veel meer moeten stijgen dan ze hebben gedaan. Momenteel, met de schuldencrisis ook deels als oorzaak, is het zelfs zo dat een deel van zo niet alle lagere inkomens zelfs dalen. En dan praat ik over zowel het inkomen per uur alsook het aantal gewerkte uren en dus het totale bruto inkomen. Dit is in ieder geval wel de situatie zoals die zich nu aan het ontwikkelen is in Nederland.

De politiek van bedrijven, uitzendorganisaties en ook overheid leidt steeds meer tot een verslechtering van de financiële situatie van werknemers en inwoners. Bedrijven proberen voor steeds minder geld in te kopen. Resulterend in “betere” contracten van uitzendbureaus. Die dan vervolgens de kostenbesparingen die men zelf wil maken in ieder geval deels realiseren ten koste van de werknemers in de uitzendbranche. Maar ook de overheden kunnen er meer en meer wat van. Door hun eigen inwoners te benadelen door middel van lagere uitkeringen en hogere belastingen. Een voorbeeld zijn de verhoogde BTW tarieven in Nederland die bovenop de hogere benzineprijzen en dus hogere inkomsten van overheden komen. Inwoners draaien meer en meer op voor de verhoogde kosten van de overheden, terwijl veel van die inwoners het al te moeilijk hebben. Niet door hun eigen schuld of acties of politiek, maar door die van organisaties en overheden. Voornamelijk door de overheid. En ook de verkeerde adviezen van mainstream economen en het verkeerde en zelfs schadelijke begrip van economie en geld wat daar uit volgt. Het huidige monetaire beleid van EU landen en ook bijvoorbeeld Nederland. Is ronduit schadelijk voor zowel de inwoners van de EU en NL, alsook voor organisaties. Maar ook voor de overheid zelf. Men maakt niet alleen de eigen bevolking en organisaties kapot, maar ook de overheid en samenleving als geheel. Met de inhoud en het karakter van het huidige monetaire beleid.

Er is inderdaad sprake van een crisis op dit moment. Maar die crisis zou een stuk beter kunnen zijn als de overheid beter monetair beleid zou voeren. Ook zouden bedrijven die de financiële ruimte daarvoor hebben, meer rekening kunnen en moeten houden met hun werknemers en klanten die het wat minder hebben. Als rekeningen nog niet betaald worden, zal daar ongetwijfeld een gebrek aan geld achter zitten.

Vrijwel alle bedrijven in Nederland verlangen steeds meer een betaling binnen termijn van 14 dagen, wat erg kort is. Vooral als rekeningen niet betaald worden zou men de termijn eigenlijk wel wat kunnen verlengen of voor creatieve of innovatieve manieren van betaling kunnen kiezen waar de desbetreffende klant erg mee geholpen is of wordt. In plaats van het automatisch sturen van aanmaningen en puur en alleen aan het belang van betaling te denken ook als dat teveel ten koste gaat van de klant.

Maar daarnaast is het zo dat een werkelijk oplossing voor de economische crisis die permanent is, echt nodig en vereist is. Op het moment zitten overheden meer brandjes te blussen en de situatie zelfs alleen maar erger te maken dan die al is. Deels ook omdat men gewoon nog geen goede oplossing voor de schuldencrisis weet of heeft. Terwijl die er al lang is, te weten mijn oplossing. Echter om die te kunnen snappen en begrijpen moet men er natuurlijk wel kennis van nemen. En inderdaad voldoende gaan snappen waar mijn oplossing over gaat en wat dit zal gaan betekenen voor de samenleving. We zitten nu in een hele interessante tijd. Een tijd van transformatie. Waarbij ook ons geldsysteem aangepast zal moeten worden aan de vereisten van de huidige tijd, maar ook die van de toekomst. We hebben op het moment allemaal te maken met een geldsysteem dat prehistorisch is, en bovendien niet past bij de huidige tijd. En bovendien incompleet is en tot vele problemen leidt. De financiële crisis is er niet vanwege de banken, maar vanwege incompleetheid van ons geldsysteem. Als en zodra dit wordt opgelost, door middel van toepassing van mijn innovatie voor het geldsysteem, dan zal de crisis gelijk en permanent verleden tijd zijn. Maar, en dat is minstens even zo belangrijk, dan zullen ook veel problemen die er voor de schuldencrisis waren en er nu ook zijn (en veelal in ernstigere mate dan voor de crisis) ook gelijk opgelost worden. Te denken valt dan aan problemen samenhangend met financiële problemen in verband met werkloosheid, gezondheid, ouderdom en dergelijke. Maar ook allerlei problemen samenhangend met of veroorzaakt door gebrek aan geld kunnen dan sterk worden verminderd.

De politiek van overheid en bedrijven is echter gestoeld op –resultante van- het huidige financiële en monetaire systeem. De regels van ons geldsysteem en resulterend begrip van wat geld is en wat de mogelijkheden zijn. Die mogelijkheden worden onvolledig begrepen. Door een onvolledig begrip van economie en geld door economen en zon beetje iedereen. Mijn begrip is wel volledig genoeg. En veel ruimer. Ik heb achtergrond in veranderingsmanagement en sociale wetenschappen en ben een specialist op gebied van geld en economie en economische crisis. Voornamelijk ook op gebied van het laatste. Mijn begrip is in zekere mate en op sommige gebieden beter en specifieker dan die van veel van de betere economen van zowel deze tijd alsook het verleden. En voor wat betreft de financiële en economische crisis is dat absoluut het geval. Mijn oplossing is de enige juiste en ook meest excellente.

De regels van ons geldsysteem kunnen voor een deel worden aangepast. En ons geldsysteem heeft een uitbreiding- aanvulling- nodig. Die aanvulling is mijn innovatie voor het geldsysteem. Het maakt het huidige geldsysteem compleet. En meer dan dat. Want het maakt ook nog eens mogelijk dat onze samenleving echt duurzaam en langdurig verbeterd kan worden. Op vele gebieden. Wetenschap kan er sterk door verbeterd worden, en wetenschap is uiteindelijk de bron van veel verbeteringen. En zal dat in de toekomst alleen maar meer worden. Niet alleen door mijn innovatie van – voor- het geldsysteem, die ongetwijfeld ingevoerd zal worden in komende jaren. Maar ook door ander werk van zowel mij als andere intellectuelen en academici. Een andere innovatie of ontwikkeling van mezelf die ongetwijfeld echt veel invloed zal gaan hebben in verdergaande verbeteringen in onze samenleving, is mijn metasemiotiek. Meta-semiotiek of meta-semeiotiek is door mij ontwikkeld. Het is gebaseerd op semiotiek van Charles Sanders Peirce, maar ook op veel meer. En het is meer excellent dan welke metafysica dan ook of welke filosofie of perspectief ook. Ik ga er hier niet uitgebreider op in, maar wilde het wel noemen in dit boek. Met name omdat mijn meta semiotiek echt heel belangrijk is voor de toekomst. Het betreft onder andere een geheel nieuw fundament voor wetenschap, sense making en praktijk. Die zal leiden tot ingrijpende verbeteringen in wetenschap en dus ook samenleving. Het gaat hier om unificatie van wetenschap, sense making en praktijk. En betreft geen theorie want bij meta-semeiotiek is er geen sprake meer van theorie. Omdat de verschillen tussen wetenschap en praktijk helemaal vervagen, niet meer aan de orde zijn. Ze bestaan niet in de metasemiotiek. Althans niet op de manier zoals ze nu bestaan. Als ik zeg dat verschillen tussen wetenschap en praktijk niet bestaan, bedoel ik daarmee dat de metasemiotische wetenschap en haar uitkomsten direct relevant zijn en toepasbaar zijn in de praktijk. Omdat ze daarop gebaseerd zijn en direct op aansluiten.

Maar terugkomend op de regels. Die kunnen worden aangepast. In feite is het zo dat de meeste regels van ons geldsysteem gewoon kunnen blijven bestaan in hun huidige vorm. Creatie van schulden is geen probleem, integendeel. Het is nodig in ons huidige financiële systeem. Het is alleen zo dat naast die creatie van schulden er ook een mogelijkheid moet bestaan om echt en permanent van die schulden af te komen indien dat nodig is. Zoals in de huidige tijd en situatie. De overheidsschulden zijn nu echt een groot probleem, deels omdat ze het zijn maar ook deels omdat ze als zodanig worden gezien en behandeld. Problemen zijn er om op te worden gelost, en dus om er van af te komen. De schulden van overheden zijn een probleem, dus moeten overheden er van af komen. De schulden moeten dus geëlimineerd worden,

verdwijnen. Dat kan alleen als ze worden afgelost. En daar is extra geld voor nodig. Wat er in de huidige situatie en met het huidige geldsysteem niet is, maar echt direct beschikbaar komt zodra mijn innovatie voor het geldsysteem wordt ingevoerd.

Aflossing van schulden door middel van betaling door inwoners van het land of werknemers of bedrijven is geen optie of oplossing voor de langere termijn. Omdat ook inwoners van de meeste landen, en met name de lagere inkomens, toch al te weinig geld hadden en hebben. Dat was al zo voordat de crisis begon (wat ook deels de oorzaak was dat de crisis ontstond en in huidige tijd alleen maar erger wordt) en is nu in de huidige tijd helemaal het geval. Het aangaan van meer schulden om de schulden af te lossen is ook helemaal geen optie.

De enige echt goede en blijvende optie en oplossing om de schulden van overheden en ook de schulden van individuen deels op te lossen. Is het terugbetalen of afbetalen van schulden zonder dat daar nieuwe schulden door ontstaan. En zonder dat de inwoners van het land of bedrijven er voor opdraaien door middel van belastingheffingen. Er blijft dan ook maar 1 oplossing over om de schulden af te lossen. En dat is door creatie van nieuw geld. Echt additioneel geld. Zonder dat daar schulden tegenover komen te staan. In de huidige tijd kan dat vrij simpel omdat het meeste geld toch al digitaal is. Bestaat uit bits en bytes in een computersysteem of netwerk. Data. Informatie. En deze informatie valt vrij makkelijk te dupliceren of te creëren. Als dat door de juiste partij gebeurt en in het juiste netwerk (het netwerk van banken, het banksysteem) dan kan daarmee en op die manier de financiële en economische crisis vrij eenvoudig en simpel worden opgelost. Permanent. Maar ook kan op die manier dus geld worden gecreëerd om overheidsuitgaven te bekostigen. Zonder dat daarvoor inkomsten bij de overheid nodig zijn.

Nadat mijn innovatie voor het geldsysteem is ingevoerd, zijn dus niet altijd belastingen of inkomen als inkomsten nodig om uitgaven te kunnen bekostigen. Het inkomen bestaat dan uit de creatie van nieuw geld. Dat nieuwe geld-of nieuwe informatie- gaat vervolgens het geldsysteem in. Door middel van overboeken van de informatie naar andere rekeningen. Op dat moment wordt de informatie echt inkomen voor particulieren of organisaties. En gaat onderdeel worden van ons geldsysteem. Of eigenlijk is dat het al bij creatie van het geld op de manier zoals ik beschrijf in mijn eerste boek op amazon/kindle (“ oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large” , W.T.M. Berendsen, 2011), maar ook in dit boek.

Zodra mijn innovatie voor het geldsysteem is ingevoerd, bevind de hele wereld zich in wat ik het Excellente Monetaire Systeem (EMS) noem. Dit EMS is mijn creatie, en mijn innovatie voor het geldsysteem is er een essentieel onderdeel van. Deze innovatie voor het geldsysteem is zelfs het meest fundamentele en belangrijke onderdeel, omdat zonder mijn innovatie het geldsysteem niet compleet is en dus ook nooit excellent kan worden of tot meest excellente en geweldige resultaten kan leiden. Na invoering en toepassing van mijn innovatie voor het geldsysteem is dat wel het geval.

3. De illogica's van ons huidige financiële systeem

Ik wil het hier wat uitgebreider gaan hebben over illogica's of gestoordheden in of ten gevolge van ons huidige financiële systeem.

Een vrij algemene illogica en gestoordheid van ons huidige financiële systeem, die bovendien erg schadelijk is, is de dominantie en belangrijkheid van geld in onze samenleving. Sociaal en financieel kapitaal is van elkaar afhankelijk en beïnvloed elkaar in ruime mate. Feit is echter dat financieel kapitaal steeds belangrijker wordt in onze samenleving, ten nadele van sociaal kapitaal. Tenminste, dit is met name in organisaties en bedrijven het geval. Niet zozeer in de rest van onze samenleving. Maar feit is dat ook sociale omgangsvormen binnen bedrijven natuurlijk invloed hebben op ons algemene welzijn en gedrag in de privé sfeer. Maar in bedrijven wordt sociaal kapitaal dus steeds meer genegeerd en minder belangrijk. Toename van sociaal kapitaal is meer en meer afhankelijk puur van de instelling en inzet van individuen. Maar door gebrek aan tijd maar ook striktere naleving van officiële regels en procedures binnen bedrijven – en vele andere oorzaken- wordt sociaal kapitaal en wensen van medewerkers steeds meer naar de achtergrond verdreven en genegeerd, terwijl financieel kapitaal steeds belangrijker wordt bevonden. Dat gaat ook vaak ten nadele van de werknemers. Door verslechtering van inkomens of door verslechtering in de omgeving. Zoals hogere prijzen (voor energie, benzine, etcetera) maar ook door strengere regels van banken. Dit alles is in feite hoofdzakelijk een resultante van toenemende schaarste- tekorten- van geld en financiën. Waardoor het steeds belangrijker wordt om meer belang te hechten aan geld en financiën.

Dat sociaal kapitaal in veel bedrijven steeds minder aandacht krijgt, leidt tot incompleetheden in communicatie. En sociale problemen die daaruit voortkomen. Ik ga, iets verder in dit boek, een beetje meer in op de term "body without organs" (BwO) van Gilles Deleuze en Felix Guattari. Dit concept van BwO wordt genoemd en uitvoerig beschreven in hun boek " a thousand plateaus" (" A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia" , Gilles Deleuze & Felix Guattari, 1987). Hierbij noem ik ook de onderverdeling die in het boek "a thousand plateaus" wordt gemaakt in verschillende types van BwO's. Als sociaal kapitaal te weinig wordt gerespecteerd of te veel genegeerd, ofwel in organisaties ofwel in onze samenleving, dan leidt dat tot wat daar de lege en/of cancerous BwO wordt genoemd. Een incomplete en daardoor schadelijke sociale situatie. Binnen fabrieken kan dan worden gesproken over het sick building syndrom. Maar het gaat niet om het gebouw, maar de mensen die er in werken en leven. Een gebouw, of het nu in de privé sfeer of binnen organisaties is, moet leven. Het moet bruisen van de positieve energie en gezondheid. Dat geld trouwens ook voor de samenleving. Maar, dat vereist voldoende sociaal en financieel kapitaal. Een schaarste van financieel kapitaal, geld, leidt tot problemen maar ook tot gebrek aan positieve energie. Al lijken veel mensen nog veel sociale energie te hebben ondanks het grote gebrek aan geld in onze samenleving. Veel mensen kunnen blijkbaar dus de schijn nog goed ophouden dat alles gewoon goed gaat met ze.

Feit is echter dat allerlei organisatorische zaken ook invloed hebben op verslechtering van onze algemene financiële situaties. Te denken valt bijvoorbeeld aan verplaatsing van productie naar het buitenland. Wat voor de bedrijven zelf wellicht een goede zet is, maar dat over het algemeen niet is voor het belang van Nederland en werknemers. En dus ook op die manier ook erg nadelig is voor de bedrijven zelf. Want die verplaatsing van productie naar het buitenland betekent automatisch ook minder werk voor Nederlanders en minder inkomen in Nederland. Dat leidt ook tot minder uitgaven. Feit is dat uitgaven gelijk ook inkomsten zijn en in veel gevallen als zodanig "tegen elkaar wegvallen". Maar in geval van productie verplaatsing naar het buitenland zijn er dus nog steeds uitgaven (hoewel lager) terwijl deze uitgaven niet meer als inkomen terug komen bij de bedrijven. Dat doen ze wel, maar in het buitenland. Waardoor uiteindelijk de situatie voor Nederland zelf en dus ook inwoners en bedrijven verslechtert. Niet altijd in sociale zin maar wel in financiële zin. Ik heb het hierbij overigens wel over de huidige feiten en ontwikkelingen binnen ons huidige incomplete en schadelijke financiële en monetaire systeem. Zodra mijn innovatie wordt toegepast veranderd de situatie wezenlijk, omdat dan financiën gewoon een stuk minder belangrijk en kritischer zullen worden en zijn voor onze samenleving als geheel en de burgers van Nederland en andere landen.

Een andere organisatorisch feit wat de situatie slechter maakt, is het feit van "meerdere speler". Ik bedoel daarmee meerdere activiteiten die meer en meer door verschillende bedrijven worden uitgevoerd. Maar ook, in geval van werknemers, steeds meer partijen die belangen en macht hebben. Bijvoorbeeld uitzendkrachten kunnen te maken hebben met meerdere uitzendbureaus en bedrijven. Terwijl die bedrijven zelf ook nog eens te maken hebben met meerdere partijen. Die kosten proberen te besparen. Wat vervolgens weer wordt opgelegd aan de werknemers door bij hun ook kostenreductie te proberen te bewerkstelligen. Bijvoorbeeld een moederbedrijf in het buitenland dat een nevenvestiging in een ander land een heel strikt budget geeft. Als dan de managers van die nevenvestiging ook nog niet eens snappen dat budgetten er zijn om te worden overschreden, en zelfs nog meer proberen te bezuinigen op die al (veel te) lage budgetten, dan leidt dat tot

neergaande spiralen van steeds strengere en kleinere budgetten en verdergaande bezuinigingen. Die uiteindelijk alleen maar slecht zijn voor zowel de betrokken bedrijven alsook de economie als geheel.

Dit alles zorgt voor niet alleen een negatieve spiraal maar vooral ook onlogica in onze samenleving. Die uiteindelijk leidt tot een groeiende verslechtering van de economie en van de positie en mogelijkheden van individuen in onze samenleving.

Maar, er zijn veel meer onlogische zaken in ons huidige financiële en monetaire systeem. Een voorbeeld daarvan is het feit dat oudere werknemers over het algemeen minder kansen hebben op de arbeidsmarkt, terwijl er ook genoeg jongere werknemers zijn om te werken. En toch moeten oudere werknemers – ook en met name vanuit eigenbelang en om überhaupt een redelijk tot goed leven en inkomen te hebben- blijven werken en zelfs langer en langer omdat dat vanuit de overheid sterk wordt gestimuleerd en zelfs wordt opgedrongen. Aan de ene kant zijn er dus de slechtere kansen voor ouderen en de niet werkelijke behoefte vanuit organisatorisch perspectief bezien om ouderen echt langer aan het werk te houden. En aan de andere kant is er de overheid die – vanuit financieel oogpunt- iedereen maar langer wil laten werken. Dat financiële oogpunt van de overheid wordt daarbij trouwens alleen bezien vanuit besparing van kosten aan pensioenen en sociale zekerheid, terwijl de stijging in kosten aan gezondheidszorg (die ongetwijfeld hoog zullen zijn) maar ook de kosten die men heeft aan werkloosheidsuitkeringen van diegenen die anders aan het werk kunnen al dan niet volledig over het hoofd worden gezien en genegeerd. Over algemeen worden dus issues bezien vanuit de belangen en perspectieven van partijen, terwijl ook daar belangrijke issues en punten volledig over het hoofd worden gezien of genegeerd. Veel daarvan is ons allemaal wel duidelijk, in meer of mindere mate. Maar toch gaat iedereen er mee door en denkt men zo bekrompen. Omdat men uiteindelijk gericht is en moet zijn op eigen inkomsten en belang. Niet eens zozeer omdat ons financiële systeem zo is ingericht, maar meer vanwege schaarste van geld. En die schaarste van geld neemt alleen maar toe. We moeten echt van die schaarste van geld, de hoge en groeiende mate van afhankelijkheid van geld, af. Vrijheid is waarschijnlijk de grootste waarde in onze samenleving, maar door groeiende schaarste van geld worden en blijven we te veel afhankelijk. Dat kan en moet veranderen.

Een ander issue wat in toenemende mate belangrijk wordt, is het feit dat een toename van werknemers in feite niet echt nodig of gewenst is. De efficiency binnen bedrijven neemt constant toe en ook betere werkprocessen en veranderingen in onze samenleving leiden ertoe dat in feite steeds minder werknemers nodig zijn om hetzelfde en zelfs meer te produceren. Dat houdt in dat het in feite, vanuit organisatorisch oogpunt en minder vanuit financieel oogpunt, steeds minder belangrijk wordt om mensen aan het werk te houden. Werkloosheid is in de huidige tijd met name vanuit financieel oogpunt een groot probleem, terwijl het voor bedrijven steeds minder een probleem wordt. Integendeel, want met name vaste arbeidskrachten zijn door de flexibilisering van arbeid en ook toenemende efficiency steeds minder gewenst. Ook zou het voor een duurzamere samenleving en consuminderen juist goed zijn als er minder en wellicht ook veel minder wordt geproduceerd. Dat kan ook, want er is nog voldoende consumptie en productie die in feite onnodig is en valt te elimineren. Vooral als het voor bedrijven niet eens belangrijk blijft om te blijven produceren in de aantallen die ze nu doen, en als de financiële toekomst en geld ook te allen tijde gegarandeerd wordt en blijft voor echt alle inwoners van een land of ze nu werken of niet. Dus ook voor de niet-werkenden een basisinkomen dat meer dan genoeg is en blijft om in de basisbehoeften te voorzien en gewoon te allen tijde een goed leven te leven zonder schulden aan te moeten gaan. Dat basisinkomen moet dan wel onder voorwaarden worden verstrekt. Tevens moet werken uiteraard nog voordelen behouden. En deze vorm van basisinkomen zal en moet dan heel wat anders zijn dan het nutteloze voorstel van onvoorwaardelijk basisinkomen.

Waarbij ik tevens wil opmerken dat het juist voor de werknemers die dus wel werken juist ook erg belangrijk is om zekerheid en continuïteit te hebben. Niet alleen qua werk maar ook qua wonen en dergelijke. Maar ook de mogelijkheid tot het krijgen van een hypotheek hangt sterk af van continuïteit in inkomen en dus ook werk. Aangezien in de huidige situatie inkomen- een inkomen dat voldoende is en volstaat voor een goed leven- nog in hoge mate afhankelijk is van het hebben van werk of niet. Die continuïteit in werk wordt steeds minder geboden door bedrijven, maar ook uitzendorganisaties (waar de meeste flexibele krachten werken) bieden weinig en zelfs steeds minder zekerheid en continuïteit. Terwijl dat dus wel echt vereist is. Continuïteit is nodig om onze economieën ook continu goed te laten lopen, maar ook om veel sociale problemen in huidige organisaties op te lossen cq sterk te verbeteren. Het is ook voor een bedrijf zelf uiterst slecht als de samenstelling van het personeelsbestand keer op keer wisselt. Dat kost namelijk veel tijd om constant te leren, het leidt tot meer fouten en minder ervaren personeel. En zo zijn er meer nadelen aan minder constant en ervaren personeel.

Dit zal in de toekomst moeten verbeteren. Door zowel bij bedrijven als ook bij uitzendbureaus meer vaste krachten in dienst te laten komen. Dat kan ook. Het is uiterst onlogisch als een bedrijf meer dan 50 procent van zijn personeelsbestand aan uitzendkrachten heeft. Nu is het zo dat de meeste bedrijven die uitzendkrachten hebben, de meeste daarvan op de werkvloer in dienst hebben. Terwijl sommige bedrijven

echt een groot aandeel aan uitzendkrachten in dienst heeft. En een deel ervan ook voor langere tijd. Waarbij die langere tijd vaak ook wordt "afgekapt " net voordat verdere verplichtingen voor uitzendorganisatie of inlenend bedrijf ten opzichte van uitzendkracht zouden gaan ontstaan.

Om dit alles tegen te gaan, zou ik er persoonlijk voor pleiten dat uitzendorganisaties verplicht worden om ervoor te zorgen dat in ieder geval bij bedrijven met een vrij constante bezetting minstens 40 procent van de uitzendkrachten die ze op de werkvloer inzetten, bestaat uit uitzendkrachten die vast in dienst zijn bij het uitzendbureau. Dat moet kunnen, als er onderscheid wordt gemaakt in het soort van bedrijf, de markt en inderdaad hoeveel de vaste bezetting is. Maar die bezetting kan worden uitgedrukt in FTE's, waarbij een uitzendorganisatie wordt verplicht om bijvoorbeeld 40 procent van de FTE's die men bij een bedrijf inzet te laten bestaan uit flexwerkers met wel een vast contract. Er is altijd in elk bedrijf een vast en flexibel deel van werk . En dat vaste deel zou in ieder geval in ruime mate wel doorgerekend mogen en moeten worden- standaard- naar uitzendorganisaties. Die uitzendorganisaties kunnen dan verplicht worden om vanaf een bepaalde datum die 40 procent van hun totale personeelsbestand bijvoorbeeld (in plaats van 40 procent bij iedere inlener waar uitzendkrachten geplaatst worden) een vast contract te geven. Met onmiddelijke ingang. Daarnaast in individuele gevallen nog steeds de verplichting aan te houden na een bepaalde tijd hetzelfde te doen, maar dan ook te regelen dat de uitzendorganisatie een uitzendkracht niet eens zelf plotseling naar een ander bedrijf mag plaatsen als de uitzendkracht het zelf naar de zin heeft bij dat bedrijf en het bedrijf tevreden is met die uitzendkracht. De uitzendkracht krijgt dan veel meer invloed op het feit of hij of zij mag en kan blijven bij een bedrijf, en bepaalt dat dan samen met het bedrijf waar hij of zij zit. Of zelfs het bedrijf kan er verder geen invloed in hebben dan als men nog gebruik maakt van uitzendkrachten. Ik noem hier maar wat, maar algemeen denk ik dat een regeling zoals ik beschrijf of iets in die trant ontzettend nodig is. Om de positie van uitzendkrachten ingrijpend te verbeteren en daarmee ook zekerheid en continuïteit te bieden. En daarmee onze economie ook beter draaiende te houden. Maar ook vanuit sociaal oogpunt is het gewenst. Ieder contract is niet alleen een financieel contract, maar ook een sociaal contract. Dat laatste wordt meer en meer en veel te veel over het hoofd gezien.

Al met al moeten organisaties & managers en overheid & politici veel meer oog hebben en opkomen voor de burger, de inwoners en de werknemers. Voor mensen. In plaats van voor procedures en machines en financiën. De hedendaagse organisaties lijken in sommige opzichten meer en meer op wat Gilles Deleuze & Felix guattari "bodies without organs" noemen in " a thousand plateaus". In dat boek, a thousand plateaus, wordt onderscheid gemaakt in 3 verschillende types van BwO's (bodies without organs). Die typologie of onderverdeling is in ieder geval uiterst interessant, maar uiteraard zijn meer of andere onderverdelingen denkbaar. Maar in "a thousand plateaus" wordt onderscheid gemaakt in de "cancerous", de "empty" en de "full" BwO. De "empty" of "catatonic" BwO is de BwO van de Anti-Oedipus. Het staat voor een compleet ongeorganiseerde BwO waarbij van allerlei stromen vrij door de BwO gaan met geen einde en geen sturing. Dan is er de volle BwO, wat de gezonde BwO is. Het is productief. De cancerous BwO tenslotte, is gevangen in een patroon van eindeloze reproductie van hetzelfde patroon.

Deze definitie van Body without organs lijkt misschien niet zo interessant, of minder interessant, voor de meeste lezers van dit boek. Dan het is voor mij en ik denk ook de meeste betere organisatie onderzoekers en intellectuelen. Maar ook voor de laatste is het relevant en interessant om deze onderverdeling van body without organs te koppelen aan wat nu volgt. Zijnde mijn begrip van en interesse voor het werk van David Boje. Het werk van David Boje is met name gericht op storytelling, maar heeft ook alles te maken met sensemaking.

Een paar jaar geleden trof ik op een website een voor mij interessant stuk aan geschreven door David Boje. David heeft een zeer interessant en relevant concept ontwikkeld, te weten het concept en de notie van antenarrating. Helaas werkt die website niet meer, maar het gaat om het volgende stuk wat daar toen werd geschreven door David Boje :

" I have been developing the idea that antenarrative is a bridge of transformation between living story (& pre-story) and narrative. It occurs to me now since the 2001 book, that antenarratology is the study of two processes. One you might call Vampire, sucking the blood out of living story, all that co-creation, and reducing it to a beginning, middle, end (linear) narrative. The other is like Lazarus, being raised from dead narrative abstraction to live again, in living story.
Type 1 Antenarrative: It's the Vampire handing spaces of living story over to formalized place. Type 2 Antenarrative. It's the Lazarus resurrection of living story space from places of dead narrative cadavers.
Storytelling, for me, is defined as the heterogeneous practices in the interplay of narrative, story, and the two antenarratives forces. " (David Boje, 5th of April 2008, http://anarchlyst.wordpress.com/2008/04/04/the-friday-tea-time-blog-11/)

In het bewuste stuk waar ik het nu over heb, datgene wat op de desbetreffende website stond, maakt David onderscheid tussen de Vampire antenarrative en de Lazarus antenarrative.

De Vampire antenarrative zou dan gaan over “sucking the blood out of…” terwijl Lazarus antenarrative gaat over leven toevoegen aan. Ik heb zelf de Vampire antenarrative omgedoopt naar Devil antenarrative, ook vanwege referentie naar en link leggend naar het werk van Nietzsche en dan meer zijn Beyond Good and Evil natuurlijk.

Feit is dat de vampire antenarrative en ook storytelling en communicatie van dat karakter leidt tot wat Deleuze de Cancerous BwO noemt. Terwijl lazarus antenarrating en storytelling meer leidt tot een gezonde BwO. Daar waar sprake is van organisaties die te typeren zijn als BwO. Maar feit is dat meer en meer organisaties of delen van organisaties als zodanig te typeren zijn. Devil of vampire communicatie leidt in het algemeen (meer) tot een cancerous BwO en eventueel het zogenoemde “sick building syndrom”. Waarbij het niet gaat om een ziek gebouw maar verstoorde en wellicht ziekelijke manieren van communiceren of een storend en/of schadelijk gebrek aan (gezonde) communicatie. Maar ook gezonde communicatie kan door overige factoren toch leiden tot schade.

Dit hele verhaal van BwO lijkt weinig te maken te hebben met de schuldencrisis en de oplossing. Maar het is een feit dat de oplossing- de door mij gecreëerde oplossing- niet alleen de schuldencrisis oplost. Het zal ook leiden tot gezondere communicatie. Verbeterde communicatie. En daarmee het oplossen van cancerous BwO’s en een groot deel van de devil antenarratives en communicatie. Dat zal weer leiden tot minder psychische problemen in de samenleving – wat overigens ook al wordt bereikt zodra mijn innovatie is ingevoerd en de schuldencrisis voorbij is. En ook veel financiële problemen samenhangend of niet samenhangend met de schuldencrisis daarmee beëindigd wordeb. Resulterend in minder kosten voor psychiatrische hulp en verzorging. Daarnaast zal het ook invloed gaan hebben op de algemene gezondheid en inhoud van communicatie binnen gezinnen en samenleving in het algemeen. Dit zijn allemaal uiteraard erg belangrijke neveneffecten die werkelijkheid zullen worden zodra mijn innovatie wordt ingevoerd. En resulterend daarop de oplossing van en einde van de schuldencrisis en het weer groeien en gezonder worden van economie en samenleving.

De verschillende bodies without organs, maar ook met name de vampire en lazarus antenarratives van David Boje. Sluiten overigens ook erg goed aan bij de notie en het concept van Phronesis Antenarrating. Phronesis Antenarrating is een begrip en notie die ik zelf heb ontwikkeld, volgend uit het werk van David Boje. Voor phronesis antenarrating is verder ook mijn eigen werk en ontwikkelde body of understanding van metasemeiotiek en practisisme van belang. Waarbij metasemeiotiek in feite gaat over een gezonde BwO maar meer een gezonde body. Dus niet een BwO. Ik ben namelijk niet van mening dat een organisatie er baat bij heeft een BwO te zijn. Alleen moet het karakter van procedures en werkwijzen aansluiten bij de organisatie zelf en de eisen van deze tijd. Er moet een fit zijn. Die fit moet niet gebaseerd zijn op een onlogisch of gestoord fundament. Terwijl een BwO situatie of actualiteit in mijn ogen juist voortkomt uit een onlogisch of gestoord cq verstoord fundament. Zelfs de gezonde BwO is nog steeds gebaseerd op gedeeltelijke illogica. En dus ongewenst.

Terwijl ik nu schrijf, en het werk van David Boje al deels heb genoemd, wil ik gelijk ook wat meer van zijn werk noemen. Het werk van David is erg uitgebreid en over het algemeen van zeer hoog niveau en kwaliteit. Ik bewonder zijn werk zeer. En veel van wat ik zelf ontwikkel en doe sluit er bij aan. Of voegt er zelfs wat fundamenteels of belangrijks aan toe. David Boje verrast me echter vaak met zijn werk, omdat het fascinerende invalshoeken geeft.

Zo ook een door hem geschreven stuk uit het jaar 2012. Die stond op http://quantumstorytelling.posterous.com/quantum-storytelling-bakhtin-and-ontology-of. Helaas staat die tekst er ook niet meer, maar ik verwijs hier slechts naar wat begrippen er uit die David ook wel in meer van zijn teksten gebruikt. Ik vond in die tekst met name het onderscheid in ontologie van verleden, heden en toekomst interessant. En ook het franse Avenir wat voor “shaping and creating the future” staat. Voor wat betreft de ontologien van verleden, heden en toekomst is met name het feit van belang en interessant dat verleden en heden en toekomst niet los van elkaar gezien kunnen worden. En toch in veel besluitvorming te veel van elkaar wordt gescheiden. Net zoals verschillende issues en belangen niet los van elkaar worden gezien en toch te veel worden gescheiden. Belangen van werknemers worden te weinig in beschouwing genomen, werknemers zelf houden te weinig rekening met hun toekomstige wensen en situaties. Maar ook overheden werken met een te korte en te bekrompen visie. Ook doordat te weinig rekening wordt gehouden met de toekomst. Of omdat er te weinig issues en kritische punten in beschouwing worden genomen voor wat betreft die toekomst. Voor wat betreft ontology is het dus zeer nuttig om deze te verdelen in verleden heden en toekomst en dan te kijken hoe en op welke manier deze een rol spelen.

Over het algemeen kan echter gesteld worden dat veel meer aspecten van ontology van belang zijn. Zoals bijvoorbeeld ook het algemene karakter van de ontologie. En de logica die wordt gebruikt. Waarbij een beperkte of onvolledige logica leidt tot illogica en schade en problemen. Zoals nu ook het geval binnen het economisch denken, onze economie en ons geldsysteem. Met vele gevolgen waarvan de schuldencrisis de

meest duidelijke is maar niet eens de meest schadelijke. De sociale gevolgen van gebrek aan geld- waarbij gebrek aan geld de oorzaak is van de huidige illogica- zijn veel erger. Maar, een oplossing daarvoor kan zich niet ontwikkelen en zal geen of in mindere mate realiteit worden als mijn innovatie voor het geldsysteem niet wordt begrepen en ingevoerd.

Sensemaking is feelmaking. Onze acties en ons denken wordt veel meer bepaald door ons gevoel dan we in de huidige tijd begrijpen. Complete en logische logica maar ook complete systemen moeten voldoende rekening houden met gevoel. Rationaliteit is niet rationeel (genoeg) als onvoldoende tot geen rekening wordt gehouden met gevoel. Een gevoelloze body without organs is ongezond. Gevoelloze aspecten van onze sensemaking in het algemeen, zijn ongezond. Enchantment, verrijking van organisaties en leven, gaat uiteindelijk over liefde. Liefde in alle denkbare vormen. Sociaal zijn en sociale aspecten van organisaties waarbij gevoel een rol speelt kunnen het karakter hebben van meer of minder liefde of meer of minder haat of slechtheid. Als zodanig is mijn omdoping van de term Vampire naar Devil mbt David Boje's termen van Vampire en Lazarus antenarrative ook beter te plaatsen en te begrijpen. En zou Lazarus Antenarrating ook Love antenarrating genoemd kunnen worden. Bijvoorbeeld. Liefde is leven. Een leven zonder liefde is ondenkbaar. Een leven zonder haat of slechtheid is wel denkbaar. En zelfs beter denkbaar en prettiger denkbaar. Een levend wezen die streeft naar slechtheid of haat of gewelddadigheid is daarom illogisch en zelfs gestoord.

Ik weet dat ik nogal veel sociaals noem, terwijl dit boek zou gaan over de schuldencrisis en de oplossing. Ik had echter al opgemerkt dat sociaal en financieel kapitaal sterk van elkaar afhankelijk is. En de stijgende tekorten aan geld in de samenleving resulteren nu eenmaal in verslechtering van het sociale kapitaal. Minder liefde, maar niet noodzakelijkerwijs meer haat en slechtheid. Ik geloof zelfs en denk te begrijpen dat minder liefde vrijwel geen invloed heeft op stijging van haat of slechtheid. Ook zal stijging van haat of slechtheid niet leiden tot minder liefde. Verslechtering van sociaal kapitaal zal dus niet leiden tot minder liefde. Wel kan verslechtering van sociaal kapitaal leiden tot sociale problematiek vanwege bijvoorbeeld minder communicatie of (resulterend daaruit) minder vertrouwen in anderen. Hoewel liefde en sociaal kapitaal dus niet zozeer verminderd, zal het wel een ander karakter krijgen. En wellicht minder of op een andere manier gecommuniceerd worden. Verder is communicatie en storytelling natuurlijk nodig om mensen te inspireren, te organiseren en bij te sturen. En om gewoon voldoende informatie te krijgen en dus ook begrip. Om meer en beter te leren. En relaties op te bouwen en op peil te houden. Sociale groei en verbetering kan alleen bij financiële groei en verbetering. Echte groei en verbetering, geen schijnoplossingen.

4. Relevant werk van economen

Ik wil hier stilstaan en kort het werk noemen van een paar economen, met name in de huidige tijd, die wel relevante dingen hebben gezegd of ontwikkeld. Dit betreft over algemeen individuen die gespecialiseerd zijn op het kennisgebied van de economie en, in tegenstelling tot de meeste mainstream economen, wel goed snappen waar ze het over hebben. En ook over relevante zaken praten in plaats van uiterst theoretische en teveel op wiskunde gebaseerde reductionistische modellen. Die weinig tot geen relevantie hebben in de praktijk en deze zelfs schaden.

Een paar van die economen die nu nog leven zijn oa te vinden aan Harvard University en ook de Erasmus Universiteit waar ik zelf ben afgestudeerd. Ik ga hier niet heel uitvoerig in op het werk van economen. Ik ben wel een expert in economie en de schuldencrisis, maar mijn specialisme ligt ook meer op het gebied van (veranderings) management, sociale wetenschappen en filosofie maar dan meer phronesis. Als zodanig ben ik niet in echt detaillistische zin op de hoogte van specialistische economische theorieën en artikelen. Toch begrijp ik dat het werk van de economen die ik hier noem relevant zijn om mijn begrip en ook argumentatie te onderbouwen. Ik ga hier dan ook vertellen waarom, waarbij ik echter niet diepgaand op de materie in zal gaan.

Robert Barro, een professor van de Harvard University, is relevant. Omdat hij onder andere een artikel heeft gepubliceerd waarin wordt geargumenteerd dat hogere inflatie dan 3 procent in veel gevallen niet eens nadelig is voor een land (Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), pagina 121-144). Hij geeft in dat artikel aan dat zelfs inflatie percentages van 10 procent in veel gevallen niet eens nadelig blijken te zijn geweest voor landen die daar in het verleden mee te maken hebben gehad. Deze constatering is belangrijk en relevant met name ook gezien het feit dat de EU inzake de EMS vereisten verlangt van landen dat hun inflatie onder de 3 procent blijft. Het werk van onder andere Barro – er zijn meer economen die aangeven of beargumenteren dat inflatie van meer dan 3 procent niet eens problematisch is en zelfs 7 procent of meer niet- geeft aan dat die 3 procent volstrekt irrelevant is. En dus dat die vereisten van het EMS accoord dat ook zijn. Feit is echter dat veel landen en politici er toch naar neigen om die 3 procent als leidraad aan te houden. Terwijl die 3 procent vereiste dus volkomen illogisch is en irrelevant, en daarbij ook nog eens voor veel schade in en aan de samenleving leidt als die in deze tijd daadwerkelijk wordt aangehouden. In plaats van dat een veel hoger inflatie percentage wordt toegelaten. Een begrotingstekort onder de 3 procent is trouwens ook niet relevant, al lijkt dit in huidige tijd wel zo te zijn. Gebaseerd op de huidige economische begrippen en ook adviezen en inzichten van mainstream economen. Maar feit is dat men – met het huidige monetaire systeem en daaruit resulterende mogelijkheden voor economie en samenleving- gewoon meer dan 3 procent begrotingstekort moet krijgen of scheppen om de economie op die manier nog meer aan te jagen en te zorgen dat de schade in de samenleving beperkt blijft. Als en zodra mijn innovatie voor het geldsysteem wordt ingevoerd zal ook een hoger begrotingstekort toch ook vrij simpel helemaal weg te werken zijn. Beter is om nu minder te letten op opbouw en schulden en ze juist niet af te bouwen maar gewoon iets meer toe te laten nemen. Dat is beter voor de inwoners van Nederland, onze bedrijven en ook onze politiek en regering.

Olivier Blanchard. Hem wil ik noemen omdat hij in principe ook wel een stukje van de grote puzzel die economie heet vrij goed heeft benoemd. Al had hij het beter kunnen benoemen. En in een bredere context kunnen en moeten begrijpen. Maar vrij algemeen is wat hij beargumenteerd in zijn essentie vrij goed, terwijl Olivier Blanchard het karakter en de inhoud van dit argument wel enigzins verkeerd interpreteerd en uitwerkt. Ik heb het dan over zijn argument van global imbalances. Een term die Blanchard zelf gebruikt om een oorzaak van de crisis mee aan te geven. Wat in zijn essentie al volledig incorrect is. Omdat global imbalances geen oorzaak is. Maar niet meer dan 1 van de vele gevolgen van de werkelijke oorzaak en ook 1 van de vele gevolgen die tezamen tot problemen leiden die samen ook weer leiden tot financiële problemen en de schulden die in zijn totaliteit als schuldencrisis worden aangeduid.

Feit is dat het , zowel voor de crisis op zich alsook voor het begrijpen en vinden van de oplossing, nogal wat uitmaakt vanuit welk perspectief en onderliggend fundament de schuldencrisis wordt bekeken en dus ook begrepen. Het is zelfs zo dat mijn perspectief en manier van kijken in zijn essentie en fundament toch al anders is dan die van anderen. Beter. Ik zeg dat vanuit algemeen begrip. Zoals ik al eerder heb vermeld in dit boek, heb ik meta-semeiotiek ontwikkeld. Deze meta-semeiotiek, de beste body of understanding ooit ontwikkeld, is gelijk het allerbeste fundament en guiding principle voor alle wetenschappen, sense making en praktijk. Het gaat hier om unificatie van alles op basis van de enige echte onderliggende structuur en karakter / “nature” van alles. Het is het meest excellente fundament voor alles, en alhoewel nog lang niet alles echt is gebaseerd op deze onderliggende structuur en karakter van alles, is het wel beter als dit wel het geval is. In feite is ook alles in onze universa wat niet door mensen is gecreëerd wel gebaseerd op deze meest excellente onderliggende structuur en karakter van alles. Maar het besef dat dat zo is, en de

ongelooflijk fascinerende en intelligente manier van kijken en begrijpen die daar het gevolg van is, is uiteindelijk het gevolg van en voortkomend uit mijn brein. Vanuit mezelf, mij. Ik en mijn brein zijn de bron van dat besef en de meta-semeiotiek is een gevolg van dat besef en die visie en dat perspectief, Maar ook mijn begrip en besef van de tekortkomingen van de huidige economie en ons huidige financiële systeem en ook de oplossing komen voort uit mijn brein en zijn als zodanig ook gebaseerd op de visie en de manieren van denken gebaseerd op holoplurality (mijn label/notie voor de enige echte onderliggende structuur en karakter van alles) wat een metasemiotisch perspectief is. Metasemeiotiek dient per definitie gebaseerd te zijn op een beter of slechter begrip en toepassing van holopluraliteit.

Olivier Blanchard heeft dat perspectief niet, en werkt zelfs met delen van een veel slechter en sterk inferieur perspectief en zienswijze. Leidend tot gepercipieerd begrip wat geen echt begrip is en zelfs valt te beschrijven als relatieve onzin. Ik schreef net vanavond op mijn skype account in het engels het volgende : “Scientific and societal proof seems to be another word for perceived but mostly unreal mathematical or argumental or argu-mathematical "completeness". Dit zijn weinig woorden die iets veelvoudigs en wezenlijk essentieels benoemen. Zijnde het begrip en de schadelijke gestoordheid in onze samenleving omvattende het feit dat veel en zelfs het overgrote deel van wat in onze huidige samenleving wordt begrepen als zijnde bewijs – zowel wetenschappelijk alsook praktisch- bestaat uit gepercipieerde maar onjuiste mathematische of beargumenteerde of argumenteer-mathematische “compleetheid” die in feite incompleet is en daardoor ook onjuist en/of schadelijk voor de samenleving. Ik wil, zal en moet hier ook in dit boek toch wat uitvoeriger op ingaan. Omdat inzicht in dit feit belangrijk is maar ook omdat het een belangrijke reden en oorzaak is waarom ook de redenatie van Olivier Blanchard maar in algemeen die van de meeste economen en wie ook onjuist is en gebaseerd op veelvouden van onjuistheden en combinaties van onjuistheden en relatieve onzin.

Toch is er 1 aspect van de algehele schuldencrisis die Olivier Blanchard noemt deels wel interessant en goed uitwerkt. Terwijl hij het in ander werk van hem op een andere en ook deels onjuiste en irrelevante manier verder uitwerkt. Ik heb het hier dan over Global Imbalances. In een paar sheets die Olivier Blanchard heeft geschreven voor MIT (“ Global Imbalances “ , Olivier Blanchard, Mexico City, May 2007) staat een goede en interessante grafiek. Waarbij de titel eigenlijk al genoeg zegt. Er staat : “The sizable US current account deficit mirrors the surpluses in asia and the oil exporters”. (“ Global Imbalances “ , Olivier Blanchard, Mexico City, May 2007, sheet nr. 4). Dit geeft aan dat wellicht een veel groter deel van de schulden van overheden wordt veroorzaakt door globalisatie en olie. En de geldstromen die daardoor vanuit de US en de EU richting Azië en de olie exporterende landen stromen. Vrij algemeen is het ook zo dat door globalisatie steeds meer geld uit het primaire proces gehaald wordt c.q. nodig is voor en opgaat in het internationale handelsverkeer in plaats van dat het voor het primaire proces wordt benut. Dit gaat met name ten koste van de lagere inkomens die ook daardoor steeds minder verdienen en te besteden hebben. Terwijl ondertussen de prijzen wel stijgen van onder andere levensmiddelen, benzine en energie. En we ondertussen ook allemaal additioneel ook een duur mobieltje met aanvullend een duur mobiel abonnement toch steeds meer echt nodig hebben, daar ook echt niet meer zonder kunnen. Allemaal eerste levensbehoeften waar we allemaal niet zonder kunnen. En die toch al het overgrote deel uitmaken van de bestedingen van lagere inkomensgroepen. Dat nog meer gaan doen omdat de vaste lasten hierdoor toenemen. Terwijl ondertussen de bruto en netto inkomens van deze lagere inkomensgroepen- over algemeen uitzendkrachten die zowel loon per uur alsook het aantal gewerkte uren zien afnemen- alleen maar al dan niet ingrijpend dalen.

Voordat ik nu verder ga met het noemen van andere economen en hun werk. Wil ik toch even benoemen dat dit werk aan de ene kant relevant is, maar aan de andere kant ook volstrekt irrelevant voor het oplossen van de schuldencrisis en het aanjagen en gezond maken van onze economie en samenleving. Het is belangrijk om hun werk te noemen, en een nogal uitvoerig betoog zoals die in dit boek te schrijven, omdat begrip nodig is waar we in Nederland maar ook wereldwijd mee bezig zijn voor wat betreft economie en geld en geldsystemen. In feite is veel daarvan volstrekt gestoord en schadelijk, met name vanwege veel onbegrip op gebied van economie en geld. De economische wetenschap is een wetenschap die nog niet echt ontwikkeld is. Ons geldsysteem maar ook ons leven wordt echt veel complexer en moeilijker maar ook incompleet en daardoor schadelijk gemaakt dan het in werkelijkheid is en kan zijn. In zijn essentie kan geld, ons geldsysteem en ook economie ongelooflijk simpel maar ook doeltreffend en groots zijn. Dat is ook waar ik naar streef, en wat werkelijkheid kan en zal worden, zodra mijn innovatie voor het geldsysteem (die dus al is genoemd in mijn eerste boek –ebook- op amazon/kindle) is ingevoerd. Die innovatie maakt ons geldsysteem weer compleet en passend bij het karakter en de kenmerken van onze huidige samenleving.

Ik heb echter al ervaren dat het invoeren van mijn oplossing niet bepaald gemakkelijk zal zijn, al is de oplossing zelf echt simpel en makkelijk in te voeren. En toch is het de meest excellente oplossing en de enige die echt permanent zal gaan werken. Om meerdere redenen. Dat het moeilijk is in te voeren, heeft met name ook sociale redenen. Politici en economen vertrouwen nog te veel op de huidige economische kennis en hoe dat zich verhoudt met ons huidige geld systeem en monetair beleid. Geld zit overal, en ook monetair beleid zit overal en heeft overal invloed op. Ik heb het dan niet alleen over monetair beleid en handelen van overheden, maar ook het monetair beleid en handelen van organisaties en individuen. Gebrek aan geld zit

ook overal. Ook bij diegenen die niet direct gebrek aan geld hebben of zelfs veel meer verdienen dan men nodig heeft. Ook die individuen hebben immers op allerlei fronten last van het gebrek aan geld van anderen. Te denken valt dan aan diverse negatieve gevolgen van gebrek aan geld zowel binnen als buiten het werk. En binnen en buiten de eigen familiesfeer of eigen sociale contacten. Criminaliteit is indirect in zekere mate vaak ook het gevolg van gebrek aan geld. Betalingsachterstanden van klanten van bedrijven. Gebrek aan geld. Een slecht draaiende economie en de gevolgen daarvan voor mogelijkheden van bedrijven en organisaties en individuen. GEBREK aan geld.

In zijn essentie is er 1 groot of wellicht belangrijkst argument tegen creatie van meer geld. Zijnde het argument van inflatie. Dit fenomeen, inflatie, wordt echter volledig verkeerd begrepen door economen. Inflatie is op zich niet negatief. Hoeft het niet te zijn. Daarnaast valt te bediscussiëren wat erger zou zijn, inflatie die wel negatief uitpakt binnen een verder redelijk tot gezonde economie versus de economie die we nu (het jaar van 2012) hebben of zelfs een veel ergere economie maar dan met een wat hogere inflatie.

Terwijl inflatie dus een hoofdargument is tegen creatie van meer geld, is het een volledig irrelevant argument. Het is een heel relevant issue en concept, met name door de grote rol en het grote belang wat inflatie speelt in zowel het economisch denken en beleid alsook het monetaire beleid van de EU en EU landen. Maar het is het niet uit zuiver economisch en sociaal belang. Integendeel. Inflatie, en vooral het onbegrip van wat dit concept inhoudt bij economen en politici, houdt de slechte economische situatie die als crisis is gelabeld onnodig in stand. En verslechtert die situatie zelfs.

In feite zijn er in de huidige tijd, ik schrijf dit nu september 2012, onder andere de volgende zaken die de economische situatie van de EU en de wereld onnodig op een veel slechter niveau houden dan kan en mogelijk is ook bij het huidige irrationele en gestoorde monetaire systeem en beleid:
1) Het begrip van en verstarrende werking van het concept inflatie. Hier heb ik dus al deels 1 en ander over verteld, maar ik ga hier in de rest van het boek wel meer diepgaand op in.
2) Het Europese Noodfonds ESM. Dit noodfonds haalt meer geld uit de economie, het primaire proces. Terwijl dit juist in deze tijd ontzettend schadelijk is en desastreus voor de samenleving, organisaties en individuen. Omdat er al te weinig geld is, en op die manier wordt NOG meer geld uit het primaire proces gehaald. Hier worden organisaties en individuen de dupe van, en het leidt tot een continuering van de negatieve processen die al een tijd aan de gang zijn. Het noodfonds is an sich niet schadelijk en kan zelfs een hele goede rol spelen in de toekomst. Maar op het moment, binnen het huidige monetaire systeem, is het een uiterst schadelijk initiatief. Wat overigens wel compleet verandert zodra mijn innovatie wordt ingevoerd omdat dan het geld wat nodig is voor EMS op geen enkele mate van overheden, organisaties of individuen hoeft af te komen. Verhoging van belastingen of verslechtering van economieën ten behoeve van het noodfonds (wat nu aan de hand is en nog meer gaat gebeuren in nabije toekomst als mijn innovatie dan nog niet is ingevoerd…) is dan NIET meer nodig. Terwijl het nu regel is en dus een hoge mate van verslechtering van onze economie en dus ook samenleving inhoudt.

Als zodanig is het werk van Robert Barro met betrekking tot inflatie – het onderzoek en bevindingen die ik hier heb genoemd- wel relevant. Al is een beter begrip van dit alles en de gestoordheid van het inflatie onbegrip een wel heel belangrijke en fundamentele opstap naar een veel ruimer en beter begrip en hopelijk ook het uiteindelijke begrip van de excellentie van mijn innovatie voor het geldsysteem en het Excellente Monetaire Systeem dat daar het gevolg van zal zijn.

De gestoordheden en schadelijkheid van het onbegrip van inflatie leidt tot het onnodig en schadelijk ingrijpend bemoeilijken van invoering van mijn innovatie- de oplossing van de schuldencrisis. Dit omdat de verkeerde begrippen van inflatie- die schrikbeelden en wellicht ook nachtmerries over inflaties oproepen die helemaal niet reëel of relevant zijn- zo ontzettend wijd verspreid zijn in denken en communicatie van met name mainstream economen , politici en overheden. Maar ook zijn veel van die verkeerde begrippen vertaald naar uiterst desastreus beleid op nationaal en mondiaal niveau. Met name ook in monetair beleid van de EU. Het EMS akkoord en de richtlijnen zijn daar een “goed” voorbeeld van. Een goed voorbeeld van 1 van de grootste obstakels en “rampen” van onze samenleving, zijnde het uiterst invloedrijke negatieve en schadelijke beleid resulteren vanuit een onjuist, gestoord en schadelijk begrip van economen met betrekking tot het fenomeen inflatie.

Ik zal dat op meerdere plekken van dit boek herhalen, maar hopelijk ook voldoende uit kunnen leggen. Dat laatste is moeilijk, met name omdat diegenen die overtuigd moeten worden behoorlijk geprogrammeerd zijn en verblind worden door de onjuiste vooronderstellingen en onbegrip m.b.t. inflatie. Zelfs als ik het op een relatief versimpelde manier probeer uit te leggen. En misschien juist dan, omdat die simpele uitleg soms geen aandacht schenkt aan een veel ruimere uitleg WAAROM mijn begrip van inflatie WEL juist is en WAAROM de meest gangbare “begrippen” dat absoluut NIET zijn. Een goede uitleg daarvan vereist meestal a) een meer persoonlijke en veel uitgebreidere uitleg en b) dat diegenen die overtuigd moeten worden ook daadwerkelijk de tijd nemen om daadwerkelijk te luisteren en ook daadwerkelijk interesse te tonen en na te

denken over hetgeen ik schrijf of beter nog uit leg. Dat laatste komt helaas op dit moment nog te weinig voor, met name omdat de meesten denken dat ze alles al wel weten en begrijpen. Niet openstaand voor de mogelijkheid dat dit niet zo is (een feit) en dat men volstrekt verkeerd denkt op dat gebied.

Bij elk fenomeen en realiteit in onze samenleving is het relationele uiteraard erg belangrijk. Als dit fenomeen leidend wordt gemaakt in gedachten en beleid, zonder dat oog en begrip is voor de situatie waarin men zich bevindt en welke omgevingsfactoren een rol spelen, dan kan men volkomen verkeerd beleid gaan voeren en bepaalde aspecten van onze samenleving niet op de juiste manier managen. Dat is ook wat min of meer speelt met het fenomeen inflatie. Als niet de juiste regels en voorwaarden worden geschept in een economie of samenleving, kan inflatie optreden. Dit kan dan slecht zijn of goed. In het geval dat die inflatie slecht is, is dat een gevolg van de voorwaarden en manier van management. In dat geval moeten de voorwaarden of manier van management worden aangepast, en niet – zoals de EU doet- het slechte fenomeen inflatie leidend maken omdat dit altijd het gevolg zou zijn van de voorwaarden of het management. Inflatie is een gevolg van onjuiste, gestoorde voorwaarden. Bij de juiste voorwaarden en goed management komt inflatie NIET voor. En als het wel voorkomt bij bepaalde voorwaarden en management, is het al helemaal geen probleem als de inflatie stijgt. Omdat het gemanaged kan worden, maar ook omdat verbeterde voorwaarden minder snel tot inflatie zullen leiden. En als dat al gebeurt, is die inflatie van een heel ander karakter dan in het geval van een slechte, incomplete context met verkeerde voorwaarden.

Mijn innovatie voor het geldsysteem zorgt er voor dat ons huidige geldsysteem maar ook de economieën die er op gebaseerd zijn volledig kunnen worden gerepareerd en hersteld. Het huidige “kunstwerk” zijnde onze economie (een belangrijk, zo niet het belangrijkste, deel van onze samenleving) is al een hele tijd incompleet, maar raakt nu meer en meer beschadigd. En dat heeft ook weer nadelige invloed op de samenleving als geheel. Dit kan alleen opgelost worden als ons geldsysteem, ons monetair systeem maar ook beleid, wordt gerepareerd. De juiste voorwaarden voor een gezond monetair beleid en een resulterende groeiende gezonde samenleving kunnen alleen worden geschept en in stand worden gehouden door een gezond monetair systeem. Mijn Excellente Monetaire Systeem is dat. En zal een centrale fundamentele plaats in gaan nemen in de samenlevingen van de toekomst. Hopelijk is die toekomst er gauw.

Maar nu terug naar het issue van inflatie. Inflatie ontstaat in principe door het uit balans raken van onze economie. Dat kan doordat inderdaad te veel geld gaat naar bepaalde entiteiten of processen in onze samenleving. Maar ook in dat geval zal de balans zich over het algemeen wel herstellen op de langere termijn. Zeker als de overheid snapt wat er speelt en gepaste stappen gaat ondernemen. In geval van prijzen die te hoog worden ten opzichte van inkomens, valt dan te denken aan het beteugelen van de prijzen. Maar een andere mogelijkheid is het verhogen van de minimum inkomens. Bijvoorbeeld. Het is zelfs ook zo dat verhoging van minimum inkomens op de langere termijn het verlagen van prijzen mogelijk moet maken. Omdat als gevolg van hogere inkomens over het algemeen de afzet en ook omzet van goederen zullen stijgen. Waardoor bedrijven meer winst gaan maken, en gekoppeld met efficiencyverbeteringen en schaalvoordelen kunnen ze eventueel ofwel prijzen verlagen ofwel de lonen van werknemers nog meer laten stijgen. Wat ik hier probeer te communiceren, is dat winst of voordelen van bedrijven over algemeen door gegeven moeten worden aan de werknemers. Door betere beloning of een verbetering van de arbeid door minder te hoeven doen of wat dan ook. Dit kan ook, en als het niet gebeurt leidt het over algemeen tot problemen op de langere termijn. Zoals nu ook, in feite zouden werknemers in de lagere inkomensgroepen nu veel meer moeten verdienen dan ze nu doen. Onder andere vanwege automatisering en efficiencyvoordelen.

Voor wat betreft inflatie is verder het werk van Milton Friedman natuurlijk belangrijk en interessant. Ik ga daar hier echter niet veel dieper op in. Wel wil ik dat doen voor wat betreft een begrip van Milton Friedman dat wel relevant is. Ik heb het dan over zijn begrip “a helicopter drop of money” (“ The optimum quantity of money” , Milton Friedman, 1969). Dit begrip is ooit genoemd door Milton Friedman. En diverse intellectuelen en academici hebben het begrip later wel eens besproken of genoemd, uiteraard.

Feit is dat Friedman’s term “a helicopter drop of money” (“ The optimum quantity of money” , Milton Friedman, 1969) leuk klinkt. Echter, om diverse redenen zal dit niet helpen om de economie te herstellen. De belangrijkste reden waarom dit niet zal werken, is het feit dat het ook bij Friedman’s “a helicopter drop of money” niet gaat om echt nieuwe creatie van geld. Het door de FED (Federal Reserve) geïnitieerde en in huidige tijd in praktijk gebrachte aspect van Quantitative Easing (QE) werkt om min of meer dezelfde hoofdreden, maar ook min of meer dezelfde karakteristieken als die van “helicopter drop of money” ook niet. Uiteraard is er een groot verschil tussen een willekeurige “helicopter drop of money” en een meer doelgericht gestuurde QE. Er zijn waarschijnlijk ook wel meer verschillen te vinden en te benoemen tussen “helicopter drop of money” en QE. Echter zijn er ook enkele overeenkomsten die juist nadelig zijn en ervoor zorgen dat zowel QE als “helicopter drop of money” niet echt effectief zijn op de langere termijn. Of in ieder geval niet effectief genoeg en een stuk minder dan een meer optimale en grootse oplossing zoals mijn innovatie voor het geldsysteem kan zijn en ook is.

Fascinerend is echter ook, dat John Maynard Keynes (die ik persoonlijk erg goed vind) in 1936 in zijn boek "The General Theory of Employment, Interest and Money " al iets voorstelde wat min of meer gelijk is aan het " helicopter drop of money" voorstel van Milton Friedman. Ik heb het dan over de volgende passage in zijn boek :

"If the Treasury were to fill old bottles with bank-notes, bury them at suitable depths in disused coal-mines which are then filled up to the surface with town rubbish, and leave it to private enterprise on well-tried principles of laissez-faire to dig the notes up again (the right to do so being obtained, of course, by tendering for leases of the note-bearing territory), there need be no more unemployment and, with the help of repercussions, the real income of the community, and its capital wealth, would probably become a good deal greater than it actually is."
(John Maynard Keynes, "The General Theory of Employment, Interest and Money" London: Macmillan, 1936, p. 129)

In september 2012 heeft de FED een derde ronde van QE aangekondigd, QE3. Dit terwijl men ook verder gaat met maatregelen aangekondigd onder en behorend tot QE2. Feit is dat deze maatregelen, net als een "helicopter drop of money" (HDOM) zoals het was bedoeld door Milton Friedman, niet zullen werken. Tenminste, als ik begrijp waar "helicopter drop of money" nou eigenlijk over gaat. Voor wat betreft die term, "helicopter drop of money", moet ik helaas uitgaan van indirecte bronnen voor wat betreft nadere informatie van wat dat in zou houden. Volgens die indirecte bronnen is een belangrijk aspect en kenmerk van " helicopter drop of money" eenzelfde als die van QE. Zijnde het feit dat bij zowel QE als HDOM niet ECHT additioneel geld wordt toegevoegd aan de economie. Tenminste niet op langere termijn. Omdat zowel bij QE als bij HDOM tegenover het geld wat gecreëerd word ook schulden worden gecreëerd. Dit wordt bewust zo gedaan bij zowel QE alsook bij HDOM. Voor zover ik begrijp omdat dit inflatie zou voorkomen, volgens de economen. In het geval van de US houdt QE echter ook in dat de schuldenberg nog veel meer groeit, terwijl deze al veel te hoog is en was.

Ik heb echter ook al op diverse manieren in dit boek proberen uit te leggen dat inflatie in veel gevallen niet eens nadelig hoeft te zijn. En dat inflatie sowieso ook goed valt te managen, tegen valt te gaan, indien dat daadwerkelijk nodig en gewenst is. Het blijkt echter al wel uit diverse tools en ook regelgeving van economen en politici en overheden dat men gewoon überhaupt nog veel te weinig snapt van de notie en het fenomeen inflatie.

Geld creëren, echt geld creëren, is wat absoluut nodig is en zal zijn op lange termijn. Maar bovendien is een meest excellente en optimale manier van echt nieuw additioneel geld creëren- mijn creatie zijnde de innovatie voor het geldsysteem- ook gelijk de meest excellente oplossing om de schuldencrisis wel echt op te lossen. En daarnaast ons huidige geldsysteem dusdanig te flexibiliseren en te transformeren van een relatief gesloten naar een meer open systeem, dat onderlinge afhankelijkheden van geld en ook schaarste afnemen en ook daardoor de mogelijkheden voor entiteiten om echt te groeien dusdanig toenemen. De implementatie van mijn innovatie van het geldsysteem zal leiden tot een overgang naar het door mij gecreëerde en geïnitieerde Excellente Monetaire Systeem. Wat geen theoretisch systeem is, maar een systeem dat direct aansluit aan de behoeftes en benodigdheden in onze praktijk, onze maatschappij. Het Excellente Monetaire Systeem moet werkelijkheid worden om te transformeren naar een veel socialere en sterk verbeterde economie en samenleving.

Het hoofdprobleem van zowel QE als HDOM is dus het feit dat er niet echt additioneel en sterk benodigd geld wordt toegevoegd aan onze economie. Terwijl dat hoogstnodig is om :
- Überhaupt mogelijk te maken dat schulden uit het verleden in ieder geval deels worden afgelost.
- Echte groei van de economie, ook daardoor, weer mogelijk te maken maar ook
- Een meer complete en ook efficiënte kwantificering van onze maatschappij mogelijk te maken en de inefficiënte en nadelige en schadelijke afhankelijkheden in onze maatschappij daar waar nodig en daar waar het kan te transformeren naar minder nadelige afhankelijkheden of zelfs helemaal geen afhankelijkheden meer. Hierop kom ik ook terug in andere delen van mijn betoog in dit boek.
- Een meer specifiekere en meer excellente – deels wellicht door een meer gerichte- ondersteuning door middel van sociaal en of financiële kapitaal mogelijk te maken en ook werkelijkheid te maken.

De QE en ook het idee van HDOM hebben dus beide het effect dat er niet echt geld wordt oegevoegd, terwijl de schulden wel toenemen. En aangezien over schulden ook rente betaald moet worden, wordt de algehele situatie voor overheden alleen maar slechter. Tenzij de kosten van rente afnemen en de oude schuldpositie wordt vervangen voor een nieuwe met minder hoge rentekosten. En aangezien overheden naast organisaties en individuen in feite hun geld weer uitgeven aan het primaire proces binnen de economie en daarbij ook een belangrijk relatie hebben met andere entiteiten in de economie en de economie zelf, is zowel QE als ook HDOM ook in dat opzicht zeer nadelig voor de economie zelf. Het feit dat schulden al te hoog zijn, en zelfs stijgen, heeft een ernstig verstarrende werking op de economie zelf. Al is het alleen maar de

nadelige effecten die de verhoogde schulden hebben op monetair beleid van zowel de US alsook de EU. Dat beleid is nu al erg negatief qua karakter, maar ook qua inhoud. Ook omdat overheden dus nog niet snappen hoe een economie nu echt werkt en vooral ook zou kunnen werken. En het onbegrip van het blijkbaar toch wel complexe begrip inflatie en het resulterende negatieve beleid van de EU ook hierdoor, leidt alleen maar tot een verdere verslechtering van de economie en samenleving.

Een ander nadelig aspect van QE is daarbij dat het geld wat op die manier wel in de economie wordt gepompt maar op basis van creatie van schulden en rentelasten aan banken, ook nog eens grotendeels weer terechtkomt bij de banken. En niet bij de partijen in de samenleving die het veel meer nodig hebben, daar waar de problemen echt aanwezig zijn. Wat bij QE3 in feite gebeurt- als ik het goed begrijp- is dat de FED leningen neemt bij de banken. En dat geld vervolgens weer terug pompt naar de banken om hypotheekschulden af te lossen. Met daarbij de additionele creatie van renteschulden aan de banken.

Deze versimpelde uitleg van QE3 maakt naar mijn mening duidelijk hoe gestoord de handelswijze van FED in geval van in ieder geval QE3 eigenlijk is. Het lenen van geld bij banken. Om vervolgens andere leningen af te betalen bij banken. Zodat die banken meer geld zouden hebben om meer hypotheken te verstrekken. Los van het feit dat banken in de praktijk waarschijnlijk toch niet meer leningen zullen verstrekken voor hypotheken op deze manier omdat die verstrekking van hypotheken aan regels is gebonden die niet veranderen en Individuen wel het geld moeten hebben om hypotheken aan te gaan. Hierdoor - door deze actie - krijgen ze in de toekomst alleen maar minder geld. omdat belastingen verhoogd moeten worden om de leningen die door de overheid zijn aangegaan ook (ooit) terug te kunnen betalen.

Dit in tegenstelling tot mijn innovatie voor het geldsysteem, die in zijn essentie gericht is op echte additionele creatie van geld ZONDER dat daar schulden tegenover komen te staan. Met dat additionele geld kunnen dan vervolgens, onder andere, meer of minder schulden worden afbetaald zonder dat er andere schulden voor in de plaats komen. Het gaat dus om daadwerkelijk afbetalen van (delen van) schulden. Waarbij de partij die het geld ontvangt ook daadwerkelijk het geld weer kan gaan gebruiken en als zodanig dus ook niet achteruit gaat. Niemand, geen enkele partij, gaat er op achteruit als mijn innovatie voor het geldsysteem wordt geïmplementeerd. Terwijl er wel partijen zijn die er op vooruit gaan. Dat zal alleen maar toenemen als het geld dat via mijn innovatie additioneel beschikbaar komt ook voor andere doelen wordt gebruikt. Zoals beter onderwijs, betere gezondheidszorg, betere ouderenzorg, verbeterde (kansen en financiële middelen voor de) wetenschap. Maar ook, het (deels) afschaffen van belastingen. Niet voor korte tijd, maar voor langere tijd en eventueel permanent. Inkomstenbelasting, belasting/accijnzen op benzine, belasting op toegevoegde waarde. Hondenbelasting. Flitspaal belasting. Te hard rijden belasting. Het kan allemaal in meer of mindere mate worden afgeschaft zodra mijn innovatie voor het geldsysteem is ingevoerd. Zonder dat daar andere belastingen voor in de plaats komen, en zonder dat dit leidt tot hogere schulden of gebrek aan geld bij de overheid of andere partijen in de samenleving.

Mijn innovatie voor het geldsysteem. Is een win-win oplossing. Iedereen heeft er baat bij en niemand ondervind er nadeel van. Echt iedereen en alle partijen worden er beter van. En in tegenstelling tot het QE verhaal en het idee van HDOM is het wel de oplossing voor de schuldencrisis. De enige en meest excellente.

5. Een monetaire revolutie vereist een andere manier van denken

Dit boek is een behoorlijk uitgebreide beschrijving van de economische crisis en de oplossing. Uitgebreid en ook weer niet. Niet uitgebreid omdat ik inderdaad nogal oppervlakkig blijf en niet diepgaand inga op vele facetten en issues die te maken hebben met geld, economie en chuldencrisis. Maar wel uitgebreid omdat ik sommige issues juist weer wel wat uitgebreider behandel dan absoluut nodig is. In feite valt de hele problematiek die heeft geleid tot de schuldencrisis en ook de oplossing die daar uit volgt naar mijn mening best in minder dan 10 bladzijden tekst voldoende uit te leggen. Het probleem is echter dat de meesten die 10 pagina's uitleg niet zullen snappen vanwege te veel aannames over economie die niet kloppen, maar waarvan veel mensen denken dat ze relevant zijn. Terwijl ze dat niet zijn.

Feit is dat het grondbeginsel en fundament van ons hele economische systeem en geldsysteem in zijn essentie vrij simpel is en ook uitgelegd moet kunnen worden. Alleen is het relationele zijn van geld en geld in ons economische systeem en samenleving wel ontzettend veelzijdig. Maar aan het fundamentele geldsysteem hangen ook een hoop "tierelantijntjes" die niet relevant zijn om voldoende begrip te hebben en krijgen om de schuldencrisis op te lossen. Integendeel, want veel van die additionele aspecten van het financiële en economische systeem zijn ook nog eens incompleet en deels destructief voor bepaalde partijen of processen in dat economische en sociale systeem behorende tot en vorm gevend aan onze maatschappij.

Voor wat betreft begrip van geld en ons economische systeem geldt wat voor alles in onze samenleving geldt. Namelijk, dat ook ons geldsysteem en ons economisch systeem onderdeel is van ons denken. Ons denksysteem. Het is er echter niet alleen onderdeel van, maar het beïnvloed ons denken en ons denksysteem ook. In positieve of in negatieve zin, maar in onze huidige tijd meer en meer in negatieve zin. Dat negatieve is een resultaat van disfunctionaliteit van ons economisch systeem voortkomend uit ons geldsysteem. Waarbij economisch systeem en geldsysteem en monetair beleid niet los van elkaar kunnen worden gezien, maar in feite en ook in realiteit hetzelfde zijn. En ook weer niet. In de zin van dat geldsysteem en economisch systeem en monetair beleid min of meer geëvolueerde versies zijn van ons geld. Dit kan gezien worden als een lineair proces of circulair iets of elk ander denkbare vorm. En bepaalde regels of wetten of contracten- connecties tussen geld en andere entiteiten in onze samenleving binnen een systeem zoals economisch systeem of geldsysteem- zorgen er voor dat de realiteit meer een lineair of matrix karakter krijgt. Net als bepaalde karakteristieken van geld zelf binnen het systeem, zoals in dit geval de schaarste van geld of gepercipieerde schaarste van geld (wat weer niet een karakteristiek van geld of het systeem zelf is, maar juist die van het individu of het/een collectief in samenhang met aspecten of karakteristieken van geld en het systeem waarin het functioneert) , invloed hebben op afhankelijkheden en dus ook meer of minder matrix denken en realiteit van de realiteit. Dat meer of minder matrix heeft dan in alle gevallen zowel invloed op delen van ons financieel kapitaal en realiteit alsook ons sociale kapitaal en realiteit. Omdat financieel niet alleen sociaal beïnvloed, maar juist ook omdat financieel altijd in meer of mindere mate sociaal (kapitaal) is.

Vrijheid is niet zomaar een belangrijke waarde voor ons iedereen. Het is onder andere een belangrijke waarde omdat meer vrijheid minder afhankelijkheid betekent. Minder relationele afhankelijkheid. Maar, het gaat daarbij wel om disfunctionele of storende aspecten van relationele afhankelijkheid die opgelost of geëlimineerd moeten worden, om te zorgen voor meer vrijheid. Voor wat betreft geld betekent minder (gepercipieerde) schaarste van geld minder afhankelijkheid. En additioneel daarbij, in geval van minder schaarste van geld, ook meer mogelijkheden zowel financieel als sociaal. In dat geval betekent meer vrijheid ook meer groei. Meer groei van organisaties, overheid en individuen in de/en de samenleving. Uiteindelijk zijn alleen de laatste 2, meer groei van individuen en de samenleving, echt belangrijk. Al dragen groei van organisaties en overheden bij aan de groei van individuen en maatschappij.

Naast schaarste van geld hebben ook negatieve of negatief ervaren of gepercipieerde regels en wetten en contracten nadelige invloed op onze vrijheid en dus ook onze groei. Al kunnen en zullen regels en wetten en contracten ook positieve invloed hebben op groei. Soms is in dat opzicht een bepaald verlies aan vrijheid in relationele relaties nodig om op andere vlakken groei mogelijk te maken. Wat echter vaak wordt vergeten, is dat groei niet alleen financieel is en behoord te zijn, maar zeker ook sociaal. En dat die sociale groei uiteindelijk het enige echt belangrijke is en dus ook leading moet zijn in wat we ook doen. Een contract of regels en wetten (regels en wetten zijnde specifieke vormen van contracten) zijn en behoren niet alleen financieel te zijn, maar vooral ook sociaal. En daar zal men vooral bij de uitvoering en toepassing van het contract of de regels en de wetten ook te allen tijde voldoende en op een zo excellent mogelijke manier mee om moeten gaan. Bij echt alles wat we doen in deze samenleving moet het sociale en sociaal zijn een zo

groot mogelijk denkbare rol spelen. Dus ook in en bij ons geldsysteem, economisch systeem en monetair systeem/beleid.

Voor wat betreft de al genoemde lineaire en matrix karakters van ons geldsysteem, economisch systeem en monetair systeem valt het volgende te zeggen. Echt alles in onze samenleving, en dan bedoel ik ook echt alles, is onderdeel van sensemaking. Ons denken. Waarbij individueel en collectief denksysteem en denken onderdeel is van elkaar en invloed uitoefent op elkaar. De meest excellente en optimale situatie bestaat als ons hele denken en ook alles in onze samenleving zo veel mogelijk aansluit bij het meest excellente onderliggende fundament voor denken en manifestaties van dat denken in onze samenleving. Dat meest excellente onderliggende fundament is wat ik holoplurisme of holo-meervoudigheid heb genoemd. In feite moet echt ALLES in ons denken en onze maatschappij DAAR op gebaseerd zijn. Is dat niet het geval, dan leidt dat tot minder optimale en zelfs schadelijke of gestoorde realiteiten.

Feit is dat ons hele huidige geldsysteem in feite gebaseerd is op en vol zit met onlogica. Relatieve onlogica die tot nu toe nog niet echt was en is opgemerkt, maar die er wel is. Ik heb het dan over bepaalde relationele verbanden die contractueel zijn of worden vastgelegd of regels tussen organisaties en of individuen. Die niet logisch zijn qua karakter of vorm of samenstelling als ze worden bekeken vanuit hun relatie met de samenleving en vanuit een compleet ongestoord en optimale manier van denken. Die onlogica is deels het gevolg van de schaarste van geld, maar ook het gevolg van ontwikkelingen in onze samenleving gekoppeld aan de manier waarop onze samenleving is ingericht en de rol die geld er op dit moment in kan spelen. Uitgaande van ons huidige monetaire systeem en de regels die gelden binnen dit systeem.

Ons huidige geldsysteem is gewoon door alle contracten en aanvullende regels – bijvoorbeeld door monetair beleid van de EU, US, landen en organisaties- steeds meer invloed gaan uitoefenen op onze economie en onze manier van leven. We zijn steeds meer afhankelijk geworden van geld. Daarnaast is het echter ook zo dat geld gewoon steeds schaarser wordt, en dat er steeds minder arbeidskrachten nodig zijn voor de productie van goederen en diensten. Terwijl er binnen en met het huidige prehistorische monetaire systeem wel een directe of indirecte afhankelijkheid is tussen arbeid en inkomen. Alle sociale voorzieningen maar ook alle overheidsuitgaven kunnen alleen worden bekostigd als arbeiders deze uitgaven opbrengen. Zo is de situatie in onze huidige economie. En als minder mensen arbeid verrichten, of als arbeiders samen minder geld verdienen of meer moeten verdienen vanwege meer sociale kosten en dat meer niet verdienen (zoals in de huidige situatie) dan leidt dat tot problemen. Wat per definitie zo is in een relatief gesloten economie zoals de onze. De economie raakt dan gegarandeerd uit balans, zoals de afgelopen jaren is gebeurd in de wereld. De financiële crisis en economische crisis die officieel is benoemd sinds ongeveer het jaar 2008 was eigenlijk al veel eerder begonnen. Het is het logisch gevolg van een incompleet monetair systeem wat niet past bij de ontwikkelingen van deze tijd.

Om onze schuldencrisis echt op te lossen. En ons geld en monetaire systeem & beleid aan te passen aan de wensen van de huidige tijd en een meer excellente toekomst. Is onder andere het volgende nodig:
1) Geld moet weer veel minder schaars worden dan nu het geval is. Dat haalt de nu uiterst negatieve afhankelijkheden in de maatschappij voor een groot deel weg. Zorgt weer voor een grotere vrijheid. En uiteraard nemen de mogelijkheden en kansen van overheden, organisaties en individuen daardoor toe
2) Geld moet niet alleen verdiend worden door er voor te werken (produceren van goederen en of diensten), maar daarnaast moet geld ook gewoon geproduceerd worden. Dit is in ieder geval nu op dit moment zo spoedig mogelijk nodig om een groot gebrek aan geld te compenseren. Maar in de toekomst is het ook nodig voor 3) want deze loskoppeling van geld van arbeid maakt dus ook het volgende mogelijk te weten
3) Arbeiders moeten niet op moeten draaien voor alle kosten die overheden maken. Dat wil zeggen dat arbeiders niet op moeten blijven draaien door middel van arbeid voor de kosten van de overheid waar dus ook uitkeringen voor werklozen, kosten voor gezondheidszorg, ouderenzorg, overige uitkeringen en wat nog meer onder vallen. In de toekomst moet een deel van die uitgaven gewoon bekostigd worden door middel van geld wat geproduceerd wordt naast of bij het primaire proces van wat nu als waardeschepping wordt gezien te weten productie van goederen en diensten.

Door al deze maatregelen gaat ons huidige geldsysteem weer passen bij de eisen en wensen van deze tijd. De misfit die er nu is verandert dan in een uitstekende fit met de wensen en eisen en het karakter van de samenleving. Volgend op deze benodigde transformatie van het geldsysteem zal echter ook de maatschappij op sommige punten moeten transformeren. Onder andere en ook grotendeels ten gevolge van de veranderingen in het geldsysteem en ook wat dat mogelijk zal gaan maken in de nieuwe generatie maatschappij. En dat is veel. Heel veel. Mijn innovatie voor het geldsysteem zal leiden tot ongekende mogelijkheden en ontwikkelingen in de maatschappij en economie. Economie en geld zullen en kan weer ten dienste komen te staan van de maatschappij en de groei van individu, organisaties en overheden.

Op het moment is economie zeker geen “zero sum game”. Onder andere niet omdat waarde niet alleen van geld afhankelijk is, en zelfs uit alles behalve geld bestaat. Zoals ik ook in een andere deel van dit boek zeg,

is geld an sich niets waard. Dit lijkt een rare bewering, maar is het niet als we in gedachten onszelf voorstellen dat we helemaal niets meer kunnen met het geld wat we in onze portemonnee of op de bank hebben staan of wat we nog gaan verdienen. In die situatie zou geld inderdaad niets meer waard zijn. Geld heeft alleen zijn waarde vanwege de regels die we tezamen hebben (opgesteld) ten aanzien van geld en het feit dat we ons in principe in ieder geval in voldoende mate allemaal aan die regels houden.

6. Over ons relationeel zijn en de matrix

Binnen de sociale wetenschappen bestaat een stroming die wordt aangeduid als sociaal constructionisme. Deze stroming is een algemene, en wetenschappers binnen verschillende sociale wetenschappen hebben er in meer of mindere mate interesse in. En sommige worden aangeduid als zijnde sociaal constructionist, wat natuurlijk altijd in meer of mindere mate het geval is. Er zijn echter enige bekende academici en intellectuelen die door anderen worden gezien als zijnde sociaal constructionist. Een voorbeeld daarvan is de Franse socioloog en filosoof Bruno Latour, die samen met Michel Callon en John Law wordt gezien als de grondleggers van de actor-network theorie. De ANT theorie. Het sociaal constructionisme is een belangrijke stroming in de sociale wetenschappen. Het gaat er van uit dat de wereld maakbaar is en veranderbaar door ons als individu c.q. actor. Dat is natuurlijk ook zo. Maar een belangrijk feit wat deze stroming ondersteunt, is dat de wetenschap ook steeds verder is in het begrijpen van onze sociale omgeving en maatschappij. En daarbij ook steeds betere methodologien en handvaten ontwikkelt om onze samenleving ook daadwerkelijk beter te gaan begrijpen maar ook- en dat is het meest interessante en fascinerende- te verbeteren. Als zodanig vormt het sociaal constructionisme en onderzoeksmethoden en technieken die daar bij horen ook een zeer belangrijk en fascinerend deel van veranderingsmanagement. Mijn werk, met name mijn werk op het gebied van meta-semeiotiek, vormt daar niet alleen een belangrijk deel van maar is tevens zeer fundamenteel en belangrijk voor het verder verbeteren en optimaliseren van constructionisme, methodologien die daar bij horen maar ook met name het transformeren en verbeteren van de maatschappij. In alle denkbare vormen en op alle denkbare gebieden. Het is de meest excellente manier van kijken, de meest excellente methodiek en de meest belangrijke stap voorwaarts voor wetenschap en praktijk. Ik moet mijn meta-semeiotiek- die beter is dan de semiotiek van CS Peirce en dan welke meta-fysica dan ook- wel verder uitleggen in de toekomst. Maar in principe is meta-semeiotiek- mijn creatie- al klaar. Net zoals mijn innovatie voor het geldsysteem dat is, maar helaas behoeft ook die nog enige verdere uitleg en vooral dat meer en meer mensen er van op de hoogte worden gesteld en gaan begrijpen hoe excellent dit alles wel niet is.

De psycholoog en sociaal wetenschapper Kenneth Gergen is 1 van de vele andere wetenschappers die valt te beschouwen als behorend tot de sociaal constructionisten. Hij heeft het TAOS instituut opgericht. En heeft enkele boeken geschreven. Van die boeken is voor hier het boek “relational being” interessant. Het boek zelf is erg goed en interessant. Echter, net als bij het werk van de meesten en alle boeken in het algemeen is het onderliggende perspectief - of in elk geval het perspectief van diegene die hetgene wat beschreven is in het boek leest – niet alleen erg belangrijk maar zelfs essentieel. In veel gevallen valt aan de presentatie van het werk (de tekst zelf of de manier waarop het door de schrijver c.q intellectueel zelf wordt gecommuniceerd) al te zien dat de intellectueel c.q academicus van een wetenschappelijk werk zelf het meest excellente en enige echt juiste perspectief en begrip niet heeft. Dit enige juiste perspectief en begrip zijnde meta-semiotiek en passend bij practicisme valt in weinig werken te vinden. En zelfs als het te bespeuren valt, is dat nog niet in alle aspecten en facetten van het werk. Dat wil zeggen, zelfs als er enige vorm van meta-semeiotiek te bespeuren valt, is dat nog niet volledig en compleet genoeg. Dit leidt tot allerlei fouten. De werkelijkheid is niet Multi-layered. Het is holoplural, wat in het Nederlands waarschijnlijk het best te vertalen is als holo-meervoudig. Waarbij die holo-meervoudigheid ook weer op een andere manier gezien en gepresenteerd moet worden dan holographic of holografisch. Holografisch is meer enkelvoudig dan holo-meervoudig, en daarbij meer lineair van karakter dan holo-meervoudig van karakter. Holo-meervoudigheid moet op een holo-meervoudige manier worden gezien, dat wil zeggen min of meer cumulatief holo-meervoudig naar alle richtingen uit. Alle denkbare richtingen. Alles wat holo-meervoudig is, is zelf weer onderdeel van en bestaat zelf weer uit oneindige holo-meervoudige holo-meervoudigheid. Dus in feite is alles holoplural holoplural. Onze holoplural universa zijn holoplural holoplural. Wat een relationele manier van kijken is. Waarbij in zijn essentie echt alle denkbare factoren en issues en zelfs mogelijkheden die er zijn in beschouwing worden genomen. Die feitelijkheid en essentie is ook aan de orde, en wordt hopelijk ook voldoende gepresenteerd, in mijn creatie van phronesis antenarrating. Wat een onderdeel vormt van practicisme c.q. phronesis meta-semeiotiek.

Relationeel zijn moet ook worden begrepen vanuit meta-semiotisch perspectief. En meta-semiotiek en practisisme is en gaat ook over de meest ultieme en complete vorm en existentie van relationeel zijn. En relationeel nog niet zijn. Wat argumenteerbaar ook een vorm van zijn is, het niet zijn. Mogelijkheden als behorend tot het zijn. Deze tekst- dit boek-bijvoorbeeld is een vorm van zijn als wordt gekeken naar het feit dat het een boek en tekst is. Terwijl het een vorm van niet zijn is als wordt gekeken naar de inhoud en dat deel van de inhoud wat nog geen werkelijkheid is in onze samenleving of waar dan ook buiten de tekst van dit boek om. In dat opzicht is trouwens ook de uitspraak van Jacques Derrida die ik in een eerder deel van dit boek noemde, uiterst interessant en relevant.

Als wordt gekeken naar relationeel zijn of de werkelijkheid om ons heen. Dan moet worden begrepen dat deze vormen van zijn altijd een meer reductionistische vorm zijn van holopluristische meervoudigheid. Als zodanig moet ook sensemaking en representatie bij voorkeur in zijn essentie meervoudig zijn, en liefst meervoudiger dan de werkelijkheid. Of in ieder geval compleet en meervoudig genoeg in ofwel de representatie zelf ofwel de combinatie van de representatie alsook de interpretatie van deze representatie. Hoe meervoudiger het sensemaking proces - aansluitend bij en overeenkomend met wat ik phronesis antenarrating heb genoemd- hoe beter de uitkomst en hoe beter de mogelijkheid voor een meer excellent zijn is.

Maar daarnaast moet worden begrepen dat de meervoudigheid van mogelijkheden ons bijna onbeperkte mogelijkheden geeft om de werkelijkheid om ons heen te transformeren en andere vormen en werkelijkheden te geven. Vooral als het begrip en vaardigheden van degenen die dit doen groter is en groeit. Daarnaast echter is het van belang überhaupt te begrijpen dat de werkelijkheid zoals wij die ervaren slechts 1 van vele werkelijkheden en vooral ook mogelijkheden is. Er zijn vele bijna oneindig grote andere mogelijkheden voor onze werkelijkheid en dus ook onze samenleving en organisaties en individuen binnen deze samenleving. Dat lijkt wellicht een bekend en vaststaand iets. Maar het wordt veel te weinig begrepen wat dat inhoudt voor de mogelijkheden van onze samenleving en de manier waarop we dingen beter zouden kunnen maar vooral ook moeten organiseren. Daarbij komt dat alles op een relationeel holopluristische manier moet worden beschouwd en begrepen. Dan komt ook datgene wat ik hier zeg over een werkelijkheid die zo veel anders kan zijn op zoveel verschillende manieren ook in een heel ander perspectief te staan, maar vooral nemen de mogelijkheden dan ingrijpend toe om daadwerkelijk onze samenleving op een ingrijpende manier en op een kwalitatief sterk verbeterd niveau ingrijpend te verbeteren, te laten groeien en te transformeren naar iets wat constant kan verbeteren en groeien.

Mijn innovatie voor het geldsysteem vormt daar een wezenlijk onderdeel van. Het is onderdeel van holopluralistisch begrip en dat houdt per definitie in dat het bijdraagt aan sterk verbeterde groei en transformatie van onze samenleving. Echter, aangezien geld en monetair beleid zo'n ingrijpende rol speelt in echt alles van de samenleving zal vooral mijn innovatie van het geldsysteem de meest ingrijpende impact hebben op echt alles denkbaar. Niemand, zelfs ik niet, snapt nog volledig hoe ingrijpend dit alles wel niet zal zijn. Het is ook nog niet te bevatten want dit zal echt tot vrijwel ongekende en over algemeen sterk positieve energie en resultaten gaan leiden. Vooral als mijn relationele meta-semeiotiek meer en meer het fundament en belangrijkste perspectief en onderdeel gaat worden van sensemaking, wetenschap, praktijk en de samenleving als geheel.

Ons huidige geldsysteem is in zijn fundament en uitwerking sterk belemmerend en schadelijk. Dat komt met name omdat dit geldsysteem niet compleet is. Maar, en dat is nog veel fundamenteler, het sluit vooral ook niet aan bij de realiteit. Deze realiteit vraagt om een meervoudig en mogelijkheden scheppend geldsysteem dat bovendien niet gebaseerd is op meer en meer afhankelijkheden die belemmerend werken, maar juist gericht is op mogelijkheden tot innovatie, transformatie en groei.

Enkele aspecten van ons huidige geldsysteem die belemmerend werken en tot schadelijke resultaten leiden zijn:
- Geld is in feite kwantificering van de werkelijkheid. Wat een manier is om de werkelijkheid om ons heen te representeren. Deze representatie is echter altijd reductionistisch en daarom in zeker mate incompleet. Wat op zich geen belemmering hoeft te vormen, als de eigenschappen en karakteristieken van die representatie maar wel zo goed mogelijk aansluiten bij de werkelijkheid. En als de kwantificering an sich maar op een zo compleet mogelijke manier gebeurt. Wat ik daarmee bedoel is bijvoorbeeld dat als iets in geld wordt uitgedrukt, dat dan wel zo veel mogelijk aspecten die van belang zijn om in geld te worden uitgedrukt ook daadwerkelijk in geld worden uitgedrukt. Bijvoorbeeld als wordt gepraat over kosten, dan moeten ook sociale kosten en kosten van natuurlijke bronnen voldoende worden gekwantificeerd. Bij productie van een product zijn niet alleen de direct arbeidskosten en materiaalkosten van belang, maar ook de relationele kosten zoals maatschappelijke kosten, kosten van gezondheidszorg, kosten van beslag op en invloed op natuur en samenleving, etcetera. Deze kosten worden niet volledig gekwantificeerd, zoals we allemaal weten. Niet op organisatorisch niveau, maar ook niet op overheidsniveau. Er zijn bepaalde kosten die door niemand in beschouwing worden genomen en dus ook niet worden vergoed of betaald. En doordat bepaalde zaken niet worden gekwantificeerd, wordt verlies op die gebieden in sommige gevallen of in algemeen niet eens in beschouwing genomen. Men houdt er geen rekening mee, en het wordt door sommige partijen niet eens relevant gevonden. Soms ook omdat deze kosten- of het nu financiële of sociale of anderszins kapitaal kosten zijn- niet eens zichtbaar worden gemaakt omdat ze niet worden benoemd of gerepresenteerd door financieel of sociaal kapitaal.
- Economen hebben een volledig verkeerd begrip van het fenomeen inflatie. Ze snappen bijvoorbeeld nog niet voldoende dat inflatie in zijn essentie een label is voor imbalances. Het uit balans zijn van de economie. Wat natuurlijk vele oorzaken kan hebben. Maar daarnaast zijn er ook vele verschillende vormen van en ook oorzaken van inflatie. Die oorzaken zijn veelal verschillend, maar daarnaast over het algemeen ook

meervoudig. Veel meervoudiger dan economen op dit moment begrijpen. Verder is het zo dat inflatie over het algemeen erg goed gemanaged kan worden bij een afdoende begrip, en dat het nogal wat uitmaakt in welk sociaal klimaat of werkelijkheid sprake is van inflatie en dus ook het karakter en de oorzaken van deze inflatie. Maar verder is het ook zo dat inflatie nooit als vrijstaand iets gezien moet worden, maar meer ook als 1 van vele fenomenen in de maatschappij die hoe dan ook in zeker mate voor zal komen maar veelal niet eens schadelijk is of hoeft te zijn. Er zijn meerdere oorzaken waarom verschillende vormen van inflatie op zich niet slecht zijn of zelfs een logisch natuurlijk resultaat zijn van zeer goede en opbouwende ontwikkelingen in de maatschappij. In de huidige maatschappij is bijvoorbeeld inflatie veelal juist een fenomeen van groei. Die vorm en hoedanigheid van inflatie is niet schadelijk. Er zijn diverse sociale situaties waarbij inflatie op zich geen probleem vormt. Daarnaast zijn er wel ongewenste vormen van inflatie, maar daarbij is veelal sprake van een dieper liggende oorzaak. In dit geval- de huidige situatie in de samenleving- wordt die diepere oorzaak verkeerd begrepen. Inflatie kan zowel ontstaan bij een teveel aan geld in de samenleving alsook als gevolg van te weinig geld in de samenleving. Verder is het zo dat inflatie op zich veroorzaakt kan worden door te veel uit balans raken van het systeem op zich. Zonder dat er meer of minder geld in de maatschappij komt. Ook kan het zijn dat verschillende combinaties van al dan niet uit balans raken bij al dan niet meer of minder geld in de economie leidt tot meer of minder inflatie verschijnselen. In de huidige samenleving is het echter zo dat er een chronisch tekort is aan geld bij bepaalde partijen in de samenleving. Dit zijn problematische imbalances en dus is hier ook sprake van problematische inflatie. De inflatie is problematisch omdat het wordt veroorzaakt door een gebrek aan geld, omdat dit problematisch gebrek aan geld niet wordt opgeheven door het juist managen van het systeem zijnde onze maatschappij en ook en met name omdat de problematische inflatie overgaat naar groeiende problematische inflatie doordat die inflatie zelf al zorgt voor nog minder geld juist daar waar de inflatie een probleem vormt. De oorzaak van die problematisch inflatie moet dan aangepakt worden in plaats van dat de inflatie zelf alleen als probleem wordt gezien. Waarmee ik bedoel dat het systeem of de werkelijkheid waar we mee te maken hebben werkt of te maken heeft met een geldsysteem dat incompleet is. Die incompleetheid veroorzaakt, heel logisch, inflatie. Dus moet de incompleetheid worden opgelost door het geldsysteem zelf aan te passen.

In zijn essentie is het zo dat ons huidige geldsysteem niet voldoende voorziet in gewenste groei van entiteiten in onze samenleving. Bij financiële groei van bepaalde entiteiten gaat dat in financieel en daarom ook in algemeen opzicht veelal ten koste van andere entiteiten in de samenleving. Maar daarnaast is het ook zo dat indien geld wordt overgeheveld naar proces entiteiten in onze samenleving, dat dit dan over algemeen ook ten koste kan gaan van het primaire proces zelf. Waarmee ik bijvoorbeeld bedoel dat meervoudige producten en diensten en ook veranderingsprocessen van organisaties meer en meer beslag leggen op onze financiële middelen. Ten koste van het primaire proces zoals bijvoorbeeld de onmogelijkheid om lonen te verhogen of zelfs gelijk te houden bij een niet voldoende groeiende geldhoeveelheid zoals in de huidige tijd. Het geld moet namelijk altijd ergens vandaan komen, uiteraard. Veel van de schulden- of het nu overheidsschulden of particuliere schulden zijn- zijn wellicht nodig en of veroorzaakt door de groeiende behoefte aan geld voor het proces zelf. Er gaan namelijk voor zover ik weet steeds grotere bedragen in omloop tussen landen onderling. Hoe lang dit duurt is wel van belang, maar daarnaast is van belang om hoeveel geld dit gaat. Al het geld wat op deze manier in omloop is tussen entiteiten kan in ieder geval op dat moment namelijk niet gebruikt worden voor het primaire proces zelf. Of zal leiden tot schulden of het nu kortlopende of langlopende zijn.

- Geld heeft verschillende functies in onze samenleving. Die functies zijn in de tijd aanzienlijk toegenomen in zowel meervoudigheid alsook onderlinge afhankelijkheden. We leven in een maatschappij waarin de afhankelijkheden van geld ons allemaal in een matrix hebben geplaatst. En die matrix en zijn afhankelijkheden zijn belemmerend voor groei daar waar onlogica in de matrix zelf bestaat, alsook daar waar de afhankelijkheid van die illogica groter wordt. Zoals in het geval van een financiele of economische crisis die wordt veroorzaakt door gebrek aan geld. Een groeiend gebrek aan geld. Leidt tot nog meer nadelige invloed van de illogica van ons huidige matrix monetaire systeem en beleid.
- Ons huidige geldsysteem is een gesloten systeem. Niet omdat het dat hoeft te zijn, maar meer omdat we de regels van het spel zo hebben gemaakt en ons er ook aan houden. Deels door verkeerd begrip van zowel wat geld is en kan zijn maar ook door verkeerde aannames en een verkeerd begrip van economische fenomenen. Zoals bijvoorbeeld inflatie. Het begrip van economie is gewoon te incompleet en te gefragmenteerd. Economen begrijpen over algemeen slechts delen van economie en onze samenleving, en zelfs dat sterk begrensde deel van waar men zich op richt begrijpt men vaak onvolledig en in vele gevallen ook onjuist. Daarbij snapt men vaak alleen de “IST” situatie, en veel minder wat geld en onze economie kan worden door aanpassing van het systeem zelf maar ook eventueel regels van ons economische en monetaire systeem. Van economen hoeft men niet de meest excellente oplossing voor onze economie te verwachten. Die oplossing is er trouwens al, en beter valt er niet te vinden of te creëren. Ik heb het dan over mijn oplossing, die zo spoedig mogelijk ingevoerd moet worden in onze maatschappij. Vanaf dat moment is de financiële en schuldencrisis echt permanent opgelost. En kan onze economie en samenleving en ook organisaties en individuen binnen deze samenleving groeien als nooit tevoren. Waarbij groei niet zozeer kwantitatief is en hoort te zijn, maar ook veel meer kwalitatief.

Maar waar het in zijn essentie op neerkomt, is dat zowel financieel als sociaal kapitaal (die overigens beide sterk van elkaar afhankelijk zijn en ook invloed op elkaar hebben en relationeel met elkaar verbonden) beide relationeel zijn. Die relaties moeten echter van een juist karakter zijn. En positief uitwerken en zijn en niet negatief. In een recessie of crisis, met name in een recessie of crisis, zijn of kunnen bepaalde aspecten van het economisch systeem negatief en schadelijk zijn voor de overheid, organisaties of individuen. Maar ook puur te sterke afhankelijkheden tussen entiteiten in de samenleving kunnen en zullen negatief en schadelijk zijn. Vrijheid is 1 van de grootste waardes en kwaliteiten van leven. Te veel afhankelijkheid tast vrijheden aan. Wat kan en zal leiden tot verschillende schadelijke effecten op kapitaal. Financieel kapitaal, maar ook sociaal kapitaal.

Door de groei van afhankelijkheden tussen financiële entiteiten onderling en ook puur de afhankelijkheid van verschillende vormen van geld. Gekoppeld aan de toenemende schaarste van geld, tekort aan geld. Zijn we meer en meer in een matrix structuur belandt waarbinnen we allemaal steeds meer ons best moeten doen en meer en meer moeten doen om een deel van het geld te bemachtigen. Veel van die afhankelijkheden bestonden vroeger nog niet, en ook was er in die tijd over het algemeen niet zo'n sterk verslechterde economische situatie als die nu sinds 2008 ontstaat. Terwijl ik dit schrijf is het 2012 en overheden doen op allerlei manieren hun best om de economie weer aan het lopen te krijgen en schulden effectief terug te dringen. Het is echter een feit dat dit echt alleen maar kan en succesvol zal zijn als mijn innovatie voor het geldsysteem wordt begrepen en ingevoerd zal worden. Tot die tijd zullen alle acties van overheden of andere entiteiten binnen onze samenleving alleen maar vormen van brandjes blussen zijn. En niet tot echte verbetering leiden, integendeel. En intussen wordt de economische situatie in zijn geheel alleen maar slechter en slechter. Een andere mogelijkheid is er niet. We zitten nu namelijk in een spiraal die- met het huidige financiële en economische systeem- echt alleen maar 1 kant op kan gaan. En dat is naar beneden zijnde een verslechtering. Er zijn, op zijn simpelst gezegd, echt maar 2 mogelijkheden voor de toekomst van het kapitalisme en de economieën van de EU en de US en ook de rest van de wereld. Zijnde de volgende 2 mogelijkheden :
1) Mijn innovatie voor het geldsysteem wordt NIET ingevoerd. In dat geval zullen onze economieën en onze samenleving alleen maar kunnen verslechteren. Een weg omhoog is er dan niet meer. En zal ook niet komen totdat
2) Mijn innovatie voor het geldsysteem wordt ingevoerd. Vanaf dat moment is de schuldencrisis over. Maar ook betekent dat een verdergaande verbetering en ook transformatie van niet alleen ons financiële en monetaire systeem maar ook onze samenleving als geheel. Een transformatie naar het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem. Wat het beste en ook meest excellent relationele monetaire systeem ooit is. En het Excellente Monetaire Systeem is ook een Monetair Systeem van vrijheid en schitterende mogelijkheden voor individu, organisaties en samenleving.

Geld moet weer veel meer met name een katalysator voor groei zijn en dus ook worden. Ik heb al eens ergens anders geschreven dat geld an sich geen enkele waarde heeft. Als we geld sparen heeft dat geld geen waarde. De waarde die we eraan ontlenen is puur de waarde die het heeft omdat we er in de toekomst andere goederen of diensten voor kunnen krijgen. Die goederen en diensten, die hebben waarde voor ons. Het geld zelf niet zozeer. Maar inderdaad, door de regels en afspraken die we onderling hebben ten aanzien van wat we met het geld kunnen doen, en het feit dat we er goederen en diensten voor kunnen krijgen die wel waarde hebben, heeft het wel waarde om geld te hebben op het moment dat we het nodig hebben. Als zodanig heeft zowel geld lenen als geld sparen wel waarde en is het zeer nuttig en zelfs essentieel voor continuïteit van leven. Het is echter een groot probleem dat in de huidige tijd de schulden in totaal maar ook specifiek te groot zijn geworden. En dat dit ook de enige mogelijke manier is en wordt voor meer en meer organisaties en mensen om überhaupt nog in stand te blijven c.q. te overleven in de huidige economieën en dus ook samenleving. Wat daarbij ook gerealiseerd moet worden is dat zelfs individuen met een vaste baan soms niet eens een eigen huis kunnen bekostigen en daarnaast toch nog in de schulden komen, terwijl ze in feite niet veel echt bijzonders doen met het geld wat ze al verdienen. Er zijn werknemers die zelfs af en toe schulden aan gaan of zelfs moeten gaan puur om de noodzakelijke levensbehoeften te kunnen bekostigen en niet eens zo uitbundig veel luxe zaken. Dat is eigenlijk een schande en bijna ondenkbaar in de huidige tijd, apart natuurlijk van de realiteit en realisatie dat we inderdaad in een financiële en schuldencrisis zitten die heel heftig is en dat ook wel zal blijven (uitgaande van de situatie dat mijn innovatie nog niet ingevoerd zal worden vanwege wat voor oorzaak dan ook). Los van het feit dat het in het verleden over het algemeen niet eens noodzakelijk was om schulden aan te gaan om in noodzakelijke (eerste) levensbehoeften te kunnen blijven voorzien, terwijl dat in de huidige tijd wel het geval is. Ik denk ook dat David Graeber in zijn boek over schulden ("debt, the first 5000 years, David Graeber, 2014") in antropologisch en economisch opzicht wel behoorlijk wat toe had kunnen voegen door daarin heel duidelijk te melden en aan te tonen dat schulden in historisch opzicht niet in die mate zoals in de huidige tijd aangegaan hoefden te worden om in de echt noodzakelijke levensbehoeften te kunnen (blijven) voorzien.

De kennis en mogelijkheden zijn er om echt iedereen die werkt een veel beter leven te geven, waarbij men gewoon een eigen huis kan kopen en echt niet in de schulden hoeft te raken of gaan daarvoor. En als er dan

toch schulden worden aangegaan, dat dit dan “behapbaar” is en dat deze schulden dus altijd terug betaald kunnen worden. Mijn innovatie voor het geldsysteem maakt die mogelijkheden alleen maar groter, en ook zal het de situatie van overheden en organisaties ingrijpend verbeteren. We leven in een interessante tijd. Een tijd waarin we echt over kunnen gaan naar een veel betere samenleving. Dit vereist echter een transformatie van ons geldsysteem. Een transformatie waarin mijn innovatie voor het geldsysteem de sleutel vormt. Het is de monetaire revolutie die nodig is om ons geldsysteem compleet te maken. En ook fundamenteel mogelijkheden scheppend en creërend voor onze samenleving als geheel alsook overheden, organisaties en individuen binnen de samenleving.

Het relationeel zijn van geld in onze economieën maar ook het relationeel zijn van wat dan ook in onze economieën maar ook universa kan zich alleen maar op de meest excellente manier ontwikkelen als dit relationele zijn ook het meest excellente karakter en fundament heeft. Dit is het fundament en karakter van holopluralistisch relationeel zijn. Maar ook holopluralistisch relationeel zijn kan van een meer of minder goed karakter zijn. Zelfs ook positief of negatief. Practicisme en meta-semeiotiek is gericht op positieve energie en positieve ontwikkelingen en dat zal ook zo veel mogelijk het karakter ervan moeten zijn. En dit geld natuurlijk ook voor kapitaal, zowel voor financieel alsook voor sociaal kapitaal.

Om er voor te zorgen dat onze samenleving een stuk positiever wordt, zullen onder andere de volgende stappen nodig zijn :
- Mijn innovatie voor het geldsysteem moet worden ingevoerd. Dat is echt een absolute must voor onze samenleving als geheel
- De onderlinge verbanden – afhankelijkheden- in onze maatschappij die te maken hebben met geld, moeten allemaal logisch zijn en tot zo excellent mogelijke mogelijkheden en resultaten leiden. Dit houdt ook in dat deze verbanden of afhankelijkheden niet verstarrend moeten werken. Ons en anderen niet moeten beperken in ons doen en laten. OF in ieder geval niet meer dan nodig of gewenst is.

Die onderlinge afhankelijkheden in onze maatschappij die te maken hebben met geld zijn niet alleen afhankelijkheden van geld zelf, maar ook afhankelijkheden door gestoordheden in denken. Waarbij sommige van de afhankelijkheden van geld zelf het resultaat zijn van gestoordheden in denken. We zijn allemaal in zekere mate afhankelijk van geld. Die afhankelijkheid neemt echter toe als geld schaarser wordt. Geld is al heel lang meer en meer schaars aan het worden. Dit komt deels doordat er daadwerkelijk minder geld beschikbaar is per individu en organisatie maar deels ook omdat elk individu in onze samenleving bij stijgende welvaart en/of welzijn over het algemeen ook meer geld nodig heeft en verbruikt. Er zijn dus in feite in huidige tijd twee ontwikkelingen gaande, zijnde :
1) Individuen en organisaties hebben steeds minder geld beschikbaar
2) Individuen hebben meer geld nodig en verbruiken ook steeds meer geld om aan vaste en luxe behoeften te kunnen (blijven) voorzien.

Om te zorgen dat 2) mogelijk blijft, wat het moet zijn indien we willen blijven groeien, is het nodig dat 1) wordt opgelost. Wat ook weer niet helemaal het geval is omdat in feite de luxe goederen voor sommige partijen wel minder mogen worden met als gevolg dat inkomen inderdaad wel naar andere partijen toe kan en wellicht zelfs moet in de toekomst. Vermindering van consumptie is in sommige gevallen nodig. Echter, overall zal dit een stuk minder nodig en gewenst zijn dan in sommige kringen en door sommige partijen wordt aangenomen. In feite zorgt de digitalisering van onze samenleving al voor vermindering van consumptie. Wat wellicht ook een verklaring is voor het feit dat we met minder productie toe kunnen.

De economieën van Europa draaien nu minder goed dan dat ze deden en sommige bedrijven vallen zelfs een hele tijd stil. Ondertussen heeft echter niemand echt gebrek aan goederen of diensten en is er in dat opzicht zelfs nog steeds een overschot. Vermindering van productie is consumptie en productietechnisch niet eens een probleem, integendeel. Ook nu nog produceren en consumeren we eigenlijk nog te veel. Dat kan en moet ook verminderen, wat zeer goed mogelijk is. Als we minder afhankelijk worden van arbeid om inkomen te genereren. Er is, vooral ook voor de toekomst van onze samenleving en behoud van natuurlijke hulpbronnen, een loskoppeling nodig van arbeid en inkomen. In veel sterkere mate dan nu het geval is. In de huidige tijd wordt toch al het inkomen direct of indirect gegenereerd door arbeid. Wat in feite niet nodig hoeft te zijn. Door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem kan inkomen gewoon desnoods volledig gegenereerd worden zonder dat daar ook maar enige arbeid voor vereist is. En dat is ook gelijk de grootste kracht van mijn innovatie. Dat het niet alleen in staat is om de wereldwijde schuldencrisis op te lossen, maar ook om werkloosheid financieel gezien volledig onproblematisch te maken en ervoor te zorgen dat de arbeiders niet meer op hoeven te draaien voor het bekostigen van inkomen van werklozen. Maar daarnaast hoeven arbeiders (hiermee bedoel ik al diegenen die op een bepaald moment meedoen in het arbeidsproces op welke manier dan ook) ook niet meer op te draaien voor uitgaven van de overheid of voor bekostiging van zorg voor ouderen en gezondheidszorg. In principe hoeft dat helemaal niet meer omdat al die kosten betaald kunnen worden door inkomsten uit een externe bron die geheel los staat van arbeid.

7. Van ontology naar act(ion) leer, wordenleer en creatieleer – breaking out of the matrix

Ontologie is traditioneel een onderdeel of tak van metafysische filosofie. Het woord ontologie komt van Grieks ὀν = zijnde en λόγος = woord, leer.

Binnen de metasemeiotiek, geinitieerd en gecreëerd door mezelf , bestaat filosofie en een metafysisch perspectief niet. Metafysica is een reductionisch en sub-optimaal perspectief. Het alternatief, wat een sterk verbeterd perspectief is, is het perspectief van metasemeiotiek. Metasemeiotiek of practicisme heeft per definitie holoplurisme (een andere creatie van mezelf) als basis en leidraad. Het guiding principle van metasemeiotiek is gelijk ook datgene wat het guiding principle voor alles moet worden. Om te zorgen voor meest excellente unificatie en meest excellente ontwikkeling en groei. Van en voor alles.

Als zodanig bestaat ontologie ook niet binnen een metasemeiotisch perspectief of binnen de metasemeiotica. Metasemeiotiek is in zekere zin een scheppende methodiek en een scheppend fundament. Maar metasemeiotiek is geen creationistisch wetenschap en valt niet onder te brengen of te vereenzelvigen met het creationisme. Aangezien creationisme van een andere visie uitgaat die niet met wetenschap valt te vereenzelvigen. Terwijl metasemeiotiek juist wel wetenschappelijk is maar ook praktisch, en door een aanvulling op de gangbare begrippen en perspectieven een essentiële bijdrage levert voor verbetering van alle wetenschappen en ook praktijk.

Ontologie betekent in de traditionele filosofie de filosofische studie naar de essentie van het zijn, existentie of “de” realiteit. Hierbij is toch een zeker perspectief of zijn bepaalde perspectieven leidend. Ontologie is afgeleid van het grieks, waarbij onto afstamt van het griekse ὤν, ὄντος en logie van het griekse λογία. Het laatste deel, logie. Staat voor wetenschap of studie of theorie. En wordt sterk bepaald door de filosofische basis die daaraan ten grondslag ligt. Die vervolgens de uitkomsten en mogelijkheden van deze basis sterk bepaald en tot beperkingen leidt qua mogelijkheden.

Datgene wat binnen de traditionele filosofie wordt aangeduid als ontologie, zou binnen de metasemeiotiek beter bijvoorbeeld ontosemiotiek moeten worden genoemd. Waarbij het meta-semeiotische perspectief van practicisme leidt tot hele andere resultaten en ook mogelijkheden. Terwijl het scheppende aspect en mogelijkheden een minder vooraanstaande of zelfs helemaal geen rol spelen in de ontologie en de metafysica, speelt dit wel een min of meer voorname rol in de meta-semeiotiek en practicisme.

Een ontosemiotisch perspectief en ontosemeiotiek kijkt niet alleen naar de essentie van het zijn of “de” realiteit als een gegeven. Maar kijkt juist ook veel meer naar en schept daarmee ook mogelijkheden voor de essentie en mogelijkheden van datgene wat er nog niet is. Naar mogelijkheden. Als zodanig zijn de volgende griekse woorden en hun afgeleides van belang en van waarde binnen de ontosemeiotiek en het ontosemeiotisch perspectief :

1:πρατω – act – prato – ontoprato – ontopratology –semiopratology- pratology
2:πραξη – action – paksi – ontopaksi-ontopaksilogy- semeiopaksilogy- paksilogy
3:γινετε – becoming – ginete – ontoginete- ontoginetelogy- semieoginetelogy-ginetelogy
4:διμιουργια – creation – dimiugia – ontodimiugia-ontodimiugialogy-semeiodimiugialogy-dimiugialogy

Hierbij wordt bij ieder nummer het volgende beschreven: Ten eerste het Griekse woord, dan de Engelse vertaling, daarna het Griekse woord in Angelsaksisch geschrift/letters. Vervolgens de combinatie van onto met dit griekse onderdeel.

Vervolgens heb ik, aansluitend op de essentie en mogelijkheden van het ontosemiotisch perspectief of de ontosemeiotiek, ook combinaties gemaakt van semio (teken) met de 4 Griekse woorden/vertaling voor de begrippen act, action, becoming en creation. Waarbij binnen de meta-semeiotiek in feite de toevoegingen van onto en semio in feite wellicht overbodig zijn en zelfs ook nadelig kunnen uitpakken. Daarom kan in plaats van ontosemeiotiek en ontosemiotisch wellicht beter gewoon worden gesproken over meta semeiotiek en meta semeiotisch of semeiotiek en semiotisch (waarbij semeiotiek en semiotisch per definitie metasemeiotisch is als van mijn practicisme wordt uitgegaan wat in veel opzichten beter is dan Peircean semiotics). Ook omdat practicisme en meta semeiotiek per definitie al het karakter hebben van ook bewustzijn van en onderzoeken van het verleden, heden en toekomst in al zijn facetten.

Zowel pratology, paksilogy, ginetelogy en ook dimiugialogy (een complexe en moeilijke samenvoeging, ik ben me dat uiteraard bewust) zijn onderdeel van metasemeiotiek en bijbehorende semeiologie. En gaan

allemaal verder dan de ontologie en het ontologische perspectief van metafysica. Ook voor innovatie en duurzaamheid maar in het algemeen voor alle wetenschappen en praktijk zijn deze toevoegingen aan de traditionele filosofie en de transformatie van metafysisch naar metasemeiotisch van essentieel en uiterst waardevol belang. Mogelijkheden, maar ook het begrip wat deze mogelijkheden kunnen betekenen voor onze samenleving en hoe deze vorm kunnen krjigen binnen onze samenleving, vormen een essentieel en belangrijk onderdeel van de metasemeiotiek en het practicisme.

Om die mogelijkheden echter goed te snappen, is in veel gevallen een goed begrip van de essentie van huidige structuren en realiteiten belangrijk. En ook hun plaats en mogelijke plaats en functionaliteit in een relationele samenleving.

Structuren en realiteiten en wijzen van organiseren moeten duurzaam zijn en in lijn zijn met duurzaam organiseren. Waarbij de mens niet altijd helemaal voorop hoeft te staan, maar waarbij de mens zeker niet te veel ondergeschikt moet worden aan de structuren en tools die de wetenschap en praktijk ons biedt of kan gaan bieden.

Friedrich Nietzsche schreef het volgende in zijn “beyond good and evil” :

“*THE REAL PHILOSOPHERS, HOWEVER, ARE COMMANDERS AND LAW-GIVERS;they say: ‘Thus SHALL it be!’ They determine first the Whither and the Why of mankind, and thereby set aside the previous labour of all philosophical workers and all subjugators of the past—they grasp at the future with a creative hand, and whatever is and was, becomes for them thereby a means, an instrument, and a hammer. Their ‘knowing’ is CREATING, their creating is a law-giving, their will to truth is—WILL TO POWER*.” (Friedrich Nietzsche , “ Beyond good and evil” , 1886)

Als de stap wordt gezet van wetenschap naar begrijpenschap, dan kan op basis van dat begrip daadwerkelijke en meest excellente verandering plaatsvinden. De meest excellente wetenschap moet als zodanig ook begrip en wat ik begrijpenschap noem als basis hebben. Wetenschap evolueert dan naar de mogelijkheid om de samenleving echt op een betere manier vorm te geven. Dit is een vorm van creatie. Die niet als pseudo-wetenschappelijk valt te betitelen, integendeel. Er is goede wetenschap en niet goede of onjuiste wetenschap. Maar dit wordt niet bepaald door of wetenschap meer of minder creëert. Betere wetenschap, of in ieder geval betere sociale wetenschap, moet in de toekomst kunnen kijken maar ook deel kunnen worden van deze toekomst of zelfs pro-actief deze toekomst vorm en inhoud kunnen geven.

Deze basis en eigenschappen van transformatie, verandering, creatie en innovatie zijn ook nodig en een drijvende kracht binnen de praktijk. In een artikel over enchantment dat ik heb geschreven voor de IFSAM World conference on management 2010 (W.T.M. Berendsen, “ Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating” , IFSAM world conference on management, 2010)
schreef ik onder andere dat enchantment gaat over “a most optimal fit between holoplurals, not between uniplurals”. Dit is een hele fundamentele en essentiële opmerking en zin, zoals veel van wat ik schrijf fundamenteel en essentieel is. Voor verandering en groei en dus ook voor de samenleving als geheel.

Feit is dat onze huidige samenleving in een transformatie zit. Die nog lang niet voltooid is. Maar mijn metasemeiotiek en holoplurisme vormt er een belangrijke sleutel en fundament voor. En niet alleen een belangrijke sleutel en fundament, maar het is meteen de meest belangrijke. Om deze transformatie op meest ingrijpende en excellente wijze vorm te (kunnen) geven.

Op het moment en in deze tijd- het jaar 2012 en een tijd verder nog- zijn er vele aspecten van onze samenleving die gebaseerd zijn op een inferieur fundament. Ons financiële en monetaire en geldsysteem zijn daar allen een voorbeeld van. Daarnaast is het ook zo dat een juiste en kundige en meest excellente transformatie van ons financiële, monetaire en geldsysteem het meest hard nodig is en daarnaast ook de sleutel is om een meest excellente en meest benodigde transformatie van onze samenleving vorm te gaan geven en mogelijk te maken.

Mijn innovatie voor het geldsysteem en het door mij gecreëerde excellente monetaire systeem is op meest excellente manier aangepast aan de toekomst. Het zal ons huidige inferieure geldsysteem op een dusdanige manier aanvullen en transformeren dat het vervolgens een meer excellente en grootse transformatie van onze samenleving als geheel en van individuen en organisaties mogelijk zal maken. Een transformatie gericht op duurzaamheid en kwaliteit van leven. Dit leidt tot een vreedzame maar hoognodige monetaire revolutie, die vervolgens vele grootse sociale revoluties mogelijk gaan maken.

8. De essentie van ons huidige geld en geldsysteem en invloed op monetaire systemen en beleid

Ik heb op meerdere momenten en plekken in mijn geschriften over de financiële en economische crisis, maar ook in breder verband opgemerkt dat essenties en fundamenten van wezenlijk belang zijn. Fundamenten moeten zo goed mogelijk aansluiten bij de praktijk. Ik heb het daarbij over fundamenten omdat ik het heb over essentiële aspecten en ook essentiële perspectieven en fundamenten voor wetenschap en praktijk.

In dit deel van mijn boek wil ik wat dieper en ook specifieker ingaan op essentiële aspecten en fundamenten van het huidige geld en geldsysteem. En daarbij ook de stap maken naar wat mogelijk is en beter zou zijn en passen voor de huidige en toekomstige samenleving en individuen en organisaties. Waarbij ook daar van duurzaam organiseren en een duurzame samenleving uitgegaan moet worden, wat wellicht niet altijd past en aansluit bij duurzame organisaties en structuren. En ook weer wel; het is maar hoe je dat bekijkt en opvat.

Er dient uiteraard een onderscheid gemaakt te worden tussen
1) Geld en ons geldsysteem
2) Monetair systeem en beleid
3) Inhoud en manieren van denken als gevolg van het bijbehorende of niet bijbehorende geldsysteem en of monetaire beleidsvorming

Waarbij 2) veelal een resultante is en bepaald wordt door de essenties en karakteristieken van 1). En 3) in meer of mindere mate een resultante is en bepaald wordt door de essenties en karakteristieken van 1) en 2) Daarom, en ook vanwege de essentiële rol die geld speelt in onze economieën en samenleving, moet ons geldsysteem compleet zijn en aansluiten bij de wensen en eisen van de toekomst. Die eisen horen zo te zijn dat gestreefd wordt naar een zo hoog mogelijke graad van duurzaam organiseren. En zo veel mogelijk kwaliteit en kansen voor individuen en de samenleving en onze aarde.

Maar wat dus ook een zeer belangrijk punt is, is het feit dat ons geldsysteem en monetaire systeem logisch en compleet dient te zijn. Is het dat niet, dan leidt dat tot allerlei vormen van gestoord denken en gestoord gedrag in onze samenleving. En dat leidt tot allerlei vormen van problemen, van geestelijke en mentale en fysieke gezondheidsproblemen tot en met de dood van individuen alsook schade en teloorgang van organisaties, producten, dieren en andere entiteiten in onze samenleving en universa. In feite kan ons geldsysteem en monetaire systeem alleen echt compleet zijn als ons hele individual and collective sensemaking daar op is afgestemd en erop aansluit. Waarbij een wisselwerking van kracht moet zijn tussen ons geldsysteem, onze sensemaking en de wereld en universa om ons heen.

Dat klinkt complex, en dat is het ook. Met name omdat het van uitermate belang is dat de basis van ons geldsysteem zodanig is ingericht dat de benodigde toevoegingen en bijsturingen van onze individuele en collectieve breinen en dus ook sensemaking mogelijk zijn maar ook mogelijk blijven. En dat deze toevoegingen op een juiste en zo optimaal mogelijke manier plaatsvinden.

Op het moment is dat veelal niet het geval. We denken bewust of onbewust vaak op een hele irrationele en soms ook gestoorde manier over zaken omdat ons geldsysteem niet op de juiste manier is ingericht. Die gestoorde of irrationele manieren van denken resulteren trouwens ook geregeld vanuit of door een tekortkoming in andere aspecten van onze samenleving of in onze wetenschap of begrip.

Maar feit is dat de huidige schaarste van geld leidt tot zeer veel gestoorde manieren van denken en tot zeer veel gestoorde manieren van doen in onze samenleving. Overheden, organisaties en ook individuen zijn zich daarvan in meer of mindere mate bewust, en toch handelt men op manieren die niet overeenstemmen met wat meer logisch en goed is of waar men zich veel meer mee zou kunnen vereenzelvigen.

Wat is geld en waarvoor is geld en ons geldssysteem bedoeld? Om daar antwoord op te geven, is het ten eerste van belang welke karakteristieken het onderliggende perspectief heeft. Voor een meest excellent en duurzaam en groots resultaat zal dit semeiologisch moeten zijn en is ontologica niet toereikend en zelfs beperkend. Vooral als te veel naar huidige situaties en mogelijkheden wordt gekeken en de genetiologische en dimiugialogische aspecten en dus ook mogelijkheden weinig of helemaal niet in beschouwing worden genomen. Iets wat in de huidige wetenschappen veel te veel gebeurt, met name in de sociale wetenschappen waar juist de geniotologische en dimiugialogische aspecten van semiologie een belangrijke functie en rol vervullen. Als dus wordt gekeken naar waar geld en ons huidige geldsysteem voor is bedoeld,

dan ontkomt men er niet aan om hier op een kritische manier naar te kijken. Waarbij de vraag en het antwoord wat geld is en vooral ook kan zijn en worden, in grote mate ook wordt bepaald door het begrip van waarvoor ons geldsysteem is bedoeld en beter nog waarvoor het bedoeld kan zijn en worden.

Wanneer alleen wordt uitgegaan van wat geld is en is geweest, dan heeft dat invloed op de visie en het begrip waar geld principieel voor bedoeld is- belangrijker- wat geld en ons geldsysteem kan worden. Dit bewijst onder andere het huidige begrip en de huidige visie over wat geld is en waar het principieel voor bedoeld zou zijn. De Utrechtse wetenschapper Klaas van Egmond schrijft in zijn artikel "levensbeschouwing en duurzame politiek"- Een voordracht voor het Christelijk Sociaal Congres 2011- het volgende : "Geld is principieel bedoeld als middel om de stroom van activiteiten en goederen te reguleren".

Ik ben het hier niet mee eens, om meerdere redenen niet. Ten eerste wordt hier een relatie gelegd tussen geld en stromen van activiteiten en goederen. Die op zich wel deels juist is, maar veel te beperkend en reductionistisch. In de zin van dat hier maar 1 functie van geld word genoemd en bekeken, terwijl er veel meer zijn. Maar daarnaast gaat men er hier van uit dat de rol van geld principieel bedoeld is als middel tot produceren van goederen en activiteiten en dat geld minder van belang is voor de individuen en organisaties in de samenleving. Maar, nog veel belangrijker, wordt bij de bovenstaande omschrijving van bedoeling of doel of het nut van geld volledig voorbijgegaan aan de genetiologische en dimiugialogische mogelijkheden van geld en ons geldsysteem. Deze mogelijkheden zitten, zoals ik al besprak, deels ook besloten in hoe zaken worden gedefinieerd en begrepen. Wat geld is en is geweest en waarvoor het bedoeld is, de wijze van begrip hierover, heeft direct invloed op de mogelijkheden en realiteiten van monetair beleid en karakter en de inhoud van monetaire systemen wereldwijd.

Geld is principieel bedoeld om de stroom van activiteiten en goederen te reguleren. Ik wil deze definitie van geld, om meerdere redenen, volledig loslaten. Ten eerste omdat geld natuurlijk veel meer rollen en functies heeft in onze maatschappij. Maar daarnaast is een veel algemenere en betere definitie veel doeltreffender en grootser. Dit betreft de volgende definitie van geld :

GELD IS EEN CATALYSATOR VOOR DUURZAME GROEI EN ONTWIKKELING, ondersteunend aan duurzaam organiseren en duurzaam leven.

Deze definitie van geld is meer gericht op individuen en de samenleving en minder op organisaties en produceren. Naar mijn mening maar ook in zijn essentie is geld ook bedoeld om stromen van activiteiten en goederen te verminderen of zelfs volledig te elimineren. En geld is een katalysator, het is nodig in het proces maar wordt niet echt verbruikt. Aangezien het gebruikte geld gewoon blijft bestaan alleen op een andere fysieke of digitale locatie.

Verder ondersteunt mijn definitie van geld sociale zekerheden en het verbeteren en optimaliseren van de ontwikkeling van individuen, onze maatschappij en de wereld. Iets wat andere definities van de essentie en rol van geld niet of in mindere mate doen. Mijn definitie vraagt om het in stand houden van sociale zekerheden. En het vraagt en verlangt een geldsysteem en monetair beleid dat dit ondersteunen en mogelijk maken.

Ons huidig geldsysteem en dus ook huidig monetair beleid is niet ondersteunend aan de rol van geld als katalysator voor duurzame groei en ontwikkeling. Integendeel. De huidige (oktober 2012) situatie in Griekenland laat zien dat het EU beleid nu al verstrekkende nadelige gevolgen heeft. Een voorbeeld is de afbouw van sociale zekerheid. Op dit moment zijn er bijvoorbeeld kankerpatiënten in Griekenland die helemaal worden genegeerd door het sociale systeem en dus niet in aanmerking komen voor hulp door artsen of ziekenhuizen. Ze krijgen GEEN zorg. Iets wat zowel uit menselijk oogpunt alsook uit het oogpunt van duurzame groei en ontwikkeling totaal niet valt te verdedigen. Dit zijn situaties die men in een zogenaamde ontwikkelde samenleving absoluut niet moet willen en waar de EU regering zich voor moet schamen. En die zo spoedig mogelijk verbannen moeten worden uit de EU. Echt iedere EU burger moet verzekerd zijn van goede zorg, onafhankelijk van in welke financiële of maatschappelijke situatie men zich bevindt.

Tot 2008, het jaar waarin de financiële en economische crisis uitbrak, leek het goed te gaan met de EU. Ons geldsysteem en ook monetair beleid leek juist en gericht op groei en ontwikkeling. En daar ook ondersteunend in te zijn. En toen kwam de crisis. Die, in tegenstelling tot de meest gangbare mening en veronderstelling, niet is veroorzaakt door banken of door speculaties van diverse partijen. De financiële crisis, die in de huidige tijd schuldencrisis wordt genoemd maar in feite gaat het daar om hetzelfde fenomeen, is een logische resultante van een serieus en groot gebrek aan geld. Dit komt omdat entiteiten in onze samenleving sneller groeien en meer en meer geld nodig hebben. Terwijl de overheden in het verleden veel te weinig geld hebben bij gecreëerd of in ieder geval is dat geld standaard ook nog eens naar de verkeerde partijen gegaan. Vooral bij de werklozen maar ook de werknemers in de lagere beroepsgroepen

en lagere inkomensklassen is een hevig gebrek aan geld. Het is niet normaal als iemand met een baan die fulltime werkt en ook nog eens hard werkt en zijn best doet niet eens normaal zijn gezin kan onderhouden en zelfs bij een minder dan normaal uitgavenpatroon nog moeite heeft om de rekeningen te kunnen betalen. Een situatie die nu, helaas, steeds meer werkelijkheid wordt. Ook en zelfs in een land als Nederland. Dit is allemaal het resultaat van een sterk beperkt en beklemmend geldsysteem en monetaire politiek. En vooral ook van veel te weinig geld in ons systeem, in onze samenleving. Maar dat te weinig geld is ook deels het gevolg van het karakter en de inhoudelijke mogelijkheden van het huidige financiële en economische systeem en monetair beleid.

Een volledig en compleet geldsysteem moet niet alleen voorzien in de dagelijkse levensbehoeften, maar moet daarnaast ook voorzien in niet alleen een constante maar ook duurzame voorziening in sociale behoeften maar ook zogenaamde luxe behoeften. Waarbij die luxe zeker niet zo groots hoeft te zijn, en zeker niet zo groots en uitbundig als voor sommige individuen in onze samenleving. Maar we kiezen in ons huidige geldsysteem en monetaire systeem en beleid nu eenmaal voor vrijheid voor het individu om datgene te kopen wat men zelf kan bekostigen, al sterft er om de hoek iemand of zelfs de rest van de wereld van honger of sociale eenzaamheid of vanwege het compleet genegeerd worden door. Daarnaast is het nu eenmaal zo dat we het in onze huidige samenleving heel normaal vinden om in meer of mindere mate misbruik te maken van andere mensen om zodoende onze centen te kunnen verdienen.

Of ligt dit allemaal iets genuanceerder? Helpen we de medemens niet financieel verder omdat we dat niet willen, of omdat we dat niet kunnen. Het lijkt zo te zijn dat het laatste het geval is. Maar hoe zit het dan met de echt grootverdieners in onze samenleving, of de politici die onze landen en onze internationale samenlevingen besturen en managen? Als die echt zouden willen, dan zouden die toch in ieder geval deels de medemens financieel verder kunnen helpen? Want “daar” is toch een overschot aan geld, en als die er niet is kan die toch worden gegenereerd? Of is dat ook een illusie, en zijn ook daar grenzen aan de hoeveelheid geld die men tot zijn beschikking heeft maar nog meer ook grenzen aan het geld wat men kan missen?

En dan kom ik weer terug op het begrip waar eigenlijk alles om draait. Schaarste. Schaarste van geld, schaarste of gebrek aan voldoende inzicht, schaarste of gebrek aan de juiste methodologie en manieren om tot een meer optimale en duurzame oplossing en samenleving te komen. Blijkbaar missen we, in sociaal of intellectueel of economisch of anderszins opzicht, vaak de middelen of het begrip om tot een nog betere manier van leven en organiseren te komen.

Zowel mijn ervaring alsook mijn begrip wijst er echter op en leidt tot de overtuiging, dat de sleutel tot een betere manier van leven en organiseren toch echt bij het financiële ligt. En dan vooral in het opheffen van al dan niet gepercipieerde schaarste. Waarbij niet alleen de huidige schaarste van belang is, maar ook al dan niet gepercipieerde schaarste in de toekomst. Een mens heeft zekerheid nodig. Zekerheid dat men zowel nu als in de toekomst in ieder geval genoeg financiële middelen heeft om te leven maar ook om zijn of haar eigen gezin en omgeving in stand te houden. Die zekerheid is er op dit moment niet, en wordt zelfs steeds minder en onzekerder. We kunnen er ook nog niet echt op vertrouwen dat dit gaat verbeteren, en onze politici maar ook onze omgeving geeft ons ook niet bepaald meer vertrouwen hierin. Dat vertrouwen komt er pas echt, als politici echt stappen ondernemen en ook echt resultaat boeken in het opheffen van financiële of sociale schaarste. Waarbij met name de financiële schaarste van belang is. Omdat dit de sleutel is om ook intellectueel en economisch en anderszins tot een veel duurzamer en grootser resultaat te komen.

Geld als katalysator voor duurzame groei en ontwikkeling. Daar zit zon beetje alles in. Het is een complete en ook duurzame omschrijving. Maar om dat te verwezenlijken, zijn in ieder geval de volgende zaken nodig zijnde
1) Het opheffen van schaarste van geld in onze samenleving
2) Het voor individuen en gezinnen loskoppelen van het krijgen van inkomen van het verrichten van arbeid, van productie.
3) De garantie op stabiliteit in inkomen en het te allen tijde hebben van voldoende financiële middelen voor basisbehoeften als een goed onderdak, voeding, gezondheidszorg, ouderenzorg, transport, bepaalde mate van luxe, mogelijkheden tot houden van dieren of beoefenen van hobby’s en sport, intellectuele en maatschappelijke ontwikkeling.
4) Een juiste allocatie van geld in onze samenleving, waarbij ervoor wordt gezorgd dat zo veel mogelijk individuen in onze samenleving voldoende geld krijgen om in hun basisbehoeften maar ook meer te voorzien maar wel op een duurzame manier.

Nummer 2) is om diverse redenen de meest essentiële en belangrijke. Hierdoor kan echte duurzaamheid worden bereikt, maar ook is het de sleutel om inflatie in de toekomst te voorkomen. Doordat men niet meer afhankelijk is van het inkomen en arbeid en het produceren van diensten en producten dus niet meer nodig zal zijn uit financieel oogpunt, is het ook volstrekt onnodig om prijzen van goederen te verhogen of zelfs op

een huidig peil te houden. Vanaf dat moment kunnen de prijzen van goederen dan ook meer afgestemd worden en dienstbaar worden aan individuen en de samenleving. Prijzen kunnen dan verlaagd worden ondanks dat dit tot “verlies” gaat leiden als dit voor de samenleving of specifieke individuen gewenst is. Ook op dat niveau kan dan op een veel logischere en duurzame manier met aspecten van financiën en geld en ons geldsysteem en monetair beleid worden omgegaan. It will make much more sense, that ways.

It’s all about good sensemaking

En dat is het. Als de bovenstaande punten onderdeel worden van ons geldsysteem, op de duurzame en complete manier zoals ik dat bedoel en voor ogen heb, dan worden als gevolg daarvan automatisch veel problemen in de samenleving opgelost. Geld zal nooit meer een echt probleem vormen, maar daarnaast zal het ook een tool worden en echt ondersteunend zijn aan duurzame ontwikkeling. Geld zal dan echt een katalysator zijn voor duurzame groei en ontwikkeling.

Die duurzame groei en ontwikkeling van de samenleving zal ook vernietiging van organisaties of delen van organiseren inhouden. En destructie van organisatieprocessen, productieprocessen en middelen en destructie van productie. Met name ook omdat delen van productie niet duurzaam zijn of niet bijdragen aan duurzaam organiseren. Ook productie op zich zal in veel gevallen niet bijdragen tot duurzaamheid. Productie is nodig, maar alleen als het echt nodig is. En veel van de huidige productie zal dat niet zijn, en de behoefte tot produceren zal ook af kunnen nemen in de toekomst. Door een betere logistiek, maar vooral ook door innovaties in de wijze van produceren en ook innovaties in het ontstaan en scheppen van behoeftes van mensen.

Dat we in de toekomst minder of niet hoeven te produceren om in onze behoeftes aan inkomen te kunnen voorzien zal al leiden tot een geweldige reductie van produceren. Als er minder geproduceerd wordt en organisaties dus niet meer echt nodig zijn, dan heeft dat ook een geweldige invloed op vermindering van productie die gerelateerd is aan en benodigd voor het in stand houden van productie. Denk hierbij aan verpakkingsmiddelen productie, productie van machines, productie van transportmiddelen, productie van kantoorartikelen.

Wel is het van het grootste belang dat de overheid op diverse manieren zal waken voor en de voorwaarden scheppen voor duurzaamheid. Waarbij ook de inwoners van een land hun rol daarbij spelen. De consumptiemaatschappij en het consumptiepatroon van individuen en families moet ook afgestemd worden op duurzaamheid. Dit houdt onder andere het volgende in :
- Het te allen tijde garanderen van voldoende inkomen aan inwoners van een land, ook als men geen arbeid gerelateerd inkomen heeft.
- Niet huiverig zijn of negatief staan tegenover vermindering van werk of zelfs het volledig verdwijnen van bepaalde bedrijfstakken of organisaties als dat duurzaamheid bevordert of voor een ander doel nuttig of gewenst is
- Stimuleren van het verbeteren van producten zodoende dat deze echt duurzamer worden en duurzaamheid bevorderen.
- Stimuleren van een minder snelle vervanging van producten en het duurzaam omgaan met milieu, samenleving en sociale omgeving en praktijk

Het opheffen van schaarste van geld tezamen met het vervolgens nog meer loskoppelen van inkomen van verrichting van arbeid en ook produceren, maakt dit alles veel meer mogelijk dan in de huidige tijd. Als individuen en samenleving voor wat betreft het inkomen minder afhankelijke worden van arbeid en productie, houdt dat automatisch in dat minder geproduceerd kan worden. Productie is dan namelijk niet meer nodig om inkomen te genereren, maar meer voor datgene waar het eigenlijk voor bedoeld zou moeten zijn. Namelijk het vervullen in behoeftes of benodigdheden van of voor de consument. Maar, nog belangrijker, zou ook productie in principe alleen moeten dienen voor een duurzame groei en ontwikkeling en een duurzaam leven en duurzame samenleving. Waarbij die fysieke producten of diensten geproduceerd niet de katalysator zijn, maar meer de tools en inhoudelijke benodigdheden voor duurzame ontwikkeling en groei.

Die duurzame groei van de samenleving kan als productie minder wordt, of beter ook anders. Een goed voorbeeld van dat anders is het feit dat de productie in de jaren 2008 tot 2012 in feite al is verslechterd. Niet verbeterd, maar verslechterd. Terwijl de efficiency van organisatieprocessen verbeterd. En die efficiency kan nog beter en zal ook beter worden. Alleen, dat gaat op het moment nog wel ten koste van de werknemers en de economie. Dat laatste punt, het ten koste gaan van de werknemers en de economie. Valt niet samen met het feit dat efficiency van productie en productieprocessen verslechteren. Want die verbeteren. Waarom is het dan zo dat de werknemers en inwoners van landen het steeds slechter krijgen? Als de efficiency van productie en productieprocessen en organisatieprocessen in feite verbeteren? Het antwoord is simpel, zijnde mede en juist daarom. Terwijl de economie zelf steeds meer tot stilstand moet, gaan we met zijn allen harder en harder werken. Meer en meer doen in dezelfde tijd. Efficiency heet dat. Voor hetzelfde loon wat we

voorheen verdienen, gaan we meer en meer doen. Met steeds minder mensen. Dat gaat ten koste van de werknemers en onze economie, en dus ook ten koste van onze samenleving. De reden daarvan is dat de voordelen van de efficiency niet of nauwelijks worden doorgegeven aan de werknemers en de economie. Integendeel. Efficiency is zelfs nadelig voor de werknemers en de economie. Lean productie is, in huidige economie en omstandigheden, nadelig voor de werknemers en de economie.

Efficiency, in ieder geval de huidige manier waarop efficiency wordt ingevoerd, leidt tot een minder duurzame economie en is een extreem geval van niet-duurzaam organiseren. De economie moet niet tot stilstand komen, maar wij zouden dat wel moeten mogen. Dit bereiken we niet door harder te werken voor hetzelfde loon, of minder hard te werken voor minder loon.

Wat ik dus zeg, en wat een feit is, is dat lean productie of andere efficiencymethoden nadelig zijn voor zowel werknemers alsook de economie. Dat is nu het geval, met het huidige geldsysteem en het huidige monetaire beleid. Als het huidige geldsysteem en het huidige monetaire beleid wordt aangepast, dan zal efficiency nog nadelig blijven voor de werknemers als die efficiency geen duurzaam karakter krijgt. En dat duurzame karakter kan alleen bereikt worden als die duurzaamheid de werknemer ten goede komt. Als werknemers bijvoorbeeld in de toekomst mogen kiezen tussen harder werken en dan minder uren draaien- voor hetzelfde loon- of minder hard werken en wat meer uren draaien- voor hetzelfde loon. En als verdere efficiency ook leidt tot nog meer loon, bijvoorbeeld. Of als het monetaire en financiële beleid en systeem erin voorzien dat werknemers en inwoners van een land te allen tijde financieel profiteren van een hogere efficiency en andere manieren van organiseren. Maar uiteraard heeft duurzaam organiseren niet alleen met financieel te maken, maar ook met sociaal.

Als zodanig valt algemeen te stellen dat werknemers best afgeremd mogen worden en ook juist in de huidige en toekomstige tijd, en dat ook moeten worden. We moeten met zijn allen gewoon in een normaal tempo mogen werken, wat minder snel en gehaast is dan in de huidige tijd. Dat kan ook, dan moeten we maar wat minder produceren of ongeveer het gelijke met meer mensen. De economie hoeft niet afgeremd te worden. Maar hoeft ook niet sneller. Tempo van een economie maakt niet uit. Het gaat ook om het juiste ritme. En zowel dat tempo alsook het ritme moet niet afhangen van de economie, maar van de werknemers en onszelf. Van individuen en groepen. De economie is nu in crisis maar hoeft dat niet te zijn. Als we het inkomen en ook de financiële en monetaire beleidsvorming en realiteit meer loskoppelen van het verrichten van arbeid. De onderlinge afhankelijkheden moeten daarbij veel meer losgekoppeld worden. Iets wat mijn innovatie voor het geldsysteem mogelijk maakt. En daarmee is het de sleutel om organisatieprocessen en organiseren echt te verduurzamen, en dat houdt per definitie in dat die duurzaamheid ten goede komt aan de werknemer. Organiseren en organisaties moeten daarbij ten dienste komen te staan van werknemers en maatschappij.

Als en zodra mijn innovatie wordt ingevoerd, maakt het voor wat betreft het financiële niet meer uit hoeveel we verdienen tijdens ons werk. Hoe hard of zacht we werken. Of hoeveel uren per dag. Ook maakt het dan voor wat betreft het financiële voor bedrijven niet meer uit of men wel of geen winst maakt. Of men een container uit China met de hand laat lossen, of daarvoor zowel aan de kant van China alsook aan de kant van Europa zorg draagt voor belading op pallets en goede werkomstandigheden voor de werknemers zowel in het aanleverende land alsook in eigen land.

Voor een duurzame economie en duurzaam organiseren moet arbeid alleen nog maar verricht worden om in behoeften te voorzien. En geld weer steeds meer of liever alleen maar een katalysator voor duurzame groei zijn. Niets meer, maar ook zeker niets minder. Geld moet steeds meer ten dienste komen te staan van de samenleving en individuen, en datzelfde geld voor monetair beleid.

Als gevolg van de schuldencrisis wordt door de EU waarschijnlijk een noodfonds opgericht. In dat noodfonds moeten landen geld storten. Terwijl de inwoners van die landen het zelf ook al niet bepaald makkelijk hebben. Dat geld wordt vervolgens aan Griekenland en andere noodleidende landen geleend, terwijl er een veel beter alternatief is. Zijnde dat de EU geen geld laat storten in het noodfonds, maar zelf geld creëert in het noodfonds. En dan Griekenland het geld niet zozeer leent, maar meer schenkt. Met de voorwaarde dat als Griekenland in de komende 20 jaar weer in een echt positieve situatie raakt of positief genoeg, dat men dan hetzelfde bedrag of dit bedrag met rente in de toekomst terug zal storten in het noodfonds. Bijvoorbeeld. Op die manier hoeven andere landen geen geld in het noodfonds te storten en dus ook niet te gaan bezuinigen als gevolg van de benodigde stortingen in het noodfonds. Het zal op die manier erg bijdragen aan het herstel van de economie in plaats van dat het leidt tot verslechtering van de economie en positie van individuen in de samenleving.

9. WaardeInflatie - Het begrip inflatie voorbij

Inleiding

Sinds ongeveer het jaar 2000 ben ik al bezig om de schuldencrisis, de onderliggende oorzaak ervan, op te lossen. Eerst met inzicht maar ook veel breder dan alleen met betrekking tot de schuldencrisis. Dit heeft geresulteerd in het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem. Dit Excellente Monetaire Systeem is de meest optimale en beste oplossing voor de wereldwijde schuldencrisis, en valt ook nog eens in bijna onwerkelijke maar wel volledig realiseerbare korte tijd in te voeren. Met mijn innovatie voor het geldsysteem- die een aanpassing is op het huidige geldsysteem en zal zorgen voor een transformatie naar het Excellente Monetaire Systeem- valt de schuldencrisis namelijk binnen 1 dag volledig op te lossen, te beëindigen. Niet alle landen zullen bevoegd en/of in staat zijn om dat ook daadwerkelijk binnen 1 dag te realiseren, maar onder andere "mijn" land Nederland is in die positie. Ook Duitsland en waarschijnlijk Frankrijk en in ieder geval ook de Verenigde Staten van Amerika zijn in de positie om mijn innovatie voor het geldsysteem toe te passen en wel ook nog eens binnen 1 dag. Als slechts 1 van de regeringen van die landen dat daadwerkelijk doet, dan betekent dat het binnen 1 dag beëindigen van de wereldwijde schuldencrisis. Niet voor alleen het eigen land, maar voor de hele wereld. De schuldencrisis zal vanaf dat moment voorbij zijn. Volledig opgelost.

Een ander veel ingrijpender resultaat van mijn innovatie voor het geldsysteem is nog veel grootser. Het Excellente Monetaire Systeem ondersteunt namelijk ook een duurzame ontwikkeling van onze samenleving op meest geschikte Excellente wijze. Overgang naar het Excellente Monetaire Systeem betekent dan ook gelijk een transformatie naar de Excellente Monetaire Samenleving. Die een verdere transformatie naar een Excellente Sociale Samenleving verder ondersteunt. Verdere Excellentie in "het sociale" is veel en veel belangrijker dan verdere Excellentie in "het monetaire/het financiële". Maar het punt is dat sociaal en financieel kapitaal sterk met elkaar verbonden is. En dat het huidige monetaire systeem en dus ook beleid een sociale samenleving niet bevordert en zelfs op veel gebieden volledig in de weg staat of zelfs vernietigt. De enige manier om sociale vrijheid en kwaliteit in meer excellente mate dan in het verleden te creëren, is door middel van creatie en ondersteuning van financiële vrijheid. Het Excellente Monetaire Systeem doet dat op de meest geweldige en excellente manier.

Het onderliggende perspectief voor betere begripsvorming

Om tot een betere begripsvorming te komen over het fenomeen schuldencrisis en wat er allemaal speelt, is het van belang om op de volgende manier te kijken. Kapitaal bestaat uit financieel kapitaal en sociaal kapitaal. Zowel financieel als sociaal kapitaal is er in vele varianten , hoedanigheden. En meervoudige vormen. Al is sociaal kapitaal over het algemeen veel meervoudiger en veelzijdiger dan financieel kapitaal. De werkelijkheid om ons heen bestaat uit entiteiten en processen. Die entiteiten kunnen ook objecten worden genoemd, waarbij dan ook levende organismen als objecten moeten worden gezien. Al deze objecten zijn dynamisch. Dat dynamische noemen we dan "proces" en objecten of entiteiten zijn onderdeel van dynamiek, de processen. Zowel financieel als sociaal kapitaal wordt in de huidige tijd meer en meer verdeeld over een groeiend aantal processen en entiteiten. Dat betekent ook dat het aandeel aan sociaal of financieel kapitaal dat voor een bepaald proces beschikbaar is of beschikbaar kan zijn, over het algemeen afneemt. Tot al dan niet problematische proporties. Processen en entiteiten hebben allemaal een bepaald deel van sociaal en financieel kapitaal nodig. Om überhaupt te kunnen bestaan, of te kunnen blijven bestaan. Overvloed aan totaal financieel kapitaal of totaal sociaal kapitaal (het totaal aan kapitaal te verdelen over entiteiten) is geen probleem, en overvloed aan lokaal financieel kapitaal of lokaal sociaal kapitaal (kapitaal beschikbaar voor specifieke processen of entiteiten) is ook geen probleem. Een tekort meestal wel, in meer of mindere mate. Lokale tekorten moeten niet "opgelost" worden door lokale tekorten te creëren op andere plekken of momenten in de tijd. Iets wat in het verleden en momenteel wel gebeurt, en zelfs in toenemende mate. Dit is omdat er een groeiend tekort is aan totaal financieel kapitaal, en daardoor ook aan lokaal sociaal kapitaal. Om het tekort aan totaal financieel kapitaal op te vangen of tijdelijk te verminderen is namelijk meer en meer inzet nodig van sociaal kapitaal.

Het probleem inflatie

Als ik mijn Excellente Monetaire Systeem communiceer of toe wil lichten bij anderen, komt maar al te vaak de vraag of het Excellente Monetaire Systeem niet zal leiden tot inflatie. Ik zeg dan dat dit geen enkel probleem is. En dat ik ook over inflatie in het verleden wel 1 en ander heb beschreven wat al aantoont dat inflatie geen probleem is binnen het Excellente Monetaire Systeem. Datgene wat ik over inflatie al heb geschreven is dan echter vaak niet voorhanden. Daarnaast kan hetgeen is geschreven niet voldoende zijn om mensen voldoende begrip te geven om in te zien dat inflatie daadwerkelijk en inderdaad geen enkel probleem is voor invoering van het Excellente Monetaire Systeem en als het Excellente Monetaire Systeem een feit is. In de nu volgende tekst hoop ik dat voldoende uit te leggen. De vorige teksten die ik over inflatie al heb geschreven staan voor het overgrote deel op mijn account / webpagina op www.academia.edu. Ze zijn daar te downloaden. Maar hopelijk is dat niet meer nodig na het lezen van de nu volgende tekst, en leidt het tot voldoende begrip dat inflatie binnen het Excellente Monetaire Systeem geen probleem is en ook zelfs veel minder zal zijn dan in de huidige tijd. Want in de huidige tijd is het zo dat veel inflatie voorkomt zonder dat de overheid of economen het voldoende in de gaten hebben of benoemen. Iets wat hopelijk ook duidelijk wordt tijdens het lezen van de nu volgende tekst.

Wat is prijs inflatie

Prijsinflatie – of wat economen en het nieuws en dergelijke gangbaar inflatie noemen- houdt in dat met dezelfde hoeveelheid geld minder gekocht kan worden. Er is dus meer geld nodig om hetzelfde te kunnen kopen.

Als het aantal geldeenheden in omloop toeneemt en het aanbod van goederen en diensten afneemt, ontstaat een situatie die kan leiden tot inflatie. Als dit aantal geldeenheden in omloop afneemt en het aanbod van goederen en diensten toeneemt kan dit leiden tot deflatie. Dit zijn mogelijkheden. Of het feitelijk ook gebeurt is echter ook afhankelijk van meer factoren. De economische ontwikkelingen in de laatste decennia bewijzen dat.

Dat de logica van inflatie en deflatie omgekeerd heeft gewerkt in de afgelopen decenia komt omdat ons monetaire systeem- ons geldsysteem- niet logisch is maar zelfs illogisch en destructief, schadelijk. Ook omdat organisaties niet voldoende snappen van de relationele vereisten voor een goede werking van ons huidige monetaire systeem. Daarmee bedoel ik dat het monetaire systeem- ons huidige geldsysteem- misschien niet eens zo onlogisch is maar dat het onlogisch wordt in de samenleving doordat organisaties en individuen in onze samenleving nu eenmaal niet “werken” en “acteren” zoals het huidige monetaire stelsel cq systeem dat van “ons” verwacht. Ik kom daar later op terug. Maar met de uitspraak dat inflatie en deflatie omgekeerd heeft gewerkt bedoel ik dat inflatie en deflatie wel plaats vind maar op een hele andere manier dan economen op dit moment inzien en begrijpen. Dat onjuiste begrip komt voort uit een te eng begrip van het fenomeen inflatie maar ook dus doordat ons huidige geldsysteem en de huidige monetaire beleidsvorming en acties van overheden en organisaties en individuen zorgen voor een in die context wel logische ontwikkeling van inflatie en deflatie, maar deze ontwikkelingen zijn in sommige opzichten tegengesteld aan wat economen “begrijpen” en denken te “zien” met betrekking tot inflatie en deflatie in de maatschappij.

Wat interessant is, is begrip over wat “geld in omloop” nou eigenlijk inhoudt. Of dit geld is voor consumptie en productie, en of geld wat wordt gereserveerd door bedrijven en overheden of andere organisaties of door particulieren (voor welk doel dan ook) hier ook wel of niet onder valt. En hoe deze reserveringen zich hebben ontwikkeld de laatste tijd, met name ook na het ontstaan van de schuldencrisis. In feite is na die schuldencrisis door ECB en dergelijke meer geld gereserveerd voor banken en wellicht ook overheden. Dat geld moest uiteraard ergens vandaan komen. En gezien de huidige monetaire mogelijkheden kon dat maar van 1 plek komen, namelijk “uit” de economie en “van” de werknemers en burgers. Terwijl juist “de” economie en “de” burgers MEER geld nodig hadden en hebben. Entiteiten (waaronder ook processen) hebben MEER geld nodig en NIET minder zoals nu gebeurt.

Hoe wordt prijs inflatie gemeten

Voor de berekening van inflatie wordt gangbaar een aantal producten genomen. Dit zijn (vrijwel) elke keer dezelfde producten. Van die producten dan een bepaald maar ook iedere keer hetzelfde aantal geconsumeerde/gekochte producten per jaar. Dat dan maal de prijs die in dat jaar gangbaar is. En vervolgens wordt gekeken wat het verschil is in het totaalbedrag in verschillende jaren. Bij stijging van dat totaalbedrag is inflatie geconstateerd ; er is immers meer geld nodig om die bepaalde producten te kopen in die aantallen.

Het gaat hier dus om gemiddelden. En om een bepaald aantal producten en bepaalde specifieke producten. Het is zeer relevant om te weten om welke producten dit gaat, maar ook om te begrijpen hoe de berekening precies werkt en hoe deze begrepen moet worden in breder maatschappelijk en economisch perspectief. Maar wat vaak nog veel belangrijker is dan de WAT van inflatie waar de inflatiecijfers dus naar kijken, is het HOE ….hoe deze verschillen in jaren ontstaan , wat de onderliggende oorzaken zijn van deze verschillen. Ik denk zelf te begrijpen dat het feit dat lonen niet voldoende zijn gecorrigeerd voor inflatiecijfers in voorgaande jaren een belangrijke oorzaak is van het ontstaan van inflatie in jaren erna. Maar er zijn meer oorzaken voor inflatie, zoals bijvoorbeeld stijgende grondstofprijzen of andere prijsontwikkelingen. En het in onvoldoende mate relationele prijsbesef en resulterende relationele prijsontwikkeling(en).

De trends in onze samenleving die verband houden met inflatie

Inflatie wordt op het moment veelal als een niet-relationeel fenomeen gezien, of er is onvoldoende besef over de karakters en vele aspecten van relationele waarde inflatie. Er zijn nogal wat trends in de huidige samenleving die verband houden met inflatie. Te noemen zijn onder andere

1) De trend dat meer en meer gedaan moet worden om een bepaald inkomen te kunnen verdienen. En dat met ditzelfde inkomen over het algemeen minder gekocht kan worden.
2) De trend dat sociaal relationele ontwikkelingen in de samenleving ervoor zorgen dat van individuen juist wordt verwacht en verlangd dat men meer en meer koopt. De sociale eisen worden steeds groter en hoger, maar ook vereist een hoger besef en verlangen aan kwaliteit dat er meer wordt gedaan en dus ook uitgegeven om aan verhoogde kwaliteitsnormen te kunnen blijven voldoen.
3) Opleidingseisen van werkgevers maar ook voor het in voldoende en juiste mate uitvoeren van bepaalde functies en arbeid vereisen hogere opleidingsniveaus en kunde van werknemers. Het algemeen opleidingsniveau van de bevolking stijgt daardoor. Ondanks de stijging van het algemeen opleidingsniveau zijn er meer en meer hoger opgeleide werknemers die onder hun niveau moeten gaan werken omdat op hun eigen niveau geen werk voorhanden is.Vooral op lager niveau wordt veel gewerkt op uitzendbasis. Dat aandeel is de laatste decennia toegenomen, en zal waarschijnlijk als er niet wordt ingegrepen alleen maar toenemen. Wat geen slechte ontwikkeling hoeft te zijn maar het in de meeste gevallen wel is. Met name omdat deze uitzendbureau's een relatief groot deel van het door bedrijven betaalde uurloon voor deze werknemers zelf houden en niet uitbetalen/doorgeven aan de uitzendkracht. Uitzendkrachten zouden MEER moeten verdienen dan reguliere werknemers omdat ze flexibeler zijn qua inzet en de werkgevers minder verplichtingen hebben. Naast een hoger bruto uurloon moeten uitzendkrachten ook gewoon secundaire arbeidsvoorwaarden en beloningen ontvangen in de toekomst. Zoals een 13e maand en ook winstuitkering en dergelijk. Die beloningen krijgen en kregen vaste werknemers in het verleden en huidige tijd. Maar het aandeel aan vaste werknemers is beduidend afgenomen. Dat betekent niet dat, zoals in de huidige tijd, de meer flexibele uitzend werknemers geen 13e maand en winstuitkering verdienen. Een 13e maand zou standaard deel uit moeten gaan maken van de beloning van uitzendkrachten waarbij gewoon die 13e maand uitkering eventueel wordt gedeeld door het aantal werkdagen per jaar maal het aantal dagen dat de uitzendkracht in dienst is geweest van het betreffende bedrijf. Zodat zelfs een uitzendkracht die maar een paar dagen of weken bij een bepaald bedrijf werkt toch een deel van de 13e maand er bij uitbetaald krijgt. Net zoals een vaste werknemer die net een paar dagen of een maand voor uitkering van de 13e maand wordt ontslagen tot naar evenredigheid recht zou moeten krijgen op een evenredig deel van de 13e maand beloning.

Bij het meten van inflatie wordt over algemeen alleen naar inflatie van de uitgaven gekeken en wordt met de inflatie aan de inkomstenkant – inflatie van inkomens , vermindering van inkomsten- nauwelijks of niet rekening gehouden.

Op het moment is het zelfs zo dat uitgaveninflatie niet compleet wordt berekend en in kaart wordt gebracht en begrepen. Terwijl de inkomsteninflatie niet in beschouwing wordt genomen maar daarnaast al helemaal niet voldoende wordt begrepen. Men gaat nog altijd uit van complete minimum inkomens terwijl bij veel en ook steeds meer lagere inkomensgroepen de werknemers hiervan met steeds minder inkomen genoegen moeten nemen. Dit zowel vanwege daling van de werkelijke uurlonen alsook het wegvallen van secundaire beloningen, hogere uitgaven voor woon werkverkeer die tevens ook nog eens minder worden vergoed en ook het wegvallen van winstdelingen en dergelijke. Maar daarnaast is het zo dat meer en meer mensen minder uren kunnen werken per maand en daarnaast ook nog eens geen aanvulling kunnen krijgen of regelen via additioneel werk of additionele toeslagen of uitkeringen. Die additionele toeslagen of uitkeringen zijn immers nog altijd gebaseerd op het geloof of de gedachte dat iedereen wel een full time of in ieder geval redelijk inkomen kan krijgen. Dit is echter met name in de lagere inkomensgroepen minder en minder het geval omdat die met name of in ieder geval in Nederland meer en meer bestaan uit studenten en jongeren die bij hun ouders wonen en weinig uren krijgen en alleen nog maar rond kunnen komen omdat ze dus nog bij hun ouders wonen.

Hoe gaan bedrijven en andere organisaties met prijsstelling om die leidt tot inflatie

Het is interessant om te bekijken WAAROM prijzen stijgen bij gelijkblijvende of dalende of stijgende geldhoeveelheden. Maar ook HOE bedrijven met die prijsstijgingen omgaan. Waarmee ik bedoel wat ze met het geld doen wat ze extra krijgen- of niet- door de prijzen te verhogen. En hoe de stijging of daling van lonen zich verhoudt tot stijging of daling van prijzen.

In veel gevallen zal het zo zijn, in de praktijk, dat er totaal geen relatie is in stijging of daling van lonen bij een bepaald bedrijf ten opzichte van stijging of daling van prijzen. Iets wat, in sommige gevallen, wel raar is. En ook onlogisch en schadelijk voor zowel individuele werknemers alsook de economie en samenleving in zijn geheel.

Die schadelijkheid voor de economie is aanwezig en in toenemende mate omdat er een stijgend tekort aan geld is in onze economie. Individuen en vooral individuen uit de lagere inkomensgroepen hebben steeds minder geld om uit te geven en krijgen een steeds groter tekort aan geld. Ondertussen worden prijzen over het algemeen zelfs nu alleen nog maar verhoogd, terwijl ook nu ook nog eens de minimumlonen over het algemeen en ook individueel alleen maar lager worden. Doordat vooral uitzendkrachten (een toenemend aandeel van de beroepsbevolking) steeds minder uren kunnen werken en daarnaast ook nog eens via “slimme” (en deels asociale) omgang met de CAO’s voor uitzendkrachten en andere trucjes van uitzendbureaus op een zo laag mogelijk loon worden gehouden. Waarbij ook een 13e maand en winstuitkeringen over algemeen niet worden uitbetaald. Ondertussen vangen de uitzendorganisaties zelf zo tussen de 18 en 25 euro per uur per uitzendkracht en geven daarvan in de regel of in het algemeen maar de helft of minder door als brutoloon aan uitzendkracht. Dus wordt ook maar over een relatief klein deel van het ontvangen bedrag pensioenpremie betaald voor de uitzendkrachten en belastingen aan het rijk.

Een concreet voorbeeld zijn bedrijven die in huidige tijd van dalende inkomsten van werknemers en dalende geldhoeveelheden in omloop hun prijzen toch verhogen. En van die prijsverhoging geen enkel deel doorgeven aan de werknemers. Terwijl hun afzet niet daalt. Als de afzet daalt is prijsstijging gerechtvaardigd, in sommige gevallen, om gelijke of voldoende omzet te houden. Maar er zijn maar al te veel organisaties die gewoon een relatief vaste afzet houden. Hun prijzen toch verhogen. En daar niet veel van doorgeven aan de werknemer

Ook relevant om te melden is het feit dat uitzendbureau’s en bedrijven werknemers minder loon per uur maar ook minder uren per week geven in een tijd waarin prijzen gelijk blijven of zelfs stijgen. Dit heeft uiteraard een nadelige invloed op de economie, maar ook worden door de zelfs dalende lonen per uur en in totaal ook minder belastingen afgedragen aan de overheid. .

Een erg schrijnend en asociaal en verwerpelijk voorbeeld zijn de zorgverzekeringen. Terwijl er sprake is van een crisis en meer en meer mensen sowieso al moeite hebben om hun rekeningen te kunnen blijven betalen, verhogen zorgverzekeringen standaard hun ziektekostenpremies. Ondertussen blijven ze al dan niet in samenspraak met de farmaceutische industrie de duurdere medicijnen vergoeden die voor worden geschreven door artsen. Terwijl die zelfde artsen worden gemotiveerd om goedkopere alternatieven niet voor te schrijven aan hun patiënten. Die duurdere medicijnen moeten uiteindelijk wel betaald worden uit het ziekenfonds. En leiden dus tot het feit dat iedereen meer moet betalen aan ziekenfondspremie. Die sowieso

al te hoog is omdat ziekenfondsverzekeringen non profit moeten zijn maar ondertussen hoge winsten maken.

Hoe gaan mensen met inflatie om

Het woord inflatie wordt veel en makkelijk genoemd, waarbij men bijna altijd totaal niet echt weet waar men het überhaupt over heeft. Zelfs in de theorievorming over inflatie wordt bijzonder eenzijdig een zeer eenzijdige en beknopte "werkelijkheid" gecreëerd die nooit werkelijk kan zijn en ook nog eens tot volledig verkeerde "inzichten" leidt en een volledig verkeerd begrip van wat zich in de samenleving afspeelt of af kan spelen.

Zo is "begrip" van inflatie altijd gebaseerd op aannames en modellen die volledig voorbij gaan aan de relationele afhankelijkheden van entiteiten en processen in de samenleving.

Het is op zijn minst fascinerend maar daarbij ook nog eens ontzettend relevant om te zien HOE mensen met prijsinflatie omgaan. En vooral ook welke goederen of diensten het betreft.

Wat dan gelijk op valt of op zou MOETEN vallen, is dat in de huidige tijd individuen in Nederland al bezuinigen op ziektekostenverzekeringen. Terwijl het hier een echt belangrijke eerste levensbehoefte betreft. En het gaat hier om zekerheid. Zekerheid voor gezondheid. Iets waar mensen niet bepaald snel op bezuinigen. Dat ze dat WEL doen, heeft te maken met het feit dat zelfs mensen MET een "volledige" baan niet eens voldoende geld meer hebben om een al dan niet dure ziektekostenverzekering te betalen. Vanwege gestegen prijzen, maar ook vanwege gedaalde inkomens.

Het maakt nogal wat uit of een werknemer in vaste dienst is of, zoals in de huidige tijd meer en meer het geval is en met name bij de lagere inkomens, via een uitzendorganisatie werkt. In het laatste geval mist de werknemer in de meeste gevallen secundaire arbeidsvoorwaarden zoals een 13e maand maar ook winstuitkering en andere extra's die in feite hoognodig zijn voor vooral ook de lagere inkomensgroepen. Maar verder is het zo dat uitzendkrachten, vooral in de huidige tijd, over het algemeen minder uren maken dan vaste werknemers. En daarbij ook nog eens alleen die uren betaald krijgen door een werkgever die een groot deel of zelfs het overgrote deel van wat men van de opdrachtgever betaald krijgt voor een werknemer in eigen zak houdt en niet "doorgeeft" aan de uitzendkracht of aan de overheid door middel van betaling van belastingen. De geleidelijke en sinds de crisis versnelde vervanging van vaste krachten voor uitzendkrachten betekent dan ook- naast de vele andere negatieve effecten- een versnelde vermindering van afdrachten van belastinggelden aan overheden. Maar ook zijn uitzendorganisaties NOG creatiever en helaas ook effectiever in het constant laag houden van inkomens van uitzendkrachten. Dit is in feite 1 van de grootste oorzaken van het instandhouden van en zelfs verslechteren van de economische situatie in Nederland en andere Europese landen en dus ook wereldwijd. Maar niet de echte, onderliggende oorzaak. Die echte, onderliggende oorzaak is een GROOT gebrek aan geld in onze economieën. Een gebrek aan geld om datgene te kunnen doen wat we in deze economieën op dit moment realiseren en "waarmaken". Dit moet en kan echter niet ten koste van en over de rug van (inkomens van) individuen, werknemers, gaan. Door op arbeid te besparen om zodoende geld vrij te maken om "de rest" mogelijk te maken en te blijven houden. Op de langere termijn werkt dat, uiteraard, niet. EN de schade voor de langere termijn van deze bekrompen en gestoorde manier van handelen is niet te overzien. De enige manier om die schade te voorkomen EN zo veel mogelijk te repareren, is invoering van het Excellente Monetaire Systeem.

De zorg is trouwens helemaal een specifiek geval als ook wordt gekeken naar de ouderenzorg. Bepaalde groepen ouderen krijgen als het het huidige kabinet van 2013 in Nederland aangaat in de toekomst niet eens meer verzorging in het verzorgingstehuis. Ondanks dalende lonen van lagere inkomens hebben zorgverzekeringen de kosten van zorgverzekering de laatste jaren alleen maar verhoogd. De efficiency van dezelfde zorgverzekeringen maar ook ziekenhuizen zou toegenomen moeten zijn en nog meer toe moeten nemen. Ziekenhuispersoneel en ander zorgpersoneel ziet het loon dalen en wordt ontslagen. De non profit zorgverzekeringen maken steeds meer winst. En toch moet hier dus nog meer worden bezuinigd ten koste van een uiterst kwetsbare groep mensen. En "wij" betalen meer en meer zorgpremie terwijl we er steeds minder voor terug krijgen en met het vooruitzicht en de wetenschap dat zowel de regering alsook de zorgverzekeringen geld belangrijker vinden dan mensen en indien nodig ouderen liever op straat zetten dan dat ze een sociale oplossing zoeken die eventueel wat meer geld kost.

Naast het probleem dat inflatie als begrip zelf al te eenzijdig is gedefinieerd speelt dus ook in het algemeen het probleem dat het begrip prijsinflatie niet relationeel wordt begrepen en uitgelegd. Daarbij is het zo dat er niet "alleen maar " sprake is van een verkeerd relationeel begrip, maar ook nog eens van een volledig gebrek aan besef dat inflatie überhaupt relationeel zou zijn of is. In zekere mate lijkt dat besef er wel te zijn,

maar in de omschrijving en metingen van inflatie komt dat nauwelijks tot helemaal niet naar voren. En als het al naar voren komt in uiterst geringe mate. Er zijn veel te veel aspecten en processen die NIET in beschouwing worden genomen. Wellicht ook door een volkomen verkeerd onderliggend perspectief.

Voor wat betreft het relationele mist bijvoorbeeld al het onderscheid in complementaire goederen en niet complementaire goederen binnen het begrip inflatie. Verder ook, resulterend hieruit, HOE consumenten omgaan met het verschil in karakter van deze goederen. In het algemeen, maar ook in relatie met en tot inflatie. En in relatie tot de al dan niet verplichte aanschaf van andere relationeel complementaire of relationeel niet-complementaire goederen.

Ook de relationele functie van goederen of diensten speelt een zeer grote rol. Waarbij ik doel op zowel financieel relationeel alsook sociaal relationeel. En ik denk dat het goed is om op te merken en te beseffen dat meer en meer goederen en diensten in onze samenleving een financieel relationeel karakter hebben of hebben gekregen. Te denken valt hierbij onder andere aan de functie van luxe goederen maar ook het belang van social media en complementaire producten. Maar ook de auto en brandstof voor deze auto. Door stijging van brandstofkosten maar ook door stijging van zowel werkverkeer als sociaal verkeer is het financieel relationele karakter van de auto en ook van brandstofkosten toegenomen. Daarbij komt ook nog het feit dat uitzendbureaus naast het betalen van een zo laag mogelijk inkomen ook nog eens een lage kilometervergoeding geven aan de werknemers die zij zelf verder weg plaatsen van hun woonplaats. Al dan niet met goedkeuring van diezelfde uitzendkrachten. Met als gevolg dat deze werknemers die sowieso al te weinig verdienen of betaald krijgen, ook nog eens extra toe moeten leggen op woon werkverkeer.

Een voorbeeld van sociaal relationele goederen zijn een goede opleiding, mobiele telefonie, computers, maar ook luxe goederen zoals een auto en vakanties. Maar ook een verhoogde omloopsnelheid van goederen is het gevolg van sociaal relationele aspecten en minder van functioneel relationele aspecten. Terwijl de levensduur van veel goederen alleen maar toeneemt worden diezelfde goederen in een toenemende korte tijd vervangen. Kijk daarbij naar auto's maar ook naar andere goederen. Lagere inkomens hebben minder tot niet de gelegenheid (financiële middelen) om hier in mee te gaan, maar doen het deels toch door sociaal relationele motivatie. Die sociaal relationele motivatie speelt ook bij het gebruik van mobiele telefonie. Tegenwoordig heb je ook bij de lagere inkomensgroepen gezinnen waarbij bijna iedereen een mobieltje heeft. Die mobieltjes worden steeds duurder, maar ook de mobiele abonnementen worden steeds prijziger. En dat zijn kosten die iedere maand weer terugkomen en dus ook betaald moeten worden.

Inflatie- the phantom of the opera

Reductionisme van het begrip inflatie en wat er in wordt meegenomen en wat niet. Wat Peirce firstness noemt en niet het HOE mensen er mee omgaan.

Ziektekosten als voorbeeld; het feit dat steeds meer mensen die basisbehoefte al niet meer kunnen betalen. Nu is het zo dat meer en meer mensen er op besparen maar komende tijd zullen zelfs ook daar meer en meer mensen afhaken. Omdat ze het niet meer kunnen betalen door de gestoordheden van het monetaire systeem waar we nu mee werken. En de gestoordheid dat het monetair beleid ook nog eens wordt gevoerd met onder andere het onbegrip en ook volledig irrelevante aspect en notie van inflatie.

Waardeinflatie- een breder inflatiebegrip

Ik heb al via diverse redeneringen en voorbeelden aangegeven waarom en dat het (financiële) waardebegrip van deze tijd sterk reductionistisch is. En, ook daarom, hoogst schadelijk vooral als de overheid of andere organisaties er hun beleid op af stemmen.

Het financiele inflatiebegrip van deze tijd is reductionistisch omdat:
Het gebaseerd is op een verkeerd perspectief dat a) te eenzijdig is en b) verkeerde aspecten van de realiteit belicht of te veel aandacht geeft
Het (ook daarom) echt in veel te geringe mate relationeel is en relevant inzicht verschaft. Het is zelf zo dat het (prijs)inflatie begrip tot alleen maar veel schadelijk onbegrip en ook schadelijke beleidsvorming leidt. Iets wat deze tekst hopelijk meer duidelijk maakt.

Dit blijkt oa uit het missen van de volgende zaken in het inflatiebegrip :
- De huizenprijzen en prijzen van benzine en brandstof
- De vergoedingen voor reiskosten aan personeel

- De (stijging) van zorgverzekeringspremies
- De (stijgende) kosten van (mobiele) telefonie en internetgebruik
- De onderlinge relaties tussen verschillende goederen en diensten en het belang en nut van gebruik van deze goederen en diensten. Kosten voor noodzakelijke levensbehoeften zijn meer kritisch en minder te vermijden dan overige kosten en uitgaven. Al blijkt nu helaas dat zelfs op tandartskosten en algemene zorgkosten maar ook aan kleding behoorlijk bespaard kan gaan worden zelfs tot het onwenselijke niveau zoals in huidige tijd.

Maar ook als deze zaken aan het inflatiebegrip worden toegevoegd is deze nog te reductionistisch. Omdat in het financiële inflatiebegrip zowel sociale inflatie alsook goedereninflatie niet wordt meegenomen.

Daarom introduceer ik hierbij het begrip waardeinflatie. Waardeinflatie is dan de combinatie van inflatie van "het financiële"/ geld, inflatie van goederen of diensten zelf en ook inflatie van het sociale. Verder ook de samenhang en interdependentie tussen financiële inflatie, goedereninflatie en sociale inflatie.

Met inflatie van goederen of diensten bedoel ik dan niet inflatie van nieuwe goederen of diensten oftewel goederen of diensten bij aanschaf, maar de inflatie van goederen of diensten die al zijn aangeschaft. Maar ook dus de inflatie van gebouwen en andere onroerende goederen die zijn aangeschaft in het verleden of die in de toekomst nog aangeschaft gaan worden. En hoe de waarde van deze goederen en diensten zich ontwikkelt in de tijd.

Bij prijsinflatie wordt door economen alleen gekeken naar de kosten van nieuwe producten bij aanschaf. Wat echter niet in de gaten wordt gehouden en, waar mijn weten, absoluut geen overzicht in is. Is in de waardeinflatie van goederen en diensten die al zijn aangeschaft.

In het verleden werden vele goederen gekocht die dan ook aangehouden konden worden en in de loop der tijd ook meer waard werden soms. Te denken valt dan aan op zich bijzondere en waardevolle producten waar er minder van zijn en of die niet meer te verkrijgen zijn. Wat nu echter te zien is, is dat veel van die goederen vooral ook door de crisis momenteel niet veel meer waard zijn. Ze zijn dus niet te verkopen en als ze wel te verkopen zijn dan tegen een verlies. Want de waarde van de goederen is al dan niet aanzienlijk afgenomen ten opzichte van een paar jaar geleden dus wellicht ook ten opzichte van de tijd dat ze zijn aangeschaft. Uiteraard moet naar het gemiddelde worden gekeken, maar er is een algemene trend dat alle goederen die worden of zijn aangeschaft in waarde dalen. En als dat al het geval was, dan dalen ze over het algemeen in snellere mate in waarde dan in het verleden.

Het "speciale" van diverse goederen in bezit lijkt in de jaren om meerdere oorzaken gedaald te zijn ten opzichte van het verleden. Dit is voor een deel financiele waardeinflatie van goederen, maar het betreft ook in zeker opzicht sociale waardeinflatie. Of ook relationeel (sociale) waardeinflatie omdat er gewoon zo veel goederen zijn dat het speciale van een specifiek goed afneemt. Door de veelvuldigheid aan goederen en producten die beschikbaar zijn neemt de individuele waarde van individuele goederen af.

Deze afname van waardes heeft echter ook een al dan niet grote consequentie voor waardeinflatie van goederen en dus ook voor de economie. Mensen krigen minder geld (terug) voor hun goederen die ze verkopen en hebben daarmee minder geld beschikbaar om daarmee hun uitgaven te kunnen voldoen of al dan niet nieuwe andere producten te kopen.

Over het algemeen heeft iedereen ook meer dan genoeg spulletjes, dat is het probleem niet in de westerse landen. Het probleem is om de lopende uitgaven te kunnen betalen. Terwijl dat in het verleden veel minder het probleem was doordat er een betere balans was tussen inkomsten en uitgaven maar ook doordat er veel minder sprake was van inflatie dan met name in de laatste jaren het geval is geweest. Juist tijdens de laatste jaren, de jaren van de financiele en de schuldencrisis, is sprake geweest van een versnelde en verhoogde inflatie. Alleen betrof het daarbij met name dus waarde inflatie die niet gemeten en of opgemerkt is door economen en of de regeringen , de staat.

De huidige situatie met betrekking tot inflatie voor specifieke personen

Als inflatie wordt gezien als het feit dat met dezelfde hoeveelheid geld minder gekocht kan worden. Dan maakt het nogal wat uit of in die situatie iemand meer geld heeft of inderdaad dezelfde hoeveelheid geld of minder geld. In het eerste geval gaat de betreffende persoon er ofwel op vooruit ofwel de situatie blijft voor diegene even goed. In beide andere gevallen gaat de desbetreffende persoon er op achter uit.

In de huidige situatie, het jaar 2013 en de schuldencrisis. Gaan de meeste personen er op achteruit qua loon. Terwijl de prijzen stijgen. Met dezelfde hoeveelheid geld kan minder gekocht worden. Maar de meeste mensen houden niet dezelfde hoeveelheid geld maar gaan er zelfs op achteruit. Dus de inflatie voor deze specifieke personen is zelfs meer dan de gemiddelde inflatie. Dit geld met name voor de lagere inkomens die soms hun inkomen ingrijpend zien verlagen.

De impact van inflatie is juist het groots bij de lagere inkomens. Die merken het gelijk als hun lonen dalen vooral als dat gekoppeld is aan prijsstijging van producten. Het is zeer kwalijk dat inflatie niet wordt begrepen voor met name de lagere inkomensgroepen want dat zijn de groepen die het meest worden getroffen door eventuele inflatie.

Waarde inflatie vindt al heel lang plaats in onze samenleving en op veel bredere schaal dan door de overheden en “het algemene publiek” wordt begrepen. Meten is weten maar dan moet wel het juiste gemeten worden. En zelfs dan is meten alleen nog geen begrijpen. Voor een veel uitgebreider begrip wat er allemaal speelt is een veel ruimer begrip van zowel inflatie als economie en samenleving als geheel nodig. En volstaan kwantitatieve meetinstrumenten en momenten niet. Veel breder en uitgebreider kwalitatief onderzoek is daarvoor nodig, en vooral ook het goed communiceren met en luisteren naar relevante betrokkenen. Uiteindelijk gaat kwalitatief onderzoek aan het goed leren communiceren, luisteren en interpreteren van. Op een kritische manier. Waarbij ook de juiste methodiek en vooral ook onderliggend perspectief en sense making wordt gebruikt en toegepast.

10. Waarom inflatie met en binnen het Excellente Monetaire Systeem geen probleem zal zijn

Inflatie zal in en binnen het Excellente Monetaire Systeem geen probleem meer zijn, integendeel. Prijsinflatie zal geen probleem zijn, maar waarde inflatie ook niet. Een ander woord voor inflatie is vermindering, en een ander woord voor waarde deflatie is waarde vermeerdering. Zodra het Excellente Monetaire Systeem is ingevoerd, zal sprake zijn van vermeerdering van waarde(s). Vermeerdering van de waarde van het financieel en sociaal kapitaal. In vele opzichten.

Dit wordt onder andere veroorzaakt door het volgende :

- Binnen het EMS kunnen de belastingen op goederen worden verlaagd maar ook de accijnzen op benzine. Mensen hoeven dan ook minder BTW te betalen en ook minder voor brandstof te betalen. Hierdoor houdt men meer over voor andere goederen en diensten terwijl ook die in prijs kunnen dalen.
- De inkomens van vooral de lagere inkomensgroepen zullen over het algemeen stijgen. Daardoor zullen eventuele prijsverhogingen die toch plaats vinden om andere redenen toch eerder en beter en makkelijker betaald kunnen worden dan in een situatie waarin het Excellente Monetaire Systeem nog niet is ingevoerd cq niet ingevoerd zal worden.
- Met het EMS kunnen meer financiële buffers en mogelijkheden worden gecreëerd om individuen en organisaties die op een bepaald moment toch niet aan hun financiële verplichtingen kunnen voldoen toch de mogelijkheid te geven dat wel te doen of zelfs “gewoon” die financieele verplichtingen te voldoen uit een algemene financiële bron. Eventueel zonder dat de individuen of organisaties in tijdelijke financiele nood die betaalde bedragen in de toekomst terug moeten betalen. Het is dan “gewoon” een gift uit algemeen economisch en sociaal belang.

Aan de website http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/ heb ik de volgende tekst ontleend :

“ Ten eerste zitten woningprijzen niet verwerkt in de consumentenprijsindex. In het mandje van consumentengoederen zit alleen de ‘theoretische huurwaarde’ verwerkt. Waren de woningprijzen wel meegenomen in de prijsindices dan was de inflatie flink hoger vóór de crisis en aanzienlijk lager na de crisis “ (http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/)

Hier heb ik de volgende aanvulling op. De inflatie was met de woningprijzen erin verwerkt voor de crisis inderdaad hoger en na de crisis lager. Maar dat moet ook nog eens in verband worden gezien met de daadwerkelijke inflatiecorrecties (gebaseerd op de inflatiecijfers ZONDER de woningprijzen erin verwerkt) maar ook in verband met stijgende waardes van huizen VOOR de crisis.

Zoals we allemaal weten zijn de huizenprijzen VOOR de crisis aanzienlijk gestegen, waar alle huiseigenaren aanzienlijk van hebben geprofiteerd. NA de crisis zijn de huizenprijzen gedaald (wat ze overigens een tijdje VOOR de crisis ook al deden) wat heeft geleid tot dalende woningprijzen waar zowel toenmalige eigenaren alsook degenen die in die tijdsperiode of daarna een huis aanschaften of aanschaffen nadeel van ondervinden. Het grootste aandeel van eigen vermogen wordt immers MINDER waard.

Daarbij komt echter nog het feit dat de lonen voor de lagere inkomensgroepen in voorgaande jaren al veel te weinig zijn aangepast aan de daadwerkelijke inflatie om het überhaupt aanschaffen van huizen c.q het krijgen van een voldoende hoge hypotheek om een huis aan te kunnen schaffen überhaupt mogelijk te maken. Dit wordt bij verlaging van de huizenprijzen wel deels gecorrigeerd, maar lang niet helemaal. De huizenprijzen blijven namelijk aanzienlijk veel hoger in relatie tot het relatief lage loon voor lagere inkomensgroepen dan dat ze in het verleden waren. Daar komt echter ook nog eens bij dat in huidige tijd vooral voor wat betreft de lagere inkomens de huizenprijzen weliswaar dalen, maar ook de inkomsten aanzienlijk dalen door lagere lonen van uitzendbureaus maar ook door minder uren dat men kan werken.. Dit samen zorgt er in meer gevallen dan wordt beseft voor dat de werkelijke daling van bepaalde individuele inkomens zelfs meer dalen dan de daling van huizenprijzen. En dan komt daar nog eens bij of bovenop dat ALS er dan een huis wordt aangeschaft, dat dit huis in de periode NA aanschaf alleen maar MINDER waard gaat worden en NIET meer.

Verder is het natuurlijk erg van belang of men wel of niet gebruik (moet) maken van bepaalde goederen of diensten. Als men meer en meer een soort van verplicht is om van bepaalde goederen of diensten gebruik te gaan maken dan kan dat nogal een verhoogd beslag gaan leggen op totale inkomens. Zo hebben ook en

misschien wel vooral de lagere inkomens de laatste decenia of jaren te maken gehad met meer uitgaven aan :

- Opleidingskosten (de druk en ook noodzakelijkheid om te studeren is alleen maar toegenomen)
- De telefoniekosten waar ik het al over had; mobiele telefonie en het feit dat tegenwoordig elk gezinslid een telefoon heeft haast in tegenstelling tot het verleden
- Kosten van woon werk verkeer; het moeten afleggen van langere afstanden en vooral in huidige tijd hoge brandstofkosten. Daar staat tegenover dat men over het algemeen juist minder vergoed krijgt voor deze kosten voor woon werk verkeer

11. De logica van relationele inflatie

Dit deel van het boek begin ik met een stukje tekst wat wellicht voor de meesten theoretisch of in ieder geval "vaag" kan lijken. Dit doe ik omdat het een onderdeel vormt van mijn overige werken/geschriften over de meta-semeiotiek. Meta-semiotiek of meta-semeiotiek is inferieur aan, overstijgt, de semiotiek zoals ontwikkeld door Charles Sanders Peirce. Meta-semiotiek is door mij ontwikkeld en is feitelijk de sleutel om wetenschap, praktijk en logica met elkaar te verbinden. Te unificeren. Het is echter GEEN theorie, ik doe namelijk niet aan theorie en heb dat ook nooit gedaan. Theorie zie ik als iets wat verschilt van de praktijk, van datgene wat er in onze maatschappij bestaat en mogelijk is. Dat verschil wordt voornamelijk veroorzaakt ook wat ik nu hier ga beschrijven en wat ik meta-semeiotical insignificance heb genoemd. Dit is een Engelse term en meta-semeiotisch klinkt dus niet bekend en kan ook "vaag" klinken. Maar ik probeer het dus deels hier uit te leggen en voor wie hier meer over wil weten verwijs ik naar overige teksten van me over dit onderwerp. De meta-semeiotiek die door mij is ontwikkeld is ook al klaar om ingevoerd te worden, net zoals mijn Excellente Monetaire Systeem die is. Maar ook de meta-semiotiek heeft een bredere uitleg nodig aan de hand van een boek, en verdere uitwerking en verbetering in de details is nog mogelijk. Maar ook voor wat betreft de meta-semiotiek hoop ik dat dit relatief spoedig gebruikt gaat worden. De meta-semiotiek zal onze wetenschappen en daarmee ook de samenleving ingrijpend verbeteren. Het is DE methodologie en manier van kijken om echt ALLES beter te kunnen begrijpen en dus ook verbeteren.

Echt alles in onze samenleving, universa en maatschappij moet vanuit een relationeel oogpunt worden beschouwd en ook worden begrepen. Voor wat betreft deze relationele manier van kijken zijn er uiteraard vele, maar er is er maar 1 de juiste en meest excellente…zijnde de meest optimale methodologie en manier van kijken gebaseerd op meest excellent holoploristisch/meta semiotisch begrip. Iedere andere manier van kijken leidt tot wat ik Meta semeiotical insignificance noem. Meta-semeiotical insignificance is een representamen die staat voor teken-gerelateerd onbegrip ontstaan doordat slechts een deel van de mogelijkheid of mogelijkheden in beschouwing wordt genomen, veelal ook vanuit een verkeerd perspectief en uitgaand van een onderliggende structuur die er in werkelijkheid niet is. Ik heb dit meta-semiotical insignificance genoemd voortvloeiend uit de term statistical insignificance. Die term verwijst naar fouten in statistiek die voortvloeien uit het feit dat maar een deel van de populatie in beschouwing wordt genomen. Meta-semeiotical insignificance ontstaat ook omdat maar een deel van iets in beschouwing wordt genomen. (Deirdre Mc Closkey, **"** the Cult of Statistical Significance: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)**"** , University of Michigan Press, 1st Edition, 2008) . Al gaat het daar niet om minder van hetzelfde, maar om minder van iets wat in zijn reductie anders is dan datgene wat er werkelijk is of kan zijn. Tevens is deze meta-semeiotische insignificance niet alleen een semiotische insignificance maar dus een meta-semeiotische. Waarmee ik eigenlijk wil aangeven dat ieder inzicht dat niet volledig genoeg is maar ook niet meta-semeiotisch van karakter en oorsprong is, dat AL die inzichten meta-semeiotisch insignificant zijn.

Bij inflatie moet rekening worden gehouden met vraag en aanbod. Maar ook met overcapaciteit of ondercapaciteit. En ook met gewenst inkomen van arbeiders en arbeiderskosten en andere kosten. De break even point situaties van bedrijven en organisaties en burgers. In relatie tot hoeveel geld er voorhanden is in de samenleving.

Wat echter ook belangrijk is in verband met inflatie, is de essentiële vraag "hoe veel is genoeg?". Deze vraag behandel ik ook in een andere deel van dit boek, en is uiteraard ook gerelateerd aan inflatie en het Excellente Monetaire Systeem. Maar wat hier voornamelijk belangrijk is om te melden in verband met deze vraag, is de kwantificering van een belangrijk deel of het belangrijkste deel van het "hoe veel is genoeg"verhaal. Te weten de vaste kosten van primaire basisbehoeften. Deze primaire basisbehoeften zijn voornamelijk kosten en mogelijkheden voor wonen, transport, gezondheid, leisure (privé-bezigheden), opleidingskosten. Zoals hypotheek kosten en mogelijkheden, wegenbelasting, gezondheidszorgkosten, kosten van theater en kunst en uitgaansmogelijkheden en sport. En dan natuurlijk ook opleidingskosten en mogelijkheden. De overheid KAN al deze kosten en mogelijkheden ontzettend beïnvloeden. Vooral ook met het Excellente Monetaire Systeem. Het is zelfs zo dat ik hier al rekening mee heb gehouden voor wat betreft de monetaire beleidsvoorstellen. In zijn essentie kan het EMS qua kosten alles mogelijk maken. Het is de sleutel om te garanderen dat echt iedereen zonder problemen in alle basisbehoeften kan voorzien en kan blijven voorzien. En daarvoor is dus ook GEEN onvoorwaardelijk basisinkomen nodig, en dit onvoorwaardelijke basisinkomen is in ieder geval de komende tijd en ik verwacht ook in de toekomst niet nodig maar vooral ook ongewenst.

In het verleden was het zo dat er wel overcapaciteit was. Boeren tijdens de grote depressie produceerden meer en de prijs ging toen inderdaad omlaag. Omdat er meer aanbod kwam bij gelijkblijvende vraag. Maar de prijs ging toen ook omlaag omdat er ook niet meer geld was om meer te kopen en de vraag niet omhoog

KON gaan omdat het om basic goederen ging waarvan men zowieso niet (veel) meer zou gaan produceren maar juist minder als de prijs omhoog zou gaan. En als de prijs omlaag ging zou men ook niet meer produceren dus dit was een probleem. Er waren in het verleden (tijdens de grote depressie en zeker ook in de tijd dat Milton Friedman zijn theorien over inflatie opstelde) ook minder producten en diensten (zoals ook financiële diensten!) om geld over te verdelen. In de huidige tijd zijn er meer van dat soort entiteiten (producten, diensten, bezigheden, andere processen) om geld over te verdelen. Maar uiteraard wordt er bij de verdeling van geld ook gekeken wat het opbrengt. Aan financieel of sociaal kapitaal. Voor wat betreft het financiële kapitaal valt soms meer te verdienen- en veelal ook makkelijker- door het te investeren in financiële diensten in plaats van in productie of distributie. Dat geldt tenminste in de huidige tijd (2014) met het huidige monetaire systeem. Verder waren er in de tijd van de grote depressie niet zoveel huizen en andere luxe goederen die duur zijn. Voornamelijk huizen zijn zoals eenieder weet in prijs gestegen en zelfs onbetaalbaar geworden voor velen door de lage inkomens en in verhouding hoge vaste lasten.

In de huidige situatie/tijd zitten de meeste bedrijven met een (enorme) overcapaciteit. De prijs van goederen is over algemeen hoog omdat als ze nog lager komen te liggen de kosten niet betaald kunnen worden. Dat wil zeggen dat de meeste bedrijven al rond of zelfs onder hun break even situatie zitten (als ze de prijzen nog meer verlagen komen ze in de min of gaan zelfs failliet). Als er MEER geld in de economie komt zal de vraag toenemen van sommige goederen (NIET de basics waar zelfs minder van gebruikt gaat worden of ook luxe of normale waar ook minder van gebruikt gaat worden!!!) maar die toename in vraag zal over het algemeen GEEN toename in prijs betekenen of hoeven te betekenen over het algemeen. De organisaties zullen simpelweg MEER gaan produceren en daardoor ook MEER winst gaan maken ook bij gelijkblijvende prijs.

Derrida begreep – denk ik – al dat “alles” al in de tekst zit. Dat uit zich op 2 manieren:
1)Fenomenen zitten echt al in “de tekst” zonder dat mensen dat zelf voldoende beseffen.
2) Fenomenen zitten nog niet in “de tekst” opgenomen maar juist omdat ze er nog niet echt in zijn opgenomen, maar wel voorhanden zijn in de meer bredere “tekst” in of van andere universa, is “de tekst” onlogisch en enigszins vreemd of nadelig voor bepaalde partijen. Die onlogica of het nadelige aspect kan opgeheven worden door “de tekst” dan meer compleet te maken door deze fenomenen of aspecten toe te voegen aan “de tekst”.

De 1) en 2) die ik hier noem hangen uiteraard soms ook samen. Voor wat betreft inflatie valt te melden dat dit fenomeen al in “de tekst” zit zonder dat mensen dat zelf voldoende beseffen. Te weten in huidige tijd vooral in de stijging van huizenprijzen van de afgelopen decennia. Maar, daarnaast is er ook min of meer bewijs dat een ongecontroleerde toename van financieel kapitaal en ook een behoorlijke toename daarvan (veel meer geld in de economie) niet tot problemen leidt of hoeft te leiden. Die toename is er namelijk al een aantal decennia zonder dat mensen dat voldoende beseffen (dus een voorbeeld van wat ik bij 1) noem. Ik heb het dan over fractional reserve banking en de invloed die dat heeft gehad op het geld wat in omloop is gekomen de afgelopen decennia. Die toename van geld is alleen maar ontzettend goed geweest, en had eigenlijk ook meer moeten zijn. Het problematische van deze situatie was en is ook NIET het feit dat er meer geld in omloop kwam (integendeel zelfs, want MEER geld is nodig bij groeiende welvaart en meer diversiteit en meer mensen!) maar juist het feit dat er MEER schulden kwamen. En zelfs die schulden zijn ook NIET het hoofdprobleem, maar juist het feit dat deze a) als probleem werden en worden gezien en b) de ontwikkelingen in de arbeidsmarkt en loonontwikkelingen die inkomenszekerheid niet meer garanderen of zelfs volledig verwoesten.

Het meeste geld wat de afgelopen decennia in Nederland en de US en ik denk ook in de meeste landen in Europa in omloop kwam, kwam in omloop doordat er meer hypotheken en hogere bedragen aan hypotheken werden verstrekt. Er kwam meer geld en ook de huizenprijzen namen toe. Maar, die stijging van huizenprijzen werd niet zozeer direct veroorzaakt door de toename van de hoogte van hypotheken. De huizenprijzen stegen door andere oorzaken, en als gevolg daarvan moest de hoogte van bedragen van verstrekking van hypotheken wel stijgen. In Nederland was 1 van de veroorzakers van hogere huizenprijzen de verhoging van kosten van bouwgrond. Dit samen met hogere lonen en dergelijke heeft een gedeelte van de verhoging veroorzaakt.

Wat echter ook interessant is, is het feit dat op de langere termijn de verhoging van prijzen dus weer wordt bijgesteld…deels ook omdat de prijzen dus te hoog zijn in verhouding tot de lonen. Maar ook als en zodra de lonen weer enigszins meer gaan stijgen of inkomen hoger wordt zullen de prijzen van huizen zeer waarschijnlijk niet evenredig mee gaan stijgen. Temeer niet als de grondkosten niet explosief of onevenredig hoeven te gaan stijgen ten opzichte van het verleden. Of als de al beschikbare huizen al voldoende zijn of meer dan voldoende voor de komende jaren. Die situatie zal zich waarschijnlijk voor gaan doen de komende jaren in Nederland en wellicht ook in andere Europese landen of in de Verenigde Staten.

12. De inflatie voorbij

Een ruimere definitie en kijk op inflatie

In diverse delen van dit boek en ook in andere teksten van me heb ik op diverse manieren al aandacht besteed aan het begrip inflatie. Inflatie zal als en zodra het door mij gecreerde Excellente Monetaire Systeem wordt ingevoerd, geen probleem meer zijn voor de samenleving. In dat opzicht is de inflatie dan ook echt voorbij. Ik ga in dit deel van mijn boek echter nog weer voorbij aan het begrip inflatie door het onbegrip over inflatie dat voornamelijk wordt veroorzaakt door incomplete theoretische begrippen er over, aan de orde te stellen en waar nodig te proberen aan te vullen. Ik vermeld daarbij ook een verschijnsel van inflatie dat te omschrijven valt als Break Even Point Inflatie. Dit is een vorm van inflatie die in de theorie of begripsvorming van inflatie nog niet wordt genoemd, maar die in de huidige tijd en binnen het huidige monetaire systeem wel een voorname rol speelt. Als en zodra mijn EMS is ingevoerd zal BEP (break even point) Inflatie een veel mindere of totaal geen rol meer spelen. Net zoals overige vormen van inflatie dan een veel mindere rol spelen en zeker ook niet problematisch zullen zijn of hoeven te zijn zodra mijn EMS is ingevoerd.

Bij inflatie wordt vaak gesproken over een algemene definitie en begrip van inflatie, waarbij inflatie wordt gezien als monetaire inflatie of als prijsinflatie. Monetaire inflatie betekent dat de geldhoeveelheid toeneemt.. Of prijsinflatie, waarbij het algemeen prijspeil toeneemt. In het algemeen zou inflatie inhouden dat bij een toename van de geldhoeveelheid de prijzen meer zouden stijgen dan de lonen. Wat dan een negatief resultaat oplevert voor de gezinnen en individuen die wat willen kopen.

De monetaire en ook prijsinflatie zijn meer specifieke economische begrippen van inflatie. Het is echter uiteraard de vraag of deze begrippen of theoretische voorstellingen van inflatie zich ook wel voordoen in de realiteit.

Naast dit alles en de vele kritieken die ik al heb gegeven over de definities en wijzes van meten van inflatie in de maatschappij, wil ik ook opmerken dat bij inflatie vaak met name wordt gekeken naar de uitgavenkant. Wat wordt vergeten, is de inkomstenkant. Ik bedoel dan dat de inkomstenkant bij inflatie vaak over het hoofd wordt gezien. Als er al wordt gekeken naar inkomsten, dan betreft het vaak ook een deel van de inkomsten en niet alle inkomsten. Net zoals bij de huidige metingen van inflatie ook maar een beperkt gedeelte van de totale uitgaven in beschouwing worden genomen, en de meest relevante uitgaven niet eens in die metingen worden meegenomen.

In de huidige tijd is het niet logisch dat de prijzen stijgen als de geldhoeveelheid toeneemt. Want als de geldhoeveelheid toeneemt, dan kunnen bedrijven meer verkopen .En dus hoeven ze de prijzen niet te laten stijgen. En als ze dit wel doen dan zal dat over algemeen alleen maar voordelig zijn omdat bedrijven dan meer winst maken en dus meer geld krijgen en dus meer kunnen uitgeven. Als de lonen dan ook gaan stijgen is dat voor de werknemers ook voordelig op lange termijn. Alleen de lonen stijgen over algemeen minder snel dan de stijging van prijzen en DAT is het grote probleem. Ook op dit moment. Vooral de lagere inkomens kunnen dan steeds minder kopen van datgene wat ze verdienen. Terwijl ze juist MEER zouden moeten kunnen kopen, stijging van welvaart. Of minder uitgeven voor wat ze al kopen is nog beter omdat consuminderen ook een belangrijk issue is.

Wat in de huidige tijd ook het probleem is, is dat lonen dalen terwijl juist de kosten van energie en overige eerste levensbehoeften STIJGEN. Terwijl de geldhoeveelheid die beschikbaar is voor deze eerste levensbehoeften alleen maar daalt. Door die daling tezamen met stijging van prijzen van deze behoeften maar ook stijging van kosten van zorg en tandarts en dergelijke hebben vooral de lagere inkomens steeds MINDER geld om uit te geven aan de overige goederen en diensten. Luxe. Terwijl ook die luxe goederen in feite alleen maar toenemen. Maar die bedrijven en dus ook hun werknemers krijgen het steeds moeilijker om te overleven laat staan om te groeien en zich verder te ontwikkelen.

Economen denken in het algemeen nog steeds dat door een relatieve toename van de geldhoeveelheid ten opzichte van de aanwezige economische productie, inflatie tot stand komt. Dat is een algemene misvatting en ik denk ook een volstrekt onjuiste aanname en geloofsovertuiging.

Inflatie wordt mijns inziens meer veroorzaakt door de relatieve afname van loon bij stijgende productie en productie efficiency ten opzichte van gelijkblijvende hoeveelheid geld of te licht stijgende hoeveelheid geld. Als de productie toeneemt per werknemer, dan moeten ook de loonkosten toenemen. De laatste jaren nemen de loonkosten voor lagere inkomens echter zelfs af, zowel quantitatief per uur alsook gezien het

aantal uren dat men in staat is om te werken. Veel vaste werknemers met hun hogere lonen zijn vervangen door flexwerkers die zelf een veel lager loon ontvangen. Per uur. Terwijl ze ook nog eens minder kunnen werken dan de vaste werknemers in afgelopen jaren. Omdat overwerken er steeds minder bij is door de verslechtering van de economie maar ook door toename van de efficiency wat leidt tot minder werkuren om tot dezelfde productiviteit te komen.

Als de maatschappelijke geldhoeveelheid toeneemt kunnen particulieren eindelijk hun schulden aflossen , de pensioenen weer uitgekeerd worden, huizen weer opgeknapt of vernieuwd worden, de ziektekosten weer betaald worden. Bovendien kunnen dan ook de prijzen van speciale goederen weer betaald worden, te denken valt dan aan antieke goederen of de wat specialere dieren die nu niet verkocht meer kunnen worden voor wat ze eigenlijk wel waard zijn.

Oorzaken van inflatie

Diverse scholen binnen de economische wetenschap hangen geheel verschillende zienswijzen aan omtrent het ontstaan van inflatie, en daarmee omtrent de (on)wenselijkheid van (teveel) inflatie en de meest geschikte methoden om inflatie te voorkomen, te beheersen of te beteugelen. De voornaamste scholen zijn de volgende:
- De Keynesiaanse visie die prijsinflatie ziet als gevolg van veranderingen in vraag en aanbod. En veranderingen in de geldhoeveelheid niet als een oorzaak van prijsinflatie ziet.
- De Monetaire visie die stelt dat inflatie gereguleerd moet worden door middel van regulering van de geldhoeveelheid. Hierbij speelt de vergelijking MV = PT een rol. Money X Velocity = Price X Trade (nationaal product of binnenlands product)
- De Oostenrijkse School, die een toename van de geldhoeveelheid verklaart uit overheidsoptreden (kredietverlening van centrale banken aan bankwezen) of door acties van het bankwezen zelf (kredietverstrekking van banken)
- De monetaire visie van inflatie ondersteunt dat meer geld nodig is want meer geld zal volgens de kwantiteitstheorie van fisher niet leiden tot stijging van het algemeen prijspeil (P) maar tot stijging van productie (T).Dit maakt dan weer stijging van lonen mogelijk en dat geeft de economie nog meer een boost want de situatie van onderbesteding is van toepassing op het moment. Als er van uit wordt gegaan dat bedrijven veel meer kunnen produceren dan ze op dit moment doen en er genoeg diensten zijn maar ook het begrip dat die best meer geproduceerd mogen en kunnen worden dan op dit moment. Maar ook kan bij meer geld per werknemer het aantal gewerkte uren afnemen bijvoorbeeld zodat men minder kan gaan werken. Iets wat gezien de efficiencystijging toch al wel realiteit had moeten zijn in plaats van dat we allemaal nog steeds het zelfde aantal uren moeten werken voor dezelfde welvaart als in het verleden. Maar dan wel een stuk sneller en beter en efficiënter dan in het verleden.

De definitie van inflatie van de Oostenrijkse School is GEEN inflatie als inflatie toename van de geldhoeveelheid is. De geldhoeveelheid is namelijk niet ECHT toegenomen bij kredietverlening van centrale banken aan het bankwezen of kredietverstrekking van klanten aan banken. Tegenover de kredieten staan namelijk leningen en dus schulden. Die schulden en leningen heffen de verstrekte kredieten op en zelfs is het zo dat ook nog rente moet worden betaald. Zodat op langere termijn niet sprake is van toename van geld en zelfs niet gelijkblijvende geldhoeveelheid, maar zelfs van een afname van de geldhoeveelheid.

Vormen van (prijs)inflatie

Er worden twee hoofdvormen van (prijs)inflatie onderscheiden, kosteninflatie en bestedingsinflatie.
Kosteninflatie houdt in dat bedrijven hun gestegen kosten doorberekenen in de verkoopprijzen, om zo hun winst niet te veel te laten dalen. Een andere oorzaak van kosteninflatie kan het verhogen van belastingen zijn. Als gevolg van gestegen belastingen (accijnzen) op benzine zijn bijvoorbeeld de benzineprijzen de laatste decennia ook omhooggegaan. In de huidige tijd blijven de benzineprijzen ook nog erg hoog, terwijl mensne juist minder te besteden hebben. Hetzelfde geld voor stijging van kosten van ziektekostenverzekeringen en stijgng van kosten van voedingsmiddelen terwijl de kwaliteit van deze voedingsmiddelen over algemeen juist afneemt.
Bestedingsinflatie onstaat volgens de theoretische definitie als er sprake is van overbesteding bij een economie waarbij bedrijven met een volledige bezetting zitten en moeite hebben om aan de vraag te voldoen. Aan het eind van de jaren negentig hebben veel bedrijven hun prijzen fors verhoogd, en dat wordt toegeschreven aan het feit dat er in die tijd sprake zou zijn geweest van bestedingsinflatie.
In ieder geval zijn de prijzen eind jaren 90 dus fors verhoogd, terwijl ze daarna nooit zijn verlaagd. Integendeel. Prijzen stijgen nog steeds terwijl het nu NIET goed gaat met de economie en werknemers

minder verdienen en minder hebben om uit te geven. Bovendien zijn in de jaren negentig de lonen niet evenredig verhoogd. Dat had toen WEL moeten gebeuren, dan hadden we nu niet in een sterk verslechterde economie en negatieve spiraal gezeten. Die nog eens wordt versterkt door het huidige (2011/2012) slechte monetaire beleid van de EU en EU landen.
In de huidige tijd kunnen particulieren en vooral de lagere inkomens alleen betalen voor de hogere kosten van goederen die ze absoluut nodig hebben door meer geld te lenen of minder uit te geven aan overige goederen en diensten. Dat houdt dus automatisch een verdergaande verslechtering van de economie in. De enige uitweg is een transformatie van ons huidige geldsysteem die echte aanvullende geldcreatie WEL mogelijk maakt en ook realiseert. En vervolgens ook verhoging van lonen mogelijk maakt en dat mensen juist weer hetzelfde of meer uit kunnen geven indien nodig en zonder dat ze daarvoor hoeven te lenen. Opheffing van schulden en afbetaling van schulden moet ook juist weer mogelijk worden. Dus er is een groot gebrek aan MEER geld. Om schulden af te kunnen betalen en gestegen prijzen te kunnen betalen. In plaats van dat niet te kunnen en juist meer schulden aan te moeten gaan of met minder genoegen te moeten nemen dan in voorgaande jaren.

Waarom is inflatie geen probleem??

Wat veel te veel mensen en met name ook economen in de huidige tijd niet begrijpen, is het feit dat inflatie net zoals andere aspecten van onze samenleving relationeel is. En dat dat relationele ook bepaalde kenmerken heeft. Relationeel is nooit uniform of enkelvoudig, maar bestaat altijd uit een zeer rijke varieteit en meervoudigheid. En die meervoudigheid heeft ook weer bepaalde kenmerken en een bepaalde structuur. Dit alles moet goed begrepen worden, en het is niet makkelijk om alle aspecten en kenmerken en issues die van belang zijn bij inflatie ook daadwerkelijk te begrijpen. Dat doe zelfs ik nog niet helemaal en er zijn ongetwijfeld nog erg veel aspecten en issues van inflatie die nog niemand begrijpt.

Feit is echter dat ik al veel beter dan de meeste mensen of economen echt begrijp waar inflatie over gaat of wanneer inflatie wel of niet zal ontstaan en of wanneer inflatie wel of niet een echt (groot) probleem of issue zal zijn.

Voor wat betreft het ontstaan van inflatie zijn onder andere de volgende kenmerken en issues van belang c,q ze zullen in meer of mindere mate een rol spelen :
1) De hoeveelheid geld aanwezig in de economie
2) Hoe wordt dit geld gealloceerd en naar welke entiteiten
3) Situatie van de entiteiten waar het geld naar gealloceerd wordt (BEP situatie of een veel betere situatie)
4) Het monetaire systeem waar men mee te maken heeft (huidige versus EMS) en de resulterende eigenschappen van de economie (hoe en of er belasting wordt geheven, hoe en of er pensioenen zijn en hoe die betaald worden, hoe en of prijzen gemanaged worden, etcetera).

Ik heb in andere teksten van mij al beschreven dat economen over het algemeen het begrip en het fenomeen inflatie verkeerd begrijpen. Dat hun begrip van inflatie ook iets heel anders is en hele andere kenmerken heeft daarom, dan het fenomeen inflatie. Zo wordt er onder andere verondersteld dat inflatie optreedt als er te veel geld in de economie komt. En wordt niet begrepen dat inflatie ook op gaat treden als er te weinig geld in de economie zit zoals in de huidige tijd. Dat te weinig geld in de economie leidt aan de ene kant tot steeds minder relatief inkomen voor de lagere inkomensgroepen, terwijl de hogere inkomensgroepen dus blijkbaar meer relatief inkomen krijgen en dat meer relatieve inkomen moet wel betaald worden door de bedrijven dus blijven de prijzen gelijk of gaan deze zelfs omhoog. In de huidige crisissituatie die nog steeds aanwezig is en ook wordt verondersteld aanwezig te zijn, zullen de bedrijven hun prijzen niet snel verhogen. Dit leidt er toe dat met minder verkopen/omzet die bedrijven proberen om hun efficiency te verbeteren en dus om onder andere ook (nog) minder geld te besteden aan productiekosten en productiekrachten. Relatief gezien hebben de lagere inkomensgroepen dus minder inkomen terwijl de prijzen gelijk blijven of zelfs stijgen. Dat is dus relatief gezien inflatie. Waarbij dan nog niet eens de verhoogde kosten van wonen, de stijgende kosten van mobiele communicatie en dat soort zaken worden meegenomen.

Dit alles is uiteraard wel een probleem in de huidige situatie en economie. Als en zodra het EMS wordt ingevoerd wordt dit alles echter steeds minder een probleem omdat dan bedrijven via allerlei manieren hun prijzen op een gelijk niveau kunnen houden (al dan niet aangestuurd of opgelegd door de regering) of zelfs kunnen laten dalen omdat binnen het EMS ook de belastingen verlaagd kunnen worden en de omzet waarschijnlijk ook zal toenemen als gevolg van hoger inkomens en inkomsten van werknemers in het algemeen. Door een betere economie kunnen bedrijven de prijzen gelijk houden of zelfs laten dalen. Terwijl de inkomens van mensen toenemen of toe kunnen nemen door meer omzet van bedrijven. Een betere

economie. Lagere sociale lasten. Eventueel ook een lagere bijdrage aan zorgkosten. Daardoor zal inflatie niet aan de orde hoeven zijn of in ieder geval in veel mindere mate dan in de huidige tijd en situatie.

13. De onderliggende oorzaak van de schuldencrisis

Hoewel ik al lang begrijp wat de werkelijke onderliggende oorzaak is van de financiële crisis of schuldencrisis, is het goed om het ook hier nog maar eens zo goed mogelijk te proberen uit te leggen.

Deze onderliggende oorzaak van de financiële of schuldencrisis is NIET, zoals veel monetaire hervormers nu denken, de manier waarop schulden ontstaan. Schulden op zichzelf zijn ook niet eens het hoofdprobleem, zoals veel monetaire hervormers denken. Het probleem is meer de inkomens en dan met name dus de lagere inkomens. Degenen die hogere inkomens ontvangen hebben het nog steeds erg goed in Nederland en dat zal ook wel zo blijven. Maar met name degenen die een lager inkomen hebben dat ook nog eens relatief steeds lager wordt, die mensen en inkomensgroepen zijn eigenlijk de enige die te maken hebben met een financiele crisis. Wat niet eens zozeer een schuldencrisis is, maar veel meer een inkomenscrisis. En die inkomenscrisis zal, als er geen oplossing komt (en liefst de meest optimale oplossing zijnde degene die ik heb gecreëerd), voor veel mensen alleen maar toenemen en ook de groep van personen die te maken hebben met een persoonlijke inkomenscrisis zal alleen maar groter worden. Dit onder andere door het feit dat efficiency in bedrijven toeneemt waardoor steeds minder werknemers nodig zijn. Maar er zijn ook veel meer andere factoren die er toe leiden dat inderdaad steeds minder werk aanwezig is en dat dit werk ook door minder mensen gedaan kan worden. Zoals daar zijn de automatisering, IT-verbeteringen die makkelijker werk met minder mensen mogelijk maakt, duurzame processen, LEAN productiemethoden (dit is eigenlijk dus efficiency), mogelijke inzet van robots in toekomst, minder fysieke producten gebruikt voor hobby's en bezigheden (meer met de computer en mobiele telefoon en dergelijke), etcetera. Wat dat etcetera nu allemaal inhoud of in gaat houden daar heb ik ook nog niet helemaal zicht op. Maar dat doet er niet toe. Feit is dat er van allerlei ontwikkelingen zijn die zorgen dat arbeid niet eens meer zo nodig is en wellicht ook steeds minder nodig zal worden.

Het moet ten eerste duidelijk worden dat de financiële crisis niet zozeer een schuldencrisis is of was, maar veel meer een INKOMENScrisis. Door lage inkomens of verlaging van inkomens ontstaan niet alleen schulden, maar het wordt ook moeilijker om van deze schulden af te kunnen komen met lage inkomens. Vooral als, zoals in deze tijd, veel vaste lasten al van dat inkomen af gaan. Er blijft gewoon weinig over om de schulden af te lossen. Er speelt echter , uiteraard, nog wel veel meer. Maar uiteindelijk maakt het uit hoeveel er na alle uitgaven nog overblijft voor sparen en of aflossing van schulden. Als zowel sparen alsook aflossen van schulden niet eens meer mogelijk is. Ook niet na of met hard werken. Dan ontstaat er een probleem. Niet alleen voor de individuen die het betreft, maar ook voor alle bedrijven en ook de overheid in Nederland maar ook daarbuiten. En aangezien dit soort problematiek nu niet alleen in Nederland maar in toenemende mate in geheel Europa speelt, is de crisis nog lang niet voorbij. Sterker nog, deze crisis (inkomenscrisis) zal alleen maar erger worden..voor zowel individuen, bedrijven alsook de overheid. ALS er geen monetaire hervorming plaatsvindt. ZONDER monetaire hervorming is de crisis nog lang niet voorbij en zal het ook de komende jaren (NA 2014) alleen maar erger en erger worden. MET monetaire hervorming KAN het beter worden…en zelfs ook veel beter. Dat is echter met name afhankelijk van de inhoudelijke kwaliteit en inhoud van de monetaire hervorming. Indien wordt gekozen voor een monetaire hervorming zoals voorgesteld door de groepen en individuen die aangesloten zijn bij de International Movement for Monetary Reform of voor het voorstel van David Graeber / Occupy. Dan zal dat niet tot verbetering leiden. Sterker nog, als zo'n theoretische oplossing wordt ingevoerd zal de situatie alleen maar nog slechter worden. De enige weg tot ingrijpende verbetering, is het invoeren van mijn Excellente Monetaire Systeem. Een systeem dat NIET pleit voor en ook NIET is gebaseerd op full reserve banking (zoals het chicago plan waarop de meeste voorstellen voor monetary reform zijn gebaseerd voorstelt). Mijn Excellente Monetaire Systeem is ook GEEN vervanging van het huidige geldsysteem, maar een aanvulling op dit huidige geldsysteem. Maar wel een uiterst geweldige aanvulling die verstrekkende positieve gevolgen zal hebben op de maatschappij, de economie en de manier waarop georganiseerd kan worden.

Wat belangrijk is om te begrijpen, is het feit dat de veranderingen in onze maatschappij niet passen bij en dus ook niet opgevangen kunnen worden door ons huidige geldsysteem. De huidige en vooral ook toekomstige ontwikkelingen in onze maatschappij vragen nu om een nieuw geldsysteem en zullen in de toekomst ook een geldsysteem nodig hebben wat nog beter bij de maatschappij en ontwikkelingen past. Want, de te verwachten toekomstige maatschappelijke ontwikkelingen zullen de huidige financiele crisis en problemen alleen maar veel en veel groter maken..ALS er niet tijdig een overgang plaatsvindt naar mijn Excellente Monetaire Systeem. Mijn Excellente Monetaire Systeem (EMS) biedt namelijk voldoende mogelijkheden om met welke toekomstige verandering dan ook om te gaan. Op de meest logische en geweldige manier.

14. Relationeel kapitaal

Kenneth Gergen heeft een uitstekend boek geschreven getiteld “relational being” (Kenneth Gergen, “ Relational Being : Beyond self and community “ , Oxford University Press, Reprint Edition, 2011).
Dit gaat met name over het relationeel zijn (of worden) van levende wezens en dan met name mensen. Het relational being kan echter ook uitgebreid worden naar objecten en ook kapitaal. Met kapitaal bedoel ik dan zowel sociaal kapitaal alsook financieel kapitaal. Als dit besef van relational being wordt gekoppeld aan mijn begrip en notie van holoplurisme, dan biedt dat een geweldig aanknopingspunt en een manier van kijken om beter te begrijpen wat er op het moment in de samenleving speelt. Omdat het wellicht zaken meer zichtbaar maakt en daardoor ook meer begrijpelijk voor meerderen.

Mijn begrip van holoplurisme is een representamen voor wat de enige echte onderliggende structuur en kenmerken van ALLES. Echt alles (wetenschap, praktijk, economie, priveleven, monetaire systemen, andere systemen, alle processen, alle manieren van organiseren) valt beter te begrijpen en ook te verbeteren door middel van holoplurisme….terwijl echt alles deze onderliggende structuur en kenmerken in essentie KAN hebben, heeft veel in onze samenleving die kenmerken en structuur nog niet volledig…en DAT is net het grote probleem…de oorzaak waarom dingen toch nog fout gaan. Volledig optimaal holoplurisme valt waarschijnlijk in de realiteit/maatschappij/ economie/ organiseren/gezinsleven NIET te halen, maar wel kan en moet er naar gestreefd worden om alles zo veel mogelijk relationeel holopluristisch vorm te geven en te organiseren.

Dat is ook precies waar ik naar streef. Maar om dat te realiseren in de maatschappij, is het allereerst nodig dat een op holoplurisme en metasemiotiek gebaseerd financieel en monetair systeem wordt ingevoerd. Niet alleen op (inter)nationaal niveau, maar ook bij bedrijven en organisaties en eventueel ook binnen en tussen gezinnen en individuen. Mijn EMS is het meest relationele en holopluristische systeem wat mogelijk is…in de realiteit. Het is capabel om aan te sluiten bij welke veranderingen ook in de huidige en toekomstige maatschappij.

Ik denk dat de meeste mensen eigenlijk wel beseffen en kunnen zien dat het huidige monetaire systeem en de huidige mogelijkheden van geld en economie (voortvloeiend uit de structuur en inhoud en regels van het monetaire systeem) niet bepaald relationeel zijn. Dat het huidige monetaire systeem ons en ook organisaties en overheden soms dwingt om niet met alles rekening te houden. Bijvoorbeeld bedrijven houden met hun financiële beleid wel rekening met hun eigen inkomsten en uitgaven, maar kunnen of willen niet voldoende rekening houden met die van hun medewerkers en of klanten of andere partners (organisaties). Meer winst voor de ene organisatie betekent minder winst of inkomsten voor de andere organisatie. Dit HOEFT in principe geen probleem te zijn, maar wordt het wel als er daardoor onoverkomelijke tekorten ontstaan bij overige partijen. Doordat de inkomsten hetzelfde of lager worden dan de uitgaven die gemaakt/gedaan worden. Waarbij de uitgaven wellicht ook deels verlaagd kunnen worden uiteraard, maar de vraag is a) of dit daadwerkelijk kan op de langere termijn en b) of dit wenselijk is en c) wat deze verlaging van uitgaven zal gaan betekenen voor degenen die deze uitgaven ontvangen.

Mijn EMS is, zoals ik al eerder aan heb gegeven, GEEN vervanging van het huidige geldsysteem. Het is een AANVULLING er op. En juist die aanvulling maakt het mogelijk om het huidige onlogische en niet-relationele kapitalistische systeem te transformeren (om te vormen) naar een volkomen logisch en relationeel kapitalistisch systeem. Waarbij zowel financieel als sociaal kapitaal meer en hopelijk ook veel meer sociaal relationeel kan en zal worden. Ook financieel en sociaal kapitaal hangt volledig relationeel en ook sociaal met elkaar samen; als het financiële of economische systeem (beide voortkomend uit het fundamentele monetaire systeem) niet logisch en daardoor minder sociaal is dan heeft dat ook direct invloed op het sociale kapitaal en sociale omgangsvormen in organisaties, gezinnen en overheid.

Er zijn echter nog diverse tegenargumenten of argumenten om mijn EMS niet in te voeren als ik het er over heb. Op het moment zijn dat, voor zover ik weet, met name de volgende tegenargumenten :

1) Er wordt gezegd- dus mensen denken- dat geld geen waarde meer heeft als het zomaar “ uit het niets” wordt gecreëerd. Men denkt dat geld een intrinsieke waarde heeft en ook moet hebben, en dat anders ons geld en ons monetaire economie en systeem niet zullen en kunnen werken. Die mensen denken dus ook dat als geld wel uit het niets zou worden gecreerd, dat dit dan in de praktijk geen waarde heeft en dus ook niet bruikbaar en praktisch is.
2) Volgend en aansluitend op 1) denken mensen dus in het algemeen, net als veel economen trouwens, dat geld een intrinsieke waarde moet hebben. Maar ook dat die intrinsieke waarde het best door goud vertegenwoordigd kan worden en ook moet worden.

3) Men zegt en denkt dat (veel) meer geld in onze economie zal gaan leiden tot inflatie. Waaruit dan gelijk de aanname blijkt dat men denkt te weten en weet dat meer geld de oorzaak is van inflatie en ook altijd zal zijn ongeacht de omstandigheden in de samenleving of economie op dat moment en ook ongeacht hoe de overheid hier mee om gaat en welke regels men eventueel al dan niet aanpast om die inflatie- als die al op gaat treden- tegen te gaan of volledig weg te nemen.

Ik wil en ga hier alleen (tegen)argument 1 en 2 meer in detail bespreken, maar heb dat voor wat betreft (tegen)argument 3 al wel meer gedaan in andere delen van dit boek en overige teksten van me op bijvoorbeeld ook www.academia.edu. Voor alle (tegen)argumenten geldt dat er inhoudelijk tegenargumenten gegeven kunnen worden. Met name ook omdat veel of eigenlijk (bijna) alles van wat er wordt gedacht en beschreven in die argumenten 1 tot en met 3 is gebaseerd op vooronderstellingen en economische theorien en aannames die totaal niet kloppen en dus ook irrelevant zijn. Ik leg dat ook uit in met name andere delen van dit boek. Wat echter naast deze uitleg over de (tegen)argumenten 1 tot en met 3 en waarom ze niet kloppen en niet relevant zijn ook erg belangrijk is om te begrijpen en in te zien, is het feit dat in onze huidige maatschappij en samenleving dit ook al wordt aangetoond. Omdat deze huidige samenleving in feite al een hybride is van diverse denkbeelden en situaties, waarbij het feit dat bepaalde aspecten van een eventuele toekomstige nieuwe monetaire en economische situatie al aanwezig zijn en ook goed functioneren en voordelig zijn in onze huidige samenleving en economie al bewijzen dat deze ook niet alleen wel kunnen werken maar ook functioneel en positief zijn in onze samenleving en maatschappij.

Voor wat betreft die hybride omstandigheden van onze huidige economie en samenleving met betrekking tot inhoud en relationele aspecten van onze huidige monetaire systemen en beleid, valt onder andere het volgende te melden. Geld uit het niets wordt al een hele tijd gecreëerd in onze samenleving en economie en heeft ook een positieve invloed. Die geldcreatie uit het niets was ook niet op basis van geplande prognoses of limieten voor wat betreft de hoeveelheid geld die gecreerd mocht worden. Die geldcreatie was volledig zonder grenzen, met name of alleen de behoefte aan geld en wens om dit geld te creëren was de leidraad of dit wel of niet zou en ging gebeuren.

De goudstandaard is al vele decennia losgelaten en ook echt volledig. Geld in de huidige tijd wordt niet gedekt door iets anders en heeft in feite ook geen enkele intrinsieke waarde. De nummers op onze bankrekening hebben natuurlijk geen enkele intrinsieke waarde, de enige waarde die ze hebben ontlenen ze aan het feit dat het nummers zijn die op onze bankrekeningen staan. Of anders gezegd, nummers die in banksoftware staan van banken die door ons allen worden geaccepteerd en verondersteld worden om waarde te kunnen en te mogen representeren, te hebben.

Ik heb rond eind april 2016 het volgende in het Engels op facebook gezet :

“ Life is mostly about making sense out of prospective and retrospective sense making “ bloempjes van catharina” ”

Ik weet daarbij voor wat betreft het Nederlands niet eens een goede omschrijving voor datgene wat ik in het bovenstaande bedoel met prospective en retrospective. Wel begrijp ik dat hoe meer iemand van de werkelijkheid begrijpt, hoe meer die persoon moet snappen wat ik hier bedoel maar ook hoe meer van die bloempjes van catharina men moet zien in zowel de werkelijkheid maar meer ook in de veelvuldige manieren en inhoud van denken van personen en groepen van personen.

Voor wat betreft die zogenaamde bloempjes van catharina in sensemaking is het bovenstaand gemelde met betrekking tot argumenten tegen mijn monetaire excellente systeem een goed voorbeeld. Echt alle argumenten tegen zijn gebaseerd op bepaalde vooronderstellingen, illusies die niet kloppen. En ze kloppen niet omdat ze zijn gebaseerd op vooronderstellingen die niet kloppen in huidige tijd omdat ons huidige monetaire systeem andere eigenschappen heeft dan die in het verleden of dan de eigenschappen die verondersteld worden in het economisch denken en economisch (on) begrip.

Een andere manier van uitleg over een bepaald aspect van onbegrip over het huidige economische systeem en het huidige monetaire systeem valt te geven als gekeken wordt naar de relationele aspecten te weten de volgende 2 relationele aspecten :

1) De link tussen goud en geld die verondersteld wordt aanwezig te moeten zijn in de huidige economie en samenleving
2) De link tussen arbeid en inkomen die verondersteld wordt aanwezig te moeten zijn in de huidige economie en samenleving.

Hierbij is 1) een voorbeeld van wat ik in het bovenstaande “ retrospective sensemaking” noem en 2) een voorbeeld van wat ik in het bovenstaande “ prospective sensemaking” noem. Tenminste, als wordt begrepen en uitgelegd dat zowel 1) als 2) voorbeelden zijn van “ bloempjes van catharina” in onze sensemaking.

De link tussen goud en geld hoeft er niet meer te zijn, en hoefde dat ook niet meer vanaf een bepaald punt in het verleden tot en met de huidige tijd en de toekomstige tijd. De link tussen arbeid en inkomen hoeft er niet meer te zijn of in ieder geval een stuk minder en op een (hele) andere manier dan in de huidige tijd vanaf een bepaald moment in de toekomst tot en met zo ongeveer de rest van de toekomstige tijd er na. Waarbij een omslag voor wat betreft de link tussen arbeid en inkomen plaats zal (kunnen) vinden vanaf het moment van invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem.

Het is echter wel goed om bij dit voorbeeld te begrijpen waarom de link tussen goud en geld er was en waarom de link tussen arbeid en inkomen er was en nog steeds is. Dat waarom is moeilijk te begrijpen in zijn volledigheid omdat er bij beide issues/links natuurlijk meervoudige oorzaken en argumenten zijn. In het algemeen zijn zowel 1) als 2) resultante van het feit dat men verondersteld dat geld waarde heeft. Arbeid en goud heeft ook waarde. Dus voor zowel arbeid als goud zal geld gegeven moeten worden of iets anders van waarde. Meestal wordt geld er voor gebruikt. Echter andersom is het niet zo dat voor geld ook goud gegeven moet worden. Er zijn vele andere zaken van waarde die ingeruild kunnen worden voor geld. Maar daarbij is het zo dat in ieder geval in de huidige tijd geld niet eens altijd voor iets ingeruild hoeft te worden. Geld kan ook volledig gratis ter beschikking worden gesteld in bepaalde gevallen, en die gevallen mogen en kunnen in de huidige tijd ook meer en meer aanwezig zijn. Veel meer dan in het verleden.

In het verleden was het namelijk zo dat geld niet alleen een motiverende factor was en moest zijn om arbeid te kunnen laten verrichten, maar dat geld ook nog eens een manier was om de schaarste van goederen en arbeid op een goede manier te kunnen ondersteunen. Omdat goederen en diensten schaars waren moesten diegenen die arbeid konden verrichten, dat ook zo veel mogelijk doen. Daarvoor moesten ze ook gemotiveerd worden, met name ook met geld omdat sociale motivatie factoren in die tijd ook minder aanwezig waren en ook de arbeidsomstandigheden door gebrek aan tools om deze te verbeteren en minder schone en goede gebouwen een stuk minder waren dan in deze tijd. En dan heb ik het nog niet eens over wetgeving zoals arbo wetten die de arbeidsomstandigheden en dus ook sociale motivatiefactoren om te blijven werken ingrijpend hebben verbeterd of dat in ieder geval zouden kunnen doen als de wetgevende instantie ook naleving er van nog veel beter zou nagaan en na laten leven dan in de huidige tijd het geval is
Maar goed, vanwege de schaarste van goederen en diensten in het verleden moest werk dus ten volle worden uitgevoerd door mensen die dat konden. Nu is dat niet meer nodig; goederen en diensten zijn niet bepaald schaars meer en er zijn ook meer dan voldoende arbeiders om datgene wat echt nodig is in onze samenleving ook daadwerkelijk te kunnen produceren. Ook omdat veel individuen veel werk ook steeds meer zelf kunnen en willen uitvoeren en dat in hun vrije tijd zelf ook doen. Die situaties zullen in de toekomst alleen maar toenemen, waardoor arbeid ook steeds minder verricht moet worden.

De noodzaak voor inkomen dat niet voortkomt uit verrichting van arbeid, neemt daarmee alleen maar toe in de toekomst. Een andere oplossing is om hogere inkomsten te realiseren voor minder arbeid, maar dat is maar een deel van de oplossing om problemen in de toekomst te kunnen voorkomen. Er zijn immers steeds meer mensen die niet eens meer werken tijdens bepaalde periodes of voor langere periodes. Ook die mensen moeten wel inkomen ontvangen. Dat inkomen realiseren of te laten realiseren door de nog werkende personen is niet realistisch en ook totaal onnodig, Waarom dat zo is heb ik in andere delen van dit boek al uitgelegd. Mijn Excellente Monetaire Systeem is de perfecte oplossing om arbeid en inkomen volledig van elkaar los te koppelen of in ieder geval daar waar nodig en gewenst. En daarmee is het naast een oplossing van en voor de schuldencrisis (problemen van het verleden en de huidige tijd) ook een oplossing voor problemen die in de toekomst zullen ontstaan en veel meer aan de orde zullen zijn als met het huidige inflexibele en starre en onlogische monetaire systeem verder wordt gegaan.

15. Goudstandaard versus EMS

In het brede debat over de schuldencrisis en de economie in het algemeen komen vele issues en zienswijzen naar voren. De meeste zaken die besproken worden zijn ofwel voor een aanzienlijk deel of totaal irrelevant, ofwel ze worden vanuit een totaal verkeerd begrip -of zelfs een compleet onbegrip over de besproken materie- aan de orde gebracht.

Als iets begrepen moet worden of, nog belangrijker, veranderd moet worden. Dan is een fundamenteel en relationeel begrip van de zogenaamde "elementaries", de belangrijkste fundamentele "bouwstenen" en basis echt van essentieel belang. En als deze essentiële bouwstenen verkeerd worden gekozen, zoals ook in de huidige economie deels gebeurt, dan leidt dat tot behoorlijke problemen voor individuen , organisaties en de samenleving.

Een belangrijke elementary/bouwsteen van het monetaire systeem is het begrip van geld. Waarbij over het algemeen wordt gedacht dat geld vooral een intrinsieke waarde heeft. Daaruit volgt ook het geloof en het onbegrip dat geld altijd een intrinsieke waarde moet hebben en als zodanig zou moeten worden gedekt door goud. Dat is echter een misvatting; geld hoeft helemaal door NIETS gedekt te worden om intrinsieke waarde te krijgen en te hebben, want geld heeft in zijn essentie alleen een relationele, externe waarde. De huidige situatie bewijst dat trouwens want sinds breton woods wordt het meeste geld al niet meer gedekt door goud. De volledige dekking van geld door goud werd toen losgelaten, en die beslissing an sich heeft onze economie alleen maar veel voordeel gebracht. Ook omdat er te weinig goud in omloop is om überhaupt al het geld wat nu aanwezig is in de maatschappij volledig te kunnen dekken. Laat staan het geld wat echt nodig is in onze samenleving; dit is met de huidige ontwikkelingen en de huidige samenleving beduidend meer dan de hoeveelheid geld die momenteel aanwezig is in onze samenleving. Om de economie en samenleving weer in balans te krijgen is in ieder geval meer geld nodig, en om de huidige en toekomstige ontwikkelingen in de samenleving voldoende te ondersteunen en aan te sturen is nog veel meer geld nodig.

Friedrich Hayek vond de goudstandaard op zich wel een goed idee, maar had er onder andere het volgende over te zeggen :

" It will be noticed that none of these points claimed in favour of the gold standard is directly connected with any property inherent to gold. Any internationally accepted standard based on a commodity whose value is regulated by its cost of production would posses essentially the same advantages " (Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

En

" Mainly the irrational, but no less real factor of its prestige-or, if you will, of the ruling superstitious prejudice in favour of gold, which made it universally more acceptable than anything else" ((Friedrich Hayek, " Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210)

Als hier kritisch naar deze uitspraken van Hayek wordt gekeken dan zegt hij dat in feite een koppeling met iets anders dan goud dezelfde voordelen zou kunnen hebben. Maar dat vanwege het prestige van goud een koppeling met goud wel de beste zal zijn.

Wat Hayek daar echter niet bij begrijpt, is wat de meeste economen en niet-economen ook in de huidige tijd nog niet snappen. Namelijk het feit dat geld dus niet eens gekoppeld hoeft te worden aan iets anders, en dat het niet koppelen van geld vele voordelen heeft. De afgelopen decennia is geld niet gekoppeld geweest aan goud, en dat feit heeft alleen maar voordelen opgeleverd. Een verdere loskoppeling van geld door in ieder geval een deel van het geld ook los te koppelen van het aangaan van schulden zal dat voordeel alleen maar ingrijpend vergroten, maar ook zal het de economie weer op de rit brengen en willekeurig welke ontwikkelingen in de samenleving van de toekomst dan ook echt optimaal ondersteunen. Daarom moet mijn Excellente Monetaire Systeem ook zo spoedig mogelijk een feit worden.

Binnen het door mij gecreëerde EMS zal – net als in de huidige situatie die na Bretton Woods is ontstaan- de waarde van een munt of valuta in het algemeen niet afhangen van de intrinsieke waarde van het geld of de valuta, maar juist nog meer en liefst volledig alleen maar van de externe,relationele waarde. Geld en valuta zullen dan meer het karakter krijgen van een zogenaamde " tekenmunt", waarbij de waarde wordt bepaald door het teken dat we er allemaal voor gebruiken. Maar bovendien zal geld en valuta niet alleen een tekenmunt zijn, maar ook meer en meer een tekennummer. Als is het ook in de huidige tijd al zo dat veel

geld en valuta al lang het karakter heeft van zo'n tekennummer. Zijnde een nummer met daarachter een bepaald valuta teken (EURO, Pond, US dollar etcetera). Zolang dit algemeen wordt geaccepteerd en deze tekens en daarachter de valuta zich ook binnen het banksysteem (in de huidige tijd " slechts" banksoftware op een (bank) computersysteem) bevinden, werkt dit en zal dit ook blijven werken. Omdat deze nummers binnen het banksysteem door iedereen worden beschouwd en aangenomen als echt geld. En dat is het ook, natuurlijk. Want, nogmaals, **geld is een ontzetttend veelzijdige relationele afspraak**. Niets meer, maar zeker ook niets minder dan dat.

Goud is al decennia lang losgekoppeld van geld, en dat werkt. En zelfs hetzelfde of beter dan de situatie waarbij de goudstandaard- de koppeling van goud met geld- nog wel bestond. Economen die nu nog beweren dat goud een basis moet worden voor geld zijn net als Willem Middelkoop van plan om terug te gaan naar het verleden op basis van onbegrip over wat geld is en wat nodig zou zijn in onze economie en samenleving. Geld hoeft niet te worden gedekt door goud, dat is volledig onnodig. Nummers worden al decennia lang als geld geaccepteerd en dat werkt. Als ik of wie dan ook via internetbankieren geld overmaakt, dan maken we in feite alleen maar nummers over..nummers die binnen software van banken worden overgemaakt en ook via en tussen bankrekeningen, maar die bankrekeningen zijn binnen de banksoftware uiteindelijk alleen maar nummers. Alleen nummers, maar dus wel nummers binnen het banksysteem. Als die zelfde nummers buiten het banksysteem staan (bijvoorbeeld in dit boek of op een internetpagina of op een stuk papier) dan zijn die nummers uiteraard geen geld en zullen ze ook niet als zodanig kunnen functioneren en worden ze dus ook niet als geld geaccepteerd.

Het feit dat geld nu in feite niks meer is dan nummergeld, heeft echter wel een hoop voordelen. En die voordelen worden alleen maar groter als en zodra het Excellente Monetaire Systeem een feit is.

Geld hoeft niet gedekt te worden door goud, maar moet wel in ieder geval voldoende gedekt worden of gedekt kunnen worden door geld. Net zoals de waarde van bepaalde goederen, en dan met name huizen, wel in ieder geval voldoende gedekt moet kunnen worden door geld. We zien de laatste decennia dat er meer huizen te koop staan, en dat deze huizen ook langer te koop staan. Dat heeft wellicht ook te maken met het feit dat de waarde van die huizen niet voldoende gedekt kan worden door geld. Door hypotheekgeld en door het geld wat wordt gegenereerd om die hypotheekschulden (die onstaan bij hypotheken) ook echt en op redelijke termijn terug te kunnen betalen.

Huizen zijn, ten opzichte van de lonen en arbeid, dus blijkbaar te veel gestegen in waarde en dus ook prijs. Als te veel mensen hun geld op willen nemen bij een bank, dan leidt dat tot problemen omdat de vraag naar geld op dat moment te hoog is en wordt. Een bank heeft het geld dan niet om aan de totale vraag naar geld te kunnen voldoen. Hetzelfde is nu blijkbaar ook aan de hand met huizen. Doordat de prijzen van huizen hoger en hoger worden en banken hypotheken niet meer kunnen verstrekken tot die hoogtes, of in ieder geval in veel mindere mate, kunnen minder en minder mensen daadwerkelijk een huis veroorloven en komen er dus meer en meer huizen te koop te staan en voor langere periodes.

Dit kan en zal in ieder geval deels ook opgelost worden als en zodra er een verdere loskoppeling plaats gaat vinden tussen inkomsten en arbeid. En als inderdaad ook de schulden van mensen afnemen. Maar die afname van schulden is en zal direct een gevolg zijn van, plaatsvinden, als en zodra de verdere loskoppeling van inkomsten en arbeid een feit kan en zal worden. Als en zodra het Excellente Monetaire Systeem een feit wordt.

16. Full versus fractional reserve banking

Er zijn diverse groepen en individuen die full reserve banking voorstellen als alternatief voor het huidige geldsysteem en manier van geldschepping . Een groep die dit voorstelt is de Positive Money UK groep, en een individu die dit voorstelt is Willem Middelkoop. Maar er zijn uiteraard veel meer mensen die dit voorstellen, zoals ook Martijn van der Linden en vele andere personen die nog niet voldoende snappen van geld, geldsystemen en monetair beleid.

Willem Middelkoop noemt full reserve banking als nodige vervanging voor het huidige geldsysteem en zegt dat goud omhoog moet in waarde en geld omlaag in waarde om Full Reserve Banking mogelijk te maken. Dit is overigens dezelfde Willem Middelkoop die een groot belang heeft bij goud en een goede goudmarkt.

De Positive Money UK groep – onderdeel van de International Movement For Monetary Reform-is ook voor full reserve banking. Men verwijst daarbij naar Irving Fisher maar ook naar de tekst "The Chicago Plan Revisited" (Jaromir Benes en Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012). Ook Stichting "ons geld" in Nederland is onderdeel van de International Movement for Monetary reform en wilde in ieder geval tot en met 2016 nog vervanging van het fractional reserve banking systeem naar het full banking systeem. Die opmerking van mij dat stichting ons geld dat in ieder geval tot 2016 nog wilde is van belang om mijn boek van 2011 en de inhoud daarvan naast de inhoud van alle groepen en personen die zich met monetaire hervorming bezig hielden maar dan hun inhoud en boodschappen van 2011 tot 2016 naast elkaar te leggen. De verschillen te begrijpen en te benoemen. Mocht er in de toekomst duidelijk moeten worden dat ik degene ben die het eerst met juist begrip kwam en nog steeds en dat ik voorop loop daarin. Omdat ik echter delen van mijn begrip ook verkondigd heb en heb gepubliceerd onder andere ook op het internet. En omdat oa mensen betrokken bij of communicerend met groepen als positive money en ons geld dit kunnen en konden lezen ook deels. Nemen die personen en groepen wellicht ook langzaam aan begrip van mij over. Wat deels goed is, maar uiteraard moet ik uiteindelijk wel de kuddo's krijgen voor mijn werk.

Wat zowel Willem Middelkoop alsook Positive Money en de International Movement for Monetary Reform leden willen, is een vervanging van Fractional Reserve Banking naar Full Reserve Banking. Bij de International Movement for Monetary Reform zijn diverse groeperingen aangesloten, zoals ook in Duitsland de groepering of het initiatief "Occupy Money". Dit Occupy Money verwijst naar Positive Money UK als zijnde een goede bron en uitleg van wat er echt fout zou zijn en gaande in de UK, US en zo n beetje overal ter wereld.

Naast positive money en Willem Middelkoop zijn er ook rapporten verschenen van het IMF en het Sustainable Finance Lab over het idee van Full Reserve Banking. Al dan niet verwijzend naar Positive Money en/of het Chicago Plan. Het IMF rapport waar ik het hier over heb heeft de titel "the chicago plan revisited" (Jaromir Benes en Michael Kumhof, " The Chicago Plan Revisited" , IMF, 2012) en het rapport of onderzoek van het Sustainable Finance Lab heet "Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans" (Charlotte van Dixhoorn, " Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans, Sustainable Finance Lab, 2013). Dit rapport "the chicage plan revisited" van het IMF (2013) behandelt cq bespreekt de visie van Positive Money en New Economics Foundation van 2012, het idee van Kay van Narrow Banking (John Kay, " Narrow Banking- the reform of banking regulation" , 2009) en tenslotte ook Kotlikoff met zijn Limited Purpose Banking idee (Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010)

Wat men bij Full Reserve Banking over het algemeen wil, is een volledige dekking van banktegoeden. Het Positive Money/New economics voorstel voorziet ook in een controle van de hoeveelheid geld die in omloop wordt gebracht en een zekere berekening daarvan. Waarbij de geldhoeveelheid volgens Positive Money/New Economics in de hand moet worden gehouden en gereguleerd om zodoende inflatie tegen te gaan.

Willem Middelkoop streeft naast Full Reserve Banking ook een koppeling van geld aan goud na. Deze behoefte om geld aan goud te koppelen – iets wat (bijna) alle initiatieven, groepen en individuen die full reserve banking willen invoeren ook uitdragen/willen- is gebaseerd op de veronderstelling dat geld intrinsieke waarde heeft en dat deze intrinsieke waarde van geld ook echt de enige echte waarde van geld is. Deze vooronderstelling zorgt er voor dat (bijna) alle partijen die volledige dekking van banktegoeden nastreven (Full reserve banking) ook een koppeling van geld aan goud wensen. Wat echter wellicht nog interessanter is, is het feit dat de drang om geld aan goud te willen koppelen en de bijbehorende vooronderstelling dat goud een intrinsieke waarde heeft, ook voort lijkt te komen uit een drang naar en behoefte in fysieke tastbaarheid van geld. Die een volledige transitie naar niet-fysiek geld en daarmee ook een volledige transitie naar mijn Excellente Monetaire Systeem wellicht ook deels in de weg kunnen staan.

Terwijl deze transitie nodig is om ons geld en geldsysteem niet alleen makkelijker te maken qua praktische zaken maar daarnaast ook ingrijpend te verbeteren.

Charles Sanders Peirce heeft het in zijn semiotiek onder andere over Firstness, Secondness en Thirdness (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7,1868). Daarbij is firstness de representamen, secondness het object en thirdness de interpretant. Fascinerend is om daarbij te begripen WAAROM in deze triade van Peirce de representamen wordt betiteld als firstness en het object als secondness, en niet andersom. Verder is het zeer goed om te begrijpen – onafhankelijk van of Peirce dat zo ook bedoeld had of niet- dat een firstness niet altijd een secondness nodig heeft, maar bovendien ook dat een thirdness zonder secondness (het object) niet alleen mogelijk is maar ook meer en meer mogelijk wordt in de huidige tijd. En dat deze thirdness veel meer mogelijkheden heeft zonder een koppeling met een object of het in die zin inferieure secondness ten opzichte van thirdness.

Echt meer mogelijkheden kunnen echter werkelijkheid worden zodra men tot een nog beter begrip komt van representamens, objecten en interpretanten en beseft dat een rangschikking of lineaire of matrixstructuur tussen deze 3 niet alleen onnodig, maar ook beperkend is. ALS er al sprake is van First, second en thirdness, dan moet de vraag worden gesteld of wellicht de interpretant niet First zou moeten zijn en het representamen en of object de Second en Third. En of inderdaad het object niet gewoon weggelaten kan worden.

Concreet, voor wat betreft geld, moet het object of het representamen geld of de representamens die de theorie van geld en economie representeren inderdaad beter NIET als firstness worden gezien of als datgene wat leidend is….iets wat in huidige tijd wel gebeurd en waar de voorstanders van full reserve banking naar toe willen. Omdat ze nog niet voldoende snappen dat de "tools" geld en economische theorie niet leidend moeten zijn, maar dat de interpretants dat zouden moeten zijn. Dat het DOEL het belangrijkst is, en dat de TOOLS of middelen daar op aangepast kunnen worden…of in ieder geval zo veel mogelijk waar en als dat kan aangepast kunnen en ook moeten worden. Om zo tot een meest optimale situatie te komen. De truc is om via andere inhoud van interpretants dus andere interpretants te komen tot transformaties van representia (meervoud van representamens) en objecten. Een optimale methodiek daarvoor is wat ik zelf heb gecreëerd en aangeduid als phronesis antenarrating. Dit staat deels beschreven in mijn ebook op amazon/Kindle.

Het verhaal van ROI (representamen-object-interpretant) volgens de Semiotiek van Charles Sanders Peirce (Charles Sanders Peirce, " On a New List of Categories" , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7 (1868), pp. 287-298) heeft uiteraard, net als alles, vele kanten en invalshoeken. Ik beschrijf hier en in andere van mijn werken al, tenminste dat probeer ik, dat de algemene basis van waaruit Charles Sanders Peirce zijn semiotiek en dus ook ROI beschouwt, inferieur is. Er bestaat een betere manier van kijken die de begrippen die hij aandraagt veel beter tot hun recht laten komen. Ik vroeg mij toevallig een paar weken geleden ook af of Peirce wellicht bewust Representamen en Object en Interpretant als respectievelijk Firstness, Secondness en Thirdness heeft betiteld, terwijl hij wellicht al wel begreep destijds dat a) deze rangorde wellicht beter andersom valt te bekijken en begrijpen/bezien en b) dat het wellicht veel beter is niet eens van deze rangorde uit te gaan, dat een begrip van Representamen en Object en Interpretant ZONDER rangorde hieraan toe te kennen tot veel meer mogelijkheden leidt voor de samenleving in het algemeen en bijzonder.

Ik denk echter dat Peirce zowel a) als b) niet voldoende doorhad, en dat dat een daadwerkelijke meest grootse uitwerking van zijn semiotiek destijds in de weg stond.

Mijn eigen begrip van ROI en de toevoegingen die ik onder andere hierboven tracht te omschrijven. Vallen het best te begrijpen als deze ROI ook daadwerkelijk gaan "leven". Hiervoor dient ROI te worden onderscheiden en herkend in de samenleving waarin we leven. Ten aanzien van zaken die relevant zijn voor een breder begrip van wat er speelt in de maatschappij ten aanzien van de economische crisis, maar ook ten aanzien van het onbegrip wat er ten aanzien van de economische/financiële crisis nog leeft bij waarschijnlijk ook Occupy Money, Positive Money en alle overige organisaties en individuen die momenteel (begin 2014) nog steeds Fractional Reserve banking voorstellen, valt hierover onder andere het volgende te vermelden. Om wellicht beter duidelijk te maken ook WAAROM fractional reserve banking geen nut zal hebben. De volgende voorbeelden en ook de redenatie daaromtrent volgen onder andere ook uit breder begrip wat ik afgelopen jaren heb opgebouwd en daarnaast ook uit bredere toelichting van delen daarvan. Mijn begrip met betrekking tot semiotiek volgt onder andere uit het feit dat ik een aantal jaren heb deelgenomen aan de Peirce-L list op internet, waar diverse filosofen en intellectuelen geïnteresseerd in Peirce zijn werk bespraken en bespreken. Daarnaast is het echter zo dat ikzelf al een paar jaar geleden,gebaseerd op Peirce's semiotiek, het veel krachtiger meta-semiotiek heb ontwikkeld.

Voor wat betreft de voorbeelden. Als gekeken wordt naar representamen, object en interpretant. Wil ik ten eerste opmerken dat het voor wat betreft deze begrippen uiterst belangrijk is HOE ze worden begrepen. Voornamelijk ook welke onderliggende structuur er aan ten grondslag ligt of wordt verondersteld om aanwezig te zijn. In vrijwel alle gevallen van de werkelijkheden om ons heen wordt ROI zowel qua inhoudelijk alsook voor wat betreft de relationele afhankelijkheden of onafhankelijkheden verkeerd begrepen. Dit onbegrip leidt tot verkeerde visies over hoe de werkelijkheid in elkaar zit, maar ook over hoe de werkelijkheid zou kunnen zijn en worden. Een beter inzicht in ROI en wat het kan zijn heeft onmiddellijke gevolgen voor de maatschappij waarin we leven en de mogelijkheden hiervoor. Dit is iets wat ik in deze tekst hopelijk duidelijker kan maken. Aan de hand van de voorbeelden die ik nu geef maar ook aanvullende teksten die ik wil schrijven over de rol van ROI en onbegrip daarvan in het onbegrip over mijn Excellente oplossing. Het gaat daarbij over een transitie in denken die nodig is om de transitie van het Monetaire Systeem te begrijpen en mogelijk te maken.

Het is nu tijd voor hervormingen van capitalisme, die tot meerdere financiele en vooral ook sociale revoluties zullen gaan leiden. De monetaire hervormingen zijn daar een eerste stap toe. Deze monetaire hervormingen vallen wellicht betere te betitelen als zijnde een geweldige, schitterend mooie monetaire revolutie. Het gaat hier om de grootste verandering in de samenleving ooit en de gevolgen zullen immens zijn en worden. Het is dus wel een monetaire revolutie, maar wel een revolutie waar zowel regeringen als indivuen alsook organisaties allemaal van zullen profiteren. En een vreedzame revolutie, uiteraard.

Mijn Excellente Monetaire Systeem is nu- anno 2016- al een paar jaar volledig klaar om ingevoerd te worden. De eerste fase van invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem- de daadwerkelijke invoering van het Excellente Monetaire Systeem die tevens het einde van de schuldencrisis betekent- had een paar jaar geleden al ingevoerd kunnen worden ALS slechts 1 regering in Europa, de US en/of welk ander land dat ook dit EMS ook daadwerkelijk had ingevoerd. In 2011 heb ik al een boek gepubliceerd met daarin de innovatie van het geldsysteem die leidt tot het EMS. Verder staat daar onder andere ook al in vermeld wat mijn EMS nog meer kan realiseren, zaken die in en met de volgende fases van invoering van het EMS ook realiteit zullen gaan worden.

De afgelopen jaren heb ik veel tijd besteed aan netwerken en mijn EMS ook daar waar nodig en doeltreffend genoeg ook verder gecommuniceerd. Feit is echter dat ik daar helaas nog niet voldoende kans toe heb gehad daar waar het nodig en gewenst is. Bij de politiek zelf. Want uiteindelijk is het de politiek die het EMS in zal moeten gaan voeren. Liefst laten ze dat door mij doen en begeleiden, want anders vrees ik dat het EMS niet optimaal wordt ingevoerd. Op het moment, anno 2016, zijn er diverse voorstellen van groeperingen en ook individuen die zeggen dat ze het monetaire systeem zullen of kunnen veranderen. Al die groeperingen werken echter met voorstellen die niet kunnen en ook niet zullen werken. De enige en meest doeltreffende interventie die nodig is om het monetair systeem daadwerkelijk te transformeren naar een monetair systeem dat de crisis zal beëindigen EN zal leiden tot een duurzaam en voor de toekomst geschikt geldsysteem, is transformatie van het huidige prehistorische geldsysteem naar het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem. DAT is de enige juiste keuze en die keuze had al gemaakt moeten worden. Het EMS moet zo spoedig mogelijk ingevoerd worden, dan gaat de hele samenleving en mensheid een veel betere en gezondere en leukere toekomst tegemoet.

Wat er dan mis is met het idee van full reserve banking? In ieder geval meer dan genoeg. Men gaat bij dit voorstel er van uit dat geld volledig gedekt moet worden. Wat helemaal niet zo is. Want, in tegenstelling tot wat men veronderstelt bij het voorstellen van Full Reserve Banking, heeft geld zelf geen intrinsieke waarde….de waarde van geld wordt bepaald door de regels van het geldsysteem/monetaire systeem. Die regels zijn ook in de huidige tijd wel redelijk logisch en ook niet eens echt zo zeer het probleem…het probleem zit veel meer in het feit dat er TE WEINIG geld is voor de manier waarop in huidige tijd geld wordt gealloceerd en het aantal entiteiten waarnaar de beschikbare hoeveelheid geld wordt gealloceerd. Schulden zijn ook juist daarom het probleem geworden, niet alleen puur vanwege het feit dat schulden een probleem zijn maar meer vanwege het feit dat er meer en meer individuen, groepen en organisaties in de samenleving komen die te weinig inkomsten kunnen genereren of krijgen om daarmee de kosten die men heeft te kunnen blijven betalen. Laat staan dat ze schulden kunnen afbetalen. Integendeel, die schulden nemen alleen maar toe. Vanwege te weinig of te lage inkomsten. Het probleem zit dus meer in de lage inkomsten en relatief hoge uitgaven ten opzichte van die inkomsten. Tezamen met, inderdaad, behoorlijk hoge schulden die al bestonden en ook ontstaan door een tekort aan middelen (inkomsten) om totaal van uitgaven en schulden te kunnen blijven betalen.

Geldcreatie en geldallocatie hangt daarbij zeer nauw met elkaar samen. Geldcreatie bepaalt de hoeveelheid geld die beschikbaar is, en dus ook HOEVEEL van dit geld gealloceerd kan worden. Voor wat betreft de allocatie zelf is het van belang naar HOEVEEL entiteiten dit geld gealloceerd moet worden, maar ook is bepalend HOEVEEL van de beschikbare geldhoeveelheid die entiteiten nodig hebben.

Ondanks dat de omloopsnelheid van geld bij een goed draaiende economie (die voor 2008) behoorlijk hoog was en ook was en is toegenomen door middel van technologische innovaties en veranderingen, was ook in die goed draaiende economie er toch al wel TE WEINIG GELD in omloop. Dat dit geld deels via fractional reserve banking in omloop werd gebracht, doet er niet toe. Maar ook wel. Dit geld had immers ook waarde en heeft het nog, alleen het probleem is dat er ook via dit fractional reserve banking TE WEINIG geld in omloop werd gebracht voor de mate van en het karakter van groei van entiteiten in onze samenleving. Entiteiten die allemaal op een andere manier en over algemeen ook meer van de totale geldhoeveelheid nodig hadden en hebben.

Fractional reserve banking was en is dus NIET " het probleem" waar onze economie en samenleving mee te maken had en heeft. En Fractional Reserve Banking is ook nooit een probleem geweest, integendeel. Want hoewel het voor oplossen van de schuldencrisis zelf geen probleem was en is dat geld via fractional reserve banking werd gecreerd, was het wel voor belang voor de economie en is het nog van belang dat dit fractional reserve banking – voor zover de huidige manier van geldcreatie en hypotheekverstrekking door locale banken zo genoemd kan worden- in stand wordt gehouden. Reden daarvan is het feit dat er zoveel geld nodig is in de huidige economie, dat zowel volledige dekking van geld met goud alsook volledige dekking van banktegoeden volstrekt onrealiseerbaar is. Maar daarnaast werken zulke volledige dekkingen en dus koppelingen van goud met geld en wat op dat moment voorhanden is of gewenst lijkt te zijn volstrekt verstarrend en negatief uit voor de economie en samenleving als geheel.

Het feit dat in het verleden zo relatief veel geld is gecreëerd, was alleen maar mogelijk omdat de koppeling met goud in het verleden is losgelaten en sprake is en was van de huidige manier van banking. Die , terecht of onterecht, door voorstanders van full reserve banking wordt aangeduid als zijnde fractional reserve banking De vraag is of de huidige situatie zo valt te betitelen. Ik ben zelf van mening dat dit niet zo is, maar aangezien de term fractional reserve banking zo algemeen wordt gebruikt als aanduidende het huidige geldsysteem maar ook voor een makkelijkere communicatie en vergelijking van situaties, hou ik die term fractional reserve banking in dit betoog ook aan als zijnde de huidige manier van geldcreatie en verstrekking door banken zoals het wordt uitgelegd en gepresenteerd door de organisaties die zijn aangesloten bij de international movement for monetary reform. Feit blijft dat ALS geld EN de bijkomende schulden destijds NIET zo waren gecreëerd door de banken, dan was de welvaart van voor 2008 binnen het huidige geldsysteem helemaal niet eens mogelijk geweest. De schulden die gecreëerd werden en worden zijn- nogmaals- op zichzelf staand niet eens het hoofdprobleem of überhaupt een probleem. Het hoofdprobleem- of misschien beter het ECHTE probleem- is dat het geld op een verkeerde manier werd en word ge-alloceert en dat is deels weer te wijten aan het probleem dat ook de totaal in omloop zijnde geldhoeveelheid niet voldoende is voor voldoende allocatie van geld naar alle entiteiten die dit vereisen in de huidige maatschappij en economie.
-
Wat nodig zal zijn om de economie weer normaal draaiend te krijgen, en beter dan ooit, is invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem. Deze bestaat uit meerdere fasen, waarvan de eerste bestaat uit invoering van het systeem. Dit lost gelijk de schuldencrisis wel op, maar nog niet alle nadelige gevolgen die deze schuldencrisis heeft gehad op de samenleving. Tenminste niet gelijk. Om deze nadelige gevolgen op te lossen maar ook deels weer op te heffen, is een soort van compensatie nodig voor de verminderde inkomsten die werknemers en anderen hebben geleden door de crisis. Hierbij valt te denken aan lagere inkomens van met name uitzendkrachten, deze zullen na invoering van mijn EMS alsnog betaald kunnen worden. De mensen met hypotheekschulden zullen ook deels gecompenseerd of tegemoetgekomen kunnen worden, maar het zal wel goed bekeken moeten worden in hoeverre dat nodig en gewenst en vooral ook terecht is. Feit is dat de monetaire beleidsvoering na invoering van het EMS dusdanig kan en ook zal zijn, dat de inkomens van iedereen er sowieso op vooruit zullen gaan en in voldoende mate om schulden over algemeen geen probleem meer te laten zijn. Ze kunnen dan weer "gewoon" in voldoende mate afbetaald kunnen worden. Zoals dat voor de crisis ook het geval was, maar vanaf dat moment (zodra het EMS een feit is en het bijbehorende monetaire beleid wordt uitgevoerd) kan iedereen er ook zeker van zijn dat schulden tot op zekere, redelijke hoogte echt altijd afbetaald kunnen worden. Waarbij het natuurlijk niet altijd zo kan zijn aangezien mensen geen onverantwoorde uitgaven kunnen mogen doen.

De social credit theories (Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London,1924) komen qua doel wellicht een klein beetje (een klein beetje maar zeker niet veel) in de buurt van wat mijn Excellente Monetaire Systeem beoogt en ook zal realiseren. Douglas schreef onder andere het volgende: "Systems were made for men, and not men for systems, and the interest of man which is self-development, is above all systems, whether theological, political or economic."
(Clifford Hugh Douglas, " social credit" , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924)

Hij – Douglas- lijkt in ieder geval begrepen te hebben dat geld een middel is en geen doel. In de huidige tid is het, vanwege een GEBREK aan geld bij vele partijen en voor vele middelen, vaak zo dat echte kwaliteit niet eens goed tot ontwikkeling kan komen of dat men veel moeite moet doen omdat men de financiën niet heeft

of bij elkaar kan krijgen om tot volle ontplooiing te komen. Pirsig gaat in zijn boek " the art of motorcyle maintenance" op zoek naar WAT kwaliteit is. Deze zoektocht van en realisatie van WAT kwaliteit is, is echter met name belangrijk voor de in mijn opzicht nog meer essentiële vraag van HOE kwaliteit te HERKENNEN is.

Zelf ben ik van mening dat kwaliteit schuilt in processen, in zo goed mogelijk en logisch mogelijke processen. Waarvan de Excellentie weer wordt bepaald door de kwaliteit van sensemaking. Ik ben naast master in change management en sociaal practicus ook een expert in sensemaking. De collectieve sensemaking van onze samenleving wordt op het moment veel te sterk bepaald en ook beperkt in handelen en doen door de belemmeringen die er zijn als gevolg van een sterk gebrek aan geld. Mijn Excellente Monetaire Systeem zal veel van die belemmeringen oplossen.

Ik heb wel eens de opmerking gemaakt dat mijn EMS het DNA van de economie veranderd. Wat ook wel zo is. Maar geld zelf is meer het "bloed" voor de economie, datgene wat de economie draaiende houdt en min of meer " voedt". Geld geeft echter ook veel " lucht" aan individuen in de economie. Als zodoende heeft geld en ons geldsysteem vele functies, voor diverse entiteiten in onze samenleving.

Voor wat betreft lucht zou eenieder zich eens voor moeten stellen dat er te weinig lucht aanwezig zou zijn in onze samenleving. Dat vervolgens via 1 of andere wetenschappelijke doorbraak lucht in feite niet meer nodig is maar dat we vanaf dat moment met nummers of iets anders niet-fysieks kunnen blijven leven zonder daarbij nog lucht nodig te hebben. Dit niet-fysieks of die nummers vervangen dan het fenomeen lucht in onze samenleving in ieder geval voor zover het onze ademhaling betreft.

Vervolgens- in die situatie waarbij nummers niet alleen een representatie zijn van het object lucht, maar waarbij de nummers ook de OBJECT functie van lucht volledig kunnen en gaan overnemen. Voor het functioneren van de ademhalingsfunctie en dus het functioneren van mensen/individuen in onze samenleving. Blijft vervolgens een probleem bestaan omdat die lucht-nummers niet worden vermenigvuldigt/ bij geproduceerd. Omdat "wij" als individu en collectief nog niet de transformatie hebben kunnen maken van een daadwerkelijke transformatie van object-gericht denken naar representatie/object gericht denken en het kunnen loslaten van bepaalde verbindingen die er niet echt zijn maar wel sociaal geconstrueerd zijn in ons denken en doen.

Deze situatie is zo ongeveer, in grove lijnen, wat er zich afspeelt in onze samenleving op dit moment. Er is VEEL meer geld nodig in onze samenleving. Dat geld kan ook gecreëerd worden en makkelijker dan ooit omdat er nu eenmaal al lang sprake is van nummer-geld. Het nummer-geld wordt ook nu al gebruikt en ook heel succesvol, en er wordt bijna tot niet meer gedacht aan goud. Zeker voor de lagere inkomens is goud ook helemaal niet meer van belang, maar die nummers wel…want dat nummer geld kan er voor zorgen dat men in de noodzakelijke minimum behoeftes kan voorzien en schulden afbetaald kunnen worden. En daarom zijn die nummers binnen banksystemen zoveel waard. Alleen zijn er op het moment te weinig nummers…terwijl ze zo makkelijk bij gemaakt kunnen worden…als en zodra de overheden maar kunnen omschakelen naar representatie/object gericht denken en bepaalde verbindingen los kunnen en durven en gaan laten.

Full reserve banking is niet de oplossing voor onze economie. Puur en alleen of alleen fractional reserve banking- of hoe de huidige manier van bankieren ook genoemd moet worden- is OOK geen optie. Wat er moet gebeuren is meer inkomenscreatie. Los van schulden en hoe die in de huidige tijd worden gecreëerd. Wat daarvoor nodig is, is juist NIET een overgang van huidige manieren van bankieren naar full reserve banking. Integendeel. De manier van geldcreatie door banken voor hypotheken (dus voor schulden maar ook voor een zekere geldcreatie) is NIET nadelig voor onze samenleving en economie. En is dat ook nooit geweest.

Wat er nu nog moet gebeuren, is dat de manier van geldcreatie zoals banken dat doen. Wordt uitgebreid. En niet alleen wordt toegepast voor het creëren van geld voor hypotheken, maar juist ook voor het creëren van geld voor inkomens. De INKOMSTENKANT moet namelijk weer omhoog om de balans te herstellen tussen inkomsten, uitgaven en dus ook het al dan niet ontstaan van en in stand blijven van schulden. De schulden zullen geleidelijk aan wel verdwijnen ALS er maar genoeg inkomsten tegenover staan.

Verder is er sowieso een soort van her-callibratie of her-ijking van de Nederlandse Economie maar meer voor specifieke gevallen nodig. Die her-ijking zal moeten bestaan uit het corrigeren van inkomens ook naar het verleden toe. Dat wil zeggen dat individuen die in het verleden echt aantoonbaar te weinig hebben verdiend, daar eigenlijk in nabije toekomst weer voldoende compensatie voor dienen te krijgen. Te denken valt daarbij aan het corrigeren van te lage lonen, te lage sociale verzekerings afdrachten, het compenseren van mensen die nu toe bij moeten leggen of toegelegd hebben op vervoer naar hun werk, compensatie van en voor diegenen die geen 13e maand hebben gekregen de afgelopen jaren. Dat soort zaken. Ik zeg niet dat

echt AL die zaken weer gecompenseerd zouden moeten worden, maar wel dat er naar alle redelijkheid best naar gekeken mag worden en dat het de economie zeer ten goede zal komen als dat soort correcties in ieder geval deels uitgevoerd gaan worden. Naast de schuldoplossingen die absoluut nodig zijn voor overheidsschulden en ook deels voor private schulden.

17. Hoe veel is genoeg

© W.T.M. Berendsen, 11-09-1973, Lichtenvoorde. Geschreven tussen Nov 2014-jan 2015.

Hoe veel is genoeg. Dit is een zeer essentiële vraag, natuurlijk. Een vraag ook die vooral in relationeel opzicht erg belangrijk is en tegelijk ook fascinerend kan zijn voor reflectie en ook verbetering van inzicht.

In het Engels vertaalt het zich in "how much is enough". Robert en Edward Skidelsky hebben een boek geschreven met de titel "how much is enough-money and the good life". (Robert & Edward Skidelsky, " How much is enough? Money and the good life" , Other Press, Reprint Edition, 2013)
Hierin verwijzen ze onder andere ook naar de tekst "economic possibilities for our grandchildren" van John Maynard Keynes. (John Maynard Keynes, " Economic possibilities for our grandchildren" , 1930)
In die tekst voorspelt keynes dat over ongeveer 100 jaar (dus rond het jaar 2030) de levenstandaard aanmerkelijk hoger zou zijn en dat werknemers dan nog maar 15 of 16 uur per week zouden hoeven werken.

Zijn tekst is, om meerdere redenen, een erg interessante tekst. Ik heb zelf al eens volgend uit deze tekst van Keynes een tekst geschreven met de titel "change (management) solutions for us and our (grand) children". Het is in meerdere opzichten interessant om deze twee teksten naast elkaar te leggen. Vooral ook als mijn Excellente Monetaire Systeem wordt begrepen, of zelfs al ingevoerd is. Dat mijn systeem ingevoerd zal worden, daar ben ik van overtuigd. Ik hoop dat het de komende jaren al zo ver is, dan zal men begrijpen dat invoering van mijn EMS nodig was om in ieder geval een deel van de voorspellingen van Keynes werkelijkheid te laten worden. En zelfs al voor 2030. Deze veranderingen zijn dan echter minder te danken aan economisch denken maar meer aan veranderingsmanagement en de inspanningen van mij en vele andere intellectuelen. Het door mij ontwikkelde EMS heb ik volledig zelfstandig ontwikkeld en is het allerbeste alternatief. Het meest excellente monetaire systeem wat zo spoedig mogelijk het monetaire systeem voor de hele wereld moet gaan worden.

Wat ik bij het schrijven van mijn eigen tekst, "change (management) solutions for us and our (grand) children", nog niet volledig besefte. Of nog niet goed genoeg. Was dat Keynes wel een heel interessant iets beschrijft in zijn volgende tekst uit "economic possibilities", zijnde de tekst :

"We are being afflicted with a new disease of which some readers may not yet have heard the name, but of which they will hear a great deal in the years to come--namely, technological unemployment. This means unemployment due to our discovery of means of economising the use of labour outrunning the pace at which we can find new uses for labour. But this is only a temporary phase of maladjustment. All this means in the long run that mankind is solving its economic problem. I would predict that the standard of life in progressive countries one hundred years hence will be between four and eight times as high as it is to-day. There would be nothing surprising in this even in the light of our present knowledge. It would be foolish to contemplate the possibility of afar greater progress still." (John Maynard Keynes, " Economic possibilities for our grandchildren" , 1930)

Datgene waar ik hier nu op doel (er zullen ongetwijfeld meer interessante dingen in deze tekst staan uiteraard!), is dat Keynes beschrijft dat de problemen in zijn tijd (deze tekst van Keynes werd geschreven gedurende de grote depressie in de US) voortkomen uit technologische veranderingen. Hij noemt het ook technologische werkloosheid. Vervolgens schrijft hij echter dat het slechts een tijdelijke fase van onaangepastheid is. En dat de mensheid het economische probleem op langere termijn oplost.

Ikzelf ben het in principe eens met Keynes dat werkloosheid veroorzaakt kan worden door technologische veranderingen. En ik denk ook dat dit in de huidige tijd ook speelt. Echter, dat komt dus met name door een verkeerd begrip van geld en monetaire economie door de mainstream economische wetenschappen en de mainstream (monetair) economen. Technologie was voor zover ik het begrijp niet het probleem van de grote depressie van America, en voor zover ik weet en denk te begrijpen ging het toen weer beter met de economie toen en nadat men overging naar het Bretton Woods systeem. Dus ook toen, in die tijd, was het een monetaire transformatie die leidde tot oplossing van de economische crisis. Maar, de onderliggende oorzaken van de grote depressie in Amerika van zo rond 1930 waren van totaal andere aard dan de onderliggende oorzaken van de huidige economische crisis van 2008 en verder. Er speelden in die tijd hele ander zaken en ook was de situatie in die tijd heel anders dan die van de huidige 2014 tijd.

Ik denk dat niet zozeer technologische veranderingen en de werkloosheid die dat eventueel kan veroorzaken, maar veel meer de effecten die dat heeft op verdeling van de geldhoeveelheid de daadwerkelijke oorzaken zijn voor economische crisis. Dat speelt in ieder geval in de huidige tijd, maar feit is dat de oorzaken van de economische crisis in deze tijd echt veel veelzijdiger en meervoudiger zijn dan die in 1930. Maar voor wat betreft het technologische veranderingen aspect is het wel zo dat door deze technologische veranderingen een groter deel van de geldhoeveelheid nodig is voor die nieuwe technologie en innovatie. Ook meer variatie in producten, hobbies, het aantal mensen/inwoners van een land,

veranderingsprocessen en investeringen in de toekomst (opleidingen en opleidingskosten) en extra diensten hebben allemaal een nadelige invloed op de economie als al die entiteiten elk een deel van het beschikbare geld nodig hebben terwijl er eigenlijk al te weinig is. Dit te weinig hangt wel een beetje af ook van voor welke partijen in de samenleving en ook van de algemene situatie in de samenleving zelf.

Maar uiteindelijk gaat geld altijd naar mensen en niet naar technologie of producten of diensten. Er is echter wel balans of onbalans tussen inkomsten en uitgaven, en het probleem bij elke crisis is dat die balans om welke reden dan ook in onbalans wordt gebracht. In het geval van de huidige crisis is het grote probleem zoals ik al had vermeld niet zozeer de schulden maar veel meer de inkomstenpositie van sommige individuen, families, organisaties en overheden.

De situatie van 1930 en de grote depressie maar ook hoe deze opgelost werd (door loslaten van de goudstandaard in 1936) is in vele opzichten interessant voor de situatie in de huidige tijd. Of verleden-huidige en toekomstige tijd waarbij verleden tijd zon beetje de tijd is vanaf invoering van Bretton Woods tot de volgende monetaire transformatie. Die hopelijk de transformatie zal zijn naar mijn Excellente Monetaire Systeem, omdat dit systeem voor altijd kan gelden zolang er een monetair systeem en monetaire economie is. Het is de absolute en meest excellente monetaire transformatie ooit.

De grote depressie in Amerika werd volgens wikipedia destijds veroorzaakt door boeren die schulden hadden en toen meer gingen produceren. Als gevolg van het feit dat de vraag ongeveer gelijk bleef daalden de prijzen en was dit alsnog geen oplossing voor het probleem waar (een deel van) de boeren mee zaten. Het loslaten van de goudstandaard in 1936 heeft toen waarschijnlijk gezorgd voor herstel.

Voor wat betreft de goudstandaard zijn de volgende jaren van belang:
1936 – Loslaten van de goudstandaard
1944 – Invoering van Bretton Woods, herinvoering van de goudstandaard
1973- Mijn geboortejaar en Loslaten van de goudstandaard.

Eigenlijk weet ik zelf persoonlijk nog veel te weinig van Bretton Woods zelf. En net als de meesten snap ik nog niet volledig waarschijnlijk welke invloed Bretton Woods nu op de economie heeft gehad en of dit algemeen gezien voordelig of nadelig is uitgevallen voor de economie. Deze invloed van Bretton Woods kan niet begrepen worden als ook niet voldoende bekend is van de invloed die de stap in 1936 (het loslaten van de goudstandaard toen) en van de situatie van economieën in de jaren na 1936 tot en met invoering van Bretton Woods. Ik denk echter persoonlijk zeker te begrijpen dat Bretton Woods overall gezien alleen maar erg nadelig is geweest voor de economie vanaf die tijd tot en met in ieder geval 1973.. Dit gezien het feit dat bij invoering van Bretton Woods de goudstandaard weer heringevoerd werd.

Vrij algemeen was denk ik het oogpunt van Bretton Woods het zeker stellen van internationale en globale monetaire en financiële stabiliteit. De herinvoering van de goudstandaard was daar een belangrijk onderdeel van. Maar ook de institutionele organisaties die tot leven werden geroepen. Institutionele organisaties kunnen uiteraard erg belangrijk zijn voor stabiliteit, maar hoeven dat niet te zien. Veel is afhankelijk daarbij van het HOE, de inhoud van hun monetaire beleid. En dit monetaire beleid hangt uiteraard nogal af van de mogelijkheden van het monetaire systeem. Een monetair systeem en de kenmerken van dat systeem bepalen direct het mogelijke monetaire beleid van overheden, banken, organisaties en gezinnen. Voor wat betreft herinvoering van de goudstandaard valt verder het volgende op te merken. Alhoewel veel economen menen te begrijpen dat een goudstandaard monetaire en financiële stabiliteit bevordert, is dit in de praktijk geenszins het geval. De beoogde monetaire stabiliteit die daarmee wordt bereikt, is slechts een schijnstabiliteit. En in veel gevallen is het zelfs zo dat die goudstandaard juist leidt tot verstarring van economieën en daarmee tot destabilisatie van monetair en financieel beleid en realiteit.

Wat Keynes in zijn tekst over het hoofd ziet, maar wellicht wel voldoende heeft beseft in zijn advies in verband met Bretton Woods, is de grote rol die mogelijkheden van het monetaire systeem en (gevolgd) monetair beleid spelen in de mogelijkheden van het op korte of lange termijn herstel van een economie. Ik zal in overige delen van dit boek – of in teksten of toelichtingen er buiten- verder argumenteren waarom Bretton Woods gezien kan worden als een monetaire revolutie, maar ook wat er toen niet voldoende goed is aangepast en waarom mijn Excellente Monetaire Systeem de allergrootste monetaire revolutie en verbetering vormt voor de samenleving. Invoering van mijn EMS zal de grootste monetaire revolutie ooit worden, die vervolgd wordt door sociale en politieke revoluties waarvan op dit moment nog niet wordt beseft hoe groots die zullen zijn. Slechts 1 van de vele sociale revoluties die zullen volgen op invoering van mijn EMS, is de wetenschappelijke revolutie. Die wetenschappelijke revolutie zal ook nog eens veel beter gestalte krijgen als en zodra mijn meta-semiotische basis voor alles wordt begrepen en toegepast.

Kort gezegd heb ik dus al diverse revoluties voor onze maatschappij voorbereid en de eerste aanzet daar toe gegeven. Deze revoluties zijn allemaal van elkaar afhankelijk, en de monetaire revolutie is de meest

ingrijpende. Maar, achter deze monetaire revolutie schuilt de meta-semeiotisch revolutie die door mij is ontwikkeld nog voordat ik op basis daarvan ook kon komen tot ook de monetaire revolutie. Het excellente monetaire systeem vloeit voort uit mijn meta-semiotiek. En als en zodra mijn monetaire systeem is ingevoerd in de samenleving, kan en zal als gevolg daarvan ook een wetenschappelijke en sociale revolutie plaatsvinden. Echt al deze revoluties zullen gebaseerd moeten zijn en ondersteund moeten worden met de door mij ontwikkelde meta-semiotiek om tot een zo goed en doeltreffend mogelijk eindresultaat te komen. Voor zover er sprake is van een eindresultaat want uiteraard zal onze maatschappij en samenleving en ook de wetenschap constant in ontwikkeling blijven en ook moeten blijven. Feit is echter dat mijn meta-semiotiek de nieuwe leidraad en het nieuwe ondersteuningsmiddel voor echt alles is en ook zal moeten worden.

Wat hopelijk duidelijk zal worden in mijn betoog over inflatie en de grote depressie in Amerika van rond 1930, is het feit dat technologische ontwikkelingen niet eens nadelig hoeven zijn voor de economie. En dat ook niet zijn. Er ligt een heel andere oorzaak achter het feit dat economieën niet goed lopen. Namelijk het monetaire systeem waar men mee te maken heeft en vooral ook de invloed die dit heeft op monetaire mogelijkheden en monetair beleid van gezinnen, organisaties en overheid. Monetair beleid en mogelijkheden van al deze groepen zijn van elkaar afhankelijk, en beïnvloeden elkaar. In de huidige tijd helemaal. Vooral ook door EEN GROOT GEBREK aan geld en voornamelijk ook gebrek bij de lagere inkomensgroepen. Dat gebrek aan geld heeft veel gevolgen. Ook voor de overheden en organisaties. Die als gevolg van dit grote gebrek aan geld meer krediet verstrekken aan gezinnen en andere organisaties en langer op hun geld moeten wachten. Meer entiteiten in de samenleving geven het geld al uit voordat ze het verdiend hebben en zullen dat geld dus ook niet gauw besteden aan overige middelen in de samenleving. Verder is het zo dat organisaties door hogere kredietverstrekking aan andere entiteiten ook minder over houden voor directe uitgaven en investeringen. En overheden ontvangen minder belastingen hierdoor. Verdere verhoging van belastingen heeft weinig zin als die belastingen worden verhoogd bij de lagere inkomens. Die lagere inkomens hebben immers in het algemeen genomen al te veel krediet, te lage inkomens en weinig tot geen reserves meer. Verhoging van belastingen daar zullen dan ook alleen maar leiden tot minder uitgaven en dus ook minder inkomsten aan BTW. Terwijl het ook zo is dat als gevolg van lagere bruto lonen en inkomsten, er ook minder inkomstenbelasting naar de staat toe vloeit. Vooral in tijden van recessie zoals in de huidige tijd is het dus van belang om juist minder belasting te laten betalen door de lagere inkomensgroepen en om er voor te zorgen dat de brutolonen van deze groepen en individuen ook niet verder dalen maar juist in stand worden gehouden. Verhoging van brutolonen zullen te allen tijde leiden tot hogere inkomsten aan inkomstenbelasting en hogere pensioeninkomsten. Aangezien beide inkomsten voor overheid en pensioenfondsen direct gerelateerd zijn aan de hoogte van bruto-inkomen per uur en de maandelijkse en jaarlijkse bruto-inkomsten.

Bij en met het Excellente Monetaire systeem wordt deze situatie in ieder geval deels volledig anders omdat binnen en met het Excellente Monetaire Systeem echt alle belastingen financieel gezien volledig afgeschaft kunnen worden. Ik heb het dan over zowel inkomstenbelasting, BTW, accijnzen op benzine maar ook alle overige belastingen. Deze belastingen hoeven dan, in principe, alleen daar te worden aangehouden waar het een sociaal in plaats van een financieel doel dient om belasting te blijven heffen. Het verbannen/afschaffen van belastingen heeft ook het voordeel dat veel minder instanties, werknemers en dus ook werk en activiteiten nodig zullen zijn om zeker te stellen dat de overheiduitgaven bekostigd kunnen worden. Het is, in dat opzicht, veel meer “lean” om de belastingen gewoon echt zo veel mogelijk af te schaffen. Voor altijd. Met en binnen het EMS is dat niet alleen een meer logische maar ook een volstrekt haalbare en positieve actie.

Bij mijn opmerking hiervoor, dat verhoging van belastingen in de huidige tijd en met het huidige monetaire systeem alleen maar leiden tot minder uitgaven en dus ook minder inkomsten aan BTW, dient wel een kanttekening te worden geplaatst. Zijnde, dat deze opmerking uiteraard wel afhankelijk is van meer factoren. Voor zover ik nu kan overzien en begrijp, en ik denk dat dat alles is wat van invloed en belang is hier, zal dat echter alleen of meest het feit zijn of en hoeveel overheden de extra inkomsten van eventuele verhoging van belasting weer uit gaan geven. In de huidige situatie is het echter zo dat overheden en vooral ook de Nederlandse overheid niet meer gaan besteden, maar juist minder. De overheid bezuinigt sterk in haar overheidsuitgaven, en daarnaast probeert men toch ook nog meer overheidsinkomsten te verkrijgen. Zowel het eerste (bezuinigingen in overheidsuitgaven) alsook het laatste (poging om de overheidsinkomsten te verhogen) zijn – binnen het huidige monetaire systeem waar men nu mee werkt – beide desastreus voor de economie, maar dus ook voor de overheidsinkomsten op langere termijn.

“For many ages to come the old Adam will be so strong in us that everybody

will need to do some work if he is to be contented. We shall do more things for

ourselves than is usual with the rich to-day, only too glad to have small duties

and tasks and routines. But beyond this, we shall endeavour to spread the bread

thin on the butter-to make what work there is still to be done to be as widely

shared as possible. Three-hour shifts or a fifteen-hour week may put off the

problem for a great while. For three hours a day is quite enough to satisfy the

old Adam in most of us! "(John Maynard Keynes, " Economic possibilities for our grandchildren" , 1930)).

In voorgaande passage van "economic possibilities for our grandchildren" voorspelt Keynes dus dat we zo rond 2030 maar 15 uur in de week zullen werken en dat dat voldoende zou zijn om aan onze behoefte om bezig te zijn te voldoen. Wat Keynes hier echter waarschijnlijk over het hoofd ziet, is het feit dat er nogal wat verschil zit in mensen en dat een deel van ons blijkbaar meer behoefte heeft om langer en meer druk te zijn met werk terwijl er ook een deel is wat meer en meer en meer wil en dus ook meer en meer en meer wil verdienen. En daar ook alle tijd in steekt die mogelijk is, onafhankelijk van of het al voldoende is. De vraag "hoeveel is genoeg" gaat dan spelen. Hoeveel werk en bezigheden zijn genoeg, hoeveel geld is genoeg, hoeveel waardering is genoeg, hoeveel zekerheid is genoeg. Dat soort vragen..en combinaties van deze hoeveel is genoeg aspecten. En, wat wellicht nog veel belangrijker is, is de vraag "WAT is genoeg" waarbij meer wordt gekeken naar inhoudelijke dingen dan naar quantitatieve aspecten. Hoeveel gaat meer om quantiteiten over het algemeen, terwijl het in het leven en in de maatschappij uiteindelijk meer gaat om kwalitatieve zaken. Vandaar ook de grotere waarde van kwalitatief onderzoek ten opzichte van kwantitatief onderzoek in vooral de sociale wetenschappen en praktijk.

Ik heb hier al eerder de opmerking gemaakt dat het bij de vraag " Hoe veel is genoeg"meer gaat om kwantiteit dan om kwaliteit. Veel is namelijk kwantiteit, terwijl het juist gaat om kwaliteit. Niet om objecten of zaken om te hebben. Maar meer om wat je er mee kunt doen, ook in verhouding tot wat nodig is. Vooral in de huidige tijd lijken mensen juist minder nodig te gaan hebben van veel zaken, en ik denk ook dat dit zo is. Met name ook wellicht omdat veel fysieke goederen worden vervangen voor niet-fysieke goederen en diensten. Het internet speelt daarbij een steeds grotere rol.

Bij de vraag hoeveel kwalitatief genoeg is, gaan we van kwantitatief financieel kapitaal naar kwalitatief sociaal kapitaal. Die stap van kwalitatief naar kwantitatief in onze samenleving en denken zal ook vooraf gegaan moeten worden door een zelfde stap/transformatie van kwantitatief naar kwalitatief in ons denken. Dus ook in ons denken over en begrip over geld en monetaire systemen. Het Excellente Monetaire systeem is ook een kwalitatief monetair systeem, een monetair systeem wat in eerste instantie over financieel monetair lijkt te gaan maar waarbij feitelijk het huidige financieel monetaire systeem wordt vervangen door een monetair systeem dat veel meer gebaseerd is op en ondersteunend is voor een sociaal monetair systeem. En daarbij de transformatie ondersteunt van financieel kapitalisme naar sociaal kapitalisme.

Op het moment is het grootste probleem toch echt, te weinig geld in omloop. Dit leidt tot verslechtering in sociaal kapitaal en problemen in de huidige tijd en met het huidige monetaire systeem. In mijn nieuwe monetaire systeem is dat niet het geval, maar alleen het probleem van te weinig geld in omloop oplossen is niet voldoende. De huidige economische crisis is niet zozeer een schuldencrisis, maar veel meer een inkomenscrisis. Die inkomenscrisis kan alleen maar opgelost worden door ook en vooral het monetaire beleid aan te passen. Maar, dat kan alleen met mijn nieuwe geldsysteem. En door het HOE van loskoppeling van arbeid met inkomen. Zonder die loskoppeling van arbeid en inkomen, zal meer geld alleen maar leiden tot meer geld naar de rijkeren en meer geld naar producten en diensten. En zo vloeit het ook weer naar de rijken.

Het verhogen van de minimumlonen en het afschaffen van belastingen zijn beide belangrijke stappen die genomen moeten worden zodra het EMS is ingevoerd. Alhoewel ik dat hier uitvoerig noem en ook beschrijf, wil ik nu wel de kanttekening maken dat het in de praktijk uiteraard moet uitwijzen hoeveel de minimumlonen omhoog moeten en hoeveel de belastingen verlaagd moeten worden. Dit moet alles gezien worden in relationeel opzicht en in de praktijk zal het uiteraard ook van meer factoren afhangen wat nodig is en wat wenselijk is en uitvoerbaar. Maar het is een feit dat loon en arbeid losgekoppeld moeten worden, zeker gezien de toenemende efficiëntie en grotere rol van technologie en robots en dergelijke in de samenleving. Nu en in de toekomst.

Mensen willen altijd meer, dat is een feit. Die vrijheid is er nu en moet er blijven. Maar er moet wel ook gekeken worden, deels, of er zaken gemanaged moeten worden. Wellicht ook vooral voor wat betreft het financiële. Zo vind ik het persoonlijk, in principe, een goede zaak als de hoogte van inkomens van werknemers in publieke sector aan banden wordt gelegd zoals dat beoogd wordt in nieuwe wetten in Nederland. Zeker in de situatie van nu, maar ik denk dat het feitelijk een goed iets is als dit ook in de toekomst zo blijft. Ook en ik denk vooral voor wat financiële inkomsten uit werk moet er op een gegeven

moment voldoende zijn voor een werknemer. En als dat niet zo is moeten diegenen die aan een inkomen wat 5 of 6 keer zo veel is dan het inkomen van een reguliere werknemer, maar zorgen dat ze op een andere manier extra geld er bij verdienen. Wat waarschijnlijk ook veel makkelijker wordt als en zodra mijn EMS is ingevoerd. Zeker ook als hieruit het monetaire beleid van de overheid volgt om een deel of alle belastingen voorgoed af te gaan schaffen.

Op het moment, in de huidige tijd, is het normaal dat inkomen in principe alleen wordt verschaft door daar arbeid voor te verrichten. Arbeid is een activiteit. Wat binnen het EMS meer plaats zal vinden , is koppelen van consumeren of activiteiten die bijdragen aan de maatschappij maar nu niet als betaalde arbeid aangemerkt is of kan worden, met inkomen. Consumeren en de activiteiten die nodig zijn om te consumeren worden dan beloond. Mensen krijgen dan (genoeg) inkomen of geld dus voor het feit dat ze consumeren of wellicht voor het feit dat ze bijdragen aan de samenleving met activiteiten. Of daar in ieder geval een oprechte poging toe doen. Waarbij consumeren in de toekomst ook meer en meer vervangen kan worden door consuminderen en wellicht mensen daar ook (aanvullend) voor te gaan belonen.

Op het moment wordt consumeren en alle activiteiten die daar bij horen niet beloond met geld. Ook bepaalde activiteiten die mensen uitvoeren en die in ieder geval een grote potentie hebben om bij te dragen aan de maatschappij, worden niet beloond. Terwijl het hier wel om activiteiten gaat. Men is actief, en zou voor die inspanning beloond moeten worden. Het inkomen wordt dan veel meer een activiteits gebaseerd inkomen, een “Activity based income” of ABI. Op het moment krijgen werknemers en individuen maar een deel van de totale activiteiten vergoed, zijnde de activiteiten die direct gerelateerd zijn aan het product en eventueel ook een deel van de ontwikkelingskosten maar dan gaat het om directe ontwikkelingskosten die binnen het bedrijf zelf plaatsvinden.

Het proces consumeren en de kosten die daarbij gepaard gaan worden NIET vergoed op het moment, maar moeten wel worden betaald. Door die ook meer dan in de huidige tijd te gaan vergoeden. Ontstaat er ook weer inkomen wat weer besteed kan worden aan producten en diensten.

Als het EMS is ingevoerd, zal een zekere kalibratie van de economie en speciale gevallen van individuen en organisaties nodig zijn. Dit omdat door de uiterst ongezonde economische situatie van de afgelopen jaren bepaalde individuen en organisaties echt veel meer of ingrijpend de dupe zijn geworden. En veel geld zijn misgelopen of kwijtgeraakt. Dit mag en moet deels worden hersteld, vooral ook omdat overige entiteiten in de economie ook afhankelijk zijn van deze individuen en organisaties. Voor een gezonde economie en situatie is het dus ook voor hun van belang dat schade die is veroorzaakt in de jaren 2008-2016 en ook daarvoor. Dat die schade in ieder geval deels wordt hersteld. Daarnaast zal een deel van de maatregelen die genomen worden na invoering van het EMS ook beter al dan niet deels met terugwerkende kracht of maatregelen ingevoerd kunnen worden. Als in de situatie na het EMS de studiekosten volledig door het rijk betaald gaan worden, dan is het waarschijnlijk ook fair en constructief om in ieder geval een deel van de schulden voor studie van voormalig studenten ook al dan niet deels volledig kwijt te schelden.

Het concept van Debt Jubilee, zoals in het oude testament is beschreven, is in dat opzicht deels interessant. Er bestaat een Jubilee Debt Coalition die wil dat onbetaalbare schulden van de armste landen worden kwijtgescholden. Ook David Graeber noemt het fenomeen van debt jubilee in zijn boek “debt : the First 5000 years” (David Graeber, “ debt: the first 5,000 years” , Melville House; Reprint edition, 2012)

Ik noem dit concept en vermeld er bij DEELS interessant, vanwege het volgende. Een debt jubilee zoals wordt voorgesteld door de Jubilee Debt Coalition, en ook door David Graeber. Is wel goed om nivellering verder toe te passen en de arme landen en dus ook inwoners van die landen een kans te geven zich verder te ontwikkelen en ook om beter te leven en in leven te blijven. Als zodanig is het dus zeker een goed idee. Alleen, in de praktijk en binnen het hudige monetaire systeem zal dit zeer ten koste gaan van de lagere inkomens in de rijkere landen die de schulden kwijtschelden. Die landen moeten immers het geld wel weer ergens vandaan halen, en zullen dat in ieder geval deels via belastingen opbrengen. Of via besparingen. Hier worden ook de lagere inkomensgroepen in de rijkere landen de dupe van. En die groepen hebben het ook al te moeilijk. Deze inwoners hebben zeker nog niet genoeg. En moeten voor het te weinig wat ze nu hebben ook veel te veel doen.

Het concept van Debt Jubilee kan binnen het huidige monetaire systeem dus best een reële en goede stap zijn, maar in nagenoeg alle gevallen zorgt het voor heel veel problemen en wellicht ook onoverkomelijke problemen voor de langere termijn voor de landen of personen of organisaties die die debt jubilee verschaffen. Bij een debt jubilee worden diegenen die de vordering hebben van de schulden namelijk niet afbetaald. Dat is 1 van de vaste kenmerken van een debt jubilee. De schulden verdwijnen, maar daarvoor moeten de vorderingen die er tegenover staan ook echt verdwijnen. Die worden dus niet meer betaald in de toekomst.

Omdat voor een goede of eerdere ontwikkeling van de armere landen het wegvallen van (delen van) schulden echter zeker wel wenselijk is en in nabije toekomst ook zal blijven, stel ik voor om dan geen debt jubilee uit te voeren, maar een **excellente schuld oplossing (ESO),** of, in het engels, een **Excellent Debt Solution (EDS).**

Die EDS of ESO bestaat NIET uit wat David Graeber en andere groepen die voor monetaire hervorming zijn voorstellen, zijnde de THEORIE van full reserve banking. Hun voorstel van full reserve banking komt deels voort uit het feit dat deze individuen en groepen nog steeds denken dat de economische crisis van "deze" tijd (2008-2014) met name een schuldencrisis is. Wat dus niet het geval is. Het is met name een inkomenscrisis. En zal en kan niet opgelost worden door "alleen" maar de schulden kwijt te schelden of op te lossen. Met full reserve banking maar ook met een debt jubilee valt trouwens zowel schuld kwijtschelding alsook schuld oplossing niet te bereiken. In ieder geval zeker niet voor de langere termijn. Wat nodig is, is iets VEEL meer excellent en veel omvattender. Zijnde een echte excellente monetaire transformatie naar het Excellente Monetaire Systeem toe. Dit Excellente Monetaire Systeem omvat in tegenstelling tot een eventuele overgang naar full reserve banking (wat een idiote en onzinnige overgang zou zijn) geen vervanging van het huidige monetaire systeem, maar meer een aanvulling op het huidige monetaire systeem. Een aanvulling die wel leidt tot een nieuw monetair systeem, maar die veel beter is en in tegenstelling tot het idee en de theorie van full reserve banking WEL zal werken. En die de schuldencrisis en ook veel meer problemen voortvloeiend uit het financieel kapitalisme ook daadwerkelijk op zal lossen. Zodra het Excellente Monetaire Systeem door mij (Wilfred Berendsen) ontwikkeld ook daadwerkelijk is ingevoerd- en dat gaat gebeuren- zijn "we" ook overgegaan van financieel kapitalisme naar wat ik zelf sociaal kapitalisme noem. Deze definitie van sociaal kapitalisme is anders dan de nu algemene inhoud en begrip van deze definitie. Sociaal kapitalisme zoals ik het bedoel gaat om een relationeel monetair en politiek systeem voor de maatschappij, politiek, organisaties en individuen. Waarbij deze maatschappij zich, in meest optimaal geval, zo ontwikkeld zoals ik het het liefst zou zien.

Zodra mijn EMS is ingevoerd, is excellente schuld oplossing (ESO) echter wel mogelijk en veel beter uitvoerbaar. En zelfs ook meer gewenst. Met name ook omdat oplossing van de schulden dus uitgevoerd kan worden zonder dat de inwoners van landen of werknemers van organisaties daar op welke manier dan ook financieel de dupe van worden of hoeven te worden. De schulden worden bij een ESO namelijk keurig afbetaald. Terwijl degene of de organisaties of landen die de schulden hebben deze niet van hun eigen financiële mogelijkheden hoeven te betalen. De schulden verdwijnen, terwijl de vorderingen gewoon ook netjes worden afgelost c.q. betaald. In dat opzicht maar ook in het opzicht van dat andere partijen niet de dupe worden van de ESO, is de ESO dus VEEL beter en veel excellenter dan het idee en concept van Debt Jubilee.

Ook en misschien ook wel vooral voor wat betreft deze debt jubilee moet echter gekeken worden naar de vraag "hoeveel is genoeg" of "hoeveel is teveel". Oftewel hoeveel debt jubilee is nodig en hoeveel of wanneer zal een debt jubilee teveel kunnen zijn of gewoon onnodig. Dit hangt ook af van hoe hoog de schulden zijn, waarom en wanneer ze zijn aangegaan en voor welk doel. Ik ben het echter met David Graeber eens als ik het goed heb begrepen dat hij voor schuldenkwijtschelding van studieschulden is. Studieschulden worden aangegaan omdat individuen zelf een beter inkomen en perspectief willen, maar ook omdat deze individuen zich inspannen om later een bijdrage te leveren aan de maatschappij. Ik vind, persoonlijk, dat deze studieschulden kwijtgescholden moeten kunnen worden en dat ook in ieder geval deels gedaan moeten worden. In ieder geval voor individuen die met hun huidige inkomen (2014) hun studieschulden niet terug kunnen betalen. Diegenen die hun studieschulden met gemak terug kunnen betalen, dat is wellicht een ander verhaal. Maar misschien ook niet. De ESO valt met en binnen het EMS over algemeen heel makkelijk uit te voeren en zal geen enkel nadeel opleveren voor welk individu, welke organisatie of welk land dan ook.

Als zodanig is het daarom misschien fair om "gewoon" echt alle studieschulden op te lossen. Ik noem het dan bewust oplossen en geen kwijtschelden omdat de vordering dan ook gelijk wel wordt afgelost dus betaald. Wat daar bij hoort, vind ik, is tevens dat in de toekomst studie aan universiteiten gratis wordt en dat studenten dan een vaste vergoeding krijgen van waaruit ze hun vaste studiekosten (studieboeken en dergelijke) ook kunnen betalen. Als ze dan meer kosten maken, of schulden, hoeven die ook niet via een ESO te worden opgelost. Tenminste, niet standaard. Want een ESO moet niet willekeurig worden toegepast of meer voordelig voor de 1 ten opzichte van de ander. In ieder geval niet standaard. Specifieke gevallen kunnen ook voor een ESO in aanmerking gaan komen, maar daar kunnen specifieke overheidsindividuen dan over beslissen.

Een groot voordeel van gratis studie aan hogescholen en universiteiten (inclusief gratis openbaar vervoer) zal zijn dat individuen makkelijker meer zullen gaan studeren en dat ook makkelijker kunnen. En dat de last van studieschulden niet ook nadelig uit pakt voor de samenleving zoals dat nu het geval is. Eventueel kan dan wel worden geregistreerd hoeveel voor individuen wordt betaald en indien nodig kan dit later dan wel

teruggevorderd of verlangd worden van die individuen die echt veel gaan verdienen later in hun leven. Dit zijn echter alleen maar voorstellen. Voorstellen die ik wel wil geven om een eerste aanzet te geven en ideeën voor monetair beleid. Maar in de praktijk zal het toch net weer anders vorm moeten worden gegeven om tot een meer optimaal resultaat te komen voor de praktijk en samenleving.

In het algemeen denk ik echter ook dat individuele activiteiten die een bijdrage leveren aan de samenleving, het best door de overheid of gemeenschap betaald kunnen worden. Zeker met het EMS, want dan wordt dit veel beter en simpeler mogelijk.

De vraag "hoeveel is genoeg" moet altijd in relationeel opzicht worden bekeken. Hoe veel we hebben en hoeveel we kunnen krijgen, moet altijd worden vergeleken met wat dit alles kost aan organiseren en acties om het in stand te houden of te verkrijgen. En ook ten koste van welke andere zaken of aspecten dat gaat. Er moet altijd een soort van kosten baten analyse worden gemaakt, waarbij ook wordt gekeken naar wat het opbrengt voor anderen en voor de maatschappij. Net zoals elk handelen van individuen, vanuit dat oogpunt bekeken en begrepen moet worden.

Voor wat betreft de vraag hoeveel is genoeg, is het ook van belang om te kijken hoeveel logica genoeg is. Te weinig logica leidt tot problemen. Vanaf dat oogpunt bezien denk ik dat de essentie van een voldoende systeem, een "genoeg" systeem, is dat dit systeem voldoende logisch of zelfs zo logisch of optimaal mogelijk moet zijn. Wellicht is het in sommige opzichten wel nooit genoeg. Want bijvoorbeeld kennis is voor sommige aspecten en individuen en situaties nooit genoeg. Hoe meer kennis en hoe meer inzet, hoe beter de eindsituatie of uitkomst wordt. En die eindsituatie of uitkomst, daar gaat het vaak om.

Voor wat betreft die logica valt te melden dat logistiek, 1 van mijn professionalismes, daar juist over gaat. Logica. Alleen moet die logica ook relationeel worden gezien. Het in huidige tijd zeer populaire lean production zit vol met logica. Wat ook werkelijk logica is, maar door de mogelijkheden en resultaten van het huidige monetaire systeem en monetaire beleid van diverse partijen, valt die logica vaak toch weer onlogisch en slecht uit. Terwijl met en binnen het door mij ontwikkelde EMS de logica veel meer naar voren komt en tot zijn recht kan en zal gaan komen.

Bij die logica is ook de term Enchantment en vooral ook de betekenis en inhoud die ik er aan heb gegeven, zeer van belang. Net zoals Phronesis en Phronesis Antenarrating dat is, beide ook (veel) anders en ik denk beter inhoud gegeven door mij in afgelopen jaren. De hoofdreden waarom het veel beter vorm is gegeven, is omdat ik als enige het beste besef heb, en überhaupt als enige het besef had, dat holoplurisme (zowel als concept als inhoudelijk volledig door mij ontwikkeld) echt de enige onderliggende structuur en eigenschappen van alles behelst/is. Phronesis, de term, bestond natuurlijk al en is waarschijnlijk ontwikkeld door Aristoteles. Of een voorganger. Aristoteles noemt de term immers in zijn werk. Phronesis Antenarrating is door mij geïnitieerd en ontwikkeld, en is een speciale vorm van Antenarrating. Antenarrating is de term geïnitieerd en verder ontwikkeld door David Boje, die professor is aan New Mexico State University (NMSU).

Vooral de term Enchantment is hier van belang, ook met name in verband met logica en de vraag "hoeveel is genoeg". Zonder een voldoende begrip van Enchantment zoals ik die term bedoel en inhoud heb gegeven kan nooit een voldoende of volledig inzicht ontstaan en dus antwoord gegeven worden op de vragen "hoeveel is genoeg" of "hoeveel is teveel". Met dat inzicht ook lang niet zo gemakkelijk, of in sommige gevallen helemaal niet, maar inzicht in enchantment is zonder meer vereist. Gelukkig zijn er genoeg mensen die dat inzicht al best wel hebben, maar toch kan het overgrote deel van de bevolking op aarde nog heel veel leren en verbeteren op dat gebied.

Enchantment heb ik, in een paper wat ik gepresenteerd heb bij de IFSAM World Conference On Management 2010 in Parijs, algemeen omschreven als verrijking van (W.T.M. Berendsen, " Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating" , IFSAM world conference on management, 2010). Dat kan gaan op verrijking, of verbetering, van whatever. Ik heb in die paper, op basis waarvan ik na de conferentie zo'n 3 keer het verzoek kreeg van een Academische uitgever om hier een heel boek over te gaan schrijven, ook vermeld dat enchantment gaat over een meest optimale fit van meervoudige tekens (plurisigns) en niet van gelijksoortige meervoud (uniplurals). Ik begrijp nu ook meer dan toen dat ik daarmee ook bedoel dat het bij verrijking of verbetering met name gaat om het op een juiste manier maken van verschil wat niet te bereiken valt met dualisme (gelijksoortig verschil) maar wel met holopluristisch en meta-semiotisch denken en begrip.

In dat kader van enchantment en plurisigns ipv uniplurals valt te melden dat het NIET genoeg is als overheden, organisaties of individuen alleen rekening houden met hun eigen belangen en behoeftes. Of misschien deels ook wel. Dit is met name ook afhankelijk van het feit of en in hoeverre overige entiteiten (individuen, organisaties, overheden en overheidsinstanties) in hun eigen behoeftes kunnen voorzien, zowel financieel alsook sociaal. Waarbij uiteraard de sociale behoeftes bij individuen meer spelen dan bij

overheden en organisaties, maar waarbij ook moet worden beseft dat deze sociale behoeftes en sociale aspecten bij zowel overheid alsook organisaties veel meer moet worden en, binnen en met het EMS, ook veel meer kan zijn. Het EMS is 1 van de 2 grote cadeau's van mij aan de samenleving. Het EMS is de ene, terwijl mijn meta-semiotiek de andere is. Beide samen kunnen en zullen voor grote ingrijpende veranderingen zorgen in de samenleving, en ik hoop ook vrij spoedig en wereldwijd. Veranderingen die tot grote verbeteringen zullen leiden, op bijna elk gebied en aspect van onze samenleving. Het EMS zal financieel kapitaal ingrijpend verbeteren, maar vooral ook sociaal kapitaal. En DAAR gaat het me om. Vandaar dat de eerste stap van transformatie, de financiële, zo spoedig mogelijk plaats moet vinden. Om de inkomenscrisis gelijk te beeindigen, maar ook om verdere grootse transformaties in onze maatschappij mogelijk te maken. Invoering van mijn EMS is de eerste stap, die vervolgens zeer grootse sociale en wetenschappelijke transformaties mogelijk zal maken. Al die transformaties moeten ondersteund worden door mijn meta-semiotiek en meta-semiotisch denken en handelen.

Ik kan hier lang ingaan op de vraag "hoeveel is genoeg". Wat ik ook doe om hopelijk meer en meer mensen in te laten zien dat de huidige situatie in onze maatschappij niet genoeg is. Niet logisch is. En zeker ook niet gezond is voor individuen, organisaties, overheden en maatschappij op de langere termijn. Er is een groot tekort aan geld. Dit tekort wordt deels opgevangen door zo'n beetje op ieder aspect van ons leven ook deels te korten. Wat veelal ook tot onlogische en incomplete situaties leidt. Onvolledigheid is vaak een teken van onlogica, en onlogica leidt in de meeste gevallen tot incompleetheid. En minder "enchantment" van onze maatschappij. In essentie gaat "enchantment" eigenlijk om verhogen van compleetheid, naar een "genoeg" situatie toe.

De eerste stap om daar naar toe te gaan, is om te zorgen dat er ook genoeg financieel kapitaal is. En dat wordt zeker gesteld dat dit "genoeg"er ook is en ook blijft. Ook in de toekomst. En alleen die "genoeg" situatie voor financieel kapitaal is niet genoeg, omdat dit "genoeg" ook nog eens gehaald moet worden tegen een zo goed mogelijke sociale situatie. En, vooral voor wat betreft die sociale situatie zijn we ook hier in het relatief "rijke"Europa, nog lang niet bij de ideale situatie. Die ideale situatie zal ook nooit worden gehaald omdat het altijd beter kan en in dat opzicht zal "genoeg" ook nooit echt "genoeg" zijn. Voor wat betreft financieel kapitaal zijn er echter diverse personen en organisaties in onze samenleving die al lang MEER dan genoeg hebben, en die groep groeit alleen maar. Het wordt ook tijd dat die individuen en organisaties dat over het algemeen ook veel meer gaan beseffen dan dat ze dat nu doen, en dat ze in financieel opzicht ook meer rekening gaan houden met individuen in onze samenleving die nog lang niet genoeg, en zelfs veel te weinig hebben in financieel opzicht. De overheid moet dit aspect, net als zekerheid voor gezondheidszorg en pensioenen en een fatsoenlijk inkomen, ook veel meer regelen dan dat nu het geval is. Aangezien organisaties en ook individuen in ieder geval op dit moment en in deze tijd nog veel te individualistisch zijn en over het algemeen nog te weinig rekening houden of kunnen houden met andere entiteiten in onze samenleving. Individuen en organisaties blijken met name voor wat betreft "sociaal zijn" en sociaal kapitaal veel minder relationeel te zijn dan men denkt. Ook na invoering van het EMS zal dat deels zo zijn, en zal de overheid daar waar nodig in moeten grijpen met wetgeving op dat gebied. Het aan banden leggen van de hoogte van inkomens in publieke sector is daar zeker een goede stap voorwaarts in. Diegenen die in de publieke sector werken verdienen een goed inkomen, maar een absurd hoog inkomen dat ten koste gaat van andere werknemers en individuen is onaanvaardbaar.

Geld is relationeel. Als je niet meer aan je financiële verplichtingen kunt voldoen bij vrienden en bekenden (relationeel) dan voldoe je niet aan sociaal kapitaal verplichtingen en sociale zaken. Dit ligt gevoelsmatig dan ook moeilijk. Sensemaking is feelmaking. Ik gebruik hier maar de Engelse woorden omdat ik voor sensemaking zowieso geen goede Nederlandse vertalling weet, en met feelmaking bedoel ik dat sensemaking in meeste gevallen grotendeels of wellicht ook geheel is en wordt gestuurd door gevoelens.

Een belangrijk kenmerk van mijn EMS is , dat het monetaire beleid wat ik voorstel er ook bij hoort. En dat mijn EMS dit monetaire beleid ook mogelijk maakt. Het deels of volledig afschaffen van belastingen is een onderdeel er van. De door mij hiervoor voorgestelde EOS of EDS ook. En, last but not least, een loskoppeling van arbeid en inkomen. Die laatste stap is de meest essentiele, de meest belangrijke. Voor de langere termijn en voor huidige tijd. De economisch crisis van nu is immers, zoals ik al eerder heb opgemerkt, niet zozeer een schuldencrisis maar in essentie een inkomenscrisis. Die wellicht het meest is veroorzaakt door toenemende efficiency en toenemende automatisering en deels ook al robotisering. Die zaken hebben er alle toe geleid dat minder werknemers nodig zijn om hetzelfde werk te kunnen verrichten. Dat zal in de toekomst alleen maar toenemen. We moeten er dus in ieder geval rekening mee houden en op voorbereid zijn dat in de toekomst het aantal niet-werkenden wellicht alleen maar toe zal nemen. En dat arbeid er minder zal zijn. Maar, ik denk dat dat niet het geval hoeft te zijn en dat in ieder geval met invoering van mijn EMS juist meer werk kan ontstaan. Werk dat hopelijk grotendeels ook is gericht op het verbeteren van kwaliteit in onze samenleving. Ook op verbetering van onze vrije tijd ervaringen. Op dat vlak, vrije tijd en entertainment, zijn er zoveel leuke activiteiten te verzinnen. Die allemaal ook uitgevoerd kunnen worden, als het geld er maar is. Maar er zijn in ieder geval de komende decenia echt genoeg veel nuttigere en

belangrijkere activiteiten te verzinnen die nog door mensen uitgevoerd kunnen en moeten worden. En die ook veel beter tot hun recht zullen komen na invoering van mijn EMS.

Na invoering van mijn EMS kan datgene wat Keynes in zijn “economic possibilities for our grandchildren” voorstelde in zijn voorspellingen voor rond 2030, ook deels werkelijkheid worden. Een 16-urige werkweek is mogelijk als werknemers voldoende aanvulling op hun loon krijgen of als de overheid een deel van de vaste lasten voor haar rekening kan nemen en neemt. Dat 16 uur staat bij mij, hier dan, niet specifiek voor 16 uur maar wel voor een kortere werkweek voor diegenen die dat willen. En ik weet ook nog niet hoe dat vorm gegeven kan worden, maar noem dit alleen als een optie voor toekomstig monetair beleid.

Zoals ik verder in dit boek ook aangeef, moet het EMS in stappen worden ingevoerd. En moeten de monetaire tools die ik aanbied (afschaffing van belasting, EOS/EDS, loskoppeling van loon en arbeid) ook in stappen worden ingevoerd. De allereerste stap bestaat uit invoering van het EMS en tegelijkertijd ook het deels uitvoeren van EOS/EDS. Verder moet daar in mijn mening ook spoedig in ieder geval een verhoging van de minimumlonen uit volgen. Eventueel door middel van verlaging van belastingen of afschaffing van belastingen, want daardoor zal het minimumloon netto al omhoog gaan. En, als naast inkomensbelastingen ook een deel van de BTW wordt afgeschaft of verlaagd, zal dat tegelijk kunnen leiden tot lagere prijzen en dus ook lagere uitgaven. Die 2 stappen alleen zullen al veel uitmaken en de economie weer voor een groot deel aanjagen en op de rit zetten. Maar uiteraard is meer mogelijk met mijn EMS, en dat meer moet gewoon uitgevoerd worden als het alleen maar voordelig is voor de samenleving. Desnoods in eerste instantie op kleinere schaal om de effecten te zien op onze economie en samenleving en handelen.

De econoom Robert Reich geeft vaak zijn mening over economische issues. Onder andere ook via facebook. Daar meldde hij zo rond eind 2014 iets wat ik al eerder begreep en snapte, namelijk dat de minimumlonen omhoog moeten en dat die stap goed zal zijn voor de economie. Ik had al eerder aan een Nederlandse politicus opgemerkt dat de minimumlonen omhoog moeten, maar ook dat Nederlandse bedrijven voor uitzendkrachten al wel zo rond de 25 euro per uur betalen. Dus die Nederlandse bedrijven hebben dat al over en betalen dat ook in de huidige tijd al aan bijvoorbeeld productie en distributie medewerkers. Van die lonen gaat alleen momenteel nog erg weinig door naar de uitzendkrachten. Ikzelf ben er voor dat de minimumlonen voor uitzendkrachten hoger worden gezet dan de algemene minimumlonen, want uitzendkrachten zijn flexibeler. En op die manier – het hoger zetten van minimumlonen voor uitzendkrachten dan die van reguliere vaste krachten- wordt het inzetten van uitzendkrachten voor normale vaste bezetting wat meer ontmoedigd en het aannemen van vaste werknemers daarvoor aangemoedigd.

Robert Reich meldde echter toen opeens eind 2014 op facebook dus dat de minimumlonen omhoog zouden moeten. Hij merkte op dat dit de economie ten goede zou komen en gaf ook het argument dat lagere werknemers extra inkomsten wel uit zouden geven in de samenleving, terwijl hogere inkomens hun extra inkomen vaak niet uitgaven in de samenleving maar die extra inkomsten in zetten voor financiële diensten en verdere inkomsten daarmee.

In Essentie heeft Robert Reich dus wel gelijk, alleen bij en met het huidige monetaire systeem en beleid zullen hogere minimumlonen waarschijnlijk in ieder geval deels gaan leiden naar een verdere uitbuiting van de werknemers. Door ze meer te laten doen in minder tijd. Bovendien is met het huidige monetaire systeem er voor veel bedrijven niet eens de mogelijkheid om meer te betalen aan hun medewerkers, omdat veel bedrijven het nu al zwaar hebben. Verhoging van minimumlonen moet echt gebeuren en zal trouwens ook de overheidsinkomsten en pensioeninkomsten ten goede komen omdat inkomstenbelastingen en pensioenheffingen nu eenmaal worden berekend over de lonen. Maar, die verhoging van minimumlonen zal alleen pas echt goed doorgevoerd kunnen worden als en nadat de economie weer beter loopt en ook mijn EMS al een tijdje is ingevoerd. Eerst zullen andere stappen nodig zijn, zoals schuldenoplossing en afschaffing van delen van belastingen. Ook ben ik zelf voor collectieve betaling door de overheid van ziektekosten en verzorging voor ouderen en eventueel ook andere collectieve vaste kosten. Afschaffing of verlaging van een deel van of alle wegenbelastingen en accijnzen op benzine zou ook echt heel veel helpen, vooral daar waar werknemers niet eens alle kosten die samenhangen met woon-werkverkeer volledig vergoed krijgen.

Waar ik zeker ook voor ben, is dat na invoering van het EMS op een bepaald moment ook alle communicatie gewoon nog wel via de traditionele bedrijven blijft lopen, maar dat de inwoners van de landen waar het EMS goed functioneert een vast bedrag per jaar vergoed krijgen waaruit ze in ieder geval een groot deel van de communicatiekosten kunnen bekostigen. Op die manier wordt communiceren ook voor echt iedereen bereikbaar en dus ook aangemoedigd. Ik heb het dan over internetkosten, kosten van bellen zowel vast als mobiel, maar ook kosten voor televisie en dergelijke.

Volgens Robert Reich was en is uitzendwerk ook slecht. Hij meldde een tijdje geleden dat zo'n 30 procent van de uitzendkrachten hun inkomen met zo'n 25 procent per jaar had zien dalen. Ook meldde hij daar dat financiële stabiliteit en inkomenszekerheid belangrijker zouden zijn dan hogere lonen.

Ik ben het daar niet helemaal mee eens, want op dit moment zijn hogere lonen in ieder geval even belangrijk als inkomenszekerheid. De lonen zijn immers in veel gevallen niet eens of amper voldoende om de vaste kosten uit te kunnen betalen. Laat staan om er andere uitgaven mee te doen. In dat opzicht is het ook niet meer dan logisch dat de economie nu totaal niet meer goed loopt. En gezien de ontwikkelingen in het verleden en wat er nog komen gaat zolang het huidige monetaire systeem in stand wordt gehouden, kan dit alles echt alleen nog maar slechter worden. Er is echt geen enkel andere alternatief voor onze maatschappij dan overgang naar een andere geldsysteem, en als dat dan toch moet en gaat gebeuren dan is het uiteraard zaak om het meest excellente monetaire systeem in te voeren. Zijnde het door mij ontwikkelde Excellente Monetaire Systeem.

De huidige financiele crisis is, nogmaals, een inkomenscrisis. Die inkomenscrisis is er ondanks het feit dat we meer dan ooit begrijpen van management, er meer dan genoeg resources zijn en we wat dat betreft kunnen beschikken over meer luxe dan ooit. Daar schuin tegenover staat echter dat de lagere inkomens minder dan ooit kunnen profiteren van deze rijkdom. De huidige situatie lijkt nog wel aardig in orde, maar er moet worden gerealiseerd dat de toekomst alleen maar slechter zal worden als er geen transformatie plaats vind naar een beter en logischer geldsysteem. Een geldsysteem die de inkomenscrisis op zal lossen en die zal zorgen voor zowel inkomenszekerheid alsook een eerlijk en voldoende loon voor iedereen die werkt en daarnaast zelfs ook voldoende inkomen voor iedereen die wel de intentie heeft om bij te dragen aan de samenleving maar dat om 1 of andere reden niet kan doen. Na invoering van het EMS zal de overheid er te allen tijde voor kunnen en dus dan ook moeten zorgen dat zowel werkenden als niet werkenden in ieder geval te allen tijde genoeg inkomen hebben om hun vaste lasten te kunnen bekostigen. Maar daarnaast dan ook nog wel genoeg overhouden om enige reserve op te bouwen.

Ik ben er ook ruim voor dat na invoering van het EMS ook een instantie of organisatie wordt opgericht waar mensen die tijdelijk niet over genoeg inkomsten beschikken afhankelijk van de reden en situatie eventueel ook een tijdelijke renteloze lening en of een gift kunnen krijgen om alsnog aan hun verplichtingen te kunnen voldoen. Hoe dat dan tot stand komt moet natuurlijk eerst goed over worden nagedacht en het moet ook niet voor iedereen gelden. En alleen voor gevallen waar mensen volledig buiten hun schuld even moeilijk zitten, ondanks de ongetwijfeld betere situatie die na invoering van het EMS zal ontstaan.

In huidige tijd zijn veel mensen voor een onvoorwaardelijk basisinkomen. Ik ben daar absoluut tegen. Wat daarentegen nodig is, is invoering van het EMS. En in plaats van een onvoorwaardelijk basisinkomen moet er een gebaseerd inkomen zijn. Gebaseerd op activiteiten die dus breder gedefinieerd kunnen en moeten zijn dan alleen productie (activiteiten). Ook en vooral door het grote succes van mechanisatie en robotisering. Zoals ik al opmerkte, mag consumptie ook wel meer beloond worden maar dan meer vanuit gedachte van collectief inkomen. Ook collectieve goederen en diensten of goederen en diensten waarvan het gebruik de samenleving ten goede komen, zouden door het collectief (de overheid, de staat) veel meer dan nu bekostigd kunnen en wellicht ook moeten worden.

Als en zodra we overgaan naar een verdere loskoppeling van inkomen en arbeid en een gebaseerd inkomen, gaan we naar meer activiteit gebaseerd inkomen of in het Engels meer **Activity Based Income (ABI**). Ook activiteiten die niet gelijk te relateren vallen aan dus te linken zijn aan producten of diensten, maar die wel aan de samenleving ten goede komen of mogelijk nut zullen opleveren voor het collectief zouden voor zon ABI in aanmerking moeten kunnen komen.

Gezien het grote overschot aan human resources is het absoluut onnodig en ook onlogisch om de pensioenleeftijd te verhogen of zelfs zo hoog te houden als deze nu is. Al kan en hoeft het voor sommige beroepen geen bezwaar te zijn, dan nog moet er ook rekening mee worden gehouden dat het voor veel beroepen in productie en distributie niet menselijk is om de wat oudere werknemers min of meer te dwingen om tot hun 60e of zelfs hun 65e nog dat werk fulltime te moeten blijven doen. Voor leraren of minder zware beroepen zal het in principe geen bezwaar zijn om de huidige pensioenleeftijden van rond de 65 aan te houden, maar voor de zwaardere beroepen moet en kan na invoering van het EMS een alternatief gevonden worden en kunnen de pensioenleeftijden met gemak weer worden verlaagd.

Wat erg belangrijk is voor individuen , in welke economie of samenleving dan ook, is een bepaalde mate van zekerheid. Inkomenszekerheid is daar een belangrijk onderdeel van. Het EMS kan die zekerheid geven, en ook er voor zorg dragen dat individuen bepaalde reserves op kunnen bouwen om ook in mindere tijden of situaties toch de zekerheid te hebben dat ze in bepaalde belangrijke behoeftes kunnen voorzien. Financiele reserves worden aangelegd vanuit de behoefte aan zekerheid. Wellicht moet er worden nagedacht over een standaard reserve voor iedereen van minstens 4 maand basisuitgaves, die onder bepaalde voorwaarden

ook continue wordt aangevuld indien nodig en gewenst. En als iemand dan binnen het jaar weer zelf voldoende reserve op kan bouwen kan de voor die tijd automatisch aangevulde reserve eventueel weer worden teruggevorderd. Bijvoorbeeld. Want ook dit is maar een voorstel en ik kan zelf ook nog niet volledig inzien uiteraard welke monetaire stappen zullen worden ondernomen na invoering van het EMS en waar die stappen toe zullen leiden.

Voor wat betreft zekerheid valt echter natuurlijk onderscheid te maken in voor wie die zekerheid is en dan ook naar soorten van zekerheid. Voor wat betreft de zekerheid voor individuen valt te denken aan : inkomenszekerheid, zorgzekerheid, opleidingszekerheid, sociale zekerheid, financiele zekerheid, prijszekerheid, financiele bufferzekerheid, de op-krediet-zekerheid voor bepaalde goederen en diensten, veiligheidszekerheid, prettige werksfeer en gezinssfeer zekerheid. Ik ben van mening dat de overheid, de staat, voor veel van deze zekerheden veel meer dan in de huidige tijd kan en ook moet zorg dragen. De mogelijkheden hiertoe worden na invoering van het EMS ook een stuk groter.

Naast deze zekerheden voor individuen zijn er natuurlijk ook zekerheden voor organisaties en overheden en zekerheden voor specifieke doelgroepen en hun kenmerken. Die zekerheden voor doelgroepen en hun kenmerken zijn echter weer zekerheden voor specifieke gevallen van individuen. Zoals bijvoorbeeld zekerheid voor jongeren, ouderen, gezinnen, alleenstaanden, werknemers, werkgevers, hulpbehoevenden en ga zo maar verder.

Als voldoende inzichtelijk is welke aspecten van de economie van belang zijn om te begrijpen voor een beter begrip van de schuldencrisis, en als ook voldoende begrip van de relaties tussen die verschillende aspecten bekend zijn, kan hier een relationeel entiteiten diagram of ook een Relationeel activiteitendiagram van worden opgesteld. Dit om 1 en ander ook visueel meer overzichtelijk c.q. inzichtelijk te maken. Hetzelfde geld voor het monetaire systeem en beleid. Als meer inzichtelijk is voor wat betreft hoe een monetair systeem opgesteld is en kan worden. Welke aspecten van belang zijn, ook en vooral in relationeel opzicht. Dan kan ook voor en van het monetaire systeem en beleid een relationeel entiteitendiragram en een relationeel activiteitendiagram worden opgesteld.

Ik zal echter in de toekomst hier nader op ingaan. Daarbij zal ik ook aangeven waarom een relationeel activiteitendiagram alleen niet voldoende is. Maar ook waarom en hoe de context een rol speelt en welke methodologie en manier van werken daar waarschijnlijk het best bij past. Wat de kenmerken van die methodologie en manier van werken moeten zijn en waarom.

Bij de vraag hoeveel is genoeg kan, als geld in beschouwing wordt genomen, bijvoorbeeld niet alleen worden gekeken naar geld en overige entiteiten, maar zal ook een breed inzicht nodig zijn in hoe de onderlinge relaties tussen die entiteiten zijn en welke invloed die relaties en entiteiten hebben in een bepaalde context. Of misschien dat context zelf niet eens bestaat maar dat het eigenlijk alleen gaat om entiteiten en hun relaties en hoe er met die entiteiten en die relaties om wordt gegaan. Dan komen we eigenlijk uit op wat Charles Sanders Peirce, de ontwikkelaar van semiotiek, betitelde als sign-object-interpretant (SOI). Of, in andere bewoordingen, Entiteit-relatie-interpretatie (ERI). De relatie is iets wat Peirce in zijn SOI nog niet benoemd had, maar waar hij wel veel over heeft geschreven zelf. Feit is echter dat die relatie met name door Peirce niet volledig juist is begrepen en beschreven. Het essentiele aspect van de overgang naar semiotiek en meta-semiotiek (meta-semiotiek is ontwikkeld door mijzelf, Wilfred Berendsen) is ook juist en met name een juist begrip van en een juiste definitie en gebruik van de juiste relatie. Zijnde een relatie die volledig holopluristisch begrepen wordt omdat deze het in alle gevallen ook daadwerkelijk is.

Voor wat betreft geld moet het echter duidelijk zijn, voor iedereen, dat er te weinig van is. In ieder geval bij bepaalde individuen en organisaties in de huidige maatschappij, maar ook bij de overheid. Minder is geen optie, meer LIJKT ook geen optie te zijn. Maar is het wel. Wat daarvoor dus echter nodig is, is een verandering van het monetaire systeem. Daarvoor LIJKT echter ook weer 1 groot obstakel aanwezig te zijn, namelijk het FENOMEEN inflatie. Zolang het fenomeen inflatie niet juist wordt begrepen en zolang men onjuist denkt dat inflatie een theorie of combinatie van theorieën is. En zolang inflatie als gevolg daarvan volledig onjuist wordt begrepen en daarnaast ook nog eens volkomen onvolledig en onjuist wordt gekwantificeerd. Zal er ook geen inzicht ontstaan in welke rol het fenomeen inflatie wel of niet kan en zal spelen in de huidige economie. Laat staan dat dit fenomeen en het feit dat deze geen enkele rol hoeft te spelen of in ieder geval zeker geen belangrijke of desastreuze rol als en zodra het Excellente Monetaire Systeem is ingevoerd. De huidige context en de huidige situatie waarin veel individuen, gezinnen, organisaties en overheden zich in bevinden, schreeuwt om meer geld. En dit zal gezien de situatie op dit moment op geen enkele manier nadelig uitvallen voor de economie , ALS deze uitbreiding van geld maar op de juiste manier plaats vindt. Met en onder het juiste monetaire systeem en met de juiste monetaire stappen (beleid) die daar uit volgen.

Dat er op het moment echt te weinig geld is in de samenleving, en dat dit al een hele tijd het geval is, valt niet alleen te zien aan de schulden en de grote inkomenstekorten bij en van met name de lagere inkomens. Ook valt het niet alleen te zien aan het feit dat de economie op het moment niet zo goed draait. Het valt ook te zien aan ontwikkelingen van voor 2008 en de invloed die dit heeft gehad op individuen, organisaties en overheden.

In feite spelen er minstens twee belangrijke zaken die het tekort van geld niet alleen hebben veroorzaakt, maar ook verder hebben geproblematiseerd en verergerd. Zijnde a) het feit dat er dus veel te weinig geld in de economie zit en dat dit gebrek alleen maar groter wordt en b) het feit dat er op allerlei manieren – ook door dit groeiende gebrek aan geld- meer en meer stabiliteit en zekerheid in de economie verloren is gegaan en ook (nog) gaat de komende tijd.
Wat veel mensen nog niet voldoende beseffen, is dat echt heel veel ontwikkelingen in de maatschappij en samenleving van de laatste decennia, veroorzaakt zijn en worden door dit gebrek aan geld. De opkomst van verkoop van tweedehands spullen via marktplaats bijvoorbeeld, is niet alleen voortkomend uit het feit dat mensen nu eenmaal meer spullen hebben en een deel er van wel willen verkopen. Het komt ook voort uit het feit dat bepaalde individuen die spullen er soms wel bij moeten gaan verkopen om al dan niet tijdelijk rond te kunnen komen. De extra inkomsten die het genereert zijn een welkome aanvulling als het inkomen te ver is gedaald of zelfs helemaal wegvalt.

Er zal dus hoe dan ook MEER geld in de economie moeten komen. Echt meer geld. Dit kan met en binnen het huidige monetaire systeem niet. Ook via de theorie van full reserve banking gaat dat niet. Full reserve banking is een theorie en ook nog eentje die gebaseerd is op te weinig begrip en inzicht. En als zodanig volledig waardeloos voor de maatschappij, de praktijk. Fractional reserve banking zoals het nu bestaat is in zeker opzicht logisch en zal als zodanig ook gewoon kunnen en zelfs ook moeten blijven bestaan. Als onderdeel van het nieuwe monetaire systeem voor de wereld zijnde mijn Excellente Monetaire Systeem. Zo zullen ook veel andere organisaties en structuren van het huidige monetaire systeem moeten en ook kunnen blijven bestaan in het EMS. Al zullen inhoudelijk zeker ook zaken aangepast worden en ook moeten worden, afhankelijk van het gevolgde monetaire beleid en ontwikkelingen in de maatschappij. Feit is echter dat de aanvulling die onderdeel is van het Excellente Monetaire Systeem er wellicht meer voor zorgt dat er DEELS over wordt gegaan naar iets wat wellicht veel dichter bij komt bij “no reserve banking”, maar dat het die term niet mag dragen. Dit niet vanwege het feit dat zo’n term a) niet past bij de desbetreffende aanvulling en b) veel te beperkt zou zijn voor de inhoud zelf en c) het EMS maar ook de desbetreffende aanvulling over VEEL meer gaat dan alleen maar banking of reserve banking.

Een belangrijke vraag die gesteld moet worden, maar die ik me dus al meer dan afdoende gesteld heb, is HOE het geld het beste gealloceerd (verdeeld) kan worden binnen het EMS en wat daarbij genoeg is of zal zijn. Wat er nog betaald zou moeten worden, hoe dat plaats zou moeten vinden. Maar ook hoeveel zowel werkers als niet werkers dan zouden en moeten ontvangen. En onder welke voorwaarden uiteraard. Het EMS is een relationeel monetair systeem, en niet alleen een individueel relationeel monetair systeem maar vooral ook een collectief relationeel monetair systeem. Dat collectief is uiterst belangrijk, want zonder dat collectief kan de economie niet functioneren. Juist en vooral ook niet in de huidige tijd. Om dat collectief ook weer mogelijk te maken, is het nodig dat we overgaan naar het EMS en dat door middel van dat EMS de koppeling tussen inkomen en arbeid anders wordt ingericht. Ik heb ook al beschreven dat dit deels tot stand zal moeten komen door middel van activiteit gebaseerd inkomen, waarbij ook consumeren en consuminderen of het inzetten voor de maatschappij en samenleving (op welke manier dan ook) in die visie en werkelijkheid meer dan in de huidige tijd ook beloond zal moeten worden met inkomen. Feit is echter dat ook mensen met voldoende intentie maar onvoldoende mogelijkheden voor bijdrages aan maatschappij, samenleving en individuen ook met inkomen beloond zullen moeten worden zelfs als ze die intenties niet om kunnen zetten in daadwerkelijke acties. In de huidige samenleving is NIET consumeren onmogelijk voor individuen en organisaties. Dat consumeren daar profiteren we allemaal van. Dus in dat opzicht kan ook iedereen daarvoor op een collectieve manier worden beloond. Ook als daar op geen enkele manier arbeid (betaald dan wel onbetaald) tegenover staat. De ruimere definitie van activiteiten waarbij niet alleen arbeidsactiviteiten (produceren) maar ook productverschaffing activiteiten (consumeren) in beschouwing worden genomen helpt daarbij en zal ook helpen om de huidige problemen waar we voor lijken te staan volledig op te lossen en zelfs naar een positief iets te transformeren. Als dit voldoende ondersteund is en gaat en kan worden door het monetaire systeem. Ook daarom zal mijn EMS zo spoedig mogelijk omarmt en ingevoerd moeten gaan worden.

Fractional reserve banking bestaat al lang. Die fractional reserve banking houdt in dat geldcreatie tegelijkertijd schuldencreatie is! Die schuldencreatie moet deels losgelaten worden…niet permanent maar meer voor specifieke gevallen en ook voor bepaalde overheidsuitgaven en de mogelijkheid om extra geld in de economie te krijgen of om schulden op te lossen. Schuldoplossing bereik je dus NIET door een debt jubilee maar door een volledige afbetaling van ook de vorderingen op schulden.

Van goud naar geld naar goud. De vorige eeuw is er meermaals wat gedaan met de link tussen goud en geld. De goudstandaard is diverse malen hersteld en weer los gelaten. Ik zal hier in een overig deel van dit boek meer over vermelden, maar feit is dat het vooral in deze tijd en onder de huidige omstandigheden en ontwikkelingen, uiterst gewenst is dat de goudstandaard NIET wordt hersteld (iets wat wel veel mensen en groepen ook willen, waaronder ook occupy en diegenen die full reserve banking willen) maar juist losgelaten blijft. Daarnaast is het ook gewenst, en zeker in het licht van invoering van het EMS, dat nationale overheden hun goudvoorraden NIET gaan verkopen voor geld. Of misschien ook wel. Voor het geld zelf maakt het na invoering van het EMS niet meer uit of er wel of geen goudvoorraden zijn, goud heeft immers voor de overheden alleen waarde voor de koppeling met geld of om het te verkopen en zo extra geld te verkrijgen. Beide functionaliteiten van goud vervallen volledig bij en na invoering van het EMS. Goud heeft dan alleen nog maar waarde voor gebruik en wellicht ook om in te beleggen. Maar dat laatste is ook gebruik. Voor reserve heeft het ook nut, maar feit is gewoon dat binnen het EMS de overheden geen reserves nodig hebben. Geld is uiteindelijk veel meer waard dan goud ooit zal zijn, omdat geld – niet goud – het mogelijk maakt om heel veel te organiseren en tot stand te brengen en om schulden af te lossen en een fair inkomen voor iedereen mogelijk te maken. En daarmee vele sociale behoeftes en primaire behoeftes te vervullen.

De afgelopen jaren heb ik de term Phronesis Antenarrating ontwikkeld en nader omschreven. Phronesis Antenarrating gaat niet alleen over deconstructie, maar ook over de volgende stap zijnde reconstructie. Het op een andere manier samenvoegen van de stukjes die deels ook zijn getransformeerd naar iets anders. Dit samenvoegen gaat op basis van logica. Mijn logica. De reconstructie van het geldsysteem vereist het hergroeperen van relationele entiteiten en relationele monetaire entiteiten. Dat kan natuurlijk alleen op basis van voldoende begrip van wat er speelt.

Binnen de maatschappij zijn nu diverse individuen die pleiten voor een onvoorwaardelijkbasisinkomen voor iedereen. Dit onvoorwaardelijk basisinkomen als voorstel om de schuldencrisis tegen te gaan, is volledig onbruikbaar voor de praktijk. In essentie wordt bij dit voorstel onderliggend al wel deels begrepen dat het bij de huidige economische crisis meer om een inkomenscrisis gaat en veel minder om een schuldencrisis. Of eigenlijk gaat het ook om beide, maar feit is dat de oplossing veel meer juist ook zal moeten resulteren in meer inkomsten voor die partijen die problemen hebben met schulden in de huidige tijd. Hogere inkomens zullen de schulden doen afnemen en daarmee de problemen daar ook verhelpen. Feit is gewoon echter dat :
1) De schuldencrisis niet opgelost kan worden door iedereen maar een onvoorwaardelijk basisinkomen te geven wat van een standaard niveau is of eventueel afgestemd op bepaalde doelgroepen. Zonder dat hier het benodigde geld voor voorhanden is. Met en binnen het huidige monetaire systeem zal dat niet mogelijk zijn. Binnen en met het EMS wel, maar feit is dat om meerdere redenen (onder andere ook vanwege punt 2 hier maar ook om andere redenen die ik in dit boek benoem) invoering van een onvoorwaardelijk basisinkomen onder het EMS zowel niet nodig alsook niet gewenst is.
2) Een onvoorwaardelijk basisinkomen voor iedereen. Zal te ver doorgeschoten zijn omdat daarmee werken voor iedereen in feite onnodig wordt. Er is dan veel te weinig en misschien ook voor sommigen te weinig stimulans om überhaupt nog te gaan werken. De vraag is of er dan nog voldoende werknemers overblijven om het werk wat wel gedaan moet worden nog uitgevoerd te krijgen. Maar daarnaast is het bijvoorbeeld ook de vraag of het gewenst is dat als al het werk alleen maar door uiterst gemotiveerde medewerkers uitgevoerd moet worden. Dat punt op zich is natuurlijk waarschijnlijk wel positief, maar er staat dan wel tegenover dat mensen die echt lui zijn bijvoorbeeld of waarvoor het wel echt goed zou zijn om juist wel te werken. Dat die dan gewoon kunnen gaan niksen als ze dat willen. Ook zullen bij de minder gemotiveerde mensen ook juist mensen zitten die wel echt ontzettend goed werk kunnen verrichten wat uiteraard goed is voor anderen in de maatschappij. En daarnaast is arbeid en vooral ook het sociale proces wat daar bij speelt ontzettend goed om van ongemotiveerde mensen hele gemotiveerde en ook meer sociale mensen te maken. Ik heb zelf in mijn eigen werkzaamheden genoeg mensen meegemaakt ook die minder sociaal en ontzettend ongemotiveerd waren. Het is, in vele opzichten, schitterend als zulke mensen in relatief korte tijd behoorlijk transformeren in die opzichten.
3) Er bestaat in de huidige tijd geen onvoorwaardelijk basisinkomen. Maar een beter alternatief, zijnde inkomens voor mensen die om welke manier dan ook niet kunnen werken of te oud zijn om te werken. Bestaan er meer dan genoeg in allerlei vormen en benamingen. Dit zijn geen algemeen geldende standaard bedragen voor iedereen maar er is een hele functionele differentiatie naar doelgroepen en functies. Minimum inkomen differentiatie is uiterst goed. Alleen moet dat minimum inkomen wel voldoende zijn voor tenminste de basisbehoeftes. Ik weet ook niet zo goed of en in hoeverre de bestaande uitkeringen daarvoor veranderd moeten worden, maar dat is volledig afhankelijk ook van welk monetair beleid onder het EMS gevolgd gaat worden. Zeker is wel, dat met het EMS financieel gezien echt iedereen voldoende en zelfs ook ruim voldoende inkomen gegeven kan worden. De vraag is daarbij echter dan ook weer..hoeveel is genoeg..en ook hoeveel is (wellicht) te veel.

Vanwege bovenstaande redenen is het dus a) niet raadzaam en b) uiterst onlogisch en negatief om een onvoorwaardelijk basisinkomen in te gaan voeren. De discussies die hieromtrent worden gevoerd en de aandacht die dit voorstel krijgt kunnen dus vanaf nu allemaal volledig worden genegeerd. En iedere minuut die aan dit voorstel wordt besteed is weggegooide tijd. Hetzelfde geldt trouwens dus ook voor de theorie van full reserve banking. Full reserve banking is ook niet raadzaam. Waarom dit het geval is licht ik nog wel verder toe. De vraag hoeveel is genoeg hangt ook nauw samen met de vraag die ik van een collega kreeg. Te weten de vraag "hoe zie jij de economie in de toekomst voor je". Toen ik die vraag kreeg, antwoordde ik dat arbeid in principe gewoon af zou nemen in de toekomst. Ik zei dat vanwege het feit dat mijn EMS dus een verdere loskoppeling tussen arbeid en inkomen mogelijk maakt. Die loskoppeling is echter met name bedoeld om aanvulling van inkomen mogelijk te maken daar waar nodig, onafhankelijk van hoeveel arbeid wordt verricht maar ook onafhankelijk van hoeveel arbeid in de toekomst verricht kan worden in de samenleving. We hebben namelijk te maken met een bijzonder diverse samenstelling van individuen met een ontzettende brede of minder brede achtergrond en mogelijkheden. AL die individuen moeten zo veel mogelijk mogelijkheden krijgen en houden om in hun eigen behoeftes te voorzien, en daar dus ook voor te werken als ze dat kunnen en willen. Terwijl dat willen in zekere mate niet volledig bepaald moet en kan worden door die individuen zelf. Als er gemeenschappelijk gezien bepaalde goederen en diensten nodig zijn en een individu kan in principe bijdragen in een deel van de productie van die goederen, dan moet het niet vanzelfsprekend zijn dat die persoon gewoon voldoende inkomsten krijgt als deze persoon bijvoorbeeld te lui is om te werken maar het voor de samenleving in zekere mate wel vereist is dat hij in arbeid ook bijdraagt.

Goederen en diensten tegenover financiële diensten

Financiële diensten maar meer beleggingen. Zijn deels speeltje van de beter verdienende maar ook van enkele wat minder vermogende beleggers. Dat speeltje is in de afgelopen decennia door meer en meer mensen gebruikt gaan worden en er gaan in de beleggingswereld meer en meer grote bedragen om. En dus vereist beleggen een steeds groter gedeelte aan geld. Geld wat vervolgens niet gebruikt kan of gaat worden in de primaire economie. Dus niet om goederen of diensten te produceren. In sommige gevallen zal het zelfs zo zijn dat financiële diensten gegarandeerd meer opbrengen dan investeringen in de primaire sector.

Voor wat betreft inflatie valt heel veel te vertellen. Beginnende met het fabeltje wat overal wordt gepredict en ook geloofd, zijnde dat als de geldhoeveelheid M1 omhoog gaat dat dat dan zal leiden tot het feit dat geld minder waard wordt. Dit hoeft echter niet eens zo te zijn en zal in veel gevallen ook helemaal niet zo zijn. Als M1 omhoog gaat, kan dat immers ook gepaard gaan mat min of meer gelijkblijvende productie en prijzen. Of zelfs lagere prijzen of verlaging van prijzen. Dit zal dan niet leiden tot inflatie. Wat er daadwerkelijk gaat gebeuren in de samenleving, is lang niet meer alleen afhankelijk van hoeveel M1 er in de maatschappij is. Maar ook van veel meer factoren in de economie. In de huidige tijd is sprake van een behoorlijke algemene overcapaciteit en meer dan voldoende human resources. Die human resources bepalen voor een deel de prijs van de producten, maar ze bepalen ook de inkomstenkant aangezien die human resources ook klant zijn of worden voor bepaalde goederen of diensten. Door hogere productie kunnen bedrijven meer winst maken dan in de huidige tijd en ze zullen dan ook niet gauw hun prijzen moeten of hoeven te verhogen als hun productie of output toe kan nemen. En als daarbij ook nog eens de BTW afgeschaft wordt, geheel of gedeeltelijk, dan kunnen bedrijven en organisaties met gelijkblijvende prijzen zelfs ook al meer overhouden. Dit kan eventueel ook gebruikt worden om de prijzen te verlagen of om een deel van of alle gevolgen van verhoging van minimumlonen mee op te vangen.

Inflatie is een fenomeen en geen theorie. Al zijn er wel theorien over inflatie, uiteraard. Maar inflatie zelf is een fenomeen. Dat fenomeen speelt of speelt niet binnen een bepaalde context. Die context verandert in meer of mindere mate als de inhoud en eigenschappen van het monetaire systeem zelf veranderen. Het loslaten van de goudstandaard bijvoorbeeld kan alleen al grote invloed hebben op of en hoe inflatie kan en zal ontstaan. Of niet. Maar vooral ook veel ontwikkelingen van de afgelopen decennia hebben hier invloed op. Er is nu over het algemeen veel overcapaciteit. Meer geld in de economie zal, als het ten goede komt aan de uitgaven, alleen maar leiden tot meer inkomsten. Die meer inkomsten maken verhoging van prijzen niet nodig, dus zal geld ook niet minder waard worden. Inflatie, de mogelijkheid dat hier sprake van is maar ook de invloed die dit kan en zal hebben op onze economie, is in deze tijd om vele redenen veel anders dan in het verleden. En na invoering van mijn EMS zal het allemaal nog veel anders zijn. En, hoe dan ook, als inflatie ontstaat, zal het ook gemanaged kunnen worden. In de hand gehouden kunnen worden, en dan voornamelijk door de regering of regeringen. Het is alleen de vraag in hoeverre de regering of regeringen dat willen en in hoeverre ze voldoende begrip hebben van de situatie om dat ook op de juiste manier te doen. Maar, als acties op de juiste manier plaatsvinden, kan iedere inflatie die te nadelig wordt wel opgelost worden.

Voor wat betreft inflatie is niet alleen vraag en aanbod van en voor bepaalde goederen en diensten van belang, maar ook het arbeidsinkomen en arbeidspotentieel. Tijdens de grote recessie rond 1930 waren er veel boeren met schulden die meer produceerden denkend dat ze daarmee de schulden op konden lossen. Dat lukte niet omdat de prijzen daalden of gewoon niet meer werd gevraagd.

In de huidige tijd hebben we overheden, bedrijven en mensen met schulden. Bedrijven produceren niet meer omdat ze weten dat ze dan meer schulden krijgen. Tenzij de vraag toeneemt. Ze produceren dus alleen meer als er ook om meer gevraagd gaat worden. De afgelopen decennia is er echter, voornamelijk ook door toename van technologie en arbeidsproductiviteit, meer en meer aanbod gekomen. Of men kan met veel minder of minder werk evenveel of meer produceren. Dat zal in de toekomst nog meer toenemen, onder andere door arbeidsproductiviteit, duurzaamheid en de rol van het internet.

Op dit moment is maatschappelijk verantwoord ondernemen een trend. Ik zie zelf liever dat dit maatschappelijk verantwoord ondernemen overgaat naar maatschappelijk gewenst organiseren (MGO). Waarbij iedere organisatie meer sociaal wordt, maar waarbij ook extra organisaties en voorzieningen beschikbaar zijn om dit goed te begeleiden en om dat sociale nog verder uit te gaan bouwen. Zodra het EMS is ingevoerd kan hier ook een goed ondersteunende organisatie voor opgezet gaan worden. Om maatschappelijk gewenst organiseren te bevorderen. En ook meer inhoud te geven. Ik denk dan naast het verder sociaal maken van reeds bestaande organisaties dan met name ook aan meer ondersteuning van mensen en organisaties. Niet alleen kinderopvang en ouderenzorg en schoonmaakactiviteiten maar ook ander activiteiten die nuttig zijn of nuttig kunnen zijn voor maatschappij, organisaties, families of individuen kunnen dan verder opgezet en georganiseerd worden.

18. De economische crisis en het effect op verschillende leeftijdsgroepen in de samenleving

Wat veel mensen en in ieder geval de politiek nog te weinig lijkt te beseffen, is dat de financiële en economische crisis waar we ons op dit moment – 2013- nog in bevinden voor Nederland en zijn inwoners een hele andere situatie betreft dan die voor andere landen. Dit vanwege een aantal kenmerken van onze economie, achtergronden van de bevolking en inwoners en ook het specifieke (a)sociale en economische beleid dat op het moment wordt gevoerd in Nederland.

Grofweg wil ik in dit deel van het boek onderscheid maken in verschillende leeftijdgroepen die vrij globaal worden samengesteld. Te weten
- De jongeren en jong volwassenen en dan met name de inwoners tussen 18 en 45 ongeveer
- De 45 tot 65 jarigen
- De 65 plussers/ Pensioen + leeftijden maar meer diegenen die al met pensioen zijn of dat nog kunnen binnen relatief korte tijd

Minister Asscher presenteerde in September 2013 een onderzoek wat aan zou tonen dat vooral de 65 plussers in Nederland het meeste vermogen hebben of in ieder geval het minst de kans zouden lopen op armoede. Deze constatering lijkt me juist, maar met name zal moeten begrepen worden hoe het met de andere twee groepen zit en waarom dit het geval is in de huidige tijd en samenleving.

Ik wil daarom in het volgende in beschouwing gaan nemen welke issue spelen bij de verschillende bevolkingsgroepen en hoe deze er in mijn ogen voor staan. Zoals ik het nu zie is de situatie alleen voor 65 plussers op het moment nog acceptabel (alhoewel dat ook in de toekomst een stuk minder kan worden) terwijl de jongeren, de jong volwassenen en ook de 45 tot 65 jarigen er over het algemeen niet best voor staan. Waarbij wel weer ook een onderscheid gemaakt kan worden in veel verdieners en niet veel verdieners, in de lage en de hoge inkomensgroepen. Maar ik ga met name uit van de niet veel verdieners en lage inkomensgroepen. Die moeten namelijk uiteraard op de langere termijn ook kunnen overleven en met het huidige kabinetsbeleid en zonder invoering van het EMS gaat dat absoluut niet lukken. In dat geval gaat Nederland en de hele EU een grote sociale en financiële ramp tegemoet die waarschijnlijk sneller realiteit zal worden dan politici op dit moment willen begrijpen of toegeven.

Een issue die al speelde voor de crisis maar die nu nog steeds geld, is het feit dat meer en meer wordt verwacht van jongeren en jong volwassenen. Dit houdt tevens in dat individuen over het algemeen langer blijven studeren en op een latere leeftijd echt beginnen te werken. Wat leidt tot enerzijds minder inkomsten op vroegere leeftijd en anderzijds extra en dus ook hogere kosten op latere leeftijd vanwege studiekosten of leningen die dan al dan niet geleidelijk aan terugbetaald moeten worden. Dit kan in principe wel, maar dan moeten ook al die individuen de mogelijkheid en kans krijgen om hun leningen via een beter betaalde baan en dus ook een hoger inkomen dan minimum of modaal terug te kunnen betalen.

Wat we nu echter meer en meer zien, helaas, is dat jongeren steeds hogere schulden aan moeten gaan om opleidingen te krijgen waar de werkgevers ook wel echt om vragen. Tenminste een bepaald niveau van opleiding. Vervolgens is het echter zo dat er ook bij en uit die hogere opleidingsgroepen veel meer aanbod is dan vraag in vele sectoren en gebieden. Dit leidt er toe dat meer en meer individuen in de samenleving hun schulden aangegaan voor een baan steeds moeilijker terug kunnen betalen omdat ze die baan waar het aangaan van die schulden verantwoord voor was of leek niet eens of zeer moeilijk daadwerkelijk kunnen krijgen.

De nu 65 + jarigen hadden die problemen over het algemeen niet. Zij gingen en konden veelal op een jonge leeftijd aan het werk. Verdienden dus op een jongere leeftijd al wel hun inkomens. Daarnaast gingen veel van deze mensen geen hoge schulden aan in verband met hun studie. Daarbij komt ook nog eens dat ze over het algemeen ook geleidelijk aan meer gingen verdienen dan het minimumloon. En konden profiteren van vele extra's die vaste werknemers in het verleden nog kregen bij hun werkgevers.

Die tijd lijkt nu voorgoed voorbij. De tijd dat werknemers over het algemeen gedurende hele lange tijd of zelfs hun hele arbeidzame leven bij 1 en dezelfde werkgever in dienst waren. En daarbij dus ook gedurende de jaren meer loon kregen en ook nog eens diverse extra's zoals winstuitkeringen (die in het verleden hoger lijken te zijn geweest dan in de huidige tijd) en 13e maanduitkeringen en dergelijke.

Al met al hebben de 65 jarigen en ouder van deze tijd, de mensen die nu al een tijdje met VUT of Pensioen of Pre-Pensioen zijn gegaan, dus een behoorlijk extra voordeel gehad financieel gezien ten opzichte van de

huidige crisisgeneratie. En dan heb ik het puur over de inkomsten uit arbeid en nog niet eens over de behoorlijke stijgingen van de waardes van huizen in de afgelopen decennia. Die huizenprijzen zijn nu dalend, maar nog steeds ver boven wat de meeste 65 en 65+ -ers hebben moeten betalen voor hun huis of hypotheken. En zij konden die hypotheken destijds ook nog eens beter krijgen dan de huidige jongeren in de huidige tijd.

De huidige 18 tot 45 jarigen behoren wat mij betreft allemaal in meer of minder mate tot de crisisgeneratie. En velen van hun hebben in meer of mindere mate wel een financiële inhaalslag te maken. Ik ben er ook voorstander voor dat hun financiele achterstanden liefst vrij spoedig na de invoering van mijn EMS-systeem zo veel mogelijk worden hersteld. Dat kan onder andere door het eventueel in meer of mindere mate vergoeden van leningen die in het verleden zijn aangegaan voor studie. Maar daarnaast ook door het repareren van pensioengaten en het herstellen van pensioenen en op peil houden van pensioenen voor de toekomst. Daarnaast ben ik zelf een groot voorstander voor een vrijwel kosteloos of zelfs gratis vorm van ziekte en gezondheidspreventie en herstel. Te denken valt dan aan een aanzienlijke bijdrage van de overheid aan ziektekostenverzekeringen of- in een meer ideale situatie- een volledige overname van alle kosten van ziekte en gezondheidspreventie en herstel door overheid en eventueel ook bedrijven en overige organisaties.

Maar last but not least is het voor de 18 tot 45 jarigen van belang dat al deze leeftijdsgroepen weer veel meer mogelijkheden krijgen om een eigen huis te kunnen kopen en ook te kunnen betalen. De nu strenge eisen om een hypotheek te kunnen krijgen en het algemeen lage bedrag dat dan nog wordt verstrekt, zullen beide aangepakt en verruimt moeten worden. Verder valt echter ook te denken aan meer financiele steun van de overheid bij het kopen van in ieder geval een eerste huis. En een verlaging van de grondprijzen zou ook een hele goede stap voorwaarts zijn.

19. Relationele entiteiten van de huidige economie in beeld

Onze economie bestaat uiteraard niet uit van elkaar onafhankelijke individuen, organisaties en processen. Maar uit onderling afhankelijke entiteiten (processen, producten, diensten, individuen, organisaties en overheden) die samenhangen en invloed uitoefenen op elkaar. Dit is een meervoudige en geen enkelvoudige afhankelijkheid.

Voor wat betreft de verdeling van werk valt op te merken dat werk uiteraard inkomen is. Vooral in de huidige maatschappij en met het huidige monetaire systeem waarbij de link tussen inkomen en werk zeer sterk is. Het is binnen het huidige monetaire systeem vrijwel onmogelijk om (voldoende) inkomen te genereren zonder daarvoor voldoende te werken. De laatste decennia hielden in dat minder werk werd en wordt verdeeld over meer personen. Dit leidt tot verlaging van inkomsten van deze werknemers, waarbij met name de lagere inkomens in de problemen komen. Dit temeer door gelijkblijvende maar veelal ook stijgende uitgaven. Dit leidt, tezamen met de strengere eisen voor hypotheekverstrekking van de afgelopen jaren, tot minder hypotheekverstrekking. Minder hypotheekverstrekking houdt in dat er minder schulden ontstaan, maar vooral ook dat er minder geld wordt gecreerd en dus ook minder geld beschikbaar komt in de maatschappij om inkomsten te genereren. Inkomsten die nodig zijn om mensen aan het werk te houden en te blijven houden.

Ons huidige geldsysteem is een negatief geldsysteem. Het EMS geldsysteem is daarentegen een positief geldsysteem. Dit positievere geldsysteem past ook daarom beter bij deze tijd, omdat het de hierarchy en macht op het werk kan helpen en zal helpen verlagen. Hierarcy en macht in organisaties past minder bij de mondige en bewuste werknemers van deze tijd, maar is gezien ons negatieve geldsysteem en de invloed daarvan op sociale organisatieprocessen helaas nog te veel nodig

De link tussen werk en inkomen die nu nog overwegend bestaat, kan en zal in het EMS systeem veel meer losgelaten kunnen worden. Dit is ook hard nodig gezien de vergrijzing, maar ook gezien het feit dat de AOW leeftijd juist omlaag zou moeten en ook kunnen in plaats van de huidige trend en realiteit van verhoging van AOW leeftijden. Werk is niet om inkomens te genereren maar om in behoeftes te voorzien. Als die behoeftes er niet zijn of minder worden (zoals in de huidige tijd waar veel behoeftes worden voorzien via het internet en digitaal speelgoed) dan zal er uiteraard ook minder gewerkt moeten kunnen worden.

Onze maatschappij heeft meer en meer behoefte in een transformatie van financieel kapitalisme (het huidige monetaire systeem) naar sociaal kapitalisme (ondersteund en begeleid door het EMS-systeem).

De vraag is echter uiteraard ook hoeveel additioneel financieel kapitaal er mag en kan zijn. Teveel zal wellicht ook voor problemen zorgen als het op een onjuiste manier wordt gecreerd en verdeeld. Terwijl financieel kapitaal veel sociale zaken onmogelijk maken, is en blijft ook financieel kapitaal een relationele functie hebben. En kan niet alleen te weinig, maar ook teveel financieel kapitaal voor sociale problemen leiden.

Dat gebeurt met name als er te veel verschil ontstaat tussen vermogen van verschillende entiteiten in de wereld of maatschappij. Ook geld is macht en die macht moet niet te veel in handen komen van bepaalde mensen of personen.

Geld wordt op het moment met name verkregen door goederen of diensten te verkopen. De vraag is nu wat er gebeurd als er zoveel geld is dat goederen en diensten niet meer verkocht hoeven te worden om geld te verdienen. Of als sommige of het merendeel van de goederen of diensten niet meer verkocht hoeven te worden om geld te verdienen. In dat geval zullen mensen uiteraard die goederen en diensten langer aanhouden als ze er behoefte aan hebben. Wellicht zullen dan de behoeftes ook groter worden omdat men meer mogelijkheden heeft om in meer behoeften te gaan voorzien. Dat hoeft ook in het kader van duurzaamheid niet altijd de beste situatie te zijn. De overheid kan dat echter uiteraard ook gaan managen als dat in de toekomst nodig blijkt te zijn. Via wetten en regels. Ook bij een oneindige hoeveelheid beschikbaar geld zou dat , indien wenselijk, mogelijk moeten en kunnen zijn.

Maar over het algemeen kunnen goederen en diensten alleen worden geproduceerd als daar genoeg arbeidskrachten voor beschikbaar zijn. Als de minimumlonen voldoende worden verhoogd en belastingen en dergelijke voldoende verlaagd, dan zijn er evenveel of minder arbeidskrachten beschikbaar om dezelfde goederen en diensten als nu voort te brengen. Als dan ook nog eens additioneel gewenste diensten (zoals meer en betere diensten voor ouderen) direct of indirect door de overheid worden geregeld en betaald, dan zijn er wellicht nog minder arbeiders beschikbaar voor de huidige goederen en diensten. Tegenover meer geld om die diensten en goederen te kunnen aanschaffen, komt dus wellicht relatief gezien minder arbeiders

die diezelfde goederen en diensten kunnen voortbrengen. Verder kunnen in de huidige tijd meer en meer mensen hun tijd besteden en hun behoeftes ook deels vervullen via digitale middelen die weinige productie verlangen en daarnaast ook weinig grondstoffen relatief gezien verbruiken. En natuurlijk is er tegenwoordig recycling en dat soort zaken. Ook kan en zal de wetenschap in de toekomst nog vele goede stappen kunnen maken naar een veel duurzamere samenleving en economie. Dus uiteindelijk zal meer geld en een beter lopende economie die daar het gevolg van is, ook voordelig uitvallen voor een meer duurzame samenleving. Ook als er een (bijna) ongelimiteerde bron van geld en inkomsten is.

Als goederen en diensten niet meer verkocht hoeven te worden om geld te verdienen. En arbeid ook niet meer verricht hoeft te worden om geld te verdienen. Dan worden goederen en diensten alleen nog maar of voor het overgrote deel voortgebracht omdat ze echt nodig zijn of omdat er echt behoefte aan bestaat, en arbeid wordt dan met name verricht omdat men er plezier in heeft of in ieder geval de behoefte heeft om te werken. Dit is echter uiteraard een situatie die in ieder geval de komende tijd nog niet bereikt zal kunnen worden. En dat hoeft ook niet. Er is niks mis mee om er wat voor te moeten doen om geld te verdienen. Of dat nu arbeid verrichten is om iets voort te brengen of om iets te verkopen. Maar uiteraard zal het in veel gevallen wel beter zijn als geld een minder voorname rol speelt dan in de huidige tijd. Als mensen die om 1 of andere reden niet kunnen werken nog steeds voldoende inkomsten hebben en krijgen en als arbeiders die wel werken ook minstens genoeg inkomsten daar mee verdienen voor een goed leven. Dat is in de huidige tijd niet het geval, helaas, en kan en zal zodra mijn EMS realiteit is wel gerealiseerd kunnen en ook moeten worden.

20. Wanneer loopt een economie goed??

Wanneer loopt een economie goed? Het juiste antwoord is natuurlijk, nooit. Een economie loopt namelijk nooit want de economie heeft geen voetjes.

Het is echter wel interessant om ons af te vragen wanneer een economie goed functioneert. En of dit op het moment het geval is.

Dus, met andere woorden, of een economie goed functioneert als een deel van de inwoners en een steeds grotere groep inwoners niet eens of moeilijk rond kan komen terwijl die groep nog behoort tot de groep inwoners die nog kan werken. Die bepaalde groep van inwoners werkt echter veelal op uitzendbasis, zonder ook maar enig vooruitzicht op een vaste baan. Dit met name omdat het meeste werk voor die groepen van werknemers veelal is vervangen voor uitzendwerk. Dit uitzendwerk wordt door de bedrijven die er gebruik van maken veelal wel goed betaald, maar omdat de uitzendorganisaties ook nogal wat van dat geld inhouden blijft er weinig over voor de uitzendkrachten. Die daarnaast ook nog eens geen geen 13e maand of andere betere secundaire arbeidsvoorwaarden krijgen. Vanwege het lage loon wordt ook voor hun pensioen minder betaald en dus ook opgebouwd.

Functioneert een economie goed, als de hele economie veelal gericht is op productie en producten, en veel minder rekening houdt met of gebaseerd is op mensen en een meer mensgerichte economie? Is het voldoende als bedrijven goed lopen of voldoende, terwijl een bepaalde groep mensen in de samenleving het steeds moeilijker krijgen?

Is het acceptabel, logisch of wenselijk als bepaalde individuen in de samenleving schulden moeten opbouwen omdat hun inkomen te laag is, en dat ze deze schulden ondanks bezuiniging op 1e levensbehoeften toch nog aan moeten gaan? Om deze 1e levensbehoeften (voeding, kleding, onderdak, verzekeringen, water en licht als men dat al heeft) te kunnen blijven bekostigen?? Is het überhaupt logisch of wenselijk als bepaalde individuen, partijen of groepen moeten lenen voor eerste levensbehoeften?? Of zouden we een economie moeten hebben waarbij de 1e levensbehoeften echt gegarandeerd en ook altijd betaald kunnen worden, door iedereen, of men nu werkt of niet, en dat schulden echt alleen aangegaan hoeven te worden voor meer luxe behoeften of opbouw van bedrijven en dergelijke?

Ikzelf ben van mening dat we de eisen van een goed lopende economie wel kunnen uitbreiden, en dat er vervolgens aan de eisen moet worden voldaan. Binnen en met het huidige monetaire systeem kan dat niet, maar als en zodra mijn EMS is ingevoerd kan het WEL. Als zodanig is het belangrijk om aan te geven wanneer een economie goed loopt en wat daar voor nodig is. Dit is echter subjectief en ook zien nog niet veel mensen wat er allemaal mogelijk is met en binnen mijn EMS. Daarom geef ik hier aan wat ik denk wat tenminste nodig is om een economie goed te laten lopen en wat daar voor vereist is. Hopende dat dit alles zo veel mogelijk tegemoet wordt gekomen als en zodra mijn EMS is ingevoerd.

21. Wat is nodig voor een goed lopende economie en zal gerealiseerd kunnen worden nadat het EMS een feit is.

Wat voor een goed lopende economie in ieder geval nodig is, is dat voor wat betreft individuen en gezinnen ervoor wordt gezorgd dat echt alle inkomens hoog genoeg zijn om alle 1e levensbehoeften normaal en ook ten alle tijde te kunnen betalen, maar ook om schulden af te kunnen betalen en daarnaast ook een reserve op te kunnen bouwen. Voor wat betreft voorzieningen voor later zal ook altijd voldoende opbouw/betaling voor pensioenen mogelijk moeten zijn,of er zal een situatie moeten worden gecreëerd waarbij echt iedereen voldoende pensioen krijgt als men met pensioen gaat. De pensioenleeftijd moet daarbij niet hoger zijn dan 60 jaar, en als de hoeveelheid werk en beschikbare werknemers het toelaat is het zelf gewenst om deze pensioenleeftijd te verlagen naar 55 of zelfs 50 jaar. Ik persoonlijk ben er voor om de pensioenleeftijd tot zo laag mogelijk te zetten en om daarnaast mensen gewoon de kans te geven om langer te werken waar dat kan en mogelijk is en gewenst is.

Voor wat betreft leningen en schulden. Moeten deze in ieder geval niet te hoeven worden aangegaan voor 1e levensbehoeften, maar ook niet voor een redelijk zijnde mate van scholing. Ik vind dat leningen niet aangegaan moeten worden voor HBO of Universitaire studies, en dat in ieder geval financieel gezien deze toegankelijk moeten zijn voor iedereen. Maar ook dat alle kosten of een groot deel van de kosten die samenhangen met zo'n studie eigenlijk door de overheid betaald zouden moeten en ook kunnen worden. Zodat er weinig tot niets geleend hoeft te worden voor deze studies. Waarbij eventueel wel een deel van de kosten later terug verkregen moet kunnen worden van individuen die – door middel van of dankzij die studies- later een dermate hoog loon verdienen dat ze daar de kosten van de studie gemakkelijk van terug kunnen betalen.

Een individu die patenten aanvraagt voor een bepaald product of dienst, zou voor verkrijging van dat patent en voor instandhouding er van eigenlijk niets moeten hoeven te betalen als en zo lang er niet daadwerkelijk wat wordt verdiend met dat patent en voldoende om de verkrijgings-en patentinstanhoudingskosten uit te kunnen betalen. Er zal dus wat dat betreft wat mij betreft ook een heel ander systeem voor patenten moeten komen. Waarbij eventueel na een voldoende realisatie van inkomsten betaald wordt of waarbij alleen succesvolle patenten een bepaald percentage van de inkomsten jaarlijks moet voldoen in plaats van de nu huidige verkrijgings- en instandhoudingskosten. Maar eigenlijk denk ik dat het veel beter is als er bijna geen kosten zitten aan patenten Dat de patent instandhoudings kosten gewoon allemaal moeten komen te vervallen. En dat er dan alleen een relatief klein bedrag (lager dan de huidige verkrijgingskosten!) betaald moet worden enkel voor de verkrijging van een patent, zodat er wel een drempel is om patenten aan te vragen en dit wel echt alleen gebeurt uit serieus oogpunt. Dat kan simpel zodra het EMS is ingevoerd. En daardoor zal het veel makkelijker worden om iets te patenteren en zal het ook relatief zeer weinig hoeven te kosten zo lang het patent niet werkelijk wat gaat opbrengen.

Als er meer arbeidskrachten beschikbaar zijn dan benodigd, dan moet het niet zo zijn dat degenen die niet werken ook geen inkomen hebben of te weinig inkomen hebben om in de noodzakelijke 1e levensbehoeften te kunnen voorzien. Verder moet echt iedereen in de samenleving ten alle tijde voldoende reserves hebben en in staat zijn om een eigen huis te kunnen kopen dat voldoet aan gangbare standaarden en ook ten alle tijde de financiele lasten die dat veroorzaakt kunnen blijven betalen. Banken moeten in feite echt iedereen een hypotheek kunnen verstrekken die voldoende is om een gangbaar en redelijk onderkomen cq huis ook echt aan te kunnen schaffen en te onderhouden.

Verder vind ik zelf dus ook dat een goed lopende economie ook sociaal moet zijn. Dat kan en moet op verschillende manieren, maar voor wat betreft arbeid en werk is het belangrijk dat mensen uiteraard op een bepaald moment in hun leven moeten kunnen stoppen met werken. Op het moment is de pensioenleeftijd behoorlijk hoog, en dat is met name om financiele redenen. Sociaal en ook feitelijk gezien kan de pensioenleeftijd best omlaag, want er zijn genoeg jongeren die de plaats van de ouderen in kunnen nemen. Alleen financieel gezien kan het dus blijkbaar nog niet, het verlagen van de pensioenleeftijden, binnen en met het huidige monetaire systeem. Als en zodra het Excellente Monetaire Systeem van mij is ingevoerd, kan verlaging van de pensioenleeftijd wel. En dat zal dan ook moeten worden gerealiseerd dan. Daarbij komt nog dat vanaf dat moment ook de pensioenuitkeringen financieel gezien wel verhoogd kunnen worden. En ook zullen de bijdrages aan pensioenen dan meer vanuit de overheid en minder vanuit het individu bekostigd kunnen worden. Het is dan zelfs mogelijk dat echt alle uitgaven aan pensioenen en pensioenuitkeringen door de staat worden betaald, volledig. En dat de pensioenen een hele andere, betere, vorm en eventueel ook benaming krijgen. Hoe dat alles er dan uit gaat zien kan ik in dit huidige boek nog niet beschrijven maar ik heb er alle vertrouwen in dat hier wat moois gaat ontstaan zodra mijn EMS is ingevoerd.

22. Het doel van het Excellente Monetaire Systeem

We leven op het moment in rare tijden die moeilijk maar interessant zijn. Moeilijk voor wat betreft de huidige situatie en interessant vanwege de huidige en toekomstige situatie. Het interessante zit hem dan in de leermomenten en ontwikkeling van individuen in een volledig onlogische en verstoorde economie en dus ook samenleving.

Met en na invoering van het EMS zullen onze tijden en samenleving niet meer moeilijk zijn, maar interessant blijven. Dat interessante zal dan een andere inhoud krijgen, wat hopelijk voor een groot deel duidelijk wordt na het lezen van de rest van dit boek. Het interessante zit m dan met name in de ongekende mogelijkheden die het EMS zal bieden voor een andere inrichting van economie, organiseren, maatschappij en persoonlijk leven en ontwikkeling.

Het doel van het EMS is om een monetair systeem en economie te creëren waarbinnen individuen meer vrijheid krijgen. Maar waarbij die vrijheid niet zonder enige verplichting mag en kan zijn. Individuen zullen nog steeds de sociale verplichting houden om daar waar mogelijk en nodig bij te dragen aan de samenleving. Wat op vele manieren kan. Intellectuelen en onderzoekers krijgen bijvoorbeeld hopelijk veel meer vrijheid om hun tijd zelf veel meer in te delen en bij het onderzoek veel meer de beschikking krijgen over alle benodigde hulp en hulpmiddelen om dat onderzoek zo optimaal mogelijk uit te kunnen voeren.

Een ander doel van het EMS is om de logica weer enigszins terug te brengen in ons financieel en monetair systeem, en daarbij in onze samenleving als geheel.

Wat ook belangrijk is, is het doel van EMS om de maatschappij echt daadwerkelijk meer te verduurzamen. Dit onder andere door het wegnemen van de noodzaak om te produceren om daarmee inkomen zeker te stellen. Het zal in de toekomst, na invoering van het EMS, veel minder nodig zijn om te produceren. Een verdere verlenging van de levensduur van producten en verbetering van producten. Tezamen met misschien slimme manieren om minder fysieke objecten nodig te hebben in onze manier van leven en vrijetijdsbesteding zal dat hopelijk leiden tot minder productie en consumptie.

De verdere loskoppeling van arbeid en inkomen mogelijk gemaakt door (invoering van) het Excellente Monetaire Systeem biedt ongekende mogelijkheden. Iedereen zal hierdoor te allen tijde genoeg inkomen kunnen krijgen terwijl additioneel inkomen niet ingehouden hoeft te worden. Ook hoeft op additioneel inkomen en sowieso algemeen op inkomen veel minder of geen belasting meer te worden ingehouden. Want met het EMS zijn belastingen in ieder geval financieel gezien niet meer nodig. Ook zonder ook maar enige belastinginkomsten kunnen overheden immers ook al hun uitgaven gewoon betalen.

Als zodanig is het Excellente Monetaire Systeem een daadwerkelijk groeisysteem waarbij economie en organiseren ook financieel gezien geen zero sum game meer zal zijn.

En dan komen we op het belangrijkste doel van het EMS zijnde het voorkomen van een financiële en sociale ramp in onze samenleving. Deze ramp is nu al gaande, waarbij dat nu al een paar jaar is en al wel voor de financiële crisis officieel werd. De financiële positie van veel mensen is echter alleen maar veel en veel erger geworden sinds het jaar 2008. Nu is het voor meer en meer mensen moeilijk om financieel alles rond te kunnen krijgen. Dit zal echter alleen maar nog veel erger worden in de jaren die volgen. Tenzij, en dat is echt de enige manier om deze vergaande financiële en sociale ramp te voorkomen en op te lossen, het Excellente Monetaire Systeem wordt ingevoerd.

23. Het onder het EMS verhogen van de minimumlonen in Nederland

Een punt van discussie die volgens mij zowel in huidige tijd maar vooral ook onder het EMS geen punt van discussie zou moeten zijn maar gewoon geëffectueerd moet worden, is de verhoging van minimumlonen in Nederland.

Op het moment ligt dat minimumloon zo rond de 9 euro bruto. Dat is dus inclusief de afdrachten voor pensioen, inkomstenbelasting, ziektewet en dergelijke. Dit is een erg laag bedrag aan inkomsten per uur, maar ook wordt als dat minimumloon wordt uitgekeerd dus erg weinig voor de desbetreffende werknemer opzij gezet voor later, voor zijn pensioen. Maar ook zijn de inkomsten voor de overheid in de vorm van inkomstenbelasting dus lager als het loon daadwerkelijk dicht bij of gelijk is aan het minimumloon.

Als we dan ook nog eens in beschouwing nemen dat uitzendbureaus over het algemeen zo'n 25 euro per uur vragen en ook krijgen voor de uitzendkrachten die ze in productie of distributiebedrijven inzetten. En waar ze zelf over het algemeen ook ongeveer het minimumloon aan betalen. Dus zo'n 9 euro per uur. Terwijl de bedrijven die deze mensen inlenen dus schijnbaar wel 25 euro over hebben per uur voor diezelfde werknemers. Dan is het de vraag

- Waarom de overheid het toestaat dat uitzendbureau's zo ongelooflijk weinig van die ongeveer 25 euro doorgeven aan de uitzendkrachten
- Waarom er geen nationaal arbeidsbureau of zo wordt opgestart waar werknemers de uitzendkrachten voor hetzelfde bedrag of zelfs iets minder dan het bedrag wat ze aan andere uitzendbureaus betalen op dit moment kunnen inhuren. Maar waar diezelfde uitzendkrachten minstens 15 euro bruto in het uur betaald krijgen. Van de marge kunnen de overheadskosten dan met gemak betaald worden en daarnaast zal het leiden tot meer inkomstenbelasting inkomsten voor de overheid. Sterker nog dit zal leiden tot een aanzienlijke verhoging van inkomsten van de overheid. Onder het EMS zullen die inkomsten echter minder nodig zijn dus zal eventueel ook de inkomstenbelasting verlaagd of afgeschaft kunnen worden. Maar in het begin kan deze gewoon blijven bestaan en langszaam in stappen worden aangepast aan het EMS in de nabije toekomst.

Het is in ieder geval niet alleen logisch en zeer wenselijk maar ook zeer wel mogelijk om de minimumlonen in het algemeen gewoon gelijk op te hogen naar 15 euro per uur. Werkgevers betalen nu immers al 25 euro per uur per werknemer, dit is namelijk het bedrag wat werkgevers nu in 2012 al betalen voor uitzendkrachten en al diegenen die het minimumloon betaald krijgen. Uitzendbureau's moeten dan maar kunnen opereren met die 10 euro die ze zelf nog aan marge overhouden, wat zeer wel mogelijk moet zijn. En anders moeten ze maar efficiënter gaan werken in plaats van zoals in de huidige tijd absurd weinig van hun inkomsten door te geven aan de uitzendkrachten.

Maar blijkbaar is of zijn er nog argumenten om het minimumloon zo laag te houden zoals het in de huidige tijd is. Dit zullen ongetwijfeld financiële argumenten zijn en blijkbaar is de regering bang dat sommige bedrijven die het nu in de huidige economie inderdaad moeilijk hebben, helemaal in de problemen komen als het minimumloon wordt opgehoogd. Die vrees is overigens ook heel terecht. Het huidige monetaire systeem en de inkomenscrisis die nu daardoor een feit is, maakt het voor veel individuen maar ook bedrijven gewoon echt heel moeilijk om rond te komen. En helaas kan daardoor de stap van inkomensverhoging, die echt heel hard nodig is, vanwege afhankelijkheden binnen de samenleving niet echt makkelijk worden gemaakt. Juist ook daarom is invoering van het EMS systeem hard nodig, want mijn innovatie voor het geldsysteem (de EMS-methode) maakt het mogelijk om juist wel de inkomens van vooral de lagere inkomensgroepen maar ook de inkomens van uitkeringsgerechtigden ingrijpend te verhogen. Dit onder andere ook door huursubsidies en zorgsubsidies ook te verhogen en die verhoging dan al dan niet volledig te betalen door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem.

Maar, terugkomend op het onderwerp van dit deel van het boek. Het EMS zal het dus ook mogelijk maken om minimumlonen WEL al dan niet ingrijpend te verhogen. Dat kan door verlaging van de afdrachten vanaf de brutolonen (afdrachten aan sociale premies en pensioenpremies en inkomstenbelastingen en dergelijke) maar ook via een al dan niet additionele toevoeging vanuit de overheid aan het nettoloon per uur. Maar zelfs zonder deze additionele toevoeging(en) van het nettoloon kan het nettoloon via het EMS dus wel omhoog, omdat door inzet van de EMS-innovatie de pensioenpremies en sociale premies die nu nog vanuit het brutoloon worden betaald dan meer en meer niet nodig zijn. Als gevolg daarvan kan het verschil tussen brutoloon en nettoloon kleiner worden. En zullen werknemers dus meer nettoloon over kunnen houden. Tezamen met andere monetaire hervormingen via het EMS die ook kunnen en zullen leiden tot verhoging

van inkomsten. Te denken valt dan aan verlaging van belastingen en ziektekostenpremies, maar ook andere aanvullende acties.

24. Het excellente monetaire systeem en verschil met datgene wat er al is en datgene wat wordt gerepresenteerd in theorie en wetenschap

Mijn excellente monetaire systeem zal werkelijkheid worden zodra mijn innovatie voor het geldsysteem wordt ingevoerd. Dit zal zo zijn als het wordt gebruikt om de huidige schuldencrisis op te lossen en/of als aanvulling op het huidige gestoorde en incomplete monetaire systeem.

Wat daarbij zeer belangrijk is om te realiseren is dat

1) Mijn innovatie voor het geldsysteem is bedoeld als aanvulling op het huidige monetaire systeem. Met als doel om het huidige monetaire systeem meer compleet te maken, maar ook meer flexibel en open. Veel meer in overeenstemming met de karakteristieken van de huidige en toekomstige samenleving.
2) Mijn innovatie voor het geldsysteem niet alleen de meest nodige en excellente oplossing is voor de schuldencrisis, maar daarnaast ook de sleutel om over te gaan naar een duurzaam monetair systeem. Dit duurzame monetaire systeem is nodig om te transformeren naar een duurzame samenleving en om daadwerkelijke duurzame groei ook duurzaam en blijvend mogelijk te maken. Waarbij ik niet wil beweren of garanderen dat deze duurzame groei ook daadwerkelijk realiteit kan worden op alle gewenste gebieden, maar een meest optimale duurzame groei vereist een duurzaam monetair systeem. Mijn excellente monetaire systeem is – in ieder geval voor de huidige samenleving- het meest duurzame monetaire systeem voor onze samenleving.

Een duurzame samenleving vraag om duurzaam organiseren. Duurzaamheid gaat daarbij om continuïteit. Maar continuïteit van wat? En duurzaamheid waarvoor? Duurzaamheid van organiseren moet wat mij betreft met name gaan om duurzaamheid voor mensen en samenleving in het algemeen. Niet duurzaamheid voor arbeiders of duurzaamheid voor werknemers of duurzaamheid voor of van producten en organisaties. Al kan duurzaamheid van arbeiders, werknemers, producten en organisaties wel onderdeel vormen van duurzaamheid voor mensen en samenleving. Maar ook destructie van werk, producten en organisaties kan onderdeel zijn van duurzaamheid. Holopluralistische duurzaamheid. Gebaseerd op phronesis en begeleid door practicisme en wat ik “sane sensemaking” noem. Maar daarvoor moet echt ook ons hele financiële en monetaire systeem gebaseerd worden op en faciliterend worden voor holopluralistische duurzaamheid.

Mijn excellente monetaire systeem maakt holopluralistische duurzaamheid mogelijk omdat het een compleet, open en flexibel monetair systeem is. Waarbij onder andere de volgende zaken mogelijk en realiteit worden

1) De financiële en economische crisis kan en zal worden opgelost door mijn Excellente Monetaire Systeem
2) Loskoppeling van inkomen van arbeid zal een mogelijkheid en realiteit worden. De afhankelijkheid van arbeid en werk om inkomen te genereren verdwijnt of verminderd doordat een deel van inkomen dan echt geproduceerd/gegenereerd kan worden zonder dat daar ook maar enige arbeid tegenover hoeft te staan. Terwijl nu echt alle financiële middelen dus ook inkomen resultante is van directe of indirecte arbeid van verleden of heden.
3) Afschaffen van een deel of alle belastingen zal mogelijk worden omdat overheidsuitgaven niet meer gefinancierd hoeven te worden (door de bevolking) via belastingen. Terwijl nu nog belastinginkomsten nodig zijn voor betaling van overheidsuitgaven zal dat niet meer nodig zijn als mijn innovatie voor het geldsysteem en monetaire systeem wordt gebruikt om uitgaven van overheden te financieren
4) Doordat er een extra mogelijkheid komt om overheidsuitgaven te financieren maar ook omdat hierdoor geen extra schulden ontstaan voor overheden, kunnen overheden veel meer dan nu additionele uitgaven bekostigen die een duurzame samenleving faciliteren en mogelijk maken. Er kan en zal extra geld beschikbaar komen en zijn voor wetenschap en voor een verdere verduurzaming van overheidsorganisaties, organisaties in het algemeen en individuen in de samenleving. Waarbij ook 1) tot en met 3) faciliterend zijn en onderdeel vormen van de nieuwe duurzame samenleving mogelijk gemaakt door mijn innovatie voor het geldsysteem en gefaciliteerd en ondersteund door mijn excellente monetaire systeem.
5) Doordat de afhankelijkheden tussen en van bedrijven en organisaties afnemen, kunnen en zullen als gevolg van invoering van mijn innovatie en het resulterende Excellente Monetaire Systeem ook veel duurzamere beleidsmatige regels en acties uitgevoerd kunnen worden. Zoals bijvoorbeeld op gebied van energie alternatieven.

Voor wat betreft die energie alternatieven kan men dan bijvoorbeeld meer concreet innovaties toe gaan passen die tot een vermindering van gebruik van benzine leiden maar die wel veel banen gaan kosten. Ook kunnen dan gewoon in een meer versneld tempo andere verbeteringen in de samenleving die wel banen gaan kosten worden ingevoerd, zonder dat dit een grote impact gaat hebben op de betrokken werknemers of de samenleving in het bijzonder. Een sterke vermindering van benodigde benzine die relatief plotseling komt zal ongetwijfeld leiden tot veel minder werk en dus inkomsten voor een bedrijf als Shell. Maar dat maakt niet uit als de betrokken werknemers maar verzekerd blijven van inkomen en ook afhankelijke bedrijven eventueel vervanging van inkomen geboden kan worden mocht dit gewenst zijn.

Op zijn simpelst gezegd houdt mijn innovatie van het geldsysteem het werkelijk creëren van geld in. Alleen, het maakt ontzettend veel uit :

- HOE dat echt additionele geld wordt gecreëerd
- Door WIE dat additionele geld wordt gecreëerd
- WANNEER dat additionele geld wordt gecreëerd
- Met welk DOEL dat additionele geld wordt gecreëerd
- Onder welke OMSTANDIGHEDEN dat geld wordt gecreëerd
- Ondersteund door welk financiële en monetaire systeem dat geld wordt gecreëerd
- Ondersteund door welke manier van denken (sensemaking) dat geld wordt gecreëerd en aangewend.

Al deze aspecten zijn, voor zover dat kan en praktisch en mogelijk is, al onderdeel van mijn innovatie voor het geldsysteem en mijn excellente monetaire systeem. De wat is voor wat betreft mijn innovatie voor het geldsysteem al genoemd in mijn boek op amazon/kindle. Terwijl ook punt 1 tot en met 7 zijn gedekt en opgenomen in de oplossing zijnde mijn innovatie voor het geldsysteem. Daarnaast is mijn innovatie voor het geldsysteem dus niet alleen de oplossing voor de schuldencrisis maar gelijk ook de benodigde aanvulling op ons geldsysteem dat leidt tot het Excellente Monetaire Systeem.

In mijn vorige boek heb ik voor zover ik me dat kan herinneren de naam Excellente Monetaire Systeem niet genoemd. Maar het besef dat mijn innovatie daartoe zal leiden en inhoudelijke kenmerken van het EMS en ook het monetaire beleid wat er bij hoort is wel opgenomen in de tekst aan de hand van beschrijvingen wat er mee kan en mogelijk wordt. Zoals gedeeltelijke of volledige afschaffing van belastingen zoals inkomstenbelasting, accijnzen op benzine, belasting op toegevoegde waarde. Feitelijk gezien zijn alle benodigde kenmerken van het EMS opgenomen in mijn boek uit 2011, alleen heb ik het toen nog niet benoemd met de naam/het representamen Excellent Monetair Systeem.

De inhoud en het karakter van mijn innovatie voor het geldsysteem is per definitie de beste oplossing voor de schuldencrisis en de meest optimale aanvulling voor ons huidige geldsysteem in huidige omstandigheden zoals onder andere onze economieën en samenleving. De innovatie zelf behelst, zoals ik in mijn vorige boek (te vinden op amazon/kindle) al schreef, het additioneel creëren van geld op de volgende wijze

1) De overheid of regering of regeringen (de wie) installeert dezelfde software gebruikt door banken voor internetbankieren en/of hun eigen banksysteem op een eigen server of computer
2) Deze software wordt gekoppeld aan het internationale banksysteem. Vanaf dat moment is die server van de overheid ook gewoon een bank en onderdeel van het internationale banksysteem
3) De overheid maakt een bankrekening aan binnen zijn eigen banksysteem (met de software, binnen het digitale computersysteem) en creëert daar vervolgens ook digitaal geld door middel van het typen van een nummer of cijfer met daarbij een paar nullen voor het valutateken. Eventueel zal daarvoor de reguliere software iets moeten worden aangepast maar dat zal een eenvoudige ingreep/stap zijn voor een beetje programmeur van die desbetreffende software.

Vervolgens, na het digitaal creëren van nummers op die bankrekening gecreëerd door de overheid, kan daarmee de schuldencrisis worden opgelost door aflossing van schulden van overheid of overheden. Allerlei overige uitgaven van de overheid kunnen er mee worden bekostigd, zoals sociale zekerheid maar ook additionele uitgaven voor wetenschap en verdere verduurzaming en verbetering van onze samenleving. Ook kan in een latere fases op basis van regels aan andere partijen en wellicht ook specifieke personen toestemming worden gegeven om waar nodig additioneel geld te creëren om zaken te bekostigen. Zoals wellicht voor wetenschappelijke doeleinden, gezondheidszorg, instandhouding van kritieke processen en organisaties.

Wat echter vooral ook belangrijk is, is datgene wat niet aan de orde komt of wordt genoemd door mij met betrekking tot mijn innovatie voor het geldsysteem. Terwijl ik hier wel iets moet noemen daarvan omdat het toch zeer essentieel is. Het lag eigenlijk al wel besloten in datgene wat ik al heb beschreven, maar is blijkbaar niet volkomen duidelijk daaruit. Zijnde het feit dat mijn innovatie voor het geldsysteem niet is bedoeld om schulden en/of schuldencreatie volledig weg te werken uit onze maatschappij.

Dit blijkt ook wel uit wat ik ook al in mijn vorige boek schreef, namelijk dat voor wat betreft de oplossing van de schuldencrisis met het gecreëerde geld (alleen) overheidsschulden en eventueel een deel van de publieke schulden en schulden van bedrijven (maar dus niet alle) afbetaald moeten en kunnen worden.

Dit houdt dus in dat schulden en de creatie van schulden door banken als geld wordt geleend, gewoon een onderdeel blijven van ons monetaire systeem. Mijn innovatie voor het geldsysteem is niet bedoeld om toekomstige particuliere schulden en schulden voor organisaties niet te laten ontstaan. Wel is het bedoeld om eventueel toekomstige schulden van overheden niet te laten ontstaan. Daarvan profiteren dan vervolgens zowel organisaties als individuen omdat het een al dan niet sterke vermindering of zelfs een volledige afschaffing van belastingen mogelijk maakt. Maar ook, en dat is misschien wel nog veel belangrijker en essentiëler, zal mijn innovatie en het resulterende Excellente Monetaire Systeem een versnelde invoering van duurzame of gewenste ontwikkelingen in de maatschappij mogelijk maken. Ook als die leiden tot vermindering van inkomen voor bedrijven of zelfs vernietiging of verdwijning van hele bedrijfstakken of bedrijven of organisaties. Vermindering van inkomen van betrokken individuen kan namelijk na invoering van mijn innovatie en binnen het Excellente Monetaire Systeem met gemak worden aangevuld door middel van aanvullingen op inkomen door de overheid.

Maar ook op individueel niveau zal de overheid ook op vele manieren een veel grotere rol kunnen gaan spelen met betrekking tot voorzien in behoeften van consumenten.
Maar in feite gebeurt dat al doordat mijn innovatie van het geldsysteem, bij een juiste toepassing, voldoende inkomen voor iedereen echt garandeert, ook in huidige en toekomstige situaties. Van de lagere inkomens zullen de inkomens dusdanig toe kunnen nemen dat echt iedereen een eigen huis kan kopen en deze ook daadwerkelijk kan blijven betalen ook als de overige noodzakelijke inkomens en zelfs ook luxe worden betaald. Zonder dat betalingsachterstanden hoeven te ontstaan. Maar aangezien ook het systeem van betalingsachterstanden en wijze van inning een logica in zich herbergt die ook in ieder geval deels blijft bestaan binnen het Excellente Monetaire Systeem, zal dit wel onderdeel moeten blijven van het geldsysteem. Maar in feite zullen die delen van het Excellente Monetaire Systeem die niet passen bij het Excellente Monetaire Systeem zich toch wel min of meer automatisch aanpassen of aangepast worden aan de nieuwe situatie die dan ontstaat. Binnen een systeem past onze samenleving zich namelijk toch wel aan naar de mogelijkheden die er zijn. Die mogelijkheden zullen op zon beetje elk vlak en gebied ingrijpend toenemen na invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem. De huidige negatieve tendensen en het negatieve karakter van veel wat met geld te maken heeft (wat zon beetje alles is in deze samenleving) kan dan echt omgezet worden naar iets echt positiefs en ook veel meer positief dan ooit. Duurzaamheid en duurzaam organiseren en ook duurzame sociale relaties krijgen dan veel meer kans dan in de huidige tijd.

Mijn excellente monetaire systeem is het meest duurzame monetaire systeem denkbaar voor de huidige en toekomstige samenleving. Waarbij ik uiteraard niet uitsluit dat dit systeem op den duur vervangen kan en zal worden voor een nog beter alternatief voor die tijd. Uiteindelijk zal de rol van geld zoals we die nu kennen meer en meer naar de achtergrond verdwijnen en minder belangrijk worden. Issues als betalingen zonder dat de betaler er op dat moment initiatief voor neemt en aandacht aan besteed- maar wel toestemming voor heeft gegeven of geeft- zijn er een voorbeeld van. En dan bedoel ik niet alleen zoals nu machtigingen maar ook bijvoorbeeld betalingen bij supermarkten of andere fysieke winkels door middel van iris scanning of andere automatische herkenning en autorisatie. De techniek van de toekomst zal hier meer en meer mogelijkheden voor gaan geven, maar daarnaast is mijn excellente monetaire systeem hier een veel betere basis en leidraad voor.

Maar voor deze tijd en ook om verdere verbeteringen van de samenleving op allerlei gebieden mogelijk te maken en te faciliteren, is mijn oplossing voor de schuldencrisis en aanvulling op ons huidige incomplete en gestoorde financiële systeem absoluut een vereiste. Mijn oplossing voor de schuldencrisis en aanvulling op het financiële en monetaire systeem, leidend tot het door mij geïnitieerde en ontwikkelde Excellente Monetaire Systeem, is een stap die absoluut nodig is. Alleen de schuldencrisis oplossen kan niet door kwijtschelding van schulden van overheden door banken. Omdat op die manier geen additioneel geld in het systeem komt, wat absoluut een vereiste is om de schuldencrisis op te lossen.

Overgang naar zogenoemde full reserve banking, wat onder andere wordt voorgesteld door het positive money initiatief in Engeland is ook geen oplossing. Dit alternatief, positive money, noemt ook wel het schuldenvrij creëren van geld (wat mijn innovatie voor het geldsysteem onder andere ook is) , maar er zijn natuurlijk verschillende manieren om schuldenvrij geld te creëren. Het maakt bijvoorbeeld erg veel uit wie dat doet, maar vooral ook hoe dat gedaan wordt. Full reserve banking is geen goed alternatief, integendeel. Het eventueel creëren van schulden in een monetair systeem is niet slecht of nadelig, integendeel. Schulden zijn op zich geen probleem maar een geweldig tool en eigenschap van ons huidige financiële systeem. Waar in principe niets aan hoeft te veranderen, behalve dan dat de onlogica van te weinig of geen additionele geldcreatie wanneer dat wel nodig is moet worden opgeheven. Additioneel aan schuldencreatie moet dus

wel genoeg geld worden gecreëerd om die schulden af te kunnen (blijven) betalen en ook om de continuïteit en duurzaamheid van onze samenleving te garanderen.

In het financiële dagblad van 12 mei 2012 is een artikel verschenen ook van de hand van onder andere Klaas van Egmond. Dit artikel heet "fundamentele fouten in financiële bestel; geldschepping moet taak overheid zijn" (Klaas van Egmond, " Fundamentele fouten in financiele bestel- Geldschepping moet taak overheid zijn" , 12 mei 2012). Dit artikel is op zich interessant, maar met name ook om naast mijn innovatie voor het geldsysteem te leggen. Die ik dus al voor 2011 heb ontwikkeld en die staat beschreven in mijn boek die ik in 2011 heb uitgegeven op amazon/kindle. Rond het jaar 2010 heb ik overigens ook kort contact gehad met de initiatiefnemer van het positive money initiatief in de UK. Het initiatief wat ook genoemd wordt in het artikel van Klaas van Egmond dat in het financiële dagblad is verschenen. Ik heb de initiatiefnemer van het positive money initiatief toen ook laten weten dat ik delen van zijn verhaal wel goed vond, maar ook heb ik hem informatie toegestuurd en gewezen op mijn werk. Vervolgens is hun doel ook gericht op geldschepping door de overheid en op visies die lijken op die verwoord in het artikel van de heer van Egmond. Maar, en dat is het essentiële, zowel de visies en begrippen van het Positive Money initiatief alsook de begrippen van de heer van Egmond zijn nog inferieur en gebaseerd op het huidige geldsysteem en een beperkte visie en mogelijkheden voor de toekomst.

Het positive money initiative pleit bijvoorbeeld (net als alle overige groepen behorend bij de International Movement For Monetary reform, zoals ook Stichting " Ons Geld") voor Full Reserve Banking. Wat een volledig onhoudbare en beperkende en schadelijke manier van banking is. Al heeft Milton Friedman ook al wel eens gepleit voor hetzelfde.. Voor wat betreft positive money UK is het verder zo dat dit initiatief argumenteert dat we in de problemen zijn gekomen door het creëren van schulden door banken of door de schulden of het huidige financiële en banksysteem op zich. Wat volledig onjuist is en irrelevant. Het alternatief voor het gepercipieerde probleem- wat niet het echte probleem is- wordt vervolgens uitgewerkt door middel van een nieuw maar ook sterk beperkend banksysteem.Terwijl de heer van Egmond mijn naam niet noemt en ook het positive money initiative dat niet doet, ben ik wel de enige persoon die het meest ver is in begrip van geld en monetair systeem en beleid en de mogelijkheden daarvan voor de toekomst. En ik ben de enige die een echte en meest excellente oplossing heeft gecreëerd voor de schuldencrisis. Maar daarnaast ook om onze samenleving te transformeren naar een veel duurzamere en socialere. Waarbij het door mij gecreëerde excellente monetaire systeem- wat ingaat zodra mijn innovatie wordt geïmplementeerd- ondersteunend is en van elementair belang.

Wel zijn de volgende feiten, genoemd in "fundamentele fouten in financiële bestel; geldschepping moet taak overheid zijn" (Klaas van Egmond, " Fundamentele fouten in financiele bestel- Geldschepping moet taak overheid zijn" , 12 mei 2012) van belang en interessant. Waarbij ik er overigens van uitga dat dit feiten zijn en dat het waar en juist is wat de heer Egmond hierin beweert. Ik heb dit nog niet nagetrokken en heb daar de middelen ook niet helemaal voor. Maar ook als een paar van de volgende zaken die in het artikel worden genoemd onjuist zijn, zal in ieder geval een deel ervan inzicht versterken. Ik wil hier de volgende zaken/punten noemen"
- Nederland moet ongeveer €14 mrd bezuinigen om aan de 3procent norm voor begrotingstekort te voldoen.
- Voor wat betreft inflatie wordt in de consumentenprijsindex- de belangrijkste maatstaf die wordt aangehouden om inflatie te kwantificeren- werkelijk schaarse goederen niet meegerekend. Huizen en grond worden er NIET in meegerekend.
- Huizenprijzen zijn de afgelopen decenia per jaar ongeveer 5 % gestegen.
- Per saldo wordt er structureel kapitaal overgedragen van de reële economie naar de geldscheppende financiële economie.

Deze punten, die dus allemaal in bovenstaand artikel genoemd zijn, zijn op zijn minst van belang en ook interessant. Wat verder echter ook interessant is, is iets wat ik nog niet wist. Waarbij ik doel op de volgende uitspraak van Abraham Lincoln :

"The government should create, issue and circulate all the currency and credits needed to satisfy the spending power of the government and the buying power of consumers. By adoption of these principles, the taxpayers will be saved immense sums of interest. Money will cease to be master and become the servant of humanity." (Abraham Lincoln, US President 1861-5)
Bron : http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Bij de genoemde bron, op de bewuste pagina op internet, staan nog meer van soorgelijke uitspraken van diverse politici en belangrijke personen. Ook refereert deze website naar het positive money initiative. En men zegt onder andere het volgende, in het engels:
- "The Money Reform Party exists to educate the British people and their politicians about the money system and to campaign against the creation of the money supply by the private banks"

- " The purpose of the Party and its sole policy shall be to promote, by any legal means, the abolition of the power to create state-backed money (sterling) by private individuals or companies for private profit, and the investment of that power in national or local government for the benefit of the public purse"
- The role of the Party is, through the electoral and any other legal process, to bring to the attention of the British people and their politicians the problems caused by the present debt-based money system and the solution of these problems by the issue of government-created money.
It is intended to be a platform for those convinced of the central need to abolish the present debt-based money system and replace it with one based upon government-created money.
(http://www.moneyreformparty.org.uk)

Uit het laatste hier genoemde punt blijkt dat het money reform system is opgericht om het huidige op schuld gebaseerde geldsysteem te vervangen voor een geldsysteem gebaseerd op door overheid gecreëerd geld. Er wordt echter niet ingegaan op hoe dat overheid gecreëerde systeem of geld er dan uit moet komen te zien. Maar tegelijkertijd wordt wel gezegd dat het huidige op schulden creatie gebaseerd systeem volledig zou moeten verdwijnen. Verder wordt op de site van de money reform party het rente berekenen op schulden als iets negatiefs en onwenselijks genoemd.

Voor wat betreft het volledig vervangen van het ene systeem naar een ander systeem komt de mening van positive money en money reform party dus overeen. Ook noemen beide het op schulden creatie gebaseerd systeem en ook het uit het niets creëren van geld door banken als een hoofdprobleem en ook oorzaak voor problemen in de samenleving. Het positive money initiatief wil van allerlei regelgeving en noemt zelfs ook het nauwlettend in de gaten houden van geldhoeveelheden om inflatie tegen te gaan. Iets soortgelijks wordt ook genoemd bij de money reform party.

Als zodanig zijn zowel de voorstellen van de positive money UK alsook de voorstellen van de money reform party niet haalbaar in de praktijk, maar daarnaast ook net zo schadelijk en negatief in de praktijk als dat het huidige geldsysteem is. Wellicht iets minder, maar feit blijft dat zowel het positive money UK alsook de money reform party staan voor een vervanging van huidige structuren en systemen die niet optimaal zijn of zelfs negatief uitpakken. En in ieder geval niet haalbaar.

Dit komt onder andere ook omdat het positive money initiatief en ook het money reform UK initiatief nog niet voldoende begrijpen van de essenties en mogelijkheden van het geldsysteem en monetair beleid, en ook daarom gaat men nog te veel uit van ontologische perspectieven en begrippen die onvoldoende de mogelijkheden die er zijn verwezenlijken.

Mijn innovatie voor het geldsysteem en het resulterende Excellente Monetaire Systeem doet dat wel. De innovatie die ik in mijn boek op amazon/kindle aandraag is bewust als innovatie genoemd en als tool, waarbij wel de benodigde randvoorwaarden zijn genoemd en partijen die het uit moeten voeren. Niet meer en niet minder. In essentie maakt het niet zo veel uit of banken of overheden mijn innovatie invoeren of uitvoeren, het gaat er meer om dat het gebeurt. En op de manier voorgesteld door mij. Kleine verschillen maken daarbij veel uit. En veel zaken die uitermate klein lijken te zijn qua verschil, zijn eigenlijk hele grote verschillen. Zoals bijvoorbeeld de volgende verschillen/kenmerken van mijn innovatie ten opzichte van andere voorstellen :

1) Mijn innovatie is bedoeld als aanvulling op, en niet als vervanging van, huidige geldstromen en geldsystemen
2) Mijn innovatie is gericht op het financiële, maar wel op een manier die uiteindelijk gericht is op verbetering van niet alleen de positie en kansen van individuen maar op verbetering van de hele samenleving. En verder is mijn innovatie gericht op duurzaam organiseren, waarbij de sociale kant zeer belangrijk is en een centrale rol inneemt.
3) Mijn innovatie is gebaseerd op het inzicht dat geld een katalysator is- en nog veel meer zou moeten worden- voor duurzame groei en duurzaam organiseren
4) Mijn innovatie is gericht op een veel meer open geldsysteem dan het huidige gesloten en vrij starre geldsysteem. Waarbij het open geldsysteem ten dienste staat van individuen en samenleving en niet andersom.

De reden dat mijn innovatie is bedoeld als aanvulling op het huidige, is onder andere omdat ik schulden creatie op zich en ook het betalen van rente niet als probleem zie voor de samenleving. En dat is het ook niet. ALS het financiële en economische systeem maar compleet is. Dat is het nu niet, en mijn aanvulling corrigeert dat op meest excellente en effectieve wijze.
In tegenstelling tot het Positive Money initiative en ook de Money Reform UK initiatief zie ik inflatie niet echt als een probleem. En als en zodra mijn innovatie voor het geldsysteem op een juiste manier wordt ingevoerd, zal het dat ook niet zijn. De reden daarvoor is onder andere ook het volgende punt
Mijn innovatie is essentieel gericht op en gebaseerd op het begrip dat er veel te weinig geld in het systeem of de economie of de samenleving (hoe men het ook wil noemen) zit. Het begrip dat entiteiten (entiteiten zijnde objecten, subjecten, organisaties maar ook processen) in onze samenleving steeds meer geld of

delen van de geldhoeveelheid verlangen. Iets wat op alle niveaus ertoe leidt dat geld steeds schaarser wordt en de allocatie van geld naar verschillende entiteiten wordt steeds meer een keuzeproces en moeilijkheid. Door een groeiend gebrek aan geld op verschillende momenten en plaatsen in de samenleving. Dit kan alleen maar worden opgelost als er echt VEEL meer geld ECHT wordt bij gemaakt/ in het systeem komt. Niet door middel van creatie van schulden maar zonder schuldencreatie.

Dit laatste punt wil echter niet zeggen dat de creatie van schulden op zich een probleem is. Integendeel. Als mensen wat lenen is het in principe gerechtvaardigd dat men daar rente over moet betalen (als vergoeding voor het werk wat er mee is gemoeid bij de bank alsook als vergoeding voor het beschikbaar stellen van geld door particulieren en bedrijven aan de banken) en ook dat men het geleende geld terug moet betalen. Dat is iets wat normaal en gangbaar is en waar ook een goede logica achter zit. Echter, het wordt anders als banken geld creëren uit het niets en dat vervolgens lenen aan partijen en zowel rente als terugbetaling van dat geld uit het niets ontvangen. Of als men geld uit het niets creëert en dat vervolgens aan overheden uitleent. Die vervolgens rente moeten betalen en ook nog eens het bedrag terug moeten betalen. Ik zeg niet dat dit op het moment zo gaat, maar daar waar het systeem zo werkt gaat er echt iets fout. In dat geval zouden overheden namelijk geen geld moeten hoeven lenen, maar zou men zelf geld moeten mogen en kunnen creëren uit het niets om daar vervolgens zowel uitgaven alsook schulden van te kunnen betalen.

Het alternatief voorgesteld door het Positive Money initiatief is dus om meerdere redenen geen goed alternatief. Er zitten wel een paar goede uitspraken bij van de initiatiefnemers, maar de uitwerking van hun voorstellen is onjuist. En hun voorstel in het algemeen, waarbij full reserve banking een belangrijk onderdeel is (in ieder geval in deze tijd zijnde het jaar 2011 en ook 2012 tot nu toe), is helemaal onjuist en zal niet leiden tot een verbeterde situatie in de wereld of economisch gezien. Integendeel. Hun alternatief zal leiden tot een onhoudbare financiële en economische situatie en onze samenleving nog meer verstarren dan in de huidige tijd al het geval is. Een situatie die we absoluut niet kunnen gebruiken en die tot nog grotere problemen zal leiden dan die welke we nu al hebben.

Mijn Excellente Monetaire Systeem is de oplossing voor de crisis EN de tool en vereiste aanvulling op het monetaire systeem om onze samenleving te laten transformeren tot een duurzame samenleving. Waarbij de transformatie van duurzame producten via duurzame organisaties naar de kern van een duurzame samenleving, zijnde duurzaam organiseren, een zeer essentiële is. Binnen management en de organisatiewetenschappen zal duurzaam organiseren een steeds elementaire rol gaan vervullen omdat duurzaamheid (en dan heb ik het over duurzaamheid als een heel algemeen en breed begrip en essentie van organiseren) steeds essentiëler wordt in onze samenleving. Maar vooral ook omdat duurzaamheid staat voor een zeer essentiële kern van organiseren en managen, en alle sociale wetenschappen kan transformeren naar iets veel beter en grootser dan datgene wat we nu beschikbaar hebben. De bouwstenen daarvoor zijn deels al aanwezig, maar inhoudelijk gezien staat duurzaam organiseren nog maar in de kinderschoenen. Om duurzaam organiseren daadwerkelijk in veel grotere mate mogelijk te maken dan nu het geval is, zal ten eerste ook mijn innovatie van het geldsysteem en het resulterende Excellente Monetaire Systeem werkelijkheid moeten gaan worden.

Afhankelijkheden en schaarste leiden tot beperkingen. Beperkingen die op allerlei gebieden nadelig zijn. Duurzaamheid gaat over vrijheid als die vrijheid staat voor het opheffen, bevrijding van die beperkingen. Het niet beperkt worden in handelen. Dit is echter alleen de voorwaarde om duurzaamheid echt veel meer mogelijk te maken dan in de huidige tijd mogelijk is. Naast deze voorwaarde of voorwaardes voor duurzaamheid zijn er echter natuurlijk ook de inhoudelijke aspecten en kwaliteiten die duurzaamheid vertegenwoordigen en mogelijk maken. Duurzaamheid gaat om kwaliteit, en kwaliteit kan alleen echt geëffectueerd worden als er keuzemogelijkheden zijn en als deze ook echt gerealiseerd kunnen worden.

Hiervoor is ten eerste ook een verduurzaming van de politiek en politiek beleid vereist. Wat een begin is en voorwaarde scheppend voor verduurzaming van de rest van de samenleving.

25.Verduurzaming van organiseren en de rol en positie van de politiek hierin

Ik wil hier wat breder en dieper ingaan op het begrip duurzaamheid en duurzaam organiseren, en wat dit voor de politiek betekent. Degenen die dit deel zullen lezen, zullen hopelijk begrijpen dat mijn begrip van duurzaamheid en duurzaam organiseren behoorlijk verschilt van de gangbare begrippen van duurzaamheid en duurzaam organiseren. Waarbij het verschil veel meer ligt in het begrip of het perspectief of visie van waaruit duurzaamheid en duurzaamheid wordt opgevat en begrepen, dan in het woord duurzaamheid zelf. Maar waarbij ook duurzaamheid en duurzaam organiseren een hele andere betekenis en inhoud krijgt dan de gangbare. En waarbij de verschillen heel essentieel en goed zijn voor een sterk verbeterd begrip van duurzaamheid en duurzaam organiseren maar ook leidt tot sterk verbeterde mogelijkheden voor onze samenleving, organisaties en individuen. Mogelijkheden die veel meer realiteit zullen worden na invoering van mijn innovatie en binnen het Excellente Monetaire Systeem.

Voordat ik verder inga op de verduurzaamheid van de politiek zal ik dus eerst ook wat meer moeten vertellen over mijn begrip van duurzaamheid en duurzaam organiseren. Wat houden die beide termen nou in? Uiteraard is het best moeilijk om dat op een goede manier te verwoorden, maar ik ga daar hier toch een hopelijk goede poging voor doen.

Duurzaamheid zoals ik het begrijp en bedoel, gaat om relationele duurzaamheid en duurzaamheid in de huidige en toekomstige tijd. Maar ook om duurzaamheid zoals die in de toekomst inhoud gegeven kan en eigenlijk ook moet worden gegeven de nieuwe mogelijkheden van de huidige en toekomstige tijd. Waarbij het heden onderdeel is van de toekomst en bepalend voor de toekomst, maar waarbij die bepaling en het determinisme van de huidige tijd voor de toekomst ook gestuurd kan worden. En waarbij de invloed van het heden op de toekomst op sommige gebieden en aspecten behoorlijk verminderd kan worden als hier de juiste voorwaarden voor worden geschept. En aangezien duurzaamheid ook gaat om het verminderen van afhankelijkheden en beperkingen, gaat duurzaamheid ook om het verminderen van invloed en afhankelijkheden van het verleden op het heden en het verleden en heden op en in de toekomst. De toekomst, onze samenleving, moet verduurzamen. Hoe duurzamer de samenleving, hoe meer mogelijkheden samenleving en individuen hebben om zelf een meer duurzaam pad van ontwikkeling te kiezen. Wat niet een volledige vrijheid van kiezen in mag en kan houden. Sturing is nodig, maar wel sturing gebaseerd op en gericht op duurzaamheid voor individuen en samenleving.

Hierbij speelt ook enchantment, enchantment als zijnde verrijking van leven en de maatschappij, een belangrijke rol. Relationele duurzaamheid gaat over enchantment. Echt sociale social responsibility (SR) is 1 van de voorwaarden en tools om enchantment te bewerkstelligen. Maar ook relationele en duurzame innovatie leidt tot enchantment. Corporate Social Responsibility is in deze tijd helaas nog teveel gebaseerd op de mogelijkheden of beter onmogelijkheden van ons huidige monetaire systeem en beleid. Waarbij ik met monetair beleid zoals altijd ook het financiele beleid van organisaties en individuen bedoel. Dit monetaire beleid houdt echt volledig en puur sociaal beleid helaas nog te veel tegen.

Duurzaamheid moet op diverse vlakken gerealiseerd worden. Duurzaamheid gaat onder andere over ecologische duurzaamheid, sociale duurzaamheid, financieel-economische duurzaamheid, organisationele en organisatorische duurzaamheid en individuele duurzaamheid.

De afgelopen decenia zijn we met zijn allen steeds minder duurzaam gaan leven. We leven ongezonder, onze sociale relaties en samenleving is steeds minder duurzaam en ook ecologisch gezien zijn we steeds minder duurzaam. Dit komt onder andere ook door een steeds minder duurzame politiek en politiek beleid. Over de redenen hiervan kan op verschillende wijzen worden gedacht en er zullen ook verschillen of beter gezegd meerdere oorzaken zijn. Maar de hoofdoorzaak ligt met name ook in ons huidige financiële en economische systeem en de rol en mogelijkheden of beter gezegd onmogelijkheden en beperkingen die dit biedt en geeft in onze samenleving. Daarnaast is het ook een resultante van inhoudelijk gewoon echt slecht en niet-duurzaam monetair en algemeen beleid van overheden en regeringen en ook grotere organisationele entiteiten zoals bijvoorbeeld de EU.

Meer duurzame politieke duurzaamheid vraagt om unificatie. Deze unificatie moet echter meer gericht zijn op unificatie van intenties, en minder op unificatie van wetten en handelen. Waarbij ik niet wil zeggen dat wetten niet meer gelijkvormig mogen en kunnen zijn, maar unificatie van intenties en perspectieven moet juist niet gaan leiden tot beperking van vrijheden van individuen en Mac Donaldization van de samenleving, organisaties en individuen. Waarbij McDonaldization staat voor standaardisatie van werkprocessen, handelen en acties.

Het ik of wij versus de ander zal voor een meer duurzame samenleving en organiseren meer en meer plaats moeten maken voor een ik of wij EN de ander(en). Dit is echter een moeilijk spanningsveld, met name omdat waarden en deugden moeilijk zijn vanwege enerzijds het respect en de vrijheid die ook anderen gegeven moet worden en anderzijds het belang van kwaliteit en waardes en normen in handelen. Het is echter niet altijd even simpel en makkelijk om te oordelen of beter te begrijpen wat nu kwaliteit van handelen is en welke normen en waarden in de samenleving en individueel en collectief handelen nu wel en niet na moeten worden geleefd en op welke manier.

Duurzaamheid gaat aan de ene kant over het scheppen van de juiste voorwaarden en mogelijkheden, terwijl aan de andere kant ook beperkingen moeten worden gesteld en onwenselijke ontwikkelingen tot op zekere hoogte voorkomen moeten worden. Dit vraagt inmenging en betrokkenheid van de staat en politici, maar wel op een juiste en gewenste manier. Wat alleen mogelijk is als de staat en politici zelf verduurzamen, als de overheid en politici inhoudelijk en organisatorisch gezien veel meer overeenkomen met en aansluiten op het thema en de realiteit en wenselijkheid van duurzaam organiseren.

Op zijn simpelst gezegd vraagt dat echter een financieel systeem wat positief monetair beleid ook echt mogelijk maakt. Met het huidige geldsysteem is dat niet het geval. Dat geldsysteem is veel te star en gesloten en niet van deze tijd. Het past niet bij de huidige situatie, en heeft dat al heel lang niet meer gedaan. De financiële crisis van 2008 en resulterende schuldencrisis die nu nog voortduurt, is het gevolg van een opeenhoping van financiële tekorten. Een opeenhoping die alleen maar plaats heeft kunnen vinden doordat we schulden op hebben gebouwd en al veel langer dan zelfs 10 jaar voor 2008. Dus dit alles speelt al veel langer. Dat er gedurende de jaren schulden zijn opgebouwd, is alleen maar goed. Want zonder die schuldenopbouw hadden we in de jaren voor de financiële crisis nooit zo goed gepresteerd met zijn allen, was de economie er ook toen veel slechter aan toe geweest.

Het niet problematiseren van de schulden voor het jaar 2008 heeft dus gewoon gewerkt voor die tijd. En zou ook gewoon blijven werken voor de huidige tijd. Dat wil zeggen, als maar alleen ALS politici en regeringen de schulden van de huidige tijd en liefst ook de inflatie van de huidige tijd NIET zouden problematiseren maar gewoon veel meer accepteren- ook van Griekenland- dan zou dat voor de huidige tijd ook al tot veel betere economische situaties en ook tot meer werkgelegenheid en groei leiden.

Feit is dat de schulden dan wel meer groeien ook, net zoals ze dat de periode voor de crisis ook al hebben gedaan. Feit is ook dat door het monetaire beleid van regeringen weliswaar schulden van de overheid afnemen, maar aan de andere kant groeien die schulden net zo hard en waarschijnlijk nog wel harder bij de inwoners van landen. Particulieren. Die door de bezuinigingen van de overheid nog meer schulden aan moeten gaan. En sommige particulieren – individuen- redden het helemaal niet meer.

Vanwege afhankelijkheden in de levensloop van individuen gaat de huidige inhoud van monetair beleid op heel veel levens een negatieve impact hebben. Dit kan voorkomen worden, en kan alleen maar hersteld worden, door invoering van mijn innovatie van het geldsysteem.

Zodra het excellente monetaire systeem realiteit is, zal met mijn innovatie voor het geldsysteem ook de schade die nu op dit moment- voor invoering van dit excellente monetaire systeem- wordt geleden, volledig hersteld moeten worden. Individuen die nu en in het verleden nadelige gevolgen hebben van de schuldencrisis, moeten daar door de overheid in de toekomst voor gecompenseerd worden. Waarbij in ieder geval de financiële schade vergoed moet worden, en daarbij mag best een extra compensatie bij.

26. Het onvoorwaardelijk basisinkomen, QE voor de burgers en een “ debt jubilee”

De stichting “ ons geld” is in het verleden met minstens 2 voorstellen gekomen die niet gaan werken. Ik heb het dan over de volgende 2 fractionele voorstellen, die ze binnen het huidige monetaire systeem (of binnen hun full reserve banking voorstel) gerealiseerd willen zien :

- Het geld van Quantitive Easing (QE) van de EU gebruiken voor directe uitkeringen naar de inwoners toe
- Het waardeloze voorstel van onvoorwaardelijk basisinkomen

Beide voorstellen komen van groepen- en individuen daarbij aangesloten- die ten opzichte van mij nog veel te weinig echt begrijpen van a) wat er in de samenleving speelt en b) wat er nodig is om de problemen in de economie en samenleving echt op te lossen of daar in ieder geval een zo best mogelijk klimaat/context voor te realiseren. Waarbij b) alleen optimaal kan worden gerealiseerd als a) ook voldoende begrepen wordt.

Stichting “ ons geld” gaat er , net als de meeste groepen en individuen in onze samenleving, nog steeds van uit dat de banken de onderliggende oorzaak zijn van de schuldencrisis. Dat hun manier van handelen dat heeft gerealiseerd. Alleen richt stichting “ ons geld” en de individuen daarbij aangesloten zich qua oorzaak wel meer op het monetaire systeem en dan met name op het feit dat banken via fractional reserve banking geld uit het niets mogen creëren. Die functie of mogelijkheid van geld uit het niets creëren door banken wil “ ons geld” dan ook wegnemen bij die banken; men wil dat banken geen mogelijkheid meer krijgen tot fractionele reserve banking. Helemaal niet meer. Het alternatief dat “ ons geld” en alle overige groepen aangesloten bij de “ international movement for monetary reform” voorstellen, is een full reserve banking (FRB) systeem. Ook Klaas van Egmond stelt dit voor, onder andere in de publicatie waar ik in een ander deel van dit boek naar refereer.

Feit is nu dat zowel het algemene publiek, maar ook de groepen aangesloten bij de “ international movement for monetary reform” (waaronder ook Stichting “ Ons Geld”) dus uiteindelijk de banken en het bankstelsel verantwoordelijk houden voor het ontstaan van de crisis van 2008 en verder. Dit geldt ook voor de overheid. Op 16 maart 2016 werd het burgerinitiatief “ Ons Geld” besproken in de tweede kamer.

Uit de discussie die daar plaatsvond, blijkt onder andere dat de meeste leden van de overheid de banken als belangrijkste oorzaak zien voor het ontstaan van en in stand blijven van de economische crisis die in 2008 officieel werd. Door velen wordt 2008 ook als het begin gezien van de financiële crisis, terwijl de onderliggende oorzaken al veel langer aanwezig zijn en ook de crisis al veel langer in ontwikkeling was.

In tegenstelling tot wat Stichting “ Ons Geld” communiceert en wat ook door vrijwel alle individuen en organisaties en ook overheden wordt gedacht, is de onderliggende oorzaak van de crisis niet zozeer de banken. En ook niet het monetaire systeem op zich. Maar werd en wordt de crisis wel veroorzaakt door ontwikkelingen in de samenleving die er toe leiden dat het huidige monetaire systeem niet meer past bij de ontwikkelingen en issues die spelen in de huidige samenleving. In feite past het huidige monetaire systeem ook al een hele tijd niet meer bij de ontwikkelingen in de samenleving, ook niet in en bij de economie en samenleving van enkele decennia terug tot en met nu. Er had al veel eerder een transformatie plaats moeten vinden naar een beter monetair systeem. Waarbij beter in dit geval betekent een monetair systeem wat de voorgaande en huidige en toekomstige ontwikkelingen in onze samenleving en economie veel beter en in ieder geval afdoende ondersteunt. Het huidige monetaire systeem en resulterende (mogelijke) beleid is daar totaal niet toe in staat, en dat is ook de echte reden dat we nu met de huidige problemen zitten.

De focus van de huidige overheid om de problemen op te willen en te denken op te kunnen lossen door aanpassingen in en binnen het huidige monetaire systeem, zullen en kunnen dan ook niet echt gaan werken. Op geen enkele manier. Een transformatie van het huidige monetaire systeem is echt absoluut nodig. Alleen wel op een andere manier dan de stichting “ ons geld” voorstelt. Wat nodig is, is een monetair systeem dat de samenleving in alle opzichten volledig zal en kan ondersteunen. De beste optie daarvoor is, zoals ik al vele malen heb vermeld, het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem.

Wel is het in ieder geval interessant dat via QE de laatste tijd zo’n 80 mrd euro per maand wordt besteedt. En waaraan het op dit moment wordt besteed. Zeker als wordt gekeken naar de ontwikkeling van rente op dit moment en waar het geld aan wordt besteed dus, maar ook door welke bank (de ECB) en wie daar uiteindelijk eigenaar van zijn. Ook is in dat verband het feit dat monetaire financiering verboden is, wellicht zeer interessant.

Feit is namelijk dat QE met name wordt besteed aan het opkopen van staatsobligaties bij banken door de ECB. De ECB is uiteindelijk van alle landen voor zover ik het begrijp, en door het opkopen van staatsobligaties door de ECB worden staatsleningen dus nationale leningen van landen van de EU overgeheveld van banken naar de ECB toe. Dit gebeurt door middel van financiering van die opkopingen door middel van leningen tegen een laag bedrag ofwel helemaal geen leningen. Voor zover ik het begrijp is het eerste het geval, maar ik ben daar niet 100 procent zeker in.

Er zijn dus echter twee mogelijke manieren waarop de ECB aan die 80 mrd komt die iedere maand wordt besteed aan QE, te weten:

1) Creatie van dat geld uit het niets, zeg maar zoals banken dat nu doen voor hypotheken. Maar dan zonder dat er schulden tegenover komen te staan. Dit is een mogelijkheid om het te creeren/doen, maar niet zoals het ECB dat doet..in dat geval zou de economie van de EU landen en ook de wereldeconomie namelijk al lang ingrijpend verbeterd zijn. En in dat geval zou men ook bijna datgene doen wat mijn innovatie voor het geldsysteem beoogt..ik zeg bijna, want ook in dat geval is het dus nog niet helemaal optimaal en wat het EMS beoogt en inhoudt.
2) Het lenen van het geld wat voor QE gebruikt wordt, en dat vervolgens gebruiken om investeringen te doen in de economie. Dit is de optie die op het moment aan de orde is bij QE door de ECB en zoals die ook aan de orde was bij QE door de FED van de USA/VS. En dit is ook de manier die in lijn is met het zogenaamde " helicopter drop of money" idee van Milton Friedman. Ik heb namelijk in een publicatie van Milton Friedman dit voorstel van hem benoemd gezien en hij stelde niet optie 1) voor (geldcreatie uit het niets en daarna de zogenaamde " helicopter drop" maar een helicopterdrop zoals hij het noemde met geld wat geleend werd door de overheid. Tegen rente uiteraard.

Wat de ECB nu dus feitelijk doet onder de naam Quantitative Easing (QE) , is dat men geld leent tegen een rentepercentage en dat daarmee investeringen in de economie worden gedaan. En alhoewel men feitelijk gezien wil dat door middel van die investeringen ook meer hypotheken worden uitgegeven door banken, gebeurt dat in de economie toch minder. Wel worden door de ECB dus veel staatsobligaties opgekocht. Dit houdt in dat feitelijk gezien meer en meer staatsobligaties in handen komen van het ECB, waardoor financieel gezien de nationale overheden meer afhankelijk worden van de ECB en dus ook van de EU. Deze hogere financiele afhankelijkheid van nationale overheden van de EU en de ECB moet de EU goed uitkomen. De EU heeft er dus veel belang bij om de QE op deze manier uit te voeren. Daarnaast kunnen de staatsobligaties tegen een nu vrij laag renteniveau worden opgekocht, terwijl de overheden van de EU op diezelfde staatsobligaties op dit moment nog wel veel rente zullen moeten betalen zelf. Namelijk de percentages die golden bij het aangaan/uitgeven van die staatsobligaties. Dit is mijns inziens volledig onterecht en ook niet goed voor de economie. Wat veel wenselijker is, is dat de EU die staatsobligaties gewoon laat afbetalen tegen een rente van nabij de 0 procent of tegen een 0 procent tarief. En in de toekomst, als en zodra mijn Excellente Monetaire Systeem een feit is, zullen die staatsobligaties beter gewoon helemaal vernietigd moeten worden. En daarmee ook een groot deel van de schulden van EU landen. Dat laatste zal alle EU landen en ook de EU ten goede komen, als het tenminste op juiste schaal en op de juiste manier wordt uitgevoerd.

QE for the people gaat zoals ik al opmerkte, niet werken. Omdat de EU dat niet zal willen. Men zal geen geld willen lenen en daarvoor rente betalen (of niet) en dan dat geleende geld zo maar aan de EU burgers willen geven. Op dit moment wordt dit QE geld zoals ik al opmerkte gebruikt om staatsobligaties te kopen. Dit komt de financiele en daarmee ook de algemene integratie van de EU ten goede. En dient daarmee dus het EU belang. Giften aan EU burgers doen dat binnen het huidige monetaire systeem niet voldoende.

QE for the people zou wel kunnen werken als de EU dit inderdaad gaat doen en als dat geld dan besteed wordt aan het betalen van schulden van inwoners van de EU. Dit moeten dan wel weer ook schulden zijn waarvan de rente hoger is dan de rente die voor de leningen van de QE bedragen wordt betaald. Maar ook in dat geval is het en blijft het de vraag of die QE wel echt gaat werken. En in het voorstel van QE for the people wordt niet eens genoemd HOE dit QE for the people zou moeten werken en waaraan dat geld wordt besteed.

Daarnaast blijft het een feit dat QE for the people dan nog veel beter door nationale overheden of nog beter door nationale of internationale organisaties in plaats van door de ECB uitgevoerd kan worden. In dat geval is het ook dan al geen QE meer, want QE is iets wat door de ECB of nationale banken wordt uitgevoerd. En die hebben er zowel geen belang bij en zijn daarnaast ook volstrekt niet in staat om zoiets op een positieve manier uit te voeren.

QE for the people is dus in feite een volledig amateuristisch en onvolledig voorstel. Ook omdat QE dus wordt gefinancierd met geleend geld. Ik vind het ook daarom jammer dat aan dit QE voorstel en dat andere waardeloze voorstel van Onvoorwaardelijk Basisinkomen zo veel aandacht wordt besteed. Het zou en zal veel beter zijn als individuen en groepen die aangesloten zijn bij International Movement for Monetary

Reform (zoals de stichting “ ons geld”) maar ook andere groeperingen die zich met monetaire hervorming bezig houden, in de toekomst volledig worden genegeerd. EN vooral ook hun voorstellen. En dat mijn voorstel, invoering van het Excellente Monetaire Systeem (de allerbeste optie en oplossing die er is en kan zijn!) de volledige aandacht krijgt en zo spoedig mogelijk wordt ingevoerd.

Voor wat betreft het voorstel van onvoorwaardelijk basisinkomen. Dit voorstel houdt in dat echt iedere burger een bepaald inkomen als basis zou moeten krijgen en ook onvoorwaardelijk. In essentie zou dat inkomen ook voldoende moeten zijn om de basis van te kunnen betalen. Als zodanig is dat basisinkomen dan al hoger of gelijk aan wat veel burgers in Europa nog niet eens verdienen als ze al werken, tenzij men wil dat onder het onvoorwaardelijke basisinkomen de basis een stuk slechter of lager wordt dan in de huidige situatie. En die situatie, het betalen van zon onvoorwaardelijk basisinkomen aan echt alle burgers van de EU, is dus binnen het huidige monetaire systeem volstrekt onmogelijk; niet haalbaar. En ook binnen of met een Full Reserve Banking systeem of situatie zal een onvoorwaardelijk basisinkomen voor iedere burger dus volstrekt onhaalbaar zijn. En daarom , ook daarom, is het voorstel van een onvoorwaardelijk basisinkomen voor iedereen dus al onzin en waardeloos.

Het onvoorwaardelijk basisinkomen voor iedereen is WEL realiseerbaar en volstrekt mogelijk als het Excellente Monetaire Systeem wordt ingevoerd, een feit is. Maar ook dan is en blijft het onvoorwaardelijk basisinkomen volkomen waardeloos en onwenselijk. Ten eerste omdat het onwenselijk is dat echt iedereen dan zo’n inkomen zou krijgen. Veel personen verdienen in de huidige tijd al veel te veel en om die personen dan ook nog een onvoorwaardelijk basisinkomen er bij te geven is natuurlijk zowel ongewenst als ook onnodig. Maar daarnaast moet een inkomen niet onvoorwaardelijk zijn maar aan voorwaarden gebonden en zal elk inkomen dat additioneel wordt gegeven niet zozeer een basis moeten zijn maar meer een aanvulling op datgene wat iemand al verdient of krijgt via sociale verzekeringen en uitkeringen. Die sociale verzekeringen en uitkeringen werken in en binnen het huidige monetaire systeem al vrijwel optimaal of in ieder geval juist en op een gewenste manier. Alleen zullen zowel sociale uitkeringen en wetten alsook nieuwe sociale wetgeving en uitkering binnen en door het Excellente Monetaire Systeem ingrijpend verbeterd kunnen worden. Alleen gaat het dan wel om aanvullingen die gewenst zijn en voorwaardelijk zijn en geldend voor lang niet iedereen. Het EMS en het monetaire beleid wat er bij past en hoort dient relationeel te zijn en toe te worden gepast, passend bij de samenleving en wensen van individuen, organisaties en overheden op dat moment. Waarbij hopelijk niet te veel negatieve wensen worden uitgevoerd, maar helaas heb ik daar ook niet volledig grip op en zullen er best ook negatieve dingen gedaan worden met datgene wat het EMS zal realiseren. Overall zal het echter leiden tot een beter situatie ALS het op de juiste manier wordt ingevoerd en gebruikt.

In de huidige (2016) tijd en samenleving lijkt er niet veel of in ieder geval niet voldoende werk te zijn. Maar dat komt dus met name door de strikte koppeling tussen werk en inkomen. En het geld wat in de huidige tijd beschikbaar is om werk te genereren en te bekostigen, te betalen. Als er veel meer geld beschikbaar zou zijn om werk en arbeid te betalen, dan zou er ook veel meer arbeid die er nu niet is maar wel wenselijk is ook echt gecreëerd kunnen worden. Te denken valt dan onder andere aan meer en betere zorg voor ouderen, maar ook aan meer en betere ondersteuning van de wetenschap of bijvoorbeeld ook meer sociale activiteiten en organisaties in de samenleving. Ik ben er van overtuigd dat iedereen die kan werken ook voldoende ingezet kan worden voor die aanvullende taken in de samenleving als en zodra het geld daarvoor voorhanden is. Eventuele aanvullingen op inkomen zullen dan, als en zodra dit er is, gebaseerd kunnen zijn op een al dan niet minimale inzet voor die extra wensen van de samenleving en op die manier dus voorwaardelijk worden gegeven. Waarbij mensen die absoluut niet kunnen werken hun aanvullingen op inkomen nog steeds veel minder voorwaardelijk krijgen dan mensen die dat wel kunnen. En dat ook tot op zekere hoogte moeten, als plicht naar de samenleving toe.

Last but not least wil ik ook hier nog het voorstel van een “debt jubilee” noemen, zoals die onder andere wordt voorgesteld door David Graeber. David Graeber, die zelf ook achter Full Reserve Banking en diverse voorstellen van het International Movement For Monetary Reform lijkt te staan en die voorstellen ook deels via Occupy onder de aandacht heeft gebracht en wellicht in de toekomst wil brengen, heb ik in het verleden al wel eens proberen te contacteren. Dit omdat hij dus ook in ieder geval tot 2016 voorkeur heeft en zelfs interesse heeft in inferieure en amateuristische voorstellen voor monetaire hervorming. Terwijl er zo’n goede en doeltreffende oplossing is, te weten mijn Excellente Monetaire Systeem. Maar zijn voorstellen tot nu toe zijn dus niet bepaald goed te noemen. De debt jubilee gaat niet werken omdat het een kwijtschelding van schulden inhoudt, waarbij de schuldeisers dus hun geld al dan niet volledig kwijt zijn. Niet meer terugbetaald krijgen. Dit is verschuiving van geld in de samenleving wat niet echt veel nut heeft. Wel iets, maar niet voldoende en zeker niet optimaal. Veel meer optimaal en juist is daadwerkelijke schuldoplossing zoals ik dat in een andere deel van dit boek ook noem. Waarmee wordt bedoeld het daadwerkelijk aflossen en dus ook betalen van schulden. Waarbij de schuldenaar al dan niet gedeeltelijk van de schuld af komt en de schuldeiser zijn geld gewoon wel terug krijgt.

Er is echter een ander belangrijk issue wat ik David Graeber niet heb zien benoemen of behandelen in zijn boek “ debts, the First 10.000 years” En ook niet in andere gesprekken of geschriften van hem. Ik heb het dan over het issue : Waar worden schulden voor gecreëerd, aangegaan. Is dat voor luxe goederen of extra additionele wensen of eisen van mensen, of gaat het om geld wat nodig is voor basisbehoeften die mensen echt nodig hebben om te kunnen voortbestaan, te leven? Ik denk dat David Graeber als antropoloog en in antropologisch opzicht veel had kunnen toevoegen door inzichtelijk te maken dat terwijl schulden in het verleden veel meer werden aangegaan om luxe goederen of zaken en diensten of behoeftes die men niet echt nodig had te betalen, deze zelfde schulden nu meer en meer aangegaan worden en ook aangegaan moeten worden om al dan niet sociaal gewenste en gestuurde basisbehoeften te betalen en te kunnen blijven betalen. Die basisbehoeften zijn dan wel meer geworden maar zijn toch min of meer onmisbaar om op een normale manier in de maatschappij te functioneren en te kunnen blijven functioneren. Ik heb het dan ook over niet direct levensnoodzakelijke behoeften als internet, mobiele telefonie en ook onderwijs. Zaken die niet direct levensnoodzakelijk zijn maar toch als huidige basisbehoeften kunnen of zelfs moeten worden beschouwd.
Uiteraard is het volledig ongewenst dat mensen voor basisbehoeften schulden aan moeten gaan. En zeker als ze werken. Toch is dit in de huidige tijd voor meer en meer mensen een realiteit. Ook en zeker dit feit maakt de invoering van mijn monetaire systeem hoognodig. Het invoeren van mijn Excellente Monetaire Systeem heeft echt de allerhoogste prioriteit. Hoger dan wat ook.

27. Stichting Ons Geld en hun voorstel

Sinds de publicatie van mijn eerste boek over onder andere mijn nieuwe monetaire systeem en mijn innovatie voor het geldsysteem in 2011 tot en met ook nu heb ik in diverse bestanden en publicaties vastgelegd wat mijn begrip van de situatie is. En hoe mijn innovatie voor het geldsysteem en mijn Excellente Monetaire Systeem en aanvullend monetaire beleid er uit moet komen te zien en ook hoe het ingevoerd moet en kan worden. Ook heb ik een paar jaar geleden mijn Excellente Monetaire Systeem en aanvullend beleid zoals ik het toen voor ogen had (feitelijk gezien was het toen al net zo ver gevorderd als in de huidige tijd) vastgelegd in een paper/artikel (W.T.M. Berendsen, "Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 2012) wat ik vervolgens heb aangeboden voor publicatie bij het Journal of Political Economy (JPE). Dit is 1 van de leading academische Journals op het gebied van (Political) Economy. Helaas is dit paper/deze publicatie toen niet geaccepteerd voor publicatie. Maar het is toen ook elektronisch ingediend dus zal – als dit Journal hun elektronische bestanden ook goed opslaan en bijhouden- waarschijnlijk ook daar nog voorhanden zijn. Naast deze publicatie heb ik onder andere al eens wat informatie laten overhandigen aan de Nederlandse minister van financiën de heer Dijsselbloem, maar daar heb ik vervolgens helemaal niks van terug gehoord of vernomen.

Er zijn ook sinds mijn voorstel voor invoering van mijn Excellente Monetaire Systeem er al lang was diverse andere initiatieven en voorstellen ontstaan voor een nieuw monetair systeem. Ik ben daar over het algemeen niet blij mee, met name omdat deze voorstellen niet nuttig of relevant zijn maar toch concurreren met mijn eigen voorstel en het invoeren van mijn eigen voorstel alleen maar moeilijker maken.

Al sinds de tijd dat ik begon met mijn onderzoek en verkenning van economie en geld en monetaire systemen (zo rond 2002) heb ik mensen en organisaties op verschillende momenten in de tijd voorzien van inzichten die ik had en heb met betrekking tot economie en economische crisis en monetaire systemen en beleid. Ik heb hier ook veel over geschreven en een behoorlijk deel daar van is ook gepubliceerd en te lezen op internet. Ondanks dat ik zo veel heb geschreven en deels ook heb gepubliceerd, ben ik met communicatie ook tot nu toe altijd voorzichtig geweest en heb ik ook geprobeerd om zoveel mogelijk te weten en ook vast te leggen waar andere individuen en organisaties zich mee bezig hielden. Het relatief weinig communiceren was tenminste om 2 redenen, te weten :

1) Tijdens mijn communicatie met anderen en ook gewoon in de tijd gezien en wetend wat anderen over mijn werk wisten en of hebben gelezen, kwam ik er achter dat er helaas ook partijen waren die ook met monetaire hervorming en voorstellen voor monetaire verandering bezig waren en zijn. Helaas was en is het zo dat sommige individuen of partijen ofwel mijn werk toch al wel deels konden lezen en ook lazen ofwel door mijzelf van bepaalde inzichten of delen van mijn voorstel op de hoogte werden gestel, maar dat die individuen of partijen dan vervolgens hun eigen voorstel wel aanpasten maar zonder mijn naam er ooit bij te vermelden. En, hoewel naar mijn weten geen enkele partij of individu in ieder geval tot eind 2014 nog lang niet zo ver was of waren met hun voorstel als mijzelf, kwamen en komen ze wel steeds dichter bij mijn voorstel en verkondigen ze ook steeds meer voorstellen die er meer mee te maken lijken te hebben of op deelgebieden ook hetzelfde LIJKEN te zijn. Ik schrijf hier bewust lijken omdat er nog steeds heel veel verschillen zitten. Op die verschillen kom ik ook terug in dit hoofdstuk maar ook in andere delen van dit boek. Maar feit is dus wel dat ik erg moet oppassen want ik wil niet dat anderen mijn voorstel en de ontwikkeling van mijn Excellente Monetaire Systeem opeisen. Ik en alleen ik ben degene die het Excellente monetaire systeem en aanvullend (mogelijk) beleid heeft ontwikkeld, en ik en ook alleen ik verdien daar dan ook alle lof en erkenning voor als en zodra het Excellente Monetaire Systeem en/of mijn innovatie voor het geldsysteem wordt ingevoerd op de manier zoals ik het voor ogen had en heb en onder de omstandigheden zoals ik dat altijd heb gewild en voorstel. De omstandigheden zijnde met name ook dat de banken ook nog steeds geld kunnen en mogen creëren zoals ze dat nu doen (volgens de zogenaamde fractional reserve banking methode en MET rente) maar dat NAAST dit al bestaande fenomeen mijn innovatie voor het geldsysteem als additioneel wordt ingevoerd voor de doelen zoals ik onder andere in mijn boek heb beschreven wat in 2011 op amazon/kindle is gepubliceerd.
2) Ook vanwege het overnemen van begrip door anderen die ook met voorstellen voor monetaire hervorming bezig waren en zijn en het verwerken van of aanpassen van hun eigen voorstellen als gevolg daarvan, neemt het gevaar van concurrentie van andere voorstellen met mijn voorstel toe. Ieder ander voorstel voor monetaire hervorming dat waardevol of haalbaar LIJKT concurreert met mijn voorstel en maakt zowel communicatie en uitleg over alsook de daadwerkelijke invoer van mijn monetaire systeem- al dan niet veel -moeilijker. Zelfs tot nu toe, de tijd waarin ik dit deel van mijn boek schrijf (zo eind 2015) , zijn echt alle andere voorstellen voor monetaire hervorming die er zijn behalve de mijne gebaseerd op te weinig begrip en ook daarom nog te onvolledig en ook meer theoretisch en in die zin ook amateuristisch werk wat niet daadwerkelijk toepasbaar of bruikbaar is in de praktijk. Mijn eigen voorstel en mijn eigen innovatie voor het geldsysteem zijnde mijn Excellente

Monetaire Systeem zijn daarentegen gebaseerd op veel beter begrip dan het onbegrip van de andere partijen en individuen die monetaire hervormingsvoorstellen aanleveren of verkondigen. Het is dan ook – ook in dat opzicht- uiterst relevant en belangrijk dat mijn voorstel de meeste aandacht krijgt en ook het enige voorstel is wat daadwerkelijk in de maatschappij wordt ingevoerd en dat mijn Excellente Monetaire Systeem het huidige monetaire systeem zo spoedig mogelijk gaat vervangen.

Op dit moment zijn er diverse andere groepen en individuen die zich met monetaire hervorming bezig houden. De groepen en individuen waarvan ik me bewust ben en waarvan ik hun voorstellen van zowel de afgelopen jaren alsook nu en de ontwikkeling van hun voorstellen in ieder geval wel ken, zijn in ieder geval de volgende groepen en personen :

1) International movement for monetary reform en al de groepen die daar bij zijn aangesloten. Over het algemeen willen die groepen en stellen die groepen allemaal hetzelfde voor. Tot en met 2014 verkondigden al die groepen, ook de Nederlande tak/groep " ons geld" , dat men het " fractional reserve banking" systeem wilde laten vervangen voor een " full reserve banking" systeem. Wat in ieder geval mij behoorlijk opvalt, misschien ook omdat ik weet dat in ieder geval 1 persoon die achter het " ons geld" initiatief zit een deel van mijn werk en begrip mbt de economische crisis en monetaire systemen en beleid heeft gelezen, is dat vooral de stichting/groep " ons geld" hun voorstellen inhoudelijk toch wel behoorlijk ingrijpend lijken te hebben veranderd sinds zo eind 2014/begin 2015. Wat ik zelf ook erg opvallend vind is het feit dat de groep of organisatie op hun website zelf meld en verkondigd dat men pas in 2012 is begonnen met onderzoek naar monetaire systemen en beleid, terwijl men dan nu in 2015 toch al redelijk ver LIJKT te zijn in hun begrip en in ieder geval al met voorstellen richting de overheid gaan en sterk achter invoering van het basisinkomen staan en dit er ook door proberen te krijgen/geaccepteerd en gerealiseerd te krijgen in de samenleving
2) De voorstellen van/die samenhangen met Modern Monetary Theory
3) De voorstellen voor monetaire hervorming zoals aangedragen door Occupy / David Graeber
4) De voorstellen en aandachtsgebieden van het Sustainable Finance Lab van Herman Wijffels
5) Degenen die debt free money voorstellen. Degenen die dat doen stellen net als de International Movement For Monetary Reform over het algemeen voor om Fractional Reserve Banking af te schaffen en over te gaan op Full Reserve Banking. Ook geeft niemand die Debt Free Money voorstelt een volledig nieuw monetair systeem voorstel, afgezien dan van het waardeloze voorstel van overgang naar een Full Reserve Banking systeem bij volledige afschaffing van fractional reserve banking.

Dan qua personen dus ook de volgende. Het overgrote deel van die personen zijn betrokken bij of zitten achter de groepen die ik al heb genoemd. Het gaat dan om de volgende personen :

1) Bernard Lietaer. Deze persoon is voor zover ik weet niet betrokken bij 1 van de bovenstaande groepen maar heeft zelf wel ook een voorstel of voorstellen voor monetaire hervorming.
2) Ad Broere. Deze Ad Broere geeft zelf voorstellen voor monetaire hervorming maar concentreert zich daarbij met name op hervorming van het bankwezen/ banksysteem. Ad Broere is 1 van de initiatiefnemers van de stichting/groep " Ons Geld" . Ik zie die groep om meerdere reden als het grootste gevaar voor wat betreft overnemen van mijn begrip en voorstel en het stapsgewijs/ in de tijd aanpassen van of toeschrijven van hun voorstel van monetaire hervorming naar het mijne toe. Zelfs tot nu toe, zo eind 2015, is hun voorstel nog volledig onbruikbaar in de praktijk en om vele redenen en op vele punten verschillend aan mijn voorstel en mijn (veel ruimere en ook betere) begrip. Maar toch lijken ze meer en meer naar mijn voorstel toe te (willen) gaan.
3) Herman Wijffels en zijn Sustainable Finance Lab
4) De personen achter Positive Money Uk en ook " ons geld" Nederland. Daarvan heb ik bij 2) de heer Ad Broere al genoemd
5) David Graeber, de intellectueel die een inmiddels bekend en populair boek over schulden heeft geschreven en daarnaast ook achter de Occupy beweging zat en zit. David Graeber heeft via Occupy ook monetaire hervorming voorgesteld in de vorm van overgang van fractional reserve banking naar full reserve banking.

Het merendeel van deze personen en groepen komen niet echt met voorstellen, en als ze al met voorstellen komen zijn ze in ieder geval op dit moment (eind 2015) nog niet praktisch en in ieder geval incompleet en daarmee ook niet klaar om rechtstreeks ingevoerd te worden in de maatschappij. Mijn voorstel daarentegen is dat wel, mijn voorstel is zowel praktisch alsook compleet en is volledig klaar en geschikt om ingevoerd te worden in de maatschappij en samenleving. En als en zodra dat gebeurt zal de crisis over zijn maar daarnaast zal het de grootste monetaire en sociale revolutie ooit in onze samenleving betekenen.

Zoals ik ook in ander delen van dit boek heb vermeld, is mijn monetaire innovatie en nieuwe monetaire systeem wel de meest belangrijke stap, maar zeker niet de enige stap of eindstap om voor ingrijpende hervormingen in onze samenleving te zorgen. De monetaire revolutie en innovatie die mijn Excellente Monetaire Systeem zal veroorzaken en begeleiden is nodig om tot diverse Sociale revoluties en

verbeteringen in de maatschappij te komen en om deze überhaupt op meest optimale manier mogelijk te maken en te ondersteunen. Ik heb het dan over onder andere politieke verbeteringen, organisatorische verbeteringen, wetenschappelijke verbeteringen en individuele verbeteringen en vooruitgang. En heb het dan ook bewust over verbetering en vooruitgang en niet over verandering omdat veranderingen die geen verbetering zijn of vooruitgang betekenen volledig onzinnig en nutteloos zijn en ook niet uitgevoerd moeten worden. En als ze toch plaatsvinden moeten ze zo spoedig mogelijk hersteld of rechtgezet worden naar de meer positieve en constructieve verbeteringsactiviteiten en mogelijkheden.

De stichting Ons geld zegt op haar website sinds ongeveer 2014 of begin 2015 dat men een geld of banksysteem wil dat voor de maatschappij werkt in plaats van ertegen. Men merkt ook op dat men in 2012 is begonnen om onderzoek te doen naar hoe het geld systeem werkt en wat daar aan verbeterd kan worden. Men wil geldcreatie onder publiek bestuur plaatsen en staatsgeld dat vrij is van rente en schuld. Ook wil men echt een einde aan geld dat gecreëerd wordt door banken. Ons geld wordt bestuurd door Luuk de Waal Malefijt (die de stichting in 2012 heeft opgericht) en de heren Niels Korthals Altes en Martijn van der Linden . Deze stichting is in 2012 begonnen. Voor nu, en ook later in dit betoog, is het belangrijk om te melden en ook te beseffen dat de stichting " ons" geld

1) Op de website van de International Movement for Monetary Reform ook nu nog steeds vermeld dat men naar een systeem van Full Reserve Banking toe wil
2) Dat de stichting " ons geld" het heeft over Volgeld en een Volgeld systeem, maar dat dezelfde stichting door de manier van onderbouwing van het begrip wat volgeld inhoudt, eigenlijk het begrip zelf lijkt te gaan tegenspreken. Ik heb het dan over het feit dat volgeld in feite staat voor volledig gedekt geld, terwijl die dekking in hun huidige voorstel op niets feitelijks berust en dus ook feitelijk gezien niet is wat men er onder heeft verstaan. Dat komt met name omdat men dus deels van inhoudelijke koers lijkt te zijn veranderd in 2015, maar zelf nog niet begrijpt volledig waar men het überhaupt over heeft. Er zit onlogica in hun voorstel en begrippen omdat men (" ons geld") begrippen en voorstellen baseert op werk van anderen en wat men leest en hoort maar zelf dat nog niet volledig begrijpt…ook het Full Reserve Banking begrip past niet volledig bij wat men nu zoal voorstelt. Maar dat Full Reserve Banking is wel wat International Movement for Monetary Reform en ook Ons Geld wel volledig aanhangt en wat Ons Geld nu nog steeds communiceert als zijnde wat men wil.
3) De stichting " ons geld" meld dat de daadwerkelijke transitie in 1 nacht of 1 dag valt te bewerkstelligen. Dit is een opvallende manier van presentatie voor mij, omdat ik in mijn boek uit 2011 maar ook spoedig daarna en ook de afgelopen jaren meermaals heb vermeld (ook op internet en plaatsen waar mensen van " ons geld" het konden lezen) dat de transitie binnen 1 nacht of dag valt te regelen, een feit kan zijn. Feit is alleen ook dat de veranderingen die moeten plaatsvinden in die nacht voor wat betreft mijn voorstel, lang niet zo moeilijk en ingrijpend zijn als de veranderingen die stichting " ons geld" voorstelt en ook benoemt. En dat die veranderingen van stichting " ons geld" die uitvoerig worden genoemd op hun website (ook nu, eind 2015) zowel onnodig alsook hoogst schadelijk en ontwrichtend zullen zijn voor de Nederlandse maar (daarmee) ook voor de wereldeconomie. Hun voorstellen zijn daarbij ook totaal onuitvoerbaar en zullen in praktijk zeker meer dan een jaar duren om voor te bereiden en waarschijnlijk nog veel langer om het daadwerkelijk te regelen, voor elkaar te krijgen. Als dat al gaat, want ik denk niet dat het überhaupt mogelijk is om de voorstellen van " ons geld" en wat daar bij en voor nodig is daadwerkelijk in de maatschappij ingevoerd te krijgen. Terwijl mijn transitie dus ECHT binnen 1 nacht valt te regelen, zelfs inclusief de voorbereiding die er voor nodig is…al zijn daar wel een paar goede deskundigen/experts en de nodige hardware en software voor nodig. Maar dan kan het; zowel de voorbereiding alsook de transitie in slechts 1 nacht of dag..zonder dat daar verder nog iets meer voor nodig is.

Stichting " ons geld" is aangesloten bij de International Movement for Monetary Reform. Waar ook de organisatie " Positive Money UK " bij is aangesloten. En nog zo'n 15 andere organisaties die in Europa zitten. Zowel zo'n beetje alle organisaties aangesloten bij de International movement for Monetary reform alsook de stichting " ons Geld" , " Positive Money UK" en de Occupy beweging stelden in ieder geval tot zo juni 2016 voor om van fractional reserve banking naar full reserve banking over te gaan. Er staat namelijk ook nu, half 2016, nog op de website van International Movement for Monetary Reform dat de stichting " ons geld" over wil naar Full Reserve Banking. Dat is dus feitelijk wat de stichting " Ons geld" nu nog communiceert en wil. Maar in ieder geval wil men dus dat banken geen geld meer creëren, dat er geen geld wordt gecreëerd met schuld of rente en dat dus de huidige manier van geldschepping door banken volledig verdwijnt en wordt vervangen door een manier die samenvalt met hun voorstellen en waarbij banken geen geld meer mogen creëren en ook geen schulden of rente.

Mijn eigen voorstel en oplossing, die ook de allerbeste oplossing is en ook het beste voorstel, is veel ruimer en beter en anders. En gebaseerd op veel beter begrip. Daarnaast heb ik, zoals in andere delen van dit boek te vinden is, ook uitgelegd WAAROM mijn monetaire systeem beter is. Waarom inflatie geen probleem zal

zijn in en met mijn nieuwe monetaire systeem. En welk monetair beleid er het best bij past. Mijn voorstel voor mijn Excellente Monetaire Systeem en het beleid wat daar het best bij past was al lang klaar en al veel eerder dan de nu nog incomplete en onvolledige en onpraktische voorstellen van stichting " ons geld" en/of andere organisaties aangesloten bij de International Movement For Monetary Reform.

Het is een soort van kinderspel om voorstellen te doen die de groep " ons geld" en andere groepen aangesloten bij de International Movement for Monetary reform en de Occupy beweging voorstellen. Al die groepen en bewegingen gaan er met name van uit dat de crisis die speelt met name een schuldencrisis is. En dus is het logisch om voor te stellen om geld zonder schulden te gaan creëren. Vooral als men dit een jaar eerder of net voor het wijzigen van een voorstel daaromtrent in ieder geval had kunnen lezen in 1 van de vele stukken die ik zelf heb geschreven en waarin ik datzelfde voorstel. Feit is echter dat het een hele stap verder is en een heel niveau en mate van professionalisering en begrip verder om daadwerkelijk te begrijpen wat er daadwerkelijk speelt, HOE dat geld dan bij gecreëerd moet worden en door wie en welk monetair beleid vervolgens niet alleen mogelijk is maar ook gewenst is. En WAT er nu precies moet veranderen in onze maatschappij en economie en bankwezen om de economie daadwerkelijk op meest optimale manier te laten ontwikkelen in de toekomst. Dat laatste, begrip en een echt optimale passende oplossing, is iets wat echt alle groepen die aangesloten zijn bij de International Movement for Monetary Reform (dus ook inclusief de groep " ons geld") en alle individuen die er mee te maken hebben of wat voelen voor hun in essentie waardeloze voorstellen tot dit moment (eind 2015) nog missen.

Zoals ik al opmerkte, wilden echt ALLE organisaties die aangesloten waren en zijn bij de International Movement for Monetary Reform in ieder geval tot eind 2014 dat binnen het banksysteem werd overgegaan van fractional reserve banking naar full reserve banking. Dat houdt in dat in plaats van een fractionele, gedeeltelijke reserve ten opzichte van het geld in omloop sprake is van een volledige reserve ten opzichte van het geld in omloop. Die reserve moet dan bestaan uit iets, iets waardevols en iets tastbaars. Op het moment communiceert stichting Ons Geld wel dat men over wil dat creatie van geld zonder schulden en dat men niet wil dat banken nog geld creëren, maar men heeft het niet meer (zo) uitdrukkelijk over full reserve banking. Terwijl het nogal wat uitmaakt of er wel of niet een reserve moet staan tegenover het geld in omloop, en of die reserve dan wel of niet volledig moet zijn. De stichting Ons Geld gaat hier echter niet op in, omdat men dus volledig het begrip mist van wat nodig is en waarom. Of wellicht heeft men het wel ergens beschreven maar op de website wordt het niet genoemd. En ik ben er van overtuigd dat als er een beschrijving van is ergens hoe men er over denkt, dat dit ook onvolledig zal zijn en niet gebaseerd op optimaal begrip….en zeker niet op het begrip wat ik er al lang over heb.

Uit alles blijkt dat de voorstellen van andere monetaire reformers dan mijzelf, dus ook de voorstellen van alle groepen aangesloten bij International Movement for Monetary Reform, zijn gebaseerd op onbegrip. Dat onbegrip komt onder andere voort uit een onvolledig begrip en visie op wat er daadwerkelijk speelt, aan de hand is, binnen onze economie. De banken en de manier waarop geld tot nu toe wordt gecreëerd in onze economie en samenleving is niet eens (zozeer) het probleem, en zal zeker niet volledig moeten verdwijnen of moeten veranderen zoals wordt voorgesteld door onder andere stichting " ons geld". De manier waarop leningen worden gecreëerd en verstrekt door banken in huidige tijd om hypotheken te verstrekken en wat door onder andere " ons geld" word of werd bestempeld als zijnde " fractional reserve banking " (maar dat in werkelijkheid niet is want fractional reserve banking is een theoretische term terwijl de werkelijkheid ook hier net iets anders is) wordt door de groep of stichting " ons geld" gezien als schadelijk en ongewenst. En als 1 van de grootste zo niet de enige grote oorzaak van waarom het fout is gegaan in de economie. En dus stelt " ons geld" voor om dit te laten verdwijnen en te vervangen voor een andere manier van geldschepping die wel positief zou zijn en dus wellicht zou kunnen worden betiteld als " positive money".

Feit is echter dat de manier waarop hypotheken in het verleden werden verstrekt en ook nu nog werden en worden verstrekt door banken niet eens het hoofdprobleem waren en zijn. Al zijn er in het verleden wel hypotheken verstrekt die problematisch werden voor individuen en ook de samenleving als geheel, maar dat heeft minder te maken met de manier van hypotheek verstrekking maar meer met externe / omgevingsfactoren. Ik heb het dan in ieder geval over de volgende zaken :

1) De financiële situatie van de individuen of groepen waaraan deze hypotheken werden verstrekt. Doordat deze financiële situatie verslechterde – met name door al dan niet tijdelijke verlaging van inkomsten al dan niet in combinatie met verhoogde onkosten of uitgaven- konden een deel van de hypotheek ontvangers hun betalingsverplichtingen voor deze hypotheken niet meer voldoen. Dat had niet zozeer te maken met de manier waarop deze hypotheken werden verstrekt maar meer met ontwikkelingen in de samenleving na die tijd. En uiteraard speelde en speelt de verhoging van prijzen van huizen ook een hele grote rol, maar dat heeft minder te maken met het feit dat banken hypotheken konden en kunnen verstrekken maar meer vanwege een onbalans die ontstaat tussen inkomsten en kosten van wonen en dat sommige individuen daar dus meer problemen mee krijgen. Ook vanwege een stapsgewijze verhoging van zorgkosten en toename van andere kosten en uitgaven.

2) De enorme keteneffecten die deze problemen met hypotheken hebben gehad op onze economie en samenleving. Als gevolg van de problemen met hypotheken in de verenigde staten zo rond 2008 gingen overheden hun monetaire beleid er op aanpassen en organisaties en individuen hun handelen. Zowel de veranderingen in monetair beleid van overheden alsook de veranderingen in handelen van individuen en organisaties hebben vervolgens de situatie in onze economie en samenleving ingrijpend verslechterd.

Ik weet dat ik er hier nogal uitvoerig op in ga, maar het laatste wat ik wil is dat welke groepering dan ook op basis van mijn begrip verwerkt in mijn teksten vervolgens zelf met een voorstel komt of hun voorstel aanpassen op verbeterd begrip wat men verkrijgt door het lezen van mijn teksten en vervolgens net doet of het allemaal van hun af komt en zelfs op gegeven moment "toevallig" met exact dezelfde voorstellen of deelvoorstellen als mij komt al dan niet in dezelfde bewoordingen. Ik en alleen ik verdien alle lof en waardering voor mijn innovatie voor het geldsysteem, mijn monetaire systeem en het voorgestelde monetaire beleid wat daar bij hoort en ook de uitleg en begrip die daar bij hoort. Zowel voor wat betreft het systeem en beleid alsook wat er fout zit in het huidige onbegrip mbt economie en monetaire systemen en beleid. En waarom mijn nieuwe monetaire systeem niet alleen zal werken. maar ook de allerbeste en geweldige oplossing is voor de economie en samenleving van de hopelijk nabije toekomst.

Terug naar het voorstel of de voorstellen van stichting " ons geld" . Zoals ze nu zijn, maar ook zoals ze waren zo tussen 2012 en 2014. Feit is dat de stichting min of meer " meelift" op de voorstellen zoals ze zijn ontwikkeld door de groepen binnen International Movement for Monetary Reform, en dan met name de voorstellen en ontwikkeling daarvan binnen en bij de groep " positive money UK" in Engeland. Of en in hoeverre men ook werk van mij heeft gelezen en in hoeverre dat is gebruikt of niet om hun voorstel al dan niet inhoudelijk aan te passen, blijft een vraag. Feit is wel dat mijn voorstel al in 2011 klaar was, en dat dit al die tijd ook tot nu min of meer gelijk is gebleven. Mijn innovatie voor het geldsysteem en ook de veranderingen in monetair beleid zijn gelijk gebleven. Alleen inhoudelijk gezien heb ik het wel verder uitgewerkt inmiddels, waarbij met name de loskoppeling van inkomen en arbeid/werken van belang is. Met name ook als wordt begrepen dat de financiele crisis van de huidige tijd en voorgaande jaren niet zozeer veroorzaakt is door banken of schulden, maar dat schulden niet de oorzaak maar een gevolg zijn van de daadwerkelijke onderliggende oorzaken van de schuldencrisis….iets wat ik al heel lang begrijp maar wat de groepen bij International Movement for Monetary Reform (en dus ook de groep " ons geld") ook nu, in 2015, nog niet volledig en zelfs nog niet deels begrijpen. Zij gaan er ook nu nog steeds van uit dat de financiele crisis in essentie is veroorzaakt door te veel schulden en dat de banken daar de oorzaak van zijn. De banken zijn, in hun ogen, de grootste boosdoeners en het monetaire systeem zal in hun ogen dus zodanig moeten worden omgevormd dat de banken het geld niet meer kunnen creëren zoals ze dat nu doen, zijnde met schuldcreatie er tegenover.

Het alternatief wat zij voorstellen, zijnde de geldcreatie maar ook de allocatie van geld volledig in handen te leggen van de staat, is praktisch gezien niet uitvoerbaar. De staat is niet capabel genoeg daarvoor. De problemen die in de afgelopen jaren al ontstonden in verband met het persoonsgebonden budget bewijzen dat. Het is een feit dat " de staat" of de overheid geld en ook de economie niet voldoende en efficiënt genoeg kan managen en dat veel individuen en organisaties de dupe er van zullen worden als hier in de toekomst nog meer een poging toe wordt ondernomen.
In mijn voorstel en de transitie speelt de staat ook wel een rol, maar een hele andere. Het gaat in mijn voorstel en geval om een additionele en vrij tijdelijke maar wel belangrijke rol en meer actie van de overheid om er voor te zorgen dat er weer meer geld in de economie komt. Dat geld hoeft NIET gedekt te zijn door goud of iets anders tastbaars. Dat maakt het niet alleen een stuk gecompliceerder maar vooral is zo'n dekking met goud volledig onnodig. Geld heeft, zoals ik ook in andere delen van dit boek aangeef, vooral en ook alleen een relationele rol en functie en waarde. Bovendien kan en zal er nooit genoeg geld in de economie zijn en kunnen zijn als al het geld gedekt moet worden of zijn door goud. Waarschijnlijk is dat in essentie ook de oorzaak dan wel reden geweest van de loskoppeling van geld en goud zoals deze nu een feit is.

Naast deze loskoppeling van geld met goud sta ik dus ook een verhoging van inkomsten van burgers voor, en dan met name verhoging van de lagere inkomens. Hier zal met zekerheid ook deels een loskoppeling van inkomen en arbeid/werken voor nodig zijn. En die loskoppeling is alleen mogelijk als en zodra mijn innovatie van het geldsysteem wordt uitgevoerd en als daarmee het Excellente Monetaire Systeem zoals ik het heb ontwikkeld (en alleen ik!) een feit wordt.

Deze loskoppeling van inkomsten en arbeid heb ik al uitvoerig beschreven ook in ander werk van me, ook HOE die loskoppeling van inkomsten en arbeid aangepakt moet worden. Het al dan niet deels betalen van overheidsuitgaven met geld gecreëerd door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem – en de al dan niet volledige afschaffing van enkele of alle belastingen- speelt daar ook een belangrijke rol in. Dat aspect, het betalen van overheidsuitgaven met geld gecreëerd door middel van en binnen het Excellente Monetaire

systeem, heb ik ook al beschreven dan wel aangegeven in mijn boek dat in 2011 is gepubliceerd als e-book op kindle/amazon. Het is een zeer belangrijk aspect van het EMS, met name ook vanuit het begrip dat de financiële crisis met name ook een inkomenscrisis is in plaats van een schuldencrisis. Al is de schuldencrisis een gevolg van deze inkomenscrisis. Van het feit dat de inkomens meer en meer onvoldoende zijn voor de al dan niet nodige uitgaven en de invloed die dat heeft op de hoogte van schulden van zowel particulieren alsook de overheid.

Die loskoppeling, en met name ook mijn Excellente Monetaire Systeem, is ook nodig om datgene mogelijk te maken wat John Maynard Keynes al voorspelde voor de toekomst in zijn tekst " economic possibilities for our grandchildren" . Deze tekst is interessant en relevant, en ik durf zelf te voorspellen dat zijn voorspelling van minder werken in de toekomst en dat dit rond 2030 of zo een feit zou zijn. Ook uit zal komen. Hiervoor is echter wel een realisatie van mijn Excellente Monetaire Systeem nodig. Tussen 2030 en 2016 zit nu nog ongeveer 14 jaar, en ik denk zelf dat dit wel haalbaar is. Om mijn EMS er door te krijgen. Ik hoop zelfs dat de publicatie van mijn boek, dit boek, dat proces aanzienlijk zal versnellen. En dat overheden en politici gaan begrijpen dat dit – invoering en realisatie van mijn Excellente Monetaire Systeem- de sleutel is naar een veel betere toekomst voor iedereen en een meer excellente samenleving. Met name omdat het veel en waarschijnlijk ook alle onlogica die nu in het huidige monetaire systeem en resulterende monetaire beleid aanwezig is, in 1 klap volledig kan en ook zal oplossen.

Mijn voorstel en oplossing is dus gebaseerd op een veel breder begrip van wat er speelt, en ook daarom veel beter en makkelijker in te voeren dan de optie en voorstellen van alle groepen die aangesloten zijn bij International Movement for Monetary Reform, dus ook het voorstel van " ons geld". Waarbij nog komt dat het huidige voorstel van " ons geld" – het voorstel van 2015 dus- totaal onuitvoerbaar is in de praktijk en ook schadelijk voor de economie. Het zal leiden tot een volledige ontwrichting van onze samenleving met waarschijnlijk desastreuze gevolgen voor individuen, organisaties en ook overheden. Men beseft wat dat betreft bij stichting " ons geld" ook totaal niet wat men wil en voorstelt.

Mijn voorstel daarentegen is uitvoerbaar en volledig klaar voor invoering. Dat kan ook deels in stappen gebeuren, wat ook het best is. De stappen van invoering heb ik zelfs ook al volledig beschreven. Het kan echter ook zo worden aangepakt dat ook die stappen van invoering slechts in delen worden aangepakt. Dit is voor het uiteindelijke eindresultaat niet de beste oplossing, maar geeft de overheid wel meer zekerheid en bewijs dat mijn innovatie voor het geldsysteem en de acties die ik voorstel om mijn Excellente Monetaire Systeem daadwerkelijk realiteit te maken ook echt zullen gaan werken en zeer positief zullen uitwerken voor zowel individuen, organisaties alsook de overheid. Mijn EMS zal, zodra deze realiteit is, positief zijn voor echt alle individuen en partijen in deze samenleving. In vele opzichten. Het enige wat nu nog echt nodig is, is dat een overheid het lef en de moed heeft om mijn innovatie voor het geldsysteem uit te voeren en daarmee het EMS (het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem) ook in de realiteit, onze samenleving, een feit te maken.

Stichting ons geld. Wil dat de mogelijkheid om geld te creeren wordt weggenomen bij de private banken. Dat is nergens voor nodig en ook volledig destructief voor de samenleving. Stichting ons geld staat daarmee een volledige vervanging van het huidige geldsysteem en de huidige manier van geldcreatie voor, die veel ingrijpender en ook schadelijker voor de economie en samenleving zal zijn dan deze groep en de individuen die er aan zijn verbonden beseffen. Ikzelf daarentegen sta GEEN vervanging van het huidige geldsysteem en de huidige manier van geldcreatie voor, maar juist een aanvulling op het huidige geldsysteem en de huidige manier van geldcreatie. Die aanvulling zal zorgen voor een transformatie van het huidige geldsysteem naar het Excellente Monetaire Systeem. Waarbij banken gewoon datgene kunnen en zullen blijven doen wat ze nu ook doen en waar ze zich nu ook mee bezig houden. Dat zal in de toekomst wel inhoudelijk gaan veranderen en met name ook vanwege de overgang naar het Excellente Monetaire Systeem, maar die veranderingen zullen positief zijn en niet schadelijk uitvallen voor economie of samenleving.

Het is, zoals ik in het voorgaande al aangaf. Erg essentieel om te begrijpen dat stichting ons geld hun voorstel baseert op de veronderstelling en het onbegrip dat banken en het handelen van banken en met name ook de manier waarop geld wordt gecreëerd door banken. De onderliggende oorzaak is van de financiële crisis en of de schuldencrisis zoals deze in het jaar 2008 officieel werd en in de huidige tijd in het algemeen nog steeds aanwezig wordt geacht te zijn. En dat de stichting of groep " ons geld" en de individuen die hier achter zitten er van uitgaan dat deze crisis inderdaad een schuldencrisis is en dat de schulden het hoofdprobleem zijn. Wat dus feitelijk gezien volledig onjuist is. Alhoewel het wel ook de meest gangbare verklaring en denkwijze is van bijna iedereen in de samenleving en maatschappij.

De echte, onderliggende oorzaak van het ontstaan van de schuldencrisis. Is NIET de huidige manier van creatie van geld van banken. En ook niet het ontstaan van schulden. Wat WEL meespeelt is dat het huidige monetaire systeem en beleid niet past bij de huidige samenleving en veranderingen in de maatschappij,

maar het hoofdprobleem is met name dat er nu veel te weinig geld aanwezig is in de economie. Waarbij het belangrijk is om te beseffen wat daarbij onder de economie wordt verstaan. Ik bedoel, als ik zeg dat er te weinig geld aanwezig is in de economie, dat er te weinig geld aanwezig is in de primaire economie. De economie waar wordt geproduceerd en gewerkt om inkomsten te genereren voor bedrijven, organisaties en individuen. Terwijl er wel genoeg en waarschijnlijk ook veel te veel geld omgaat en aanwezig is in de financiele wereld en economie, is de hoeveelheid geld die omgaat cq aanwezig is in de primaire processen van onze economie op het moment veel te weinig. Dat komt door het huidige monetaire systeem en het monetaire beleid dat daardoor mogelijk is, en met name ook door het geweldige en veel grootser en beter monetaire beleid wat hierdoor nog steeds onmogelijk is. Dit aanvullende, grootsere monetaire beleid wat niet alleen beter maar ook hoognodig is voor de huidige samenleving, wordt mogelijk als en zodra mijn innovatie voor het geldsysteem wordt toegevoegd aan het huidige monetaire systeem en daarmee de transitie naar het Excellente Monetaire Systeem een feit wordt.

Mijn voorstel, het Excellente Monetaire Systeem, is juist zo excellent omdat het

1) Gebaseerd is op een juist begrip op wat de werkelijke oorzaak is van de schuldencrisis, namelijk TE WEINIG geld in de economie. Terwijl in dit geval met de economie de primaire economie wordt bedoeld, zijnde de economie van goederen en diensten en de economie waar werknemers en bedrijven hun inkomsten vandaan halen. Ik bedoel hiermee NIET de financiele sector en al het geld wat daar in omgaat, dus met inkomsten bedoel ik inkomsten uit arbeid en ondernemerschap/organiseren. Werk.
2) Rekening houdt met, en past bij, zowel ontwikkelingen in de samenleving alsook de werkelijke oorzaak van de schuldencrisis. En hoe die oorzaak van de crisis het best opgelost kan worden en het monetaire beleid het best afgestemd kan worden of moet worden op de ontwikkelingen in de samenleving. Waarbij vooral de toenemende efficiëntie en de mogelijkheid of noodzakelijkheid van minder uren werken per werknemer ook wordt meegenomen. Dat vereist een toenemende loskoppeling van inkomen van arbeiders en ook organisaties/bedrijven van arbeid of activiteiten. Of beter,een andere definitie van activiteiten en denken over de economie waarbij ook consumeren wordt gezien als activiteit en kan worden beloond omdat het bijdraagt aan de samenleving en economie. Dus zelfs mensen die totaal niet werken maar wel consumeren zouden gewoon genoeg inkomsten moeten kunnen krijgen om te kunnen blijven consumeren en te blijven bestaan. Het extreme geval of de extreme situatie daarin zou zijn dat echt iedere individu in onze samenleving totaal niet werkt en dat echt alles door machines en robots wordt uitgevoerd terwijl ook echt ieder individu voldoende of zelfs meer dan voldoende verdiend om in alle noodzakelijk levensbehoeftes of behoeftes, en zelfs ook meer wellicht, te kunnen blijven voldoen. Deze extreme situatie LIJKT niet mogelijk te zijn, en is ook volstrekt onmogelijk binnen het huidige monetaire systeem. Maar deze situatie wordt wel echt meteen mogelijk en kan ook echt meteen realiteit worden indien nodig, als en zodra het Excellente Monetaire Systeem een feit is.
3) Gebaseerd is op een juist begrip van economie en economische processen. Waarbij onder andere ook een juist begrip van inflatie van belang is. En waarbij begrepen wordt dat inflatie volkomen verkeerd begrepen wordt door de mainstream economische wetenschap en vrijwel alle of alle economen en burgers. Ik ben er van overtuigd dat ik in bepaald opzicht een veel beter begrip heb , echt begrip, van wat inflatie echt inhoudt en waarom en hoe het echt plaats vind, of niet, in onze samenleving en economie. En hoe relevant of irrelevant dat is binnen zowel het huidige monetaire systeem alsook binnen het door mij gecreëerde Excellente Monetaire Systeem.
4) Mijn Excellente Monetaire Systeem is een logisch relationeel monetair systeem. Het houdt rekening met logische relationele afhankelijkheden en verbanden in de economie en samenleving, en ondersteunt deze op de meest optimale manier.

Zoals nu half 2016 nog op de website van International Movement for Monetary Reform vermeld staat, wil stichting ons geld dat het monetaire systeem van de toekomst gebaseerd is op Full Reserve Banking. Full reserve banking gaat uit van de vooronderstelling dat geld volledig gedekt moet zijn. Niet het geld zelf maar de hoeveelheid geld in omloop moet volledig gedekt zijn, al het geld wat uitgeleend wordt moet gedekt zijn terwijl daarnaast ook nog al het geld wat in bezit is van iemand ook volledig gedekt is.

Interessant is nu, om te begrijpen dat dit Full Reserve banking en ook stichting ons geld het niet heeft over het geld wat in omloop is en het geld wat nog betaald moet worden of uitgegeven wordt. Ik heb het dan over krediet (wat eigenlijk ook schulden zijn) maar ook voorschotten en leningen in de privé sfeer. Als al dat geld ook volledig gedekt zou moeten worden, gaat men de volledige economy (dus niet alleen het bankinggedeelte zijnde dat deel van het geldverkeer wat loopt via de banken), tranformeren naar wat ik zelf full reserve economy noem en heb genoemd. Die term full reserve economy is, voor zover ik weet, nog niet bestaand en dus een creatie van mij. In ieder geval in het opzicht en het begrip zoals het hier wordt gebruikt en benoemd wordt. Full reserve economy is echter wel een begrip dat nodig is om tot een volledig begrip te komen van het feit dat zowel full reserve banking als full reserve economy beide theoretische begrippen zijn die gebaseerd zijn op filosofie en veel minder op phronesis. En gebaseerd op onlogica in plaats van echt

excellente praktische logica. Als zodanig is zowel full reserve banking als full reserve economy geen logische, geen werkbare en ook geen wenselijke optie voor onze samenleving en economie en realiteit. Daarnaast moet ook worden begrepen of full reserve banking wel mogelijk is zonder een full reserve economy.

Om dit alles te snappen, dat full reserve banking alsook full reserve economy niet wenselijk is. En dat het concept full reserve economy daar ook erg relevant voor is om het volledig te kunnen begrijpen. Is het nodig om functionel en niet functionele differentatie (zoals ik die begrippen bedoel) ook voldoende te begrijpen, en vooral ook om functionele differentiatie ook echt op een meest excellente manier toe te passen. Waarbij daarnaast ook de begrippen relevante en niet relevante differentiatie, zoals ik die bedoel, van belang zijn.

Geld moet voor wat betreft banking volledig gedekt zijn als inderdaad echt iedereen op een bepaald moment zijn geld opneemt. Dit is echter in normale gevallen niet het geval. Er zit verschil, in tijd, tussen de opname van geld en de benodigde uitbetaling van geld aan klanten. Terwijl in veel gevallen de banken niet eens het geld hoeven uit te betalen, omdat het overgrote deel van het geld toch weer bij dezelfde banken terecht komt. Als zodanig is de huidige manier van bankieren een logische optie. Maar, het is om meer gevallen een logische optie. En naast dat de huidige manier van banking meer logisch is, of eigenlijk ook daarom, is het ook een veel betere optie voor zowel betrokken individuen en organisaties alsook de maatschappij en economie.

Uiteindelijk gaat het in de economie om het concept en de sociale relatie van gunnen. Waarbij in de meest ideale en constructieve en dus ook meest excellente en logische situatie daarvan, er een transformatie plaatsvind van financieel contract naar sociaal contract en dat in de meest excellente en geoptimaliseerde situaties het financiële contract niet eens meer nodig is, en het sociale contract blijft bestaan en zelfs verder wordt uitgebouwd. Dit sociale contract dient echter in veel gevallen te worden ondersteunt door vertrouwen, en daarvoor is een bepaalde sociale situatie nodig. De meest bekende situatie daarvan en ook meest vergaande situatie of toestand is de fase en het ontstaan van liefde of vriendschap en, nog verder gaand, het huwelijk. In de huidige tijd zien we echter dat het huwelijk minder voorkomt, vertrouwen ook minder lijkt voor te komen ook door minder lange en of hechte sociale contacten. De oppervlakkigheid van onze sociale contacten en werkelijkheid heeft in dat opzicht waarschijnlijk ook een negatieve invloed op onze economie en economische processen. Temeer ook of eigenlijk (vrijwel) alleen vanwege het feit dat ons huidige monetaire systeem niet is ingericht op en dus ook niet om kan gaan met de gevolgen van meer oppervlakkigheid van sociale contacten en minder vastigheid. Het Excellente Monetaire Systeem kan dat wel en ook monetair beleid en organiseren kan bij het Excellente Monetaire Systeem volledig worden afgestemd op welke sociale situatie dan ook.

Voor wat betreft een echt essentieel gedeelte van full reserve banking, te weten het feit dat echt al het geld bij full reserve banking volledig gedekt moet zijn, spreekt de stichting ons geld zich sinds ongeveer begin 2015 tegen. Dit omdat sinds ongeveer die tijd, dus zo'n 4 jaar nadat ik mijn boek op kindle/amazon heb gepubliceerd en ook een hele tijd nadat ik meer specifiek uitleg en argumenten heb gegeven over het Excellente Monetaire systeem in diverse teksten en opmerkingen en in verschillende vormen van communicatie op ook het internet, de stichting ons geld ook begon te communiceren (en nog communiceert) dat geld dus wel uit het niets mag worden gecreëerd. Dit geld uit het niets creëren spreekt full reserve banking tegen. Omdat full reserve banking dus uitgaat van volledige dekking van geld. Dat geld moet dus gedekt worden door iets, volgens de definitie en theorie van full reserve banking. Bij creatie van geld uit het niets wordt dat geld NIET gedekt, door NIETS. Er is bij creatie van geld uit het niets helemaal niets wat het geld dekt. Tenminste, niet een dekking zoals deze wordt begrepen danwel vereist bij of onder het systeem van full reserve banking.

Wat ik hier in dit hoofdstuk van mijn boek probeer uit te leggen en naar mijn mening ook eenduidig aan heb getoond, is dat het Excellente Monetaire Systeem en ook de inhoudelijke kenmerken van dit systeem, door mij en alleen door mij zijn ontwikkeld. Daarnaast denk ik ook dat voldoende duidelijk is dat het voorstel om geld uit het niets te gaan creëren, en zeker op de manier zoals ik dat voorstel als zijnde mijn innovatie voor het geldssysteem als onderdeel van het Excellente Monetaire Systeem, voor zo begin 2015 door echt geen enkele groep of individu uitgezonderd mijzelf is voorgesteld. Waarbij ik wel de kanttekening maak dat ik uiteraard ook niet van alles op de hoogte kan zijn en dat er een kleine kans bestaat dat er toch een groep of individu is die dit WEL al voor 2015 voorstelde. In dat geval hoop ik daarover geïnformeerd te worden, mocht iemand die personen of persoon of groep of organisatie weten. Zodat ik me inhoudelijk ook kan verdiepen in de verschillen tussen wat zij voorstellen of voorstelden en mijn Excellente Monetaire Systeem. Feit is echter dat in ieder geval Stichting Ons Geld dus pas in 2012 is opgericht en men in ieder geval in dat jaar nog lang niet zo ver was als mij voor wat betreft een voorstel voor een nieuw monetair systeem. Laat staan het monetaire beleid wat er het best bij past, en waarom. Verder heeft Stichting Ons Geld en de betrokken

individuen na die tijd ruimschoots de kans gehad om mijn teksten te lezen, en ik denk dat in ieder geval 1 persoon dat wel heeft gedaan. Ik zeg niet dat dit werkelijk ook is gebeurd, wel dat het kan

Stichting ons geld wil dat de creatie van geld helemaal naar de staat toe gaat en dat de banken in de toekomst alleen geld mogen en kunnen alloceren. De huidige manier van geldcreatie door banken zoals de ABNAMRO, Rabobank, Postbank en dergelijke. Zal dan volledig (moeten) verdwijnen. Daar voor in de plaats wil Stichting Ons Geld echter dat de banken dus geld gaan creeren. Met het verschil dat de banken geld moeten creeren dan zonder dat daar schulden tegenover staan. Of dat geld wel of niet gedekt moet worden door iets fysieks, iets tastbaars en iets met waarde. Is de vraag….enkele bronnen waar Ons Geld gebruik van maakt beweren dat dit NIET het geval hoeft te zijn, maar die bronnen zijn voor zover ik dat heb kunnen zien van na 2013. Of zelfs na 2014. Daarnaast beweert stichting Ons Geld nog steeds dat men naar Full Reserve Banking toe wil, en Full Reserve Banking vereist WEL een dekking van geld door iets fysieks en waardevols. Zoals bijvoorbeeld Goud.

Een paar jaar na 2011, of anders gezegd een paar jaar (!!!!!) nadat ik dat al voorgesteld had en ook al wel had genoemd tegen verschillende individuen en groepen, stelt ook stichting Ons Geld voor om de staat/de overheid een deel van de overheidsuitgaven te laten betalen met gecreëerd geld, en dat dit inhoudt dat dan ook een deel van de belastingen afgeschaft kan worden. Dit voorstel van hun komt dus echter VEEL later dan het moment waarop ik dit al voorstelde, maar tevens is het 1 van de 3 voorstellen van Stichting Ons Geld, die dus niet wordt ondersteund door een veel breder begrip en uitgebreidere uitleg en verhaal van a) wat nou de echte oorzaak is van de economische crisis en b) hoe dit ook in breder verband het best is op te lossen. Er is wel een uitleg voor wat betreft zowel a) als b) door individuen verbonden met Ons Geld en de groep Ons Geld, maar die uitleg is a) niet erg uitgebreid en b) gebaseerd op onvoldoende begrip of slechts fractioneel begrip van wat er speelt en wat er nodig is om het daadwerkelijk op te lossen.

Ik heb al aangegeven dat ik zowel op www.academia.edu alsook via een paper die ik een paar jaar terug schreef voor JPE (Journal of Political Economy) al uitgebreid uitleg heb gegeven over mijn nieuwe monetaire systeem. Er zijn echter veel meer communicaties daarover geweest door mij. Wat op zich goed is, uiteraard. Maar het geeft andere partijen en individuen wel de mogelijkheid om hun al dan niet amateuristische voorstellen en inzichten bij te stellen op basis van begrippen die ik heb en verder communiceer. Toevallig zag ik recent ook een publicatie van mezelf op facebook, van 23 november 2010 (inmiddels al ruim 5 jaar terug!) waarin ik al aangeef dat de overheid a) geld kan creeren om daarmee uitgaven te bekostigen en b) dat belastingen afgeschaft kunnen worden al dan niet volledig. In mijn boek op kindle/amazon (daar gepubliceerd in 2011!) staan nog meer mogelijkheden van mijn innovatie voor het geldsysteem en het Excellente Monetaire Systeem door mijzelf gecreerd.

Wat daarbij zeer belangrijk is om te begrijpen, is dat het bij mijn innovatie voor het geldsysteem en het Excellente Monetaire systeem NIET gaat om een vervanging van het huidige geldsysteem voor een volledig anders geldsysteem (zoals bij het theoritische en voor mijzelf amateuristische voorstel van stichting ons geld) maar om een toevoeging aan het huidige geldsysteem waarbij huidige leningen en geldhoeveelheden en ook schulden in ieder geval op moment van toevoegen van de innovatie aan het huidige geldsysteem. Blijven bestaan. Echter, door de toevoeging van mijn innovatie van/voor het geldsysteem. Ontstaat het Excellente Monetaire Systeem. Waarbij wel de kanttekening moet worden geplaatst dat voor een volledige transformatie van het huidige monetaire systeem naar het Excellente Monetaire Systeem ook vooral ander, beter monetair beleid nodig is. En bij dit monetaire beleid gaat het met name ook om het HOE, waarbij de veranderingen in monetair beleid zodanig moeten zijn zoals ik het al uitvoerig heb beschreven in veel van mijn werk/geschriften. Mijn innovatie voor het geldsysteem is daarvoor belangrijk, maar met name ook de loskoppeling van inkomen van arbeid en ook verlanging of al dan niet volledige afschaffing van alle belastingen of een deel van de belastingen. Vormt daar ook een essentieel onderdeel van.

Dit hele hoofdstuk heeft voornamelijk als doel om de verschillen tussen het voorstel van Stichting Ons Geld versus mijn Excellente Monetaire Systeem zo veel en goed mogelijk uit te leggen en toe te liggen. In essentie is het echter zo dat ik reeds in 2011 mijn boek over mijn innovatie voor het geldsysteem tezamen met mogelijkheden voor monetair beleid al heb gepubliceerd. Rond die datum maar ook al daarvoor en uiteraard ook erna heb ik dit ook gepubliceerd op andere plaatsen op internet en naar diverse personen delen van mijn begrip toegestuurd door middel van geschreven teksten en aanvullende informatie. Feit is dus dat mijn EMS al lang voordat Stichting Ons Geld zelfs maar begon met hun zoektocht naar mogelijkheden voor een ander geldsysteem al klaar was maar ook al gecommuniceerd werd naar andere partijen toe. Stichting Ons Geld heeft haar ideen, begrip en voorstel beduidend later ontwikkeld en daarnaast ook gaandeweg steeds meer aangepast en veranderd naar het voorstel wat er “ nu” , zo eind 2015, ligt. Het voorstel wat ze nu hebben is gebaseerd op voorstellen van anderen en een samenraapsel van ideen en voorstellen, dat niet gebaseerd is op voldoende begrip. Er zit zelfs ook nog veel in hun voorstel wat het a) risicovol maakt om in te voeren en b) leidt tot onlogica in hun voorstel. Het originele voorstel en oplossing

door mij gecreëerd (zijnde het Excellente Monetaire Systeem) was al in die tijd (voor 2011 dus een paar jaar eerder dan het voorstel van Ons Geld) al veel verder en beter dan wat Ons geld nu in 2015 heeft liggen.

Essentieel om daarbij te begrijpen is het feit dat mijn innovatie voor het geldsysteem echt het enige is wat nodig is om de economie weer op gang te krijgen en daarnaast een (vrijwel) ongelimiteerde bron van financiën te creëren om schulden af te lossen/op te lossen, inkomens te verhogen, inkomen van arbeid los te koppelen, belastingen al dan niet volledig af te schaffen, staatsuitgaven te betalen zonder dat daar belastingen voor nodig zijn, uitkeringen te verhogen tot een voldoende niveau of zelfs (ver) daarboven.

Toevoegingen aan deze innovatie voor het geldsysteem of, nog verder, een vervanging van de huidige manieren van geld creatie en manier van bankieren (banking) is dan ook volstrekt onnodig maar bovendien ook niet nuttig. Daarnaast leiden zulke toevoegingen tot onnodige risico's en complexiteit. Mijn innovatie voor het geldsysteem inzetten voor de monetaire beleidsdoelen die ik in dit boek en ook al in het boek van mezelf van 2011 aangeef, is het enige wat nodig is qua toevoeging aan het huidige monetaire systeem. Om de transformatie naar het EMS te realiseren en daarmee een veel betere samenleving te creëren en de onlogische en schadelijke aspecten van onze economie en organiseren voor een groot deel weg te nemen. Mijn EMS is een vrijheidsgeldsysteem maar bovendien ook het meest duurzame en geweldige monetaire systeem dat ooit gerealiseerd zal worden.

28. Het EMS voorstel versus het voorstel van ons geld

N.D. van Egmond, verbonden aan het Sustainable Finance Lab van Herman Wijffels, heeft in maart 2015 samen met B.J.M. de Vries een “working paper” gepubliceerd met de titel “ dynamics of a sustainable Financial-economic system” (N D van Egmond and B J M de Vries, “ Dynamics of a sustainable financial-economic system”, Utrecht University, 2015). Hierin noemt hij ook de stichting “ Ons Geld” en het “ positive money UK initatitief” en vermeld dat beiden naar een FRB banking systeem toe willen. Dat beide organisaties het Chicage Plan van 1936 ingevoerd willen zien. Hij stelt in zijn publicatie ook dat het door hem voorgestelde systeem is gebaseerd op 2 elementen : Full Reserve banking (FRB) en DFM (debt free money).

Wat blijkt uit deze publicatie van de heer van Egmond (die is aangesloten bij o.a het initiatief “ ons geld”) en ook uit publicaties van de stichting “ ons geld” zelf (zowel op de website alsook de publicaties waar ze naar refereren) is de functie of creatie van debt free money (DFM_{FRB}) zoals zij het willen. Een hele andere manier van DFM zoals ik het gewenst vind en wat ook de betere manier zal zijn van DFM. DFM kan uiteraard op verschillende manieren en momenten worden gecreëerd en voor verschillende doelen worden aangewend. DFM_{FRB} in het kader van Full Reserve Banking (FRB) is een hele andere manier van DFM dan DFM_{EMS} in het kader van mijn Excellente Monetaire Systeem (EMS). Waarbij het hele idee van het Chicago Plan en ook de voorstellen van Ons Geld en alle mensen die daar achter zitten (zoals ook Klaas van Egmond) niet alleen veel te theoretisch is maar ook praktisch geheel ongewenst is om ooit ingevoerd te worden. Als men dit ooit gaat invoeren in de samenleving wordt de hele economie een grote bende en daarnaast ook volledig vernield. Dit omdat de voorstellen van Ons Geld en Klaas van Egmond geen rekening houden met relationele afhankelijkheden en logica die in het monetaire systeem aanwezig moeten zijn. Die relationele afhankelijkheden en logica worden wel volledig ondersteund door mijn Excellente Monetaire Systeem, wat ook daarom zowel een volledig praktische alsook een per direct invoerbare daadwerkelijke oplossing voor de schuldencrisis inhoudt.

Vanwege deze verschillen in DFM_{FRB} in het kader van Full Reserve Banking (het chicago plan- voorstel van “ ons geld” en personen als Klaas van Egmond) ten opzichte van DFM_{EMS} wat ontstaat binnen het EMS. Geef ik de DFM_{FRB} in het kader van Full Reserve Banking de afkorting DFM-FRB of DFM_{FRB} en die in het kader van mijn EMS de afkorting DFM-EMS of DFM_{EMS}

Terwijl Stichting Ons geld, alle overige organisaties aangesloten bij de International Movement For Monetary Reform (zoals ook “ Positive Money UK” , occupy/David Graeber en individuen aangesloten bij deze organisaties allemaal versies van het Chicago Plan en Full Reserve Banking voorstellen. En daarbij volledig over willen gaan van Fractional Reserve Banking naar Full Reserve Banking. En daarbij een bepaalde combinatie van Full Reserve Banking (FRB) en een schijnbaar daarbij passende, restrictieve en starre versie van Debt Free Money-FRB (DFM_{FRB}) voorstellen en zelfs ingevoerd willen zien in onze samenleving. Bestaat de meest excellente monetaire hervorming die ingevoerd moet worden, namelijk degene die al jarenlang klaar ligt en door mijzelf is gecreëerd, uit een combinatie van wat de heer van Egmond in zijn publicatie Money As Debt noemt (MaD) , maar in feite analoog is aan Fractional Reserve Banking (FRB-EMS) gecombineerd met Debt Free Money-EMS (DFM_{EMS}).

Het is dus zo dat er globaal gezien 2 voorstellen bestaan als die van mij worden vergeleken met die van al de genoemde groepen, te weten

1) Full reserve banking met een restrictieve, starre versie van Debt Free Money zijnde $DFM_{FRB.}$ Dit is wat DFB in de gangbare definitie en het gangbare begrip er van, ook echt is.
2) Fractional reserve banking met een toevoeging daaraan zijnde een uiters flexibele en geweldige manier van Debt Free Money. Wat ik zelf ook liever niet zo wil benoemen, maar in plaats daarvan is die DFM versie mijn innovatie voor het geldsysteem die leidt tot het tot stand komen van het Excellente Monetaire Systeem (EMS). Met daarin ook een bepaalde vorm van DFM-EMS of DFM_{EMS}

Positive Money UK, Stichting Ons Geld, Occupy/David Graeber en alle individuen en groepen daarbij aangesloten stellen optie 1 voor. Een optie die zowel veel te theoretisch als amateuristisch is, maar ook totaal niet gewenst is of geschikt is om praktisch ten uitvoer te brengen.

Mijn voorstel, invoering van het EMS door mijn innovatie voor het geldsysteem in te voeren en daarmee het huidige monetaire systeem te transformeren naar het door mij gecreerde Excellente Monetaire Systeem (EMS) is WEL praktisch, professioneel en ook direct in te voeren in de samenleving. Hoe eerder dat daadwerkelijk gebeurt, hoe beter dat is voor economie en samenleving.

Wat echter echt HEEL belangrijk is om te beseffen, is dat ik hier in deze tekst ook het begrip Debt Free Money gebruik in het kader van EMS en mijn innovatie voor het geldsysteem. Maar dat dat eigenlijk onjuist en niet van toepassing is binnen het EMS. Dit omdat het schuldenvrij zijn van geld wel een aspect is van geld wat binnen het Excellente Monetaire Systeem wordt gecreerd, en ook een belangrijk aspect is van dat geld, maar er zijn veel relevantere aspecten van mijn innovatie voor het geldsysteem die NIET tot uitdrukking komen in het begrip Debt Free Money. Ik heb het dan met name over HOE het geld binnen EMS via mijn innovatie voor het geldsysteem wordt gecreerd maar ook door WIE of welke organisaties dat mag gebeuren, welke wettelijke en organisatorische ondersteuning en structuren daar voor nodig zijn en WAT er vervolgens ook daardoor mogelijk is binnen het Excellente Monetaire Systeem (EMS). DFM is daarmee en daardoor een veel te beperkt begrip voor iets binnen het EMS. Maar voor een vergelijking van mijn EMS met FRB is het wel nuttig om het hier en in de onderstaande t abel wel te gebruiken zo. Als ik echter DFM_{EMS} gebruik in deze tekst of waar dan ook, dan bedoel ik iets wat VEEL breder is en ook veel meer aspecten heeft dan alleen maar het schuldenvrij zijn van dat geld. In dat opzicht, wat er mee kan, is DFM_{EMS} dus veel breder en uitgebreider dan de oorspronkelijke definitie en inhoud van het begrip DFM zoals het bij full reserver banking wordt gebruikt.

Wat echt duidelijk begrepen moet worden ook hierbij echter, is dat Debt Free Money (DFM) tot nog toe echt een terminologie is die alleen gebruikt werd en wordt voor iets wat (per definitie) hoort bij het theoretische voorstel van Full Reserve Banking. Waarbij met DFM wordt bedoeld dat Full Reserve Banking (per definitie) samengaat met DFM omdat binnen het Full Reserve Banking Systeem echt al het geld DFM zou moeten worden gecreerd, maar ook DF(M) is als het wordt gealloceerd. Dat wil zeggen, het geld wordt op een bepaald moment gecreerd als FRB al een feit is, en vervolgens wordt dit geld ook altijd schuldenvrij gealloceerd. Binnen FRB is er namelijk nooit sprake van schuldencreatie omdat al het geld in " het systeem" schuldenvrij is en blijft. In dat opzicht, het schuldenvrij zijn, is het geld binnen het Full Reserve Banking systeem dus veel breder en uitgebreider schuldenvrij dan het binnen het EMS ooit zal zijn of gewenst zal te zijn.

En in dat opzicht ontstaat er binnen het EMS systeem dus ook wel iets wat in dat opzicht ook te betittelen valt als zijnde schuldenvrij geld. Deze definitie en hoedanigheid van schuldenvrij geld die in de realiteit van het EMS zal ontstaan, is echter een hele andere inhoudelijk vorm en inhoud van schuldenvrij geld dan datgene wat tot nu toe in het algemeen en in onze maatschappij wordt aangeduid als zijnde schuldenvrij geld. Binnen onze huidige maatschappij en ook economie en ook door welke andere persoon of groep ook binnen deze samenleving behalve mijzelf, werd en wordt namelijk schuldenvrij geld alleen maar op 2 verschillende manieren gebruikt en voorgesteld, namelijk

1) Het voorstel van schuldenvrij geld zijnde een concept waarbij alleen het concept of het woord wordt gebruikt, maar niet in samenhang met welke monetair systeem dan ook. In dat opzicht is het dan ook vrijwel betekenisloos, het enige wat dit concept dan inhoud is inderdaad schuldenvrij geld. Maar er wordt niet bij vermeld welk geld dan schuldenvrij is, of dat bij creatie of allocatie is en creatie of allocatie door wie of voor wie. Er is dan geen enkele relationele samenhang en de kenmerken van het schuldenvrij geld worden niet of nauwelijk al dan niet uitvoerig echt benoemd. In dat geval wordt er meestal door economen vanuit gegaan dat dit debt free money integraal onderdeel is van een Full Reserve Banking situatie of theorie
2) Debt free money als integraal onderdeel van Full Reserve Banking.

In de huidige samenleving wordt de term DFM dus nog niet gebruikt in samenhang met mijn EMS, wat ook niet kan want niemand begrijpt dus mijn EMS nog niet volledig genoeg en zeker ook niet dat hier sprake is van een vorm van schuldenvrij geld omdat het mijn creatie en voorstel is. Debt free money als integraal onderdeel van Full Reserve Banking (wat eigenlijk en tot nu toe de enige relationele versie is van Debt Free Money genoemd door individuen en groepen) is dus de situatie waarbij echt AL het geld in de samenleving schuldenvrij zou zijn. Een situatie die in de samenleving daadwerkelijk gezien nooit voor zal komen en ook niet voor zal moeten komen, omdat het een zeer ongewenste situatie is.

Schuldenvrij geld binnen het EMS in tegendeel, is alleen schuldenvrij op het moment dat het wordt gecreerd door een andere partij dan private banken zoals ABN Amro en Rabobank, en voor een ander doel en monetair beleid dan het niet-schuldenvrij geld wat momenteel binnen het huidige monetaire systeem ontstaat bij creatie van geld en schulden door private banken. Schulden die onstaan bij zowel creatie van of allocatie van geld door banken aan individuele personen en organisaties, maar ook bij de creatie en of allocatie van geld aan de overheid door private banken.

Binnen het EMS valt die creatie en allocatie van geld aan de overheid door private banken weg, of wordt sterk verminderd. In plaats daarvan ontstaat schuldenvrije creatie en allocatie van geld door de overheid. De allocatie kan plaatsvinden naar diverse partijen. Echter, deze schuldenvrije creatie en allocatie van geld door de OH aan overige partijen voor diverse monetaire beleidsdoelen (de volledig nieuwe vorm van creatie van

geld door OH die binnen het EMS ontstaat en van toepassing is en moet zijn) is echter een aanvulling op niet-schuldenvrij geld dat door private banken wordt gecreerd en gealloceerd aan individuelen en organisaties, en eventueel ook nog aan de overheid. Zeker in het begin zal binnen het EMS ook nog geld worden gecreerd en gealloceerd door private banken en worden geleend (dus ook niet-schuldenvrij) aan overheden. Dat zal blijven bestaan en waarschijnlijk ook altijd wel in zekere mate blijven bestaan binnen het EMS. In dat opzicht en ook feitelijk zal schuldenvrij geld binnen het EMS dus nooit zo uitgebreid ontstaan binnen het EMS monetair systeem en de EMS economie zoals het binnen Full Reserve banking wordt voorgesteld. Ook zal binnen het EMS dus zowel schuldenvrij geld als niet-schuldenvrij geld een realiteit zijn en feitelijk blijven bestaan.

Een essentieel onderdeel van de definitie en begrip van DFM aan de ene kant en schuldenvrij geld binnen EMS aan de andere kant, is dus het feit dat DFM binnen Full Reserve banking een essentieel onderdeel is en ook de echt enige vorm van geld die een feit is binnen Full Reserve Banking. Niet-schuldenvrij geld bestaat niet binnen Full Reserve Banking en is ook geen onderdeel er van. Zowel bij creatie alsook bij allocatie van geld moet geld schuldenvrij zijn binnen Full Reserve Banking. Terwijl schuldenvrij geld bij het EMS , de term schuldenvrij, daar duidt op het feit dat geld bij creatie en allocatie in zeker opzicht schuldenvrij kan zijn, maar dat niet hoeft te zijn. Als het schuldenvrij is binnen het EMS, dan is het het resultaat van en onderdeel van mijn innovatie voor het geldsysteem en daarbij onderdeel van het EMS monetaire systeem en beleid. Als geld binnen het EMS niet schuldenvrij is, wat niet alleen een mogelijkheid is maar ook een wenselijkheid, dan is dat geld wat wordt gecreerd en gealloceerd door private banken. Al dan niet voor de doelen zoals het ook binnen het huidige monetaire systeem wordt gecreerd en of gealloceerd door private banken naar en voor individuen en organisaties maar dus ook naar en voor overheden.

Omdat het echter geen DFM is volgens de huidige definitie en het huidige begrip van DFM in de samenleving (zijnde DFM in het kader van FRB) twijfel ik er in dat opzicht nog aan of het schuldenvrij geld binnen EMS wel zo genoemd zou moeten worden. Om het verschil hier aan te geven tussen DFM aan de ene kant en schuldenvrij geld binnen EMS aan de andere kant, is het wel nuttig. En er ontstaat dus wel schuldenvrij geld binnen het EMS. Echter, voor een beter begrip en voorkomen van misverstanden is het dus wellicht beter om schuldenvrij geld binnen het EMS toch anders te benoemen. Maar dat is ook de situatie op dit moment. Aangezien zowel DFM (in het kader van FRB) alsook FRB voor de praktijk volledig nutteloos is en geen praktische waarde heeft, zal DFM dat begrip eigenlijk gewoon helemaal moeten verdwijnen. Daarvoor in de plaats zal zowel in het kader van EMS alsook als mijn EMS monetaire systeem een feit is geworden de term schuldenvrij geld wel gebruikt moeten en mogen worden maar zal dit een hele andere terminologie en hoedanigheid zijn dan wat momenteel met DFM wordt bedoeld.

In de onderstaande tabel zijn de verschillen aangegeven tussen mijn EMS voorstel en het voorstel van Ons Geld :

Vooronderstellingen	**Het Excellente Monetaire Systeem van Wilfred Berendsen**	**Het voorstel van Stichting Ons Geld**
Geldcreatie door private banken	Geldcreatie door private banken is goed en moet gewoon blijven voortbestaan	Geldcreatie door private banken moet volledig worden afgeschaft
Geldcreatie voor hypotheken	Geldcreatie door private banken voor hypotheken is goed en moet gewoon blijven voortbestaan	Geldcreatie door private banken is slecht en er wordt hierdoor te veel geld gecreëerd wat geen volgeld is
Volgeld	Volgeld is niet nodig in onze economie	Volgeld is nodig in onze economie
Inhoud van het systeem of voorstel	1) een innovatie voor ons geldsysteem wat wordt toegevoegd aan de huidige manier van geldcreatie door banken en het huidige monetaire systeem zoals dat bestaat sinds Breton Woods 2) Deze innovatie wordt gebruikt voor oplossen van schulden, verhoging van inkomsten van burgers, organisaties en overheden en verlaging ofwel al dan niet tijdelijke volledige afschaffing van directe en/of indirecte belastingen	Vervanging van het huidige monetaire systeem waarbij private banken geld creëren en ook verdelen naar een systeem wat wordt aangeduid door " Ons Geld" en andere organisaties die bij de International Movement For Monetary Reform aangesloten zijn als zijnde " full reserve banking" Voor die overgang naar full reserve banking is het nodig dat de private banken helemaal geen geld meer mogen creëren. Dit houdt in dat de geldschepping door banken door middel van krediet echt volledig moet verdwijnen in/volgens het voorstel van " ons geld". Daar voor in de plaats komt dan zogenaamd " vollgeld" dat door de Nationale banken wordt gecreëerd. En enkel de nationale banken mogen dan nog de geldhoeveelheden controleren en verhogen of verlagen.
Onderdelen van het systeem		
Vollgeld	Geen onderdeel van het EMS	Een belangrijk onderdeel van het voorstel van " ons geld"
DFM (debt free money)	$DFM_{EMS.}$ Deze DFM_{EMS} is een integraal onderdeel van het volledig complete Excellente Monetaire Systeem. En is al rond 2010 beschreven in publicaties van W.T.M Berendsen. En, zoals ik al aangaf eerder is dit DFM_{EMS} eigenlijk een begrip wat niet past binnen het EMS. Tenzij dit begrip veel ruimer wordt opgevat en dat is dus ook de bedoeling overal waar het door mij wordt gebruikt.	$DFM_{FRB.}$ Dit begrip wordt pas sinds zo rond 2015 genoemd door Stichting ons Geld en de personen daarbij aangesloten. Nadat tenminste 1 persoon achter " ons geld" het aspect van schuldenvrij creeren van geld heeft gelezen in mijn publicatie. In die publicatie wordt echter nooit iets gebruikt wat in gelijk is aan de nog relatief beperkte en onbruikbare versie van DFM die ons geld gebruikt en communiceert.
Innovatie voor het geldsysteem bestaand uit creatie van geld in een banksysteem op een account om daarmee schulden of inkomen of kosten te betalen	Een essentieel onderdeel van het EMS en in eerste instantie bedoelt voor overheid maar later ook voor organisaties en zelfs individuen waar dit gewenst is. Hier is dan wel de juiste ondersteuning en eventueel ook financiële en IT infrastructuur voor nodig. En de benodigde wetgeving en organisatie hiervoor.	Geen onderdeel van het voorstel van " ons geld". Voor zover ik weet is dat ook geen onderdeel van het Chicago Plan. Ons geld stelt vanaf ongeveer eind 2015 en met name ook in 2016 wel DFM_{FRB} voor, maar voor zover ik weet niet (veel) eerder. Wat ook niet kan want " ons geld" is pas in 2012 opgericht en begonnen met hun onderzoek naar en tot nu toe volledig onbegrip van monetaire systemen en beleid.
Full reserve banking	Geen onderdeel van het EMS	Een belangrijk onderdeel van het voorstel van " Ons geld"

Creatie van geld door andere partijen dan de nationale bank	Gewenst en toegestaan binnen het EMS	Op geen enkele voorwaarde toegestaan binnen het voorstel en nieuw monetair systeem dat “ ons geld” wil. Net als onder andere Monetative in Duitsland wil “ ons geld” dat echt alleen nationale banken het monopolie krijgen en houden op geldcreatie.
Monetair beleid		
Schulden oplossen	Gebeurt binnen het EMS met name via inkomstenverhogingen. En gebeurt wel geleidelijk en meer daar waar het nodig is Daarnaast is er de mogelijkheid van Excellente Schuld Oplossing (ESO)	Echt oplossen van schulden gebeurt niet of nauwelijks binnen en met het voorstel van “ ons geld”.
Afschaffing van een deel van of alle belastingen	Dit is zowel voorstel als een essentieel onderdeel van monetair beleid behorend bij het EMS	Geen onderdeel van het voorstel van Ons Geld; althans niet direct. Ons geld stelt voor belastingen te betalen met gecreëerd geld maar heeft het niet expliciet laat staan inhoudelijk over afschaffing van belastingen
Inkomen betalen met gecreëerd geld	Dit is zowel voorstel als een essentieel onderdeel van monetair beleid behorend bij het EMS	Dit is op geen enkele wijze onderdeel van het voorstel en monetair beleid bij het nieuwe monetaire stelsel van Ons Geld
Loskoppeling van inkomen en arbeid	Essentieel onderdeel van monetair beleid binnen het EMS	GEEN onderdeel van het voorstel van en monetair beleid bij het nieuwe monetaire stelsel van Ons Geld
Eigenschappen van het systeem		
Flexibiliteit	Zeer hoog	Weinig tot geen flexibiliteit; het voorstel van “ ons geld” is uiterst star en bovendien niet echt uitvoerbaar in de praktijk
Inkomenszekerheid	Kan extreem hoog worden en zal het ook worden waarschijnlijk na invoering van het EMS	Geen hoge inkomenszekerheid bij het voorstel van “ ons geld” temeer ook omdat hun voorstel niet praktisch valt in te voeren.
Gemak van invoer	Zeer eenvoudig in te voeren ook omdat het EMS ontstaat door een toevoeging aan het huidige monetaire systeem. Die toevoeging maakt het door mij voorgestelde beleid binnen en met het EMS mogelijk. Zoals ook afschaffing van belastingen en een verdere loskoppeling van inkomen en arbeid	Volgend op mijn uitspraak dat mijn monetaire systeem binnen 1 dag valt in te voeren stelt “ ons geld” nu dat hun voorstel binnen 1 nacht valt te realiseren. Dit is echter praktisch niet het geval omdat hun voorstel van invoeren in de praktijk voor te veel problemen zal zorgen en veel te veel risico met zich meedraagt ook daarom.
Huidige schulden blijven in stand tijdens realisatie van het nieuwe geldsysteem en monetaire beleid	Bij het EMS blijven tijdens de realisatie van het EMS de huidige schulden nog grotendeels bestaan. Al zullen een deel van de schulden al gelijk verdwijen, afhankelijk van hoe het EMS wordt ingevoerd en op welke schaal van grootte/impact	Bij het voorstel van “ ons geld” valt hier weinig tot niets over te zeggen omdat hun voorstel dus nog niet praktisch genoeg is en niet uit valt te voeren /in te voeren zoals ze het voorstellen.
Huidige schulden worden afbetaald bij invoer	Deels	Valt niet echt wat over te zeggen bij een voorstel van “ ons geld” wat nog niet echt praktisch is om in te voeren.
Mogelijkheid praktische invoer van voorstel	Volledig praktisch in te voeren en binnen heel korte tijd zonder relevante/noemenswaardige problemen	Dit voorstel van Ons Geld is a) niet praktisch in te voeren onder andere omdat b) als dit wel gebeurd zal dit tot onnoemlijk grote problemen in de samenleving leiden. Het is een onuitvoerbaar en star voorstel dat

		economisch beleid alleen maar minder flexibel en minder groots en bovendien volledig onwerkbaar zal maken.
Benaming voorstel in veranderingstermen	Transformatie van het huidige monetaire systeem naar een nieuw, veel flexibeler monetair systeem	Vervanging van het huidige monetaire systeem voor een star en onwerkbaar en praktisch onuitvoerbaar monetair systeem dat tot onnoemlijk veel problemen zal leiden als überhaupt wordt geprobeerd dit in te voeren
Risico van invoer	Afhankelijk van manier van invoer, nihil tot bijna nihil. Belangrijk is dat het wordt ingevoerd op de manier hoe ik dat aangeef en voorsta. Kleine details/verschillen bij invoer leiden tot grote verschillen in zowel mogelijkheden als impact van het EMS	Risico van invoer ZEER groot. Waarschijnlijk zal de totale economie en samenleving totaal ontwricht worden en leidt invoering van het voorstel van Ons Geld tot onnoemlijk grote problemen voor individuen, de overheid en bedrijven en organisaties. Het voorstel van ons geld is niet praktisch realiseerbaar en in dat opzicht volledig waardeloos.

Mijn innovatie voor het geldsysteem

1) Een computer en daar dezelfde software op zetten die banken ook gebruiken, met het verschil dat op die software ook een extra account kan worden aangemaakt en dat op die account ook gewoon nummers getypt kunnen worden ofwel het nummer wat er staat aan geld gewoon opgehoogd tot ongelimiteerde hoogte(s)
2) Die computer linken met de banksystemen/banken van andere banken en daarmee onderdeel maken van het internationale banksysteem IT technisch/matig gezien
3) Door en met 2) is die computer een bank geworden. En kunnen de volgende stappen worden uitgevoerd
4) Op die computer bedoeld bij 1). Een bankrekening aanmaken. Die bankrekening – nu aangeduid als zijnde een EMS bankrekening- vullen met geld door een getal met het gewenst aantal nullen in te voeren. Of verhogen met het gewenste/benodigde aantal nullen of gewoon veel meer…meer staat niet in weg en heeft, zolang het niet wordt overgeschreven naar andere rekeningen, geen enkele invloed op de economie.
5) De nummers (geldhoeveelheid) op de bankrekening bedoeld bij 4) gebruiken om de gewenste uitgaven te bekostigen.

Dit alles (1 tot en met 5) moet in het begin alleen door de overheid worden uitgevoerd, eventueel of eerder waarschjnlijk via de banken, maar als er genoeg wetgeving aanwezig is en als het nut heeft voor de economie zal het ook raadzaam en nuttig zijn als zelfs particulieren en organisaties/bedrijven onder voorwaarden en restricties zelf ook over een desbetreffende al dan niet ongelimiteerde EMS rekening mogen beschikken.

Een zogenaamde bankrun hoeft ook helemaal geen probleem meer te zijn binnen het EMS, als al diegenen die geld opnemen dat geld gewoon digitaal krijgen op een bepaalde device terzijnertijd. En dat ten alle tijde weer kunnen storten bij een andere bank. Of als het tegoed gelijk digitaal wordt overgemaakt naar een andere bank. Als de bank die dat moet doen te weinig digitaal geld heeft daarvoor, valt dit via mijn innovatie voor het geldsysteem aan te vullen. Wel onder bepaalde voorwaarden dan uiteraard, maar dat valt zowel wettelijk als organisatorisch gezien zeker wel goed te regelen. Al dan niet met een afspraak voor toekomstige terugbetaling van middelen door de desbetreffende bank als daar de mogelijkheid toe bestaat.

29. EMS monetair beleid

Het EMS maakt een sterke verbetering van monetair beleid mogelijk. Wat daarbij belangrijk is, is het karakter van het monetaire beleid en de doelen waarvoor het monetair beleid wordt ingezet en ontwikkeld.

In de volgende hoofdstukken zal ik een eerste voorstel geven van strategie van invoering van het EMS en een stappenplan voor implementatie. Het is van belang om daarbij te snappen wat het karakter en wat de onderliggende doelen moeten zijn.

Natuurlijk is 1 van de doelen een meer duurzame samenleving. Een ander doel is een economie die beter loopt. Maar, wat is daarbij beter? In ieder geval zal consu minderen een belangrijk aspect moeten worden van de EMS-samenleving en economie. Er zal daarbij anders gekeken moeten worden naar wat onze samenleving nog nodig heeft aan goederen en diensten, en ook naar hoe die geproduceerd en gedistribueerd worden. De wetenschap en intellectuelen en academici kunnen hier een belangrijke bijdrage aan leveren.

Bij het beleid van het EMS zal vooral in het begin veel aandacht moeten worden gegeven aan de lagere inkomensgroepen. Ik heb het dan voor wat betreft de situatie in Nederland over bijstandsgerechtigden, pensioengerechtigden en overige uitkeringsgerechtigden. Maar ook over werknemers die tot de lagere inkomensgroepen behoren. Al deze individuen en groepen hebben in meer of mindere mate meer steun en ondersteuning nodig dan nu het geval is. Waarbij de sociale steun voor sommigen wellicht minder nodig of gewenst is, maar de financiële steun uiteraard in meer of minder mate zeer gewenst is. Naast de focus op lagere inkomensgroepen zal zodra het begrip er is dat de EMS-methode ontzettend positief is en hoe het ingezet moet worden ook veel focus en aandacht moeten gaan naar milieu en natuur. Niet alleen nationaal, maar ook internationaal. Uiteraard.

Voor wat betreft gezondheid en veiligheid kan en zal er vooral binnen en tussen organisaties nog veel kunnen en moeten worden verbeterd. Producten en werkprocessen moeten veiliger worden waar nodig en minder schadelijk voor het mlieu en voor gezondheid. Ook hier is het belang van wetenschap groot. Ook daarom is in een relatief latere fase van invoering en realisatie van het EMS de ondersteuning van wetenschap ook zo belangrijk. En zal het belang daarvan bij en ter ondersteuning en realisatie van een meer excellente samenleving alleen maar toenemen.

Zowel bij de strategie van invoering van het EMS alsook bij het stappenplan van implementatie zal een goed begrip van zowel EMS alsook de toestand en mogelijkheden van de samenleving op dat moment van groot belang zijn. Er zijn stappen en gewenste ontwikkelingen in de samenleving die het EMS al wel kan ondersteunen (het EMS monetaire systeem is uiterst flexibel en kan financieel gezien alle mogelijke en gewenste ontwikkelingen in de al dan niet toekomstige samenleving ondersteunen!) maar waar onze samenleving nog niet aan toe is. Door middel van een gerichte ondersteuning van intellectuelen en academici waar nodig, kunnen ook deze gewenste ontwikkelingen wellicht worden ondersteund en eventueel ook bespoedigd.

De door mij voorgestelde eerste stappen van invoering van het EMS zijn met name gericht op het verhogen van besteedbaar inkomen van met name de lagere inkomensgroepen en daarnaast ook het daadwerkelijk oplossen van (staats) schulden. Dit zijn stappen die vooral in het begin in vrij grote omvang uitgevoerd kunnen worden en waarschijnlijk ook moeten worden om de balans in de samenleving en maatschappij weer te herstellen. Uiteindelijk is dat de kern van het EMS en herstel van de economie; het herstellen van balans in de economie. Die balans is nu volledig verdwenen omdat er voor de huidige ontwikkelingen in de maatschappij en de omvang en aantal van entiteiten (producten, processen, diensten, individuen, organisaties, bedrijven, overheden) in onze samenleving echt veel te weinig geld echt aanwezig is in onze maatschappij. Ik heb het dan over schuldvrij geld.

Nadat de balans genoeg hersteld is in de maatschappij- door toepassing van mijn innovatie voor het geldsysteem op diverse manieren maar met name de manieren en volgorde door mij voorgesteld- kan de door mij gecreëerde EMS-innovatie worden toegepast om huidige en toekomstige ontwikkelingen in de samenleving beter te ondersteunen en vorm te geven. Te denken valt dan met name ook aan de ontwikkelingen in de arbeidsmarkt en bij bedrijven en organisaties. Die ontwikkelingen vragen om een verdere loskoppeling van inkomen en arbeid. En meer zekerheid van een constant en in ieder geval voldoende inkomen voor alle inwoners van een land, zowel de werkenden alsook de niet-werkenden. Die zekerheid kan met het huidige monetaire systeem niet worden gegarandeerd en gerealiseerd; ook hiervoor is een overgang naar het Excellente Monetaire Systeem hard nodig.

Vooral voor de stap van gebruik van mijn EMS-innovatie voor loskoppeling van arbeid en inkomen is echter de manier waarop van uiterst belang. Als de innovatie op de verkeerde manier wordt gebruikt of te omvangrijk of voor de verkeerde bevolkingsgroepen, dan kan en zal het op diverse manieren de hele economie ook kunnen en zullen ontwrichten en vernietigen. Als het echter op een juiste manier wordt toegepast, wat met een juist begrip zeer wel en heel goed en doeltreffend mogelijk is, dan leidt het tot een hele mooie toekomst voor iedereen. Een toekomst waarbij minder werken bij gelijkblijvende of hogere inkomsten mogelijk wordt voor iedereen. Maar waarbij mensen er niet voor kunnen en niet voor zullen kiezen om totaal niet meer te gaan werken omdat hun inkomen toch te allen tijde wordt gegarandeerd. En daarmee kom ik gelijk op datgene wat echt kritisch is en waarschijnlijk in ieder geval voorlopig nog zal blijven bij toepassen van mijn innovatie voor het geldsysteem om arbeid en inkomen verder van elkaar los te koppelen. Namelijk dat dit niet mag en kan leiden tot een onvoorwaardelijke garantie op loon ook als mensen niet bereid zijn om te werken

Inkomen kan en zal alleen maar aan mensen kunnen worden gegarandeerd via mijn EMS-innovatie als de betrokkenen die het inkomen ontvangen nog wel moeten werken waar dat nodig en gewenst is, zo lang ze daar toe in staat zijn. Wel zal er zodra het EMS een feit is door middel van deze optie ((loskoppelen van inkomen en arbeid door middel van de EMS-innovatie) veel gerichter kunnen worden gekozen welke mensen eventueel zullen moeten werken nog en welke daar niet voor worden uitgesloten maar tot op zekere hoogtes zelf de keuze mogen maken of ze nog willen en kunnen werken of niet.

Ik heb het dan over ouderen in bepaalde beroepsgroepen uitsluiten voor werk, en het wel onvoorwaardelijk geven van voldoende inkomen aan individuen die om welke reden dan ook echt niet meer kunnen werken of dat het om welke reden dan ook gewenst is dat deze individuen niet meer werken. En daar waar individuen nog wel werken, kunnen in de toekomst ook de werklozen gewoon worden ingezet voor werk en kan- als er voldoende mensen of in de toekomst ook (alleen) robots beschikbaar zijn voor bepaalde werkzaamheden- het aantal werkuren per week voor bepaalde activiteiten of beroepen voor elk individu gemiddeld verlaagd worden. Waarbij die individuen eventueel wel de keuze houden om alsnog meer uren te werken dan dit minimale wat nodig is om een behoorlijk inkomen te hebben. En daarmee ook nog wat extra's te (blijven) verdienen. Men kan daarmee voor extra zekerheid kiezen voor de toekomst.

Een bijkomend voordeel van het EMS is dat binnen het Excellente Monetaire Systeem ook (veel) meer geld en daarmee budget gecreëerd kan worden voor de wetenschap en intellectueel werk. Ik stel me zo voor dat het ook mogelijk moet worden dat individuen eigen projecten gaan opstarten en de mogelijkheid krijgen om individueel of met een groep budget aan te vragen voor dit project. Dat die projecten dan worden beoordeeld door een bepaalde instantie, en als deze worden goedgekeurd dat men dan ook onvoorwaardelijk en schuldvrij de financiën toegewezen krijgt om deze projecten te (proberen te) verwezenlijken.

En alhoewel in eerste fases van het EMS de innovatie voor het geldsysteem echt alleen door de nationale overheid uitgevoerd en gebruikt kan en mag worden, ben ik er dus zelf ook voorstander van dat de innovatie voor het geldsysteem in een later en meer volwassenere staat van het EMS ook door lagere overheden, bedrijven, organisaties en individuen direct uitgevoerd en gebruikt zou moeten mogen worden. Dit dan wel onder bepaalde voorwaarden, uiteraard.

Last but not least. Kan de innovatie voor het geldsysteem uiteraard ook leiden tot te veel geld in de economie. Als dat het geval lijkt te gaan worden, moet worden gekeken waar dat geld voor gebruikt wordt. Of er relationeel gezien door middel van wetten of afspraken iets kan worden geregeld om eventuele nadelige invloed van dat meer geld in de economie teniet te doen. Ik wil hier wel uitdrukkelijk vermelden dat de situatie van 2008 tot 2016 juist zo is (of was?) dat er echt VEEL te weinig geld in de economie zit en zat. Als zodanig is er vooral bij het begin van invoering van het EMS echt heel veel ruimte en ook noodzaak om de innovatie voor het geldsysteem echt heel uitgebreid en in grote en omvangrijke mate toe te passen. In een latere fase zal een groot deel van dat geld ook door de economie gaan stromen waardoor de noodzaak van toepassing van de EMS-innovatie wellicht ook minder wordt. In dat geval kan het zijn dat niet zozeer voor verkrijgen van inkomen voor overheden maar meer voor de herverdeling van inkomens/bezit, bepaalde belastingheffing wel (weer) nodig blijkt. In ieder geval zal de noodzaak van een op een juiste manier loskoppelen van inkomen en arbeid in de toekomst alleen maar toenemen, zeker als bepaalde werkzaamheden alleen nog maar of in steeds grotere mate door robots en automatisering uitgevoerd zullen worden. Dat zal wellicht leiden tot steeds minder behoefte aan bepaalde arbeidskrachten. Al denk ik zelf dat ook die wel weer voor andere activiteiten ingezet kunnen worden, maar ook dat zal veel beter vorm krijgen en op een veel betere manier ondersteund kunnen en zullen worden met het door mij gecreëerde EMS monetaire systeem. Een systeem wat direct een feit zal zijn door en bij toepassing van mijn innovatie voor het monetaire systeem, zijnde de EMS-innovatie. Die ik in dit boek ook wel de EMS-methode heb genoemd.

In de volgende hoofstukken vermeld ik al iets over de strategie en stappen van implementatie van en voor het EMS-systeem. Hierbij dient uiteraard opgemerkt te worden dat de inhoud van monetaire beleidsstappen sterk afhankelijk zijn van (ontwikkelingen in) de samenleving. Daarom dienen de volgende 2 hoofdstukken slechts als leidraad. Wel geef ik in deze hoofdstukken aan wat naar mijn mening de eerste stappen van en voor invoering van het EMS-systeem zouden moeten zijn, waarom dit het geval is en ook hoe deze op de naar mijn mening beste manier ingevoerd moeten worden.

30. De strategie en invoering van het Excellente Monetaire Systeem

In dit boek heb ik vrij uitvoering het Excellente Monetaire Systeem beschreven. Waarbij ik heb uitgelegd wat er in onze huidige economie en samenleving aan de gang is en hopelijk ook voldoende duidelijk heb gemaakt dat het huidige monetaire systeem en beleidsvormingen – ons geldsysteem en de wijze waarop we daarmee omgaan- zowel als behoorlijk prehistorisch valt te betitelen en ook daarom de laatste tijd in zijn essenties niet ingrijpend is veranderd. Wat er onder andere ook de oorzaak van is dat het huidige monetaire systeem niet past bij de huidige economie en samenleving. En al helemaal niet bij een economie en samenleving die mogelijk is of kan worden met de huidige en toekomstige kennis op gebied van organiseren en veranderingsmanagement. Waarbij mijn bijdrages met betrekking tot EMS maar ook mijn inzichten op gebied van sensemaking en meer specifiek ook mijn practicisme en holopluristische methodologie en perspectieven een cruciale rol zullen spelen in een versnelde en meer excellente verbetering van onze samenleving. Aangestuurd door en leidend tot een transformatie naar een meer relationele en duurzame samenleving en organisatievormen. Waarbij geld en monetair systeem en beleid weer veel meer ondersteunend wordt en ook veel meer mogelijkheden zal gaan bieden voor individuen en organisaties in onze samenleving.

Met het EMS staan we voor een ongelooflijk mooi keerpunt en een geweldige uitdaging en fontein van mogelijkheden. Die te mooi is om op dit moment helemaal te kunnen bevatten. Als het EMS en zijn mogelijkheden zo volledig mogelijk worden benut en gerealiseerd, en dan met name ook ondersteund en omarmd door regeringen wereldwijd, dan gaan we met zijn allen een geweldig mooie en uitdagende en stimulerende toekomst tegemoet. Waarbij veel idealen van bijvoorbeeld mensen als Karl Marx maar ook die van bijvoorbeeld John Maynard Keynes daadwerkelijk realiteit zullen worden. In een andere en sterk verbeterde versie van wat deze visionairs van het verleden destijds voor ogen hadden.

Voor wat betreft John Maynard Keynes heb ik het dan met name ook over de mogelijkheden die hij verwoordde in zijn tekst van 1930 met de titel “ economic possibilities for our grandchildren “ . Ik heb daar, gebaseerd op mijn begrip dat mogelijkheden met betrekking tot monetaire systemen wel economisch zijn maar in mijn geval ook sterk afhankelijk van mijn expertise en inzichten op gebied van veranderingsmanagement, in 2013 een variatie op geschreven met de tekst “ change (management) oplossingen voor ons en onze (klein) kinderen” . Die tekst heb ik echter in ieder geval nu nog niet opgenomen in dit boek.

John Maynard Keynes dacht dat het in de toekomst niet meer nodig zou zijn om net zo lang te werken als in zijn tijd. Dat binnen ongeveer 100 jaar nadat de tekst is geschreven (dus rond of voor 2030) iedereen die dat wenst minder dan of rond de 15 uur per week kan werken. Dit vanwege de steeds groeiende toename van de productiviteit en stijgende lonen.

Door een verdere ontkoppeling van werk en inkomen, mogelijk door en na invoering van mijn EMS, wordt het in de toekomst en ik denk ook wel zo rond 2030 inderdaad mogelijk om minder te gaan werken. En wellicht zal zo’n 15 uur werk per week voor de meeste mensen wel mogelijk zijn. Echter, de vraag is natuurlijk of dit wenselijk is. In het meest ideale geval moet iedereen zelf kunnen en mogen kiezen of men inderdaad naar 15 uur toe gaat of toch langer en meer blijft werken. Terwijl toch de garantie blijft bestaan dat iedereen in hun behoeftes kan blijven voorzien, dat er voldoende arbeidscapaciteit aanwezig blijft voor bedrijven en organisaties.

De ontkoppeling van werk en inkomen die realiteit wordt binnen het EMS moet echter wel gepaard gaan met voldoende inkomen en zekerheid voor iedereen. In de huidige tijd worden meer en meer banen afgeschaft vanwege efficiency maar ook omdat bepaalde banen door de overheid worden gesubsidieerd. Dit heeft tot gevolg dat vooral veel lager geschoolde werknemers hun baan kwijt raken omdat ze uit de markt worden gezet door de werknemers die door de overheid worden gesubsidieerd. Dit is niet wenselijk en ook daar zal door de invoering van het EMS een betere oplossing voor komen. Maar ook in het huidige systeem zouden de banen die nu gesubsidieerd worden niet gesubsidieerd moeten worden of in (veel) mindere mate of op een andere manier. En daarnaast de minimumlonen opgehoogd moeten worden voor bepaalde types van werk en werknemers.

Reeds in mijn boek van 2011 gaf ik al aan wat er zoals mogelijk is met en binnen het EMS. Zoals onder andere

1) Verlaging van of volledige afschaffing van een deel van of alle belastingen
2) Het betalen van overheidsuitgaven met geld dat uit het niets is gecreëerd zonder dat daar schulden tegenover staan. Die overheidsuitgaven hoeven dus niet met belastinggeld te worden betaald.
3) Verhoging van inkomsten van werknemers en of bedrijven en andere organisaties
4) Oplossen van schulden.

Deze zaken hoeven natuurlijk niet allemaal tegelijk te worden aangepakt en opgelost. Er zijn vele variaties mogelijk voor wat betreft de mate waarin deze zaken worden aangepast en gerealiseerd door middel van en binnen het EMS. Ook zijn er vele variaties in het hoe. En het maakt uiteraard nogal wat uit hoe dit alles gebeurt. Een teveel aan acties kan ook nadelig zijn, net zoals een verkeerde of niet optimale manier van handelen nadelen zal hebben of niet zo voordelig zal uitpakken als andere manieren van. Omdat ik zelf echt goed begrijp wat bepaalde acties voor gevolgen hebben, en ook relationeel veel inzicht heb, hoop ik dat ik in de toekomst (na realisatie van het EMS) bij iedere stap van invoering van deze additionele mogelijkheden van het EMS wordt betrokken door de overheden. En dat er dan, in tegenstelling tot de huidige tijd (2016), wel degelijk naar mijn mening en begrip wordt geluisterd en gehandeld.

Voor wat betreft de invoering is het belangrijk te beseffen dat het EMS zelf heel makkelijk is in te voeren, maar dat de verschillende mogelijke acties in de samenleving wel voldoende ondersteund moeten worden om eventuele problemen te voorkomen. Die ondersteuning kan zelfs inhouden dat eerst bepaalde nieuwe wetgeving gewenst is. Te denken valt dan onder andere aan wetgeving die de overheid of overheden toestaat om maximumprijzen of minimumprijzen vast te stellen voor bepaalde producten of zelfs producten van een bepaalde firma. Of hetzelfde wellicht ook voor lonen. Ik vind de ontwikkeling waarbij er een normering van inkomens wordt vastgesteld, zoals ook de wet normering topinkomens die sinds kort in Nederland geld, op zich een goede ontwikkeling. Dat overheden in ieder geval de mogelijkheid hebben om hier sturing aan te geven indien dat gewenst is.

Tezamen met deze wet normering topinkomens moet er echter ook met name voor worden gezorgd dat de lagere inkomens meer inkomen overhouden of minder uitgaven hebben. Ik denk zelf dat voor wat betreft de strategie van invoering van het EMS, met name in het begin gekozen zou moeten worden om via de opties 2) en 4), dus via overheidsuitgaven het betalen van delen van kosten van werknemers en inwoners en het aflossen van schulden, er voor te zorgen dat naast de lagere kosten voor inwoners en verlaging van de staatsschuld, ook een eventuele verlaging van bepaalde belastingen wellicht al deels doorgevoerd kan worden. Voor wat betreft inwoners is vooral verlaging van kosten en belastingen van belang, terwijl dit deels meer verantwoord ingevoerd kan worden als de staatschulden inderdaad afnemen.

Daarom pleit ik voor het aan de overheidskant verlagen van de staatsschulden en betalen van overheidsuitgaven via mijn innovatie voor het geldsysteem dat leidt tot realisatie van het EMS en wat het meest essentiële onderdeel is van het EMS. Maar, wat nog veel belangrijker is en ook echt als eerste moet worden ingevoerd cq gerealiseerd, is verlaging van kosten en eventueel ook belastingen voor inwoners en werknemers.

Bij verlaging van kosten voor inwoners valt dan allereerst te denken aan verlaging van kosten voor ziektekostenverzekeringen en eventueel ook autoverzekeringen en/of (wegen) belasting. Al die of een deel van die verlagingen of volledige verdwijning van kosten voor inwoners (via het EMS kunnen uiteindelijk alle verzekeringen en belastingen door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem betaald worden!) zal een uiterst positief resultaat hebben op het vrij besteedbaar inkomen van inwoners. Als daarnaast ook de pensioenen van werknemers ook via de EMS-methode worden betaald en zeker worden gesteld, heeft dat zowel een positieve invloed op de zekerheden van inwoners alsook het vrij besteedbaar inkomen van werknemers. Maar ook kunnen de lonen van werknemers op die manier worden verhoogd, in ieder geval met het verschil tussen huidig minimumloon en het bedrag wat werkgevers nu voor de werknemers afdragen voor pensioen.

Wat bij invoering van het EMS gerealiseerd moet worden, is dat het EMS ontstaat door een toevoeging aan het huidige monetaire systeem, maar dat die toevoeging dus gaat dienen om ofwel de kosten ofwel de inkomsten van inwoners van een land, van organisaties en bedrijven of van overheid of overheden te verhogen. Dat er zeer veel manieren zijn om dit beleidstechnisch in te voeren en vorm te geven. En dat het vooral in het begin, bij een eerste invoering van het EMS, wellicht verstandiger maar in ieder geval veiliger en meer realistisch en makkelijker zal zijn om het EMS aanvankelijk op relatief beperkte schaal in te voeren. Ik noem hier relatief beperkt, omdat het best wel gelijk om vele miljoenen mag gaan. Dat lijkt heel veel geld maar is behoorlijk beperkt als wordt gekeken naar het totale overheidsbeleid.

Mijn eigen voorstel is, gezien het voorgaande, om dus eerst 1 bepaalde verzekering of belasting voor inwoners in ieder geval eenmalig te gaan betalen door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem (de EMS-methode). Voor wat betreft verzekeringen is daar wat mij betreft de ziektekostenverzekering het meest voor geschikt. Dat de totale premies voor ziektekostenverzekering voor alle inwoners van Nederland gewoon 1 jaar volledig wordt betaald door middel van de EMS methode, en dat dan wordt gekeken wat de gevolgen zijn voor de Nederlandse en wereldeconomie. Ik begrijp zelf dat de gevolgen alleen maar ontzettend positief zullen zijn maar helaas zijn er nog teveel individuen en partijen die dit eerst met eigen ogen zullen moeten zien en beleven.

31. Het implementatie plan voor het Excellente Monetaire Systeem

In het vorige hoofdstuk ben ik begonnen met de strategie voor invoering van het EMS alvast deels toe te lichten en te beschrijven. Uit de strategie en vooral ook (het besef en begrip van) strategische keuzes in monetair beleid volgt een implementatie plan voor het EMS. Omdat dit implementatie plan uiteraard sterk samenhangt met (strategische) keuzes die gemaakt worden voor wat betreft monetaire beleid en invoering van het EMS, zal ik hier niet heel concreet 1 implementatie plan voor invoering van het EMS kunnen geven. Wat ik echter wel wil doen, is een voorstel van implementatie geven.

In het deel over strategie van invoering van het EMS heb ik al genoemd dat ik denk dat het EMS in het begin gewoon op relatief beperkte schaal ingevoerd moet worden. Ik wil en wens echter wel dat het EMS echt snel wordt gerealiseerd. Als en zodra minimaal 1 kostenpost wordt betaald door middel van mijn innovatie voor het geldsysteem, dan is het EMS meteen een feit. Het eenmalig betalen van de ziektekostenpremies voor alle inwoners van Nederland door middel van het EMS en dan wel voor een heel jaar, is wat mij betreft de eerste stap. En ik heb zelf het liefst dat dit al in 2017 gaat gebeuren. Mijn boek, dit boek, zal in 2016 worden uitgegeven. En hopelijk zal eenieder die van dit boek weet veel reclame maken voor dit boek en zal het al in 2016 door zeer velen worden gelezen en ook begrepen. Zodat de overheid wellicht en hopelijk inderdaad spoedig een relatief beperkte en risicovrije invoering van het EMS zoals ik die hier beschrijf, ook daadwerkelijk in gaat voeren. De resultaten die daarmee dan worden behaald zullen de overheid dan aanmoedigen om meer beleidsmatige stappen te gaan nemen om het EMS verder en ook op grotere schaal in te gaan voeren in onze samenleving. Al dan niet ondersteund door gewenste, positieve wetgeving en regels.

Gelijk met de eerste stap, of in iedere geval relatief kort na realisatie van de eerste stap (betaling van zorgverzekeringspremies door middel van mijn EMS-innovatie), zou ik zelf graag zien dat de overheid of eventueel ook meerdere overheden een deel van (en liefst ook een aanzienlijk deel van) hun overheidsschuld ook terugbetaalt via de EMS-methode. Op die manier wordt dan meteen meer ruimte gecreëerd om een derde aspect van het EMS monetair beleid, te weten het verlagen of afschaffen van belasting(en) en/of accijnzen, ook mogelijk te maken.

Voor wat betreft implementatie plan voor het EMS zullen dus vele keuzes gemaakt moeten worden voor wat betreft monetaire beleidskeuzes (welke kosten of uitgaven als eerst via de EMS methode worden betaald) maar ook voor wat betreft de volgorde en eventuele al dan niet gelijktijdigheid en natuurlijk ook omvang van gemaakte stappen.

Omdat ik zelf begrijp dat vele stappen voordelig zullen zijn en beter allemaal tegelijk en in zeer grote omvang uitgevoerd zouden moeten en ook kunnen worden, zie ik zelf graag dat echt veel tegelijk gerealiseerd wordt. Er zijn echter uiteraard ook stappen die juist echt niet in het begin of zelfs beter helemaal niet uitgevoerd moeten worden. Het vereist een goed begrip van de economie maar ook onze samenleving om dat te snappen en te begrijpen welke stappen wel positief en goed zijn en ook in zeer grote omvang uitgevoerd moeten worden (en liefst zo spoedig mogelijk). Ook daarom wens ik zelf dat ik bij de beslissing van monetaire EMS beleidsstappen uitvoerig wordt betrokken en geraadpleegd.

Met name de loskoppeling van arbeid en inkomen is niet eenvoudig. Deze stap van implementatie moet echt in een latere fase plaatsvinden dan enkele van de overige aspecten en beleidsstappen van het EMS. Terwijl ook die overige aspecten en beleidsstappen in de latere fases van het EMS een belangrijke en positieve rol zullen (moeten) blijven spelen.

Uiteindelijk hangen alle beleidsstappen van het EMS met elkaar samen en vormen ze elk een essentieel onderdeel van een echt Excellente invoering en realiteit van het EMS. Het is echter wel belangrijk dus dat bepaalde acties eerder worden uitgevoerd dan andere. En het maakt ook terdege uit voor welke partijen in de samenleving die stappen worden uitgevoerd. En hoe.

Wel is het belangrijk dat uiteindelijk een volwaardige invoering van het EMS plaatsvindt. Die volwaardige invoering houdt ook in dat er voortdurend wordt gekeken naar nieuwere, betere toepassingsmogelijkheden. Dit vooral in latere fases van het EMS, want in het begin zullen de stappen vrij basic zijn en vooral dienen om de economische crisis en problemen waar we mee te maken hebben ook op te lossen. Maar in de toekomst zal het EMS ook nodig zijn om bepaalde ontwikkelingen in de samenleving en economie op meest optimale manier te ondersteunen. Het huidige monetaire systeem kan dat nog niet, dus ook daarvoor is een

overgang naar het Excellente Monetaire Systeem ontwikkeld door mij (Wilfred Berendsen) ook echt hard nodig.

Maar goed, voor wat betreft de stappen die genomen moeten en kunnen worden binnen het EMS, is dus in ieder geval de volgende volgorde aan te raden:

1) Het betalen van de volledige jaaruitgaven aan ziektekostenpremies voor werknemers
2) Het betalen van een deel van of de volledige pensioenpremies voor werknemers.

Deze 1) en 2) kunnen eventueel ook simultaan of in combinaties worden uitgevoerd voor eventueel ook meer specifieke partijen. Waarbij uiteraard met name de lagere inkomensgroepen als eerste moeten worden geholpen. En zowel 1) als 2) kunnen eventueel eerst eenmalig worden uitgevoerd maar doel is toch, denk ik zelf, om deze beide stappen meer continu voor echt meerdere jaren of zelfs decennia een feit te laten worden

3) Het afbetalen van een deel van of alle schulden van de overheid. Deze overheidsschulden vormen nu nog een groot probleem en zullen echt opgelost moeten worden. Kwijtschelding van schulden of een zogenaamde " debt jubilee" zoals beschreven en voorgesteld door onder andere ook David Graeber, is daarbij geen echt goede optie en oplossing. Omdat bij een debt jubilee dus niet de schulden netjes worden afbetaald. Bij toepassing van mijn innovatie voor het geldsysteem- de EMS methode- gebeurt dat wel. Waardoor er uiteindelijk ook meer geld in de samenleving komt.
4) Loskoppeling van arbeid en inkomen. Of, meer concreet, het aanvullen van inkomen van werknemers op een meer directe manier dan die bij 1) en 2) gemeld. Te denken valt daarbij aan het additioneel bijbetalen van loon per uur of per week of per maand door de overheid, bovenop het reguliere loon van de werknemers.
5) Verhoging van de minimumlonen van werknemers. Dit kan uitgevoerd worden als de bedrijven en organisaties waar het om gaat weer genoeg marge verdienen om dit te verwezenlijken. Maar ook kan en zal een eventueel benodigde aanvulling van de inkomsten van bedrijven door middel van de EMS methode hier zeker aan bijdragen
6) Verhoging van de inkomsten van bedrijven en andere organisaties door middel van de EMS methode.

In een relatief vroeg stadium van het EMS kan en zal dit direct door de overheid uitgevoerd moeten worden, terwijl in een latere fase er ook aan gedacht kan worden dat zowel 5) als 6) direct door individuen of bedrijven zelf uitgevoerd mogen worden. Dit uiteraard wel onder bepaalde voorwaarden. En voor wat betreft uitvoering van de EMS-methode door individuen zal dat dan niet voor zichzelf kunnen en mogen zijn, maar voor andere individuen en organisaties. Te denken valt dan aan een professional die eventueel via de EMS-methode gelijk goederen of diensten betaalt voor een hulpbehoevende of waar nodig voor additioneel budget zorgt.

Bronnen voor “ De Monetaire Revolutie “ , W.T.M. Berendsen, 2016:

Boeken en artikelen

Robert J. Barro, 2013. "Inflation and Economic Growth," Annals of Economics and Finance, Society for AEF, vol. 14(1), pages 121-144, May

W.T.M. Berendsen, “ A phronesis antenarrative about the understanding of money and usage of money in more phronetic ways” , IFSAM world conference on management, 2010

W.T.M. Berendsen, “ oppressed by money and our insane financial system- a WAKE UP call for citizens, organizations, governments and society at large” , 2011

W.T.M. Berendsen, “ Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society”, 2012

W.T.M. Berendsen, “ Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating” , IFSAM world conference on management, 2010.

Olivier Blanchard, “ Global Imbalances “ , Mexico City, May 2007. Een reeks van sheets waarbij met name voor wat betreft inflatie de sheet nummer 4 interessant is.

Jaromir Benes en Michael Kumhof, “ The Chicago Plan Revisited” , IMF, 2012

Boje, D.M., “ Storytelling organizations”, SAGE Publications Ltd , 2008

Boje, D. M. , “ Narrative methods for organizational and communication research” , London: Sage, 2001

Boje, D. M. , “ Flight of antenarrative in phenomenal complexity theory” , Tamara, storytelling organization theory. Paper presented at the Conference on Complexity and Consciousness at Huize Molenaar, Utrecht, Netherlands (2001)

Deirdre Mc Closkey, “ the Cult of Statistical Significance: How the Standard Error Costs Us Jobs, Justice, and Lives (Economics, Cognition, and Society)” , University of Michigan Press, 1st Edition, 2008)

Gilles Deleuze & Felix Guattari “ A thousand plateaus : Capitalism and Schizophrenia” , University of Minnesota Press; 1St Edition edition,1987

Jacques Derrida en Gayatri Chakravorty Spivak, “ Of grammatology”, The Johns Hopkins University Press,1977

Charlotte van Dixhoorn, “ Full reserve Banking- an analysis of four monetary reform plans, Sustainable Finance Lab, 2013

Clifford Hugh Douglas, “ social credit” , Eyre & Spottiswoode (Publishers) Ltd. London, 1924

N D van Egmond and B J M de Vries, “ Dynamics of a sustainable financial-economic system”, Utrecht University, 2015

Klaas van Egmond, “ Fundamentele fouten in financiele bestel- Geldschepping moet taak overheid zijn” , 12 mei 2012

Milton Friedman, “ The optimum quantity of money”, 1969

Kenneth Gergen, “ Relational Being : Beyond self and community “ , Oxford University Press, Reprint Edition, 2011

David Graeber, “ debt: the first 5,000 years” , Melville House; Reprint edition, 2012

Friedrich Hayek, “ Individualism and Economic Order, The University of Chicago Press, Paperback Edition 1980, Pagina 210

John Kay, “ Narrow Banking- the reform of banking regulation” , 2009

John Maynard Keynes, “ Economic possibilities for our grandchildren” , 1930

John Maynard Keynes, “The General Theory of Employment, Interest and Money” London: Macmillan, 1936

Laurence J. Kotlikoff. Jimmy Stewart Is Dead. John Wiley & Sons, 2010

Friedrich Nietzsche , “ Beyond good and evil” , 1886

Charles Sanders Peirce, “ On a New List of Categories” , Proceedings of the American Academy of Arts and Sciences 7, 1868

Robert & Edward Skidelsky, “ How much is enough? Money and the good life” , Other Press, Reprint Edition,

Websites

www.academia.edu

http://www.ftm.nl/exclusive/inflatie-btw-en-de-cijfers/

http://www.filosofie.nl/jacques-derrida.html

www.Internationalmoneyreform.org

www.onsgeld.nu

http://www.unigaia-brasil.org/Cursos/Materias/Economia/TheMoneyGame1.pdf

http://www.moneyreformparty.org.uk/money/about_money/quotes.php

Index

. Full reserve economy, 123
. Liefde, 19
“ a thousand plateaus, 15
“fundamentele fouten in financiële bestel, 106
“hoeveel is genoeg, 7
a helicopter drop of money, 24
Abraham Lincoln, 106
activiteit gebaseerd inkomen, 84, 86
activiteits gebaseerd inkomen, 79
Activity based income, 79
Activity Based Income, 84
actor-network theorie, 31
Ad Broere, 7
additioneel gewenste diensten, 93
allocatie van geld, 41
Antenarrating, 81
arbeidsactiviteite, 86
arbeidspotentieel, 89
banksysteem, 68
begrijpenschap, 38
bestedingsinflatie, 58
beyond good and evil, 38
Beyond Good and Evil, 18
bloempjes van catharina, 64
bodies without organs, 17
body of understanding, 21
body without organs, 15
bouwsteen van het monetaire systeem, 67
Break Even Point Inflatie, 57
break even situatie, 56
Bretton Woods, 67, 75
Bronnen voor “ De Monetaire Revolutie “, 143
Bruno Latour, 31
bruto en netto inkomens, 22
bruto inkomen, 12
cancerous BwO, 15
change (management) solutions for us and our (grand) children, 75
Charles Sanders Peirce, 70, 85
Chicage Plan, 127
collectief relationeel monetair systeem, 86
Colofon, 4
constante bezetting, 17
consu minderen, 133
consumentenprijsindex, 53
consuminderen, 57, 79
creatie van geld ZONDER schulden, 26
creatie van meer geld, 23
crisis, 12
crisisgeneratie, 92
crisissituatie, 59
David Boje, 17
David Graeber, 34, 79
David Graeber/Occupy, 7
de crisis voorbij, 6
de goudstandaard, 67
De goudstandaard, 64
de International Movement For Monetary Reform, 7
De Keynesiaanse visie, 58
De link tussen arbeid en inkomen, 65
De monetaire visie, 58
De Monetaire visie, 58
De Oostenrijkse School, 58
Debt Free Money, 7, 128
debt jubilee, 7, 115
Debt Jubilee, 79
debt, the first 5000 years, 34
dekking met goud, 121
Derrida, 56
Devil antenarrative, 18
DFM_{EMS}, 127
DFM-EMS, 127
DFM_{FRB}, 127
DFM-FRB, 127
dynamics of a sustainable Financial-economic system, 127
economic possibilities for our grandchildren, 75
een financiële crisis, 11
eerste levensbehoeften, 22, 57
efficiency, 42
efficiency binnen bedrijven, 16
elementaries, 67
EMS accoord, 21
enchantment, 38, 111
Enchantment, 19, 81
entiteiten en processen, 45
Entiteit-relatie-interpretatie, 85
er is niets buiten de tekst, 6
essentiële bouwstenen, 67
Europese Noodfonds ESM, 23
Excellent Debt Solution, 80
excellent fundament voor alles, 21
Excellent Monetair Systeem, 9
Excellente Monetaire Samenleving, 45
excellente monetaire systeem, 38
Excellente Monetaire Systeem, 12, 24, 49, 57
excellente schuld oplossing, 80
fases van het EMS, 141
fenomeen inflatie, 24
financieel contract, 124
financieel kapitaal, 15
financieel kapitalisme, 78, 80
financiele bufferzekerheid, 85
financiële stabiliteit, 84
Firstness, Secondness en Thirdness, 70
fractional reserve banking, 7, 72
Friedrich Hayek, 67
Friedrich Nietzsche, 38
full reserve banking, 7, 69, 71
Full reserve banking- An analysis of four monetary reform plans, 69
fundament van ons hele economische systeem, 27
fundamentele geldsysteem, 27
fysieke tastbaarheid van geld, 69
gebaseerd inkomen, 84
gebrek aan geld, 13, 40, 49

Gebrek aan geld, 23
Geld als katalysator voor duurzame groei en ontwikkeling, 41
GELD IS EEN CATALYSATOR VOOR DUURZAME GROEI EN ONTWIKKELING, 40
geldstromen, 22
geldsysteem, 13
gesloten systeem, 33
global imbalances, 21
groei van entiteiten, 33
gunnen, 124
her-callibratie, 73
her-ijking van de Nederlandse Economie, 73
herinvoering van een goudstandaard., 7
Herman Wijffels, 127
hervormingen van capitalisme, 71
het einde van de schuldencrisis, 71
het nieuwe geldsysteem voor de wereld, 6
Hoe veel is genoeg, 75
hoeveel logica is genoeg, 81
holografisch, 31
holographic, 31
holo-meervoudig, 31
holo-meervoudigheid, 28
holopluralistisch relationeel, 35
holoplurality, 22
holoplurisme, 63
holopluristische meervoudigheid, 32
how much is enough, 75
huidig monetaire beleid, 12
huidige economische kennis, 22
huidige geldsysteem, 61
hybride van diverse denkbeelden en situaties, 64
hypotheken, 12
IFSAM World conference on management 2010, 8, 38
Il n'y a pas de hors-texte, 6
implementatie plan voor het EMS, 141
inflatie, 32, 46, 49
Inflatie, 23, 57
Inflation and Economic Growth, 21
Inhoudsopgave, 5
inkomen dat niet voortkomt uit verrichting van arbeid, 65
inkomenscrisis, 6, 61
inkomenszekerheid, 84, 85
inkomstencrisis, 7
inkomsteninflatie, 48
inkomstenkant bij inflatie, 57
innovatie voor het geldsysteem, 32
international movement for monetary reform, 72, 113
International Movement for Monetary reform, 69
International Movement For Monetary Reform, 7, 69
Irving Fisher, 69
Jacques Derrida, 6, 31
John Maynard Keynes, 25, 122
Journal of Political Economy, 8, 117
Jubilee Debt Coalition, 79
kalibratie van de economie, 79
kapitalistische systeem, 63
Karl Marx, 137
katalysator voor duurzame groei, 43
katalysator voor groei zijn, 34
Kenneth Gergen, 31, 63
Klaas van Egmond, 40, 113
koppeling van geld aan goud, 69
kosteninflatie, 58
kwalitatief sociaal kapitaal, 78
kwantitatief financieel kapitaal, 78
kwantiteitstheorie van fisher, 58
lagere inkomensgroepen, 12
Lazarus antenarrative, 17
lean productie, 43
lenen voor eerste levensbehoeften, 95
levensbeschouwing en duurzame politiek, 40
Limited Purpose Banking, 69
lineaire en matrix karakters, 28
lineaire of matrixstructuur, 70
link tussen arbeid en inkomen, 65
link tussen goud en geld, 65
loskoppeling van arbeid en inkomen, 35
loskoppeling van arbeid met inkomen, 78
loskoppeling van geld met goud, 121
loskoppeling van inkomen en arbeid/werken, 121
maatschappelijk gewenst organiseren, 89
Martijn van der Linden, 69
matrix, 27
matrix structuur, 34
maximumprijzen, 138
meer vaste krachten, 16
mensgerichte economie, 95
metafysica, 13
meta-fysica, 31
metafysische filosofie, 37
meta-semeiotical insignificance, 55
meta-semeiotiek, 21, 31
metasemiotiek, 13
meta-semiotiek, 70
Meta-semiotiek, 55
Meta-semiotiek of meta-semeiotiek, 13
mijn innovatie voor het geldsysteem, 13
Milton Friedman, 24
minder inkomen, 15
minimumprijzen, 138
misfit, 28
mobiele telefonie, 50
monetair beleid, 8
monetaire beleid, 43, 59
monetaire beleidskeuzes, 141
monetaire beleidsvoorstellen, 55
monetaire financiering, 114
monetaire hervormers, 61
monetaire hervorming, 61
monetaire revolutie, 6, 35, 71
motiverende factor, 65
N.D. van Egmond, 127
Narrow Banking, 69
negatief geldsysteem, 93
Niet-schuldenvrij geld, 129
nieuw fundament voor wetenschap, sense making en praktijk, 13
nieuwe wetgeving, 138
nummer-geld, 73
Occupy Money, 69, 70
Olivier Blanchard, 21
onderling afhankelijke entiteiten, 93

ondersteuning van intellectuelen en academici, 133
ons geld, 113
ons huidige financiële systeem, 15
ontodimiugialogy, 37
ontoginetelogy, 37
ontologie, 18
Ontologie, 37
ontopaksilogy, 37
ontopratology, 37
ontosemiotiek, 37
ontosemiotisch perspectief, 37
onvoorwaardelijk basisinkomen, 55, 115
onvoorwaardelijk basisinkomen., 16
oorzaak van de financiële en economische crisis, 11
op storytelling, 17
opleidingszekerheid, 85
oppressed by money and our insane financial system, 8, 9
overheidsschulden, 12, 13
patent, 97
patenten, 97
Peirce-L list, 70
pensioenen, 58
pensioenfondsen, 77
pensioeninkomsten, 77
Phronesis, 81
phronesis antenarrating, 70
Phronesis Antenarrating, 18, 81
phronesis meta-semeiotiek, 31
Pirsig, 73
positief geldsysteem, 93
positief monetair beleid, 112
Positive Money, 70
Positive Money UK, 69
prehistorisch geldsysteem, 13
prehistorische geldsysteem, 71
prehistorische monetaire systeem, 28
prijsinflatie, 49
Prijsinflatie, 46, 53
primaire basisbehoeften, 55
primaire economie, 88
private banken, 128
productverschaffing activiteiten, 86
prospective and retrospective sense making, 64
QE, 25, 113
QE for the people, 114
reductionistische vorm, 32
regels van ons geldsysteem, 13
relational being, 31, 63
Relationeel activiteitendiagram, 85
relationeel entiteiten diagram, 85
relationeel holopluristisch, 32
relationeel kapitalistisch systeem, 63
relationeel monetair systeem, 86
relationele entiteiten, 87
relationele monetaire entiteiten, 87
relationele zijn van geld, 27
representamen, 63
Robert Barro, 21
Robert Reich, 83
robots en automatisering, 134
schaarste van geld, 16, 39
Schaarste van geld, 41
Scientific and societal proof, 22
semeiodimiugialogy, 37
semeiopaksilogy, 37
semieoginetelogy, 37
semiopratology, 37
Semiotiek, 70
Sensemaking is feelmaking, 19, 82
sign-object-interpretant, 85
sociaal constructionisme, 31
sociaal contract, 17, 124
sociaal kapitalisme, 78, 80
social credit theories, 72
social responsibility, 111
sociale crisis, 7
Sociale groei en verbetering, 19
sociale motivatie factoren, 65
sociale waardeinflatie, 51
sociale zekerheid, 16, 85
stappenplan voor implementatie, 133
statistical insignificance, 55
Stichting “ons geld”, 69
stichting ons geld, 7
stichting Ons geld, 119
stijgende tekorten aan geld, 19
stijging in arbeidsproductiviteit, 12
stijging kosten gezondheidszorg, 16
stijging van huizenprijzen, 56
strategie van invoering van het EMS, 133
strategie voor invoering van het EMS, 141
strikte koppeling tussen werk en inkomen, 115
Sustainable Finance Lab, 69, 127
TAOS instituut, 31
tekenmunt, 67
tekennummer, 67
tekort aan geld, 48
The Chicago Plan Revisited, 69
the art of motorcyle maintenance, 73
the chicago plan revisited, 69
The General Theory of Employment, Interest and Money, 25
theoretische huurwaarde’, 53
tijd van transformatie, 13
Time for a transformation towards my Excellent Monetary Society, 8
toevoeging aan het huidige monetaire systeem, 138
Towards a reenchanted society through storytelling and phronesis antenarrating, 81
transformatie van ons geldsysteem, 35
transformatie van ons huidige geldsysteem, 59
triade van Peirce, 70
uitgaveninflatie, 48
uitzendbureaus, 12
uitzendkrachten, 17
uitzendorganisaties, 48
unificatie van intenties, 111
unificatie van wetenschap, sense making en praktijk, 13
uniplurals, 38
Vampire antenarrative, 17
vast en flexibel deel van werk, 17
veiligheidszekerheid, 85
verhoging van minimumlonen, 101

verleden en heden en toekomst, 18
verschillen tussen EMS en het voorstel van Ons Geld :, 130
vrij besteedbaar inkomen, 138
vrijheid, 27
waarde inflatie, 53
Waarde inflatie, 52
waardeinflatie, 51
Werkloosheid, 16
wetenschappelijke revolutie, 76
Willem Middelkoop, 69
woningprijzen, 53
www.academia.edu, 46
zekerheid, 41
zekerheid en continuïteit, 17
zero sum game, 28, 99
ziekenfonds, 48
Ziektekosten, 50
ziektekostenverzekering, 139
zorgverzekeringen, 48
zorgzekerheid, 85